

بازدید شد
۱۳۸۵ - ۲۷

بازدید شد
۱۳۸۵



خطی - فهرست شده
۱۲۴۳۶

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: **صحیفه کریمه**

مؤلف: **میرزا محمد**

موضوع: **مطبوعه ۱۳۵۸**

شماره ثبت کتاب: **۸۰۸۱۰۶**

شماره قفسه: **۱۲۴۴۵**

۹

۱۱۲۹۸

۹۱۹۱

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: **صحیفه کریمه**

مؤلف: **میرزا محمد**

موضوع: **مطبوعه ۱۳۵۸**

شماره ثبت کتاب: **۸۰۸۱۰۶**

شماره قفسه: **۱۲۴۴۵**

۹



بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 حَدَّثَنَا الشَّيْخُ الْأَجَلُ نَحْمُ الدِّينِ
 بهاء الشرف أبو الحسن محمد
 بن الحسن بن أحمد بن علي بن محمد
 بن عمر بن يحيى العلوي الحسيني

رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ أَخْبَرَنَا الشَّيْخُ
 السَّعِيدُ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ مُحَمَّدُ بْنُ أَحْمَدَ
 بن شهریار الخازن الخزازي مؤلفنا
 أمير المؤمنين علي بن أبي طالب
 عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي شَهْرِ رَجَبِ

فaint handwritten text in the bottom left corner of the right page.

الْأَوَّلِ مِنْ سَنَةِ سِتِّ عَشْرَةٍ وَخَمْسَمِائَةٍ قَرَأَ عَلَيْهِ

اَوَّلُ دُرُودِ شَازَدَه بِفَضْلِ شَمْسِ خَوَافِزِ بَرَادِ

وَأَنَا أَسْمَعُ قَالَ سَمِعْتُهَا عَلَى الشَّيْخِ الصَّدُوقِ

اَمِنْ حَسَنِهِمْ كُنْتُ سَمِعُهُمْ فِي كَعْبَدَا رَا سَمْعُكَ اَهْلُ كَرَامَتِ كَرَامَتِ

أَبِي مَنْصُورٍ مُحَمَّدُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ أَحْمَدَ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ

أَبَا مَنْصُورٍ مُحَمَّدُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنُ أَحْمَدَ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ

الْعُكْبَرِيِّ الْمُعَدَّلِ رَحِمَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ الْمُفَضَّلِ

عَبْدُ اللَّهِ السَّعْدِيُّ الْمُفَضَّلُ رَحِمَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ

مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْمُطَّلِبِ الشَّيْبَانِيِّ قَالَ حَدَّثَنَا

مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْمُطَّلِبِ الشَّيْبَانِيُّ كُنْتُ مَعَهُ فِي كَعْبَدَا

الشَّرِيفِ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ جَعْفَرِ

وَجَعْفَرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ جَعْفَرِ

بِزِيَارَةِ الْحَسَنِ بْنِ جَعْفَرِ بْنِ الْحَسَنِ بْنِ الْحَسَنِ بْنِ

بِسْمِ اللَّهِ بِنِ جَعْفَرِ بْنِ الْحَسَنِ بْنِ الْحَسَنِ بْنِ الْحَسَنِ بْنِ

أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ

بِأَمْرِ دُرُودِ رَسْمِ دُرُودِ رَسْمِ دُرُودِ رَسْمِ دُرُودِ

قَالَ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ بْنِ خَطَّابِ الرِّيَّانِيِّ

كُنْتُ مَعَهُ فِي كَعْبَدَا بِنِ عَمْرِو بْنِ خَطَّابِ الرِّيَّانِيِّ

سَنَةِ خَمْسٍ وَسِتِّينَ وَمِائَتَيْنِ قَالَ حَدَّثَنِي خَالِي

عَلِيُّ بْنُ النُّعْمَانِ الْأَعْلَمُ قَالَ حَدَّثَنِي عَمِيرُ بْنُ مُتَوَكِّلٍ

الثَّقَفِيُّ الْبَلْخِيُّ غُرَابِيَةُ مُتَوَكِّلِ بْنِ هُرُونَ قَالَ

لَقِيتُ يَحْيَى بْنَ زَيْدِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ بَعْدَ

وَقَاتُ كَرَامَتِ يَحْيَى بْنُ زَيْدِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ بَعْدَ

قَتْلِ أَبِيهِ وَهُوَ مُتَوَجِّهٌ إِلَى خُرَاسَانَ فَسَلَّمْتُ

لَهُنَّ بَرَادِ دُرُودِ دُرُودِ دُرُودِ دُرُودِ دُرُودِ

عَلَيْهِ فَقَالَ لِي مِنْ أَيْزِاقِكَ قُلْتُ مِنْ أَلْحَجِّ

بَرَادِ بَرَادِ بَرَادِ بَرَادِ بَرَادِ بَرَادِ

فَسَأَلَنِي عَنْ أَهْلِهِ وَبَنِي عَمِّهِ بِالْمَدِينَةِ وَ

بِسْمِ اللَّهِ بِنِ زَيْدِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ بَعْدَ

أَحْفَى السُّؤَالِ عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ

بِأَمْرِ دُرُودِ رَسْمِ دُرُودِ رَسْمِ دُرُودِ رَسْمِ دُرُودِ

فَأَخْبَرَنِي بِخَبْرِهِمْ وَخَيْرِهِمْ وَخَيْرِهِمْ عَلَى أَبِيهِ زَيْدِ بْنِ

بِسْمِ اللَّهِ بِنِ زَيْدِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ بَعْدَ

بِسْمِ اللَّهِ بِنِ زَيْدِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ بَعْدَ

بِسْمِ اللَّهِ بِنِ زَيْدِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ بَعْدَ

دَفَعَهَا إِلَيْهِ إِلَى غُلَامٍ كَانَ مَعَهُ وَقَالَ كُتِبَ

ادامه دادم باد بر سر سیدی که برادر داد و گفت بر سر

هَذَا الدُّعَاءُ بِحِطِّ بَيْتِ حَسَنِ وَأَعْرَضَهُ عَلَى

این دعا را در حفظ بختی در خانه و عرض کن از او بر من

لَعَلِّي أَحْفَظُهُ فَإِنِّي كُنْتُ أَطْلُبُهُ مِنْ جَعْفَرِ حَفْظَهُ

شاید بر من حفظ کند از آنکه بپرستم از حضرت جعفر حفظ کند

اللَّهُ فَيَمْنَعْنِيهِ قَالَ مُتَوَكِّلْ فَنَدِمْتُ عَلَى مَا فَعَلْتُ

خداوند مرا نگاه دارد بنی گفت متوکل بودم بر آنکه کرده بودم

وَلَمَّا دَرِمَا أَصْنَعُ وَلَمْ يَكُنْ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ

و فراموش کردم که چه می کردم و نبود آنکه بر او بود

السَّلَامُ نَفَذْتُ إِلَى أَنْ لَا أَدْفَعَهُ إِلَى أَحَدٍ

ادامه سلام بفرستادم تا آنکه دفعه را به کسی ندم

ثُمَّ دَعَا بَعِيْبَةً فَاسْتَخْرَجَ مِنْهَا صَحِيفَةً مُقَفَّلَةً

پس دعا خواند و بیعتی را بیرون آورد از آنکه بسته بود

مَخْتُومَةً فَفَظَرَ إِلَى الْخَاتَمِ وَقَبْلَهُ وَبِكِي ثُمَّ قَضَى

مهر کرده بود و گشود به مهر و بکی و بکی و بکی

وَفَتَحَ الْقَفْلَ ثُمَّ نَشَرَ الصَّحِيفَةَ وَوَضَعَهَا عَلَى

و گشود قفسه را و بگشود برگه را و گذاشت بر

عَيْنِهِ وَأَمَرَ هَا عَلَى وَجْهِهِ وَقَالَ وَاللَّهِ يَا

چشم خود را بر سر او نهاد و گفت بر سر او

مُتَوَكِّلٌ لَوْلَا مَا ذَكَرْتُ مِنْ قَوْلِ ابْنِ عَمِّي أَتَنِي أَقْتُلُو

متوکل اگر چه که گفتم از آنکه گفت بر سر او

أَصْلَبُ لِمَا دَفَعْتُهَا إِلَيْكَ وَلَكِنْ بِمَا ضَيَّعْتُهَا

بر او سخته تر از آنکه دفعه را به تو دادم و این که ضایع کردم

وَلَكِنِّي أَغْلَمُ أَنَّ قَوْلَهُ حَقٌّ أَخَذْتُ عَنْ أَبِيهِ عَلَيْهِمُ

و این که می دانم که آنکه گفت از حق است و از پدر است

السَّلَامُ وَأَنَّهُ سَيَصِحُّ فَحَقُّتُ أَنْ يَقَعَ مِثْلُ

سلام و آنکه درست می شود و حق است که بیفتد

هَذَا الدُّعَاءُ وَمِثْلُ هَذَا الْعِلْمُ إِلَى بَيْتِ أُمِّئَةٍ

این دعا را و این علم را به خانه مادر

فَيَكْتُمُونَهُ وَيَذْخِرُونَهُ فِي خُرَائِمِهِمْ لَا يَنْفُسُهُمْ

پس پنهان می کنند و پنهان می دارند در خفاهای خود

فَأَقْبَضُهَا وَكَفَيْتُهَا وَتَرَبَّصْ بِهَا فَإِذَا قَضَى اللَّهُ

پس گرفتم و کافی کردم و بپوشانم تا آنکه خداوند

مِنْ أَمْرِي وَآخِرُ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ مَا هُوَ قَاضٍ فَهِيَ

از کار من و آخر اینها که قاضی است پس

اَمَانَةٌ لِي عِنْدَكَ حَتَّى تَوْصِلَهَا إِلَى ابْنِي عَمِّي مُحَمَّدٍ
 وَابْنِ هَيْمٍ ابْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَسَنِ بْنِ الْحَسَنِ بْنِ
 عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ فَإِنَّهُمَا الْقَائِمَانِ فِي هَذَا
 الْأَمْرِ بَعْدِي قَالَ لَمْ تُؤْكَلْ فَعَبَضْتُ الصَّحِيفَةَ
 فَلَمَّا قِيلَ بِحَقِّي بَنَ زَيْدٌ صَرَبْتُ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلَقَيْتُ
 أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَخَدَّثَنِي الْحَدِيثَ
 عَنْ يَحْيَى بْنِ فَبِكِي وَاشْتَدَّ وَجَعُ بِهِ وَقَالَ رَحِمَ
 اللَّهُ بَنِي عَمِّي وَالْحَقُّهٗ بِأَبَائِهِ وَأَجَادِهِ عَلَيْهِمُ
 وَاللَّهُ يَا مُؤْكَلُ مَا مَنَعَنِي مِنْ دَفْعِ الدُّعَاوِ إِلَيْهِ

إِلَّا الَّذِي خَافَ عَلَى صَحِيفَةِ أَبِيهِ وَابْنِ الصَّحِيفَةِ
 فَقُلْتُ هَاهِي فَفَتَحَهَا وَقَالَ هَذَا وَاللَّهِ خَطُّ
 عَمِّي زَيْدٍ وَدُعَاءُ جَدِّي عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا
 السَّلَامُ ثُمَّ قَالَ لِابْنِهِ قُمْ يَا سَمْعِيلُ فَأَتِنِي بِالْدُّعَاوِ
 الَّذِي أَمَرْتُكَ بِحِفْظِهِ وَصَوْنِهِ فَقَامَ سَمْعِيلُ
 فَأَخْرَجَ صَحِيفَةً كَانَتْهَا الصَّحِيفَةُ الَّتِي دَفَعَهَا
 إِلَيَّ يَحْيَى بْنُ زَيْدٍ فَقَبَّلَهَا أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ
 وَوَضَعَهَا عَلَى عَيْنَيْهِ وَأَمَرَهَا عَلَى وَجْهِهِ وَقَالَ
 هَذَا خَطُّ ابْنِي وَإِمْلَأْ جَدِّي عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

بِمَشْهَدٍ مِنِّي فَقُلْتُ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ إِنْ رَأَيْتَ
 إِنْ أَعْرَضَهَا مَعَ صَاحِبَةِ زَيْدٍ وَيَجِبُ فَادْنِ لِي فِي
 ذَلِكَ وَقَالَ فَدَرَأَيْتُكَ لِي ذَلِكَ أَهْلًا فَظَرْتُ
 فَادْنِهَا أَمْرًا وَاحِدًا وَلَمْ أَجِدْ حَرَفًا مِنْهَا يُخَالِفُ
 مَا فِي الصَّحِيفَةِ الْأُخْرَى ثُمَّ أَسْتَأْذَنْتُ أَبَا
 عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي دَفْعِ صَاحِبَةِ إِلَى
 ابْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَسَنِ فَقَالَ إِنْ أَرَادَ اللَّهُ بِأَحَدٍكُمْ
 أَنْ تُوَدَّ وَالْأَمَانَةُ إِلَى أَهْلِهَا نَعَمْ فَادْفَعُهَا
 إِلَيْهِمَا فَلَمَّا نَهَضْتُ لِلِقَائِهِمَا قَالَ لِمَكَانِكَ

بمشهد من مني فقلت يا ابن رسول الله ان رايت
 ان اعرضها مع صاحبه زيد و يجب و ادني لي في
 ذلك و قال فدرايتك لي ذلك اهلا فظرت
 فاذاها امر واحد و لم اجد حرفا منها يخالف
 ما في الصحيفة الاخرى ثم استاذنت ابا
 عبد الله عليه السلام في دفع صاحبه الى
 ابن عبد الله بن الحسن فقال ان اراد الله ب احدكم
 ان تود و الامانة الى اهله نعم فادفعها
 اليهما فلما نهضت للقاءهما قال لمكانك

ثُمَّ وَجَّهَ إِلَى مُحَمَّدٍ وَابْنِ هَيْمٍ فَجَا فِقَالَ هَذَا مِيرَاثُ
 ابْنِ عَمِّكَ بِحَقِّهِ مِنْ أَبِيهِ قَدْ خَصَّكَ بِهِ دُونَ
 اخَوْتِهِ وَتَحَرُّ شَرَطُونَ عَلَيْكَ فِيهِ شَرْطًا
 فَقَالَ لَا رَحِمَكَ اللَّهُ قُلْ فَقَوْلُكَ الْمَقْبُولُ فَقَالَ
 لَا تَخْرُجْ بِي هَذِهِ الصَّحِيفَةُ مِنَ الْمَدِينَةِ قَالَا
 وَلِمَ ذَلِكَ قَالَ لِأَنَّ بَنِي عَمِّكَ خَافَ عَلَيْهَا أَمْرًا
 أَخَافُ عَلَيْكَ فَالَا إِنَّمَا خَافَ عَلَيْهَا حِينَ عَلِمَ
 أَنَّهُ يُقْتَلُ فَقَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 وَأَنْتُمْ فَلَا تَأْمَنُوا فَوَاللَّهِ إِنِّي لَا أَعْلَمُ أَنَّكُمْ سَتَخْرُجَانِ

ثم وجه الى محمد و ابن هيم فجا فقال هذا ميراث
 ابن عمك بحقي من ابيه قد خصك به دون
 اخوته و تحرر شرطون عليك فيه شرطا
 فقال لا رحمتك الله قل فقولك المقبول فقال
 لا تخرج بي هذه الصحيفة من المدينة قالا
 و لم ذلك قال لان بني عمك خاف عليها امر
 اخاف عليك فالانما خاف عليها حين علم
 انه يقتل فقال ابو عبد الله عليه السلام
 و انتم فلا تأمنوا فوالله اني لا اعلم انكم ستخرجان

كَأَخْرَجَ وَسُقْنَانٍ كَمَا قِيلَ فَقَامَا وَهُمَا

پس از آنکه از آنجا که برآوردی گشته بودی و برآمدی پس از آنکه از آنجا که برآوردی

يَقُولَانِ لَأَحْوَلُ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

وهر دو گفتند که هیچکدام از ما قویتر نیست مگر خداوندی که بزرگوار است و بزرگوار است

فَلَمَّا خَرَجَا قَالَ ابْنُ أَبِي عُبَيْدٍ اللَّهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَا

پس از آنکه از آنجا که برآوردی گشته بودی و برآمدی پس از آنکه از آنجا که برآوردی

مُتَوَكِّلُ كَيْفَ قَالَ لَكَ يَحْيَى ابْنُ عَمِّي مُحَمَّدٌ

مستوکل چگونه گفتی یحیی بن عمی محمد

بْنُ عَلِيٍّ وَابْنَهُ جَعَفَرًا دَعَا النَّاسَ إِلَى الْحَيَوةِ

پس از آنکه از آنجا که برآوردی گشته بودی و برآمدی پس از آنکه از آنجا که برآوردی

وَلَمَّا دَعَا نَاهُمْ إِلَى الْمَوْتِ قُلْتُ نَعَمْ أَصْلَحَكَ اللَّهُ

وهر دو گفتند که هیچکدام از ما قویتر نیست مگر خداوندی که بزرگوار است و بزرگوار است

قَدْ قَالَ ابْنُ أَبِي عَمِّي مُحَمَّدٌ يَا بَنِي عَمِّي

پس از آنکه از آنجا که برآوردی گشته بودی و برآمدی پس از آنکه از آنجا که برآوردی

يَحْيَى ابْنُ أَبِي عَمِّي مُحَمَّدٌ يَا بَنِي عَمِّي مُحَمَّدٌ

پس از آنکه از آنجا که برآوردی گشته بودی و برآمدی پس از آنکه از آنجا که برآوردی

عَلَيْهِ السَّلَامُ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

پس از آنکه از آنجا که برآوردی گشته بودی و برآمدی پس از آنکه از آنجا که برآوردی

وَالِإِذَا أَخَذَ نَفْسَهُ نَفْسَةً وَهُوَ عَلَى مَنْبَرِهِ فَرَأَى فِي سَمَاءٍ

وهر دو گفتند که هیچکدام از ما قویتر نیست مگر خداوندی که بزرگوار است و بزرگوار است

رَجُلًا لَا يَنْزِلُ عَلَى مَنْبَرِهِ نَزْوًا الْقَرْدَةُ بِرَدُونِ

پس از آنکه از آنجا که برآوردی گشته بودی و برآمدی پس از آنکه از آنجا که برآوردی

النَّاسَ عَلَى أَعْقَابِهِمْ الْقَهْقَرَى فَاسْتَوَى رَسُولُ

پس از آنکه از آنجا که برآوردی گشته بودی و برآمدی پس از آنکه از آنجا که برآوردی

اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ جَالِسًا وَالْحَزَنُ يُعْرِفُ

پس از آنکه از آنجا که برآوردی گشته بودی و برآمدی پس از آنکه از آنجا که برآوردی

فِي وَجْهِهِ فَاتَاهُ جَبْرِئِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِهَذِهِ

پس از آنکه از آنجا که برآوردی گشته بودی و برآمدی پس از آنکه از آنجا که برآوردی

الْآيَةِ وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً

پس از آنکه از آنجا که برآوردی گشته بودی و برآمدی پس از آنکه از آنجا که برآوردی

لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةُ الْمَلْعُونَةُ فِي الْقُرْآنِ وَنُحُومُهُمْ

پس از آنکه از آنجا که برآوردی گشته بودی و برآمدی پس از آنکه از آنجا که برآوردی

فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا يَعْنِي بَنِي أُمَيَّةَ

پس از آنکه از آنجا که برآوردی گشته بودی و برآمدی پس از آنکه از آنجا که برآوردی

قَالَ يَا جَبْرِئِيلُ أَعَلَى عَهْدِي يَكُونُونَ وَفِي قَبْرِ

پس از آنکه از آنجا که برآوردی گشته بودی و برآمدی پس از آنکه از آنجا که برآوردی

قَالَ لَا وَلَكِنْ نَدُورُ رَحَى الْأَسْلَامِ مِنْ مُهَاجِرٍ

این حدیث در بیان بیگانه شدن اسلام از مهاجر است

فَنَلَيْتُ بِذَلِكَ عَشْرًا ثُمَّ نَدُورُ رَحَى الْأَسْلَامِ

و این حدیث در بیان بیگانه شدن اسلام از مهاجر است

عَلَى رَأْسِ خَمْسٍ وَثَلَاثِينَ مِنْ مُهَاجِرٍ فَنَلَيْتُ

این حدیث در بیان بیگانه شدن اسلام از مهاجر است

بِذَلِكَ خَمْسًا ثُمَّ لَا بَدَّ مِنْ رَحَى ضَلَالَةٍ هِيَ

این حدیث در بیان بیگانه شدن اسلام از مهاجر است

فَأَمَّ عَلَى قُطَيْهَا ثُمَّ مَلَكَ الْفِرَاعِيَّةَ وَقَالَ

این حدیث در بیان بیگانه شدن اسلام از مهاجر است

وَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى فِي ذَلِكَ أَنَا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ

این حدیث در بیان بیگانه شدن اسلام از مهاجر است

الْقَدْرِ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ لَيْلَةُ

این حدیث در بیان بیگانه شدن اسلام از مهاجر است

الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ يَمْلِكُهَا بَنُو أُمَيَّةَ

این حدیث در بیان بیگانه شدن اسلام از مهاجر است

لَيْسَ فِيهَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ قَالَ فَاطْلَعَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ

این حدیث در بیان بیگانه شدن اسلام از مهاجر است

نَبِيِّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَنْ يَنْبَغِي أُمِّيَّةٌ تَمْلِكُ

این حدیث در بیان بیگانه شدن اسلام از مهاجر است

سُلْطَانَهُ هَذِهِ الْأُمَّةُ وَمُلْكُهَا طَوَّلَ هَذِهِ

این حدیث در بیان بیگانه شدن اسلام از مهاجر است

الْمُدَّةَ فَلَوْ طَاوَلَهُمُ الْجِبَالُ لَطَالُوا عَلَيْهَا حَتَّى

این حدیث در بیان بیگانه شدن اسلام از مهاجر است

يَأْذَنَ اللَّهُ تَعَالَى بِزَوَالِ مُلْكِهِمْ وَهُمْ فِي ذَلِكَ

این حدیث در بیان بیگانه شدن اسلام از مهاجر است

يَسْتَشْعِرُونَ عَدَاوَتَنَا أَهْلَ الْبَيْتِ وَبَعْضَنَا

این حدیث در بیان بیگانه شدن اسلام از مهاجر است

أَخْبَرَ اللَّهُ نَبِيَّهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِمَا يَلْقَى أَهْلَ بَيْتِهِ

این حدیث در بیان بیگانه شدن اسلام از مهاجر است

مُحَمَّدٌ وَأَهْلُ مَوَدَّتِهِمْ وَشَيْعَتُهُمْ مِنْهُمْ فِي أَيَّامِهِمْ

این حدیث در بیان بیگانه شدن اسلام از مهاجر است

وَمُلْكِهِمْ قَالَ وَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى فِيهِمْ الْقُرْآنَ

این حدیث در بیان بیگانه شدن اسلام از مهاجر است

إِلَى الَّذِينَ بَدَلُوا بَعْضَهُمْ كُفْرًا وَاحْلَوْا قَوْمَهُمْ

این حدیث در بیان بیگانه شدن اسلام از مهاجر است

ذَارَ الْبُؤَارِ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَيُبْسِرُ الْقَرَارُ نِعْمَةً

بهر دوزخ است که جهنم است و بپوشیدن آن و بپوشیدن آن و بپوشیدن آن

اللَّهُ مُحَمَّدٌ وَاهْلُ بَيْتِهِ جُحُومٌ إِيْمَانٌ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ

و بعضه کفر و نفاق و بعضه ایمان است که در جهنم است

وَبَعْضُهُمْ كُفْرٌ وَنِفَاقٌ يُدْخِلُ النَّارَ فَاسْتَرْ

رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَأَمَ ذَلِكَ إِلَى

عَلَى وَاهْلٍ بَيْنَهُ قَالَ ثُمَّ قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ

السَّلَامُ مَا خَرَجَ وَلَا يَخْرُجُ مِنْهَا أَهْلُ الْبَيْتِ إِلَى

مَيَامٍ قَائِمِينَ أَحَدٌ لِيَدْفَعُ ظُلْمًا أَوْ يَنْعَشَ حَفَا

إِلَّا أَصْلَمَتْهُ الْبَلِيَّةُ وَكَانَ قِيَامُهُ زِيَادَةً

فِي مَكْرُوهِنَا وَشَيْعِنَا قَالَ الْمُتَوَكِّلُ بْنُ

مَنْ

هُرُونَ ثُمَّ أَمَّا عَلَى أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

الْأَدْعِيَّةُ وَهِيَ خَمْسَةٌ وَسَبْعُونَ بِأَسْقَطِ

عَنِّي مِنْهَا أَحَدُ عَشَرَ أَبَا وَحَفَظْتُ مِنْهَا نِيفًا

وَسِتِينَ أَبَا وَحَدَّثَنَا أَبُو الْمُفَضَّلِ قَالَ وَحَدَّثَ

مُحَمَّدُ بْنُ الْحَسَنِ بْنِ رُوَيْدٍ أَبُو بَكْرٍ الْمَدَائِنِيُّ الْكَلْبِيُّ

نَزِيلُ الرَّجَبَةِ فِي دَارِهِ قَالَ حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ أَحْمَدَ

بْنِ مُسْلِمٍ الْمُطَهَّرِيُّ قَالَ حَدَّثَنِي أَبِي عَنْ عَمِيرِ بْنِ

مُتَوَكِّلٍ الْبَلَخِيُّ عَنْ أَبِيهِ مُتَوَكِّلِ بْنِ هُرُونَ قَالَ

لَقِيتُ يَحْيَى بْنَ زَيْدِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقَدَرْتُ

الحديث يتمم إلى رؤيا النبي صلى الله عليه

وَالِلهِ الَّتِي ذَكَرَهَا جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ عَنْ أَبِيهِ صَلَوَاتُ

قوله في الصلاة عليه وسلم في رواية الطبري

ذِكْرُ الْأَبْوَابِ وَهِيَ الْحَمِيدُ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ

دُعَاؤُ الصَّلَاةِ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ دُعَاؤُ الصَّلَاةِ

عَلَى حَمَلَةِ الْعَرْشِ الصَّلَاةُ عَلَى مُصَدِّقِهِ

الرُّسُلِ لِنَفْسِهِ وَخَاصَّتِهِ عِنْدَ

الصَّبَاحُ وَالْمَسَاءُ فِي الْمَهَنَاتِ

فِي الْأَسْنَعَادَةِ دَعَاؤُهُ فِي الْأَسْتِيَاقِ دَعَاؤُهُ

وَاللَّحَاءِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى بِخَوَانِمِ الْخَيْرِ عَافٍ

فَالْأَعْرَافِ وَطَلَبِ التَّوْبَةِ وَأَوْفَى فِي طَلَبِ الْحَوَائِجِ

هـ حروف كنهية و ط ب ن ز هـ
هـ ع ج ي ت

هَاءُ فِي الظَّلَامَاتِ رَءَاوُ عِنْدَ الْمَرْصِ

^عوَائِدُ فِي الْأَسْتِقَالَةِ وَغَاوٍ عَلَى الشَّيْطَانِ

دُعَاؤُ فِي الْمَحْذُورَاتِ ^{١٦٩} دُعَاؤُ فِي الْأَسْتِسْقَاءِ ^{١٧٠}

دعاء في مكارم الأخلاق

أَمْرًا وَاهْمَتْهُ الْخَطَايَا دَعَاؤُهُ عِنْدَ الشَّكِّ

دُعَاؤُ بِالْعَافِيَةِ دُعَاؤُ لِأَبْوَيْهِ

وَالْحَبِيبُ مُحَمَّدٌ
لَوْلَا عَلَيْهِ السَّلَامُ
عَاوِلُ الْجَمْرِ ابْنُ وَأُولِيَانَهُ

دُعَاؤُهُ لِأَهْلِ الْغُورِ دُعَاؤُهُ فِي النَّفَرِ

دُعَاؤُهُ إِذَا قَرَّ عَلَيْهِ الرِّزْقُ دُعَاؤُهُ فِي الْمَوْتِ

عَلَى قَضَاءِ الدِّينِ دُعَاؤُهُ بِالتَّوْبَةِ دُعَاؤُهُ فِي صَلَاةِ

الَّيْلِ دُعَاؤُهُ فِي الْأَسْتِحَارَةِ دُعَاؤُهُ إِذَا بَنَى

أَوْ رَأَى مُبْنًى دُعَاؤُهُ فِي الرِّضَا بِالْقَضَاءِ إِذَا

نَظَرَ إِلَى أَصْحَابِ الدُّنْيَا دُعَاؤُهُ عِنْدَ سِمَاعِ

الرَّعْدِ وَإِذَا نَظَرَ إِلَى السَّحَابِ وَالْبَرْقِ دُعَاؤُهُ

فِي الشُّكْرِ دُعَاؤُهُ فِي الْأَعْيَادِ دُعَاؤُهُ

فِي طَلَبِ الْعُقُودِ دُعَاؤُهُ عِنْدَ ذِكْرِ الْمَوْتِ دُعَاؤُهُ

فِي طَلَبِ السِّرِّ وَالْوَقَايَةِ دُعَاؤُهُ عِنْدَ خَتْمِهِ

الْقُرْآنِ دُعَاؤُهُ إِذَا نَظَرَ إِلَى الْهَلَالِ دُعَاؤُهُ لِيَدْخُلَ

شَهْرَ رَمَضَانَ دُعَاؤُهُ لَوُدَاعِ شَهْرِ رَمَضَانَ

دُعَاؤُهُ لِلْعِيدَيْنِ وَالْجُمُعَةِ دُعَاؤُهُ فِي يَوْمِ عَرَفَةَ

دُعَاؤُهُ فِي يَوْمِ الْأَضْحَى وَالْجُمُعَةِ دُعَاؤُهُ فِي

دِفَاعِ كَيْدِ الْأَعْدَاءِ دُعَاؤُهُ فِي الرَّهْبَةِ دُعَاؤُهُ

فِي النَّضَرِ وَالْأَسْنِ كَانَهُ دُعَاؤُهُ فِي الْإِلْحَاحِ

عَلَى اللَّهِ تَعَالَى دُعَاؤُهُ فِي التَّذَلُّلِ دُعَاؤُهُ فِي

الْأَسْتِكْشَافِ الْهُمُومِ وَبَاقِي الْأَبْوَابِ

بَلَفِظَ ابْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِيُّ رَحِمَهُ اللَّهُ حَدَّثَنَا

بلفظ ابی عبد الله الحسینی رحمه الله

أَبُو عَبْدِ اللَّهِ جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ الْحُسَيْنِيُّ قَالَ حَدَّثَنَا

ابو عبد الله جعفر بن محمد الحسینی

عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ بْنِ خَطَّابٍ الزَّيَّاتِ قَالَ

عبد الله بن عمر بن خطاب الزیاتی

حَدَّثَنِي خَالِي عَلِيُّ بْنُ النُّعْمَانِ الْأَعْلَمُ قَالَ

حدیث کرد بن خاله علی بن النعمان الاعلم

حَدَّثَنِي عُمَيْرُ بْنُ الْمُتَوَكِّلِ الثَّقَفِيُّ الْبَلْخِيُّ عَنْ

حدیث کرد بن عمر بن المتوکل الثقفی البلخی

أَبِيهِ مُتَوَكِّلِ بْنِ هُرُونَ قَالَ أَمَلْتُ عَلَى سَيِّدِي

ابو خود متوکل بن هرون گفت من گفتم که من بخواهم بگویم

الصَّادِقَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ قَالَ أَمَلْتُ

صورت صادق ابو عبد الله جعفر بن محمد گفت من گفتم که من بخواهم بگویم

جَدِّي عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ عَلَى ابْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَلِيٍّ

جد من علی بن الحسین بر محمد بن علی

عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ السَّلَامُ بِمَشْهَدٍ مِنْ

بر ایشان سلام در محضر من

وَكَا مَنِّي رَعَا عَلِيٌّ ابْنُ عَبْدِ اللَّهِ

وگذاشت مرا علی بن عبد الله

بِاللَّهِ عَابِدًا بِالتَّحْمِيدِ وَالْتِمَامِ عَلَيْهِ

بدرگاه خداوند با تحمید و التماس بر او

الْحَمْدُ لِلَّهِ الْأَوَّلِ بِلَا أَوَّلَ كَانَ قَبْلَهُ وَالْآخِرِ

الحمد لله الاول بلا اول که او را پیش از او نیست

بِلَا آخِرٍ يَكُونُ بَعْدَهُ الَّذِي قَصُرَتْ عَنْ رُؤْيَيْهِ

بلا آخری که او را پس از او نیست آنکه از دیدن او کوتاه شد

أَبْصَارُ النَّاسِ وَنَحْنُ نَعْبُدُ عَنْ نَعْيِهِ أَوْهَامُ

بصیرت مردم است و ما عباد او را از نعت او وهم می داریم

الْوَاضِعِينَ ابْنَدَعَ بِقُدْرَتِهِ الْخَلْقَ ابْنَدَعَ

و وضع کننده است آنکه با قدرت او آفرید خلق را

وَأَخْرَجَهُمْ عَلَى مَشِيَّتِهِ أَخْرَاجًا ثُمَّ سَلَكَ

و خارج کرد ایشان را بر مشیت او خارج کرد و سپس راه رفت

بِهِمْ طَرِيقًا وَادَّيْنَهُ وَبَعَثَهُمْ فِي سَبِيلِ مَحَبَّتِهِ

بر ایشان راه را و درین راه و بفرستاد ایشان را در راه محبت او

لَا يَمْلِكُ كَوْنًا خَيْرًا عَمَّا قَدَّمَ لَهُمْ إِلَيْهِ وَلَا

که نمیتواند بداند خیر را از آنکه پیش از او برایشان نهاد

إِنَّهُمْ الْأَكْثَرُ الْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا

بیشتر ایشان که مانند حیوانات اند بلکه ایشان از راه حق دورترند و از حق غافلند

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى مَا عَرَّفْنَا مِنْ نَفْسِهِ وَالْهَمْنَا مِنْ

و تسبیح و ثناء را بر خداوندی که خود را از ما آگاه کرد و ما را از حق آگاه داشت

شُكْرِهِ وَفَتَحَ لَنَا مِنْ أَبْوَابِ الْعِلْمِ بِرُبُوبِيَّتِهِ

و شکر او را و در حق او را از درهای علم و دانستن پروردگاری او گشود

وَدَلَّنَا عَلَيْهِ مِنَ الْإِخْلَاصِ لَهُ فِي تَوْحِيدِهِ

و ما را به او از راه خلوص و یکتا دانستن او در حق او را دلالت داد

وَجَبَبْنَا مِنَ الْإِلْحَادِ وَالشَّكِّ فِي أَمْرِهِ حَمْدًا

و ما را از گمراهی و شک در امر او را محکم گردانید و تسبیح و ثناء

نَعْمَرُهُ فِيمَنْ حَمَدَهُ مِنْ خَلْقِهِ وَكَسَبَقُ بِهِ

او را در تسبیح و ثناء در میان مخلوق او را و تسبیح و ثناء را پیش از تسبیح و ثناء دیگران

مَنْ سَبَقَ إِلَى رِضَاهِ وَعَفْوِهِ حَمْدًا يُصَيِّرُ

آنکه تسبیح و ثناء را پیش از تسبیح و ثناء دیگران به رضایت و عفو او را تسبیح و ثناء را

لَنَا بِهِ ظُلُمَاتِ الْبَرْزَخِ وَيُسَهِّلُ عَلَيْنَا بِهِ سَبِيلَ

ما را از تاریکی و پستی و درازای دوزخ و آسان گرداند بر ما به تسبیح و ثناء را

الْمَبْعَثِ وَيُسَرِّفُ بِهِ مَنَازِلَنَا عِنْدَ مُوَاقِفِ

و تسبیح و ثناء را بر ما در مقام و محفل و در مقام و محفل و در مقام و محفل

الْأَشْهَادِ يَوْمَ تَجْزِي كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ

در روز قیامت و در روز قیامت و در روز قیامت و در روز قیامت

لَا يُظْلَمُونَ يَوْمَ لَا يَغْنَى مَوْلَى عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَلَا

در روز قیامت و در روز قیامت و در روز قیامت و در روز قیامت

هُمْ يُصَرُّونَ حَمْدًا يَرْفَعُ مَنَابِلَنَا إِلَى أَعْلَى عِلْمِينَ

و ما را به تسبیح و ثناء را و ما را به تسبیح و ثناء را و ما را به تسبیح و ثناء را

فِي كِتَابٍ مَرْقُومٍ يُشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ حَمْدًا تَقَرُّ بِهِ

در کتابی که در روز قیامت و در روز قیامت و در روز قیامت و در روز قیامت

عُيُونُنَا إِذَا بَرَقَتِ الْأَبْصَارُ وَتَنَاضَرُ وَجُوهُنَا

و در روز قیامت و در روز قیامت و در روز قیامت و در روز قیامت

إِذَا اسْوَدَّتِ الْأَبْصَارُ حَمْدًا تُعْقِبُهُ مِنْ آلِيمِ نَارٍ

و در روز قیامت و در روز قیامت و در روز قیامت و در روز قیامت

اللَّهُ إِلَى كَرِيمٍ جَوَّارٍ اللَّهُ حَمْدًا نَزَّاحٌ بِمَلَأَنَّهُ

و در روز قیامت و در روز قیامت و در روز قیامت و در روز قیامت

الْمُقَرَّبِينَ وَنَضَّاحٌ بِهِ أَنْبِيَاءُ الْمُرْسَلِينَ

و در روز قیامت و در روز قیامت و در روز قیامت و در روز قیامت

فِي دَارِ الْمَقَامَةِ الَّتِي لَا تَزُولُ وَحُلَّ كَرَامَتِهِ

و در روز قیامت و در روز قیامت و در روز قیامت و در روز قیامت

إِنَّهُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا

اینها بجز این که مانند حیوانات نیستند بلکه از گمراهانند

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى مَا عَرَّفْنَا مِنْ نَفْسِهِ وَالْهَمْنَا مِنْ

و الحمد لله بر آنچه از خود او آموختیم و آنچه از او

شكروه وفتح لنا من ابواب العلم بر بوعيتيه

پنداشتیم و از درهای علم را برای ما گشود

وَدَلَّنَا عَلَيْهِ مِنَ الْإِخْلَاصِ لَهُ فِي تَوْحِيدِهِ

و ما را به او از خلوص در توحید او

وَجَبَبْنَا مِنَ الْإِلْحَادِ وَالشَّكِّ فِي أَمْرِهِ حَمْدًا

و از گمراهی و شک در امر او حمد

نَعْمَرِيهِ فِيمَنْ حَمَدَهُ مِنْ خَلْقِهِ وَكَسَبَقِي بِهِ

او را در میان خلق و پیش از او

مَنْ سَبَقَ إِلَى رِضَاهُ وَعَفْوِهِ حَمْدًا يُضَيِّ

کسی که پیش از او رضایت و عفو او را

لَنَا بِهِ ظُلُمَاتُ الْبَرْزَخِ وَيُسَهِّلُ عَلَيْنَا بِهِ سَبِيلَ

ما را در تاریکیهای برزخ و آسان کند برای ما

الْمَبْعَثِ وَيُشْرِفُ بِهِ مَنَازِلَنَا عِنْدَ مَوَاقِفِ

براهن و درگاههای ما را نزد مقامات

الْأَشْهَادِ يَوْمَ تَحْزَنُ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ

در روز شهادت هر نفسی بر آنچه کرده است

لَا يُظْلَمُونَ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَلَا

در روزی که هیچ کس را بر دیگری سودی نیست

هُمْ يُصْرُونَ حَمْدًا يَرْفَعُ مَنَابِنَا إِلَى أَعْلَى عِلِّيِّينَ

ما را بلند کند حمدی که ما را به اعلیای عالم

فِي كِتَابٍ مَرْقُومٍ لِشَهِدَةِ الْمُقَرَّبُونَ حَمْدًا نَقَرُ بِهِ

در کتابی نوشته شده برای شهادت نزدیکان

عِيُونُنَا إِذَا بَرَقَ الْأَبْصَارُ وَتَيَضَّرُّ وَجُوهُنَا

چشمهای ما درخشند و چهرهها سفید شود

إِذَا اسْوَدَّتْ الْأَبْصَارُ حَمْدًا تُعْقُبُهُ مِنَ الْيَمِّ نَارُ

در روزی که چشمها سیاه شود حمدی که از آتش

اللَّهِ إِلَى كَرِيمٍ جَوَّارِ اللَّهِ حَمْدًا نَزَّاجِمٌ بِمَلَأَ كُنْهَ

خود را با کرمی که از خود او حمدی که

الْمُقَرَّبِينَ وَنَضَّاحٌ بِهِ أَنْبِيَاءُ الْمُرْسَلِينَ

نزدیکان و پندگزاران و پیغمبران

فِي دَارِ الْمَقَامَةِ الَّتِي لَا تَزُولُ وَحَلَّ كَرَامَتِهِ

در مقامی که از میان نمی رود و کرامت او

الَّتِي لَا تَحُولُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اخْتَارَ لَنَا

که او را بگزید و حمد و ستایش را که او را برگزید و اختیار کرد

مَحَاسِنَ الْخَلْقِ وَأَجْرِي عَلَيْنَا طَيِّبَاتِ الرِّزْقِ

بزرگوارست ما را و اجر ما بر ما است از طایبات رزق

وَجَعَلَ لَنَا الْفَضِيلَةَ بِالْمُلْكِ عَلَى جَمِيعِ الْخَلْقِ

و که او ما را بر همه خلق در ملک برتری داد

فَكُلْ خَلْقُهُ مُنْقَادَةٌ لَنَا بِقُدْرَتِهِ

پس همه خلق او منقاد و مطیع ما است بقدرت او

وَصَاوِرَةٌ إِلَى طَاعَتِنَا بِعِزَّتِهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

و بارگشت به او برای طاعت ما بجلالت او و حمد و ستایش را که او را برگزید

أَفْلَحَ عَنَّا بَابُ الْحَاجَةِ إِلَيْهِ وَكَيْفَ يُطِيقُ

بست ما را از حاجت ما به او و چگونه می تواند

حَمْدَهُ أَمْ مَتَى نُؤَدِّي شُكْرَهُ لَامَتَى وَالْحَمْدُ

حمد او را یا هرگاه که او را بکشیم یا هرگاه که او را بکشیم

لِلَّهِ الَّذِي رَكَّبَ فِيْنَا الْأَثْبَاطَ وَجَعَلَ

خداوند را که او را در ما است و جاعل کرد

لَنَا أَدْوَانَ الْقَبْضِ وَمَعَنَا بَارِزُ وَاخِ الْحَيَاةِ

از چنگ ما و با ما است و در میان ما است از چنگ ما

وَأَثَبَتْ فِيْنَا جَوَارِحَ الْأَعْمَالِ وَغَدَّ نَا بِطَيِّبَاتِ

و اثبات کرد در ما جوارح اعمال و غدا داد ما را بر طایبات

الرِّزْقِ وَاعْنَانَا بِفَضْلِهِ وَأَقْنَانَا بِمِنَّةِ تَمِّ

و برکت داد ما را بر فضل او و آقنا داد ما را بر مینا

أَمْرَنَا لِيُخَبِّرَ طَاعَتَنَا وَنَهَانَا لِيُبَيِّنَ شُكْرَنَا

و امر ما را که خبر دهد طاعت ما و نهان ما را که بگوید شکر ما را

فَخَالَفْنَا عَنْ طَرِيقِ أَمْرِهِ وَرَكِبْنَا مَتُونَ رَحْمِهِ

پس خالف ما را از راه امر او و سوار شدیم بر مرکب رحمت او

فَلَمْ يَدْبِدْ رُفَا بَعْقُوبِيهِ وَلَمْ يُعَاجِلْنَا بِنِقْمَتِهِ

پس نکو نگاشت ما را ببعقوبت او و نگذاشت ما را بر عتاب او

بَلْ تَأَنَّنَا بِرَحْمَتِهِ تَكْرُمًا وَانْتَظَرُ مَرَحَمَتَنَا

بل تاوان ما را بر رحمت او تکرما و انتظار داشت ما را

بِرَأْفَتِهِ حُلُمًا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي دَلَّنَا عَلَى

بر مهربانی او حلم و حمد و ستایش را که او را برگزید

التَّوْبَةِ الَّتِي لَمْ نَفِدْهَا إِلَّا مِنْ فَضْلِهِ فَلَوْلَمْ

توبه را که ما نداشتیم الا از فضل او پس اگر

نَعْتَدُ مِنْ فَضْلِهِ إِلَّا بِهَا لَقَدْ حَسَنَ بِلَاؤُهُ

اگر ما را از فضل او نداشتیم الا بر او بدی

عِنْدَنَا وَجَلَّ إِحْسَانُهُ إِلَيْنَا وَجَسَمَ فَضْلُهُ عَلَيْنَا

نزد او بزرگتر از هر چه بود و احسان او به ما و جسد نعمت او بر ما

فَمَا هُكُنَّا كَأَنَّ سُنَّتَهُ فِي التَّوْبَةِ لَنْ كَانَ

پس ما را چنانچه در این چنان بود که سنت او در توبه را چنان

قَبَلْنَا لَقَدْ وَضَعَ عَنَّا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَلَمْ

قبل ما را لکن چه چیز بر ما نهاد که ما را از آن قوت نداشت و ما را

يُكَلِّفُنَا الْأَوْسَعَا وَلَمْ يُحِثِّمْنَا إِلَّا سُرًّا

و ما را بگنجینه کرد و ما را از آن گنجینه نخواست و ما را از آن گنجینه

وَلَمْ يَدْعِ لِأَحَدٍ مِثْلَ حُجَّتِهِ وَلَا عُدْرًا فَاهْلًا

و ما را نخواست که برای کسی مثل حجت او را نخواست و ما را از آن گنجینه

مِثْلًا مَزْهَلًا عَلَيْهِ وَالسَّعِيدُ مِثْلًا مَزْجَبٍ

از ما را مثل مزهله که بر او است و السعید که بر او است و السعید که بر او است

إِلَيْهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ بِكُلِّ مَا حَمِدَهُ بِإِذْنِ مَلَائِكَتِهِ

بر او و الحمد لله با هر چه او را حمد کردیم با اذن ملائکته

إِلَيْهِ وَكَرَّمَ خَلْقَتَهُ عَلَيْهِ وَارْضَا

بر او و کرم خلق او را بر او و راضا

حَامِدِيهِ لَدَيْهِ حَمْدًا يَفْضُلُ سَائِرَ الْحَمْدِ كَفَضْلِ

مستحکم کننده او را نزد او حمدی که از هر چه حمد او را

رَبَّنَا عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ ثُمَّ لَهُ الْحَمْدُ مَكَانَ كُلِّ

و ما را بر همه خلق او و الحمد لله در هر چه او را

نِعْمَةٍ لَهُ عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ عِبَادِهِ الْمَاضِينَ

نعمت او به ما و بر همه عباد او که پیش از ما بودند

وَالْبَاقِينَ عَدَدَ مَا أَحَاطَ بِهِ عَلَيْهِ مِنْ جَمِيعِ

و الباقین را به اندازه آنچه او را بر او است از همه

الْأَشْيَاءِ وَمَكَانَ كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهَا عَدَدُهَا

از همه چیزها و در هر یک از اینها به اندازه

أَضْعَافًا مُضَاعَفَةً أَبَدًا سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ

بهر ضرایف مضاعفه و به ستم تا روز

الْقِيَمَةِ حَمْدًا لَا مُنْتَهَى لِحَمْدِهِ وَلَا حِسَابَ

در روز قیامت حمدی که نیست از او و حساب

لِعَدَدِهِ وَلَا مَبْلَغَ لَغَايَتِهِ وَلَا انْقِطَاعَ لِمَدِّهِ

بر او و اندازه او را و اندازه او را و اندازه او را

حَمْدًا يَكُونُ وَصْلَةً إِلَى طَاعَتِهِ وَعَقْفُوهَ وَ

حمدی که باشد وصله به طاعت او و عقوفه او

سَبَبًا إِلَى رِضْوَانِهِ وَذَرِيعَةً إِلَى مَغْفِرَتِهِ

سببی که باشد به رضوان او و ذریعه به مغفرت او

وَطَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ وَخَفِيرًا مِنْ نَقَمِهِ

در راهی باشد به سوی بهشت و بسیار از انتقام او

وَأَمْنَا مِنْ غَضَبِهِ وَظَهْرًا عَلَى طَاعِنِهِ

و ایمنی از خشم او و پشتی بر دشمنان او

وَحَاجِرًا عَنْ مَعْصِيَتِهِ وَعَوْنًا عَلَى تَأْدِيَةِ

و دوری از نافرمانی او و مددکاری بر کفاری او

حَقِّهِ وَوَظَّائِفُهُ حَمْدًا نَسْعُدُ بِهِ فِي السُّعْدِ

حق او و وظایف او سپاس که سبب نجاتمان در بهشت است

مِنْ أَوْلِيَائِهِ وَنَصِيرُهُ فِي نَظْمِ الشُّهَدَاءِ

از اولیای او و یار او در نظم شهادت

بِسُيُوفِ أَعْدَائِهِ إِنَّهُ وَلِيُّ حَمِيدٍ

بر شمشیرهای دشمنان او زیرا که او یار و مددگار حمید است

وَكَا مِنْ دُرِّ عَابِقِ تَحْمِيدِ الصَّلَاةِ

و کاش از درخشندگی تهنیت نمازی

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مَرَّ عَلَيْنَا بِمُحَمَّدٍ نَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ

و سپاس برای خداوندی که بر ما گذشت از محمد پیغمبر او

عَلَيْهِ وَالْإِلَهُ دُونَ الْأَمِّ الْمَاضِيَةِ وَالْقُرُونِ

بر او و الهی را جز آنکه پیش از او است و قرون

السَّالِفَةِ بِقُدْرَتِهِ الَّتِي لَا تَعُزُّ عَنْ شَيْءٍ وَإِنْ

گذشتگان را به قدرت او که هیچ چیز را از او نجات نمی دهد و اگر

عَظُمَ وَلَا يَفُوتُهَا شَيْءٌ وَإِنْ لَطُفَ فَمُنِيًّا عَلَى

بزرگ باشد و از او نماند چیزی و اگر لطیف باشد پس بر من

جَمِيعٍ مِنْ ذُرِّيَّةٍ وَبَرٍّ وَجَعَلْنَا شُهَدَاءَ عَلَى مُحَمَّدٍ

همه را از فرزندان او و پرهیزگار او و ما شاهدان را بر محمد

وَكَثَرْنَا بِمِثْلِهِ عَلَى مَنْ قَلَّ اللَّهُمَّ فَضِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ

و بسیار را به مانند او بر آنکه کم است ای خداوند بزرگواری بر محمد

أَمِينِكَ عَلَى وَحْيِكَ وَنَجِّيكَ مِنْ خَلْقِكَ وَ

ایمانت تو را بر وحی تو و نجات تو را از خلق تو

صَفِيكَ مِنْ عِبَادِكَ إِمَامًا الرَّحْمَةِ وَفَائِدَ الْخَيْرِ

پاک تو را از بندگان تو امام رحمت و فایده خیر

وَمِفْتَاحَ الْبَرَكَةِ كَمَا نَصَبَ لِمَرْكَ نَفْسَهُ وَمِنْ خَيْرِ

و کلید برکت را همانگونه که برای خود نصب کرد و از بهترین

فِيكَ لِلْكَرُومِ بَدَنَهُ وَكَاشَفَ فِي الدُّعَاءِ

در تو برای بزرگواری بدن او و آشکار کرد در دعا

إِلَيْكَ حَامَتُهُ وَحَارَبَ فِي رِضَاكَ أَسْرَتَهُ

بوسه تو خورشید خود را و کارزار کرد در راه رضا تو با اسیر خود

وَقَطَعَ فِي أَحْيَاءِ دِينِكَ رَحِمَهُ وَأَقْصَى الْأَذْنُنِ

و بریده در زندگیا کردن دین تو از بطن سخت و دور کرد گوشه ها

عَلَى جُودِهِمْ وَقَرَّبَ الْأَقْصَيْنِ عَلَى اسْتِحَابَّتِهِمْ

بر اهلار ایست و قرب گردانید در این را بر اجابت کردن ایست

لَكَ وَوَالِي فِيكَ الْأَبْعَدِينَ وَعَادَى فِيكَ

مرزها و دشمن کرد اودان تو با دور تران و دشمن کرد اودان تو

الْأَقْرَبِينَ وَأَذَابَ نَفْسِهِ فِي تَبْلِيغِ رِسَالَتِكَ

با مقرر کردن آن و عذاب از نفس خود را در رسانیدن پیغام تو

وَاتَّبَعَهَا بِالْدُعَاءِ إِلَى مِلَّتِكَ وَشَغَلَهَا بِالْضَمِّ

و پیوست آن را به دعا کردن به دین تو و مشغول کرد آن را به پیوستن

لِأَهْلِ دَعْوَتِكَ وَهَاجَرَ إِلَى بِلَادِ الْغُرَبَةِ

کردن به از دین تو و هجرت کرد به شهرهای غایت

وَحَمَلَ النَّأْيَ عَنْ مَوْطِنِ رَحْلِهِ وَمَوْضِعِ خَلِهِ

و جایی دوری را از موضع رحلت کردن و مکان خلی او

وَمَسَقَطَ رَأْسِهِ وَمَا نَسَرَ نَفْسَهُ إِرَادَةً مِنْهُ

و بر زمین نهاد او را و اهلان تو او بکشد غایت از آن

لَا غَرَارَ دِينِكَ وَاسْتِصَارَ أَعْلَى أَهْلِ

بدین جزو کردن دین تو و پادشاه نمودن بر سر کرج

الْكُفْرِيَّاتِ حَتَّى اسْتَبَتْ لَهُ مَا حَاوَلَ فِي

کفر را بنده تا ایستاد بر او آنچه کوشید در

أَعْدَائِكَ وَاسْتَنْمَ لَهُ مَا دَبَّرَ فِي أَوْلِيَائِكَ فَهَدَّ

دشمنان تو و انعام شد اودا آنچه خیر کرد در دوستانت و بسط شد

إِلَيْهِمْ مُسْتَقْتًا بَعُونِكَ وَمُقَوَّبًا عَلَى ضَعْفِهِ بَصِيرًا

ایستاد اودان تو به بیعت تو و تقویت شد اودا بر ضعف خود بصیرت

فَفَرَّاهُمْ فِي عَقْرِ دِيَارِهِمْ وَهَجَمَ عَلَيْهِمْ فِي جُبُوحَةِ

پس فرار کرد اودان تو در این خانه و حمله کرد بر ایشان در دهان

قَرَارِهِمْ حَتَّى ظَهَرَ أَمْرُكَ وَعَلَتْ كَلِمَتُكَ وَلَوْ كَرِهَ

که ایستاد آن تا بداند امر تو و بلند شد سخن تو و اگر بایست

الْمُشْرِكُونَ اللَّهُمَّ فَارْفَعَهُ بِمَا كَدَحَ فِيكَ إِلَى

ایستاد مشرکان خداوند ما بر بلند کردن او را به کوشش او را تو

الدَّرَجَةِ الْعُلْيَا مِنْ جَنَّاتِكَ حَتَّى لَا يُسَاوِيَ فِي

درجته را اودا بهشت تو تا هیچ برابری نکند او

مَنْزِلَةٍ وَلَا يُكَافِي فِي حَرَبَةٍ وَلَا يُؤَارِيهِ لَدَيْكَ مَلِكٌ

مزان و هیچ برابری نکند او در جنگ و هیچ برابری نکند او نزد تو پادشاه

مُقَرَّبٌ وَلَا يُنَبِّئُ مَرْسَلٌ وَعَرَفَهُ فِي أَهْلِهِ

از کبریا تو در حضور در شهادت و شهادت او در اوست

الطَّاهِرِينَ وَأَمَّتِهِ الْمُؤْمِنِينَ مِنْ حُسْنِ الشَّفَاعَةِ

که پاکیزه اند و امت او که مؤمنان اند از حسن شفاعت

أَجَلٌ مَا وَعَدَنَّهُ يَا نَافِذَ الْعِدَّةِ يَا وَافِيَ الْقَوْلِ

تا بدو بر آنچه وعده دادی او را سرور شکسته و وفا دهنده

يَا مُبْدِلَ لِسِّيَّاتٍ بِأَضْعَافِهَا مِنَ الْحَسَنَاتِ

ای مبدل کننده گنجینه ها را با مضاعف آن از حسنات

إِنَّا لَذُو الْقَضَائِ الْعَظِيمِ

ما بزرگواریم که تو صاحب قضاوت عظیمی

وَكُنْ يَا عَالِي الصَّوَابِ جَلَدًا لِكُلِّ مَلِكٍ

و تو ای بلند مرتبه حقانیت و جرات دهنده برای هر پادشاهی

اللَّهُمَّ وَحَمَلَةَ عَرْشِكَ الَّذِينَ لَا يَفْتَرُونَ

خدایا و حاملان عرش تو که ستم نمی زنند

مِنْ تَسْبِيحِكَ وَلَا يَسْأَمُونَ مِنْ تَقْدِيرِكَ

از تسبیح تو خسته نمی گردند و از تقدیر تو

وَلَا يَسْتَحِيرُونَ مِنْ عِبَادَتِكَ وَلَا يَوْتِرُونَ

و از استعجاب تو خسته نمی گردند و از عبادت تو

الْقَصِيرَ عَلَى الْجَدِّ فِي أَمْرِكَ وَلَا يَغْفُلُونَ

از کوتاهی تو در امر تو و غافل نمی گردند

عَنْ أَوْلَى إِلَيْكَ وَإِسْرَافِيلُ صَاحِبُ الصُّورِ

از آن که نزد تو است و اسرافیل صاحب صور است

الشَّاهِدُ الَّذِي يَنْظُرُ مِنْكَ الْأَذْنَ وَحُلُولِ

شاهدی که از نزد تو نگاه می کند و حلول

الْأَمْرِ فَيُنَبِّئُهُ بِالْفِتْنَةِ صَرَعِي رَهَائِنَ

امر تو و او را خبر می دهد از فتنه و سرافکندگی

الْقُبُورِ وَمِيكَائِيلُ ذُو الْجَاهِ عِنْدَكَ

براهیم صاحب قبرها و میکائیل صاحب جاه نزد تو

وَالْمَكَانِ الرَّفِيعِ مِنْ طَاعَتِكَ وَجَبْرَائِيلُ

و مکان بلند مرتبه از طاعت تو و جبرائیل

الْأَمِينُ عَلَى وَحْيِكَ الْمُطَاعُ فِي أَهْلِ سَمَوَاتِكَ

ای امانت دهنده بر وحی تو و مطاع تو در اهل آسمانها

الْمَكِينُ لَدَيْكَ الْمُقَرَّبُ عِنْدَكَ وَالرُّوحُ

یاری تو نزد تو و مقرب تو نزد تو و روح

الَّذِي هُوَ عَلَى مَلَأَتِكَ الْحُبُّ وَالرُّوحُ الَّذِي

که او است بر مملکت تو محبت و روحی که

هُوَ مِنْ أَمْرِكَ اللَّهُ فَصَلِّ عَلَيْهِمْ وَعَلَى الْمَلَائِكَةِ

الَّذِينَ مِنْ دُونِهِمْ مِنْ سُكَّانِ سَمَوَاتِكُمْ وَأَهْلِ

الْأَمَانَةَ عَلَى رَسُولَانِكَ وَالَّذِينَ لَمْ يَدْخُلْهُنَّ

سَامَةٌ مِنْ دُؤُبٍ وَلَا اَعْيَاءُ مِنْ لُغُوبٍ وَلَا

فَوْرٌ وَلَا تَشْغَلُهُمْ عَنْ تَسْبِيحِكَ الشَّهَوَاتُ

وَلَا يَقْطَعُهُمْ عَنْ تَعْظِيمِكَ سَهْوُ الْغَفْلَاتِ

الْحَشَّعُ الْإِبْصَارِ فَلَا يَرُومُونَ النَّظَرَ إِلَيْكَ

لَتَوَاسُوا الْأَذْقَانِ الَّذِينَ قَدْ طَالَ رِجْلُهُمْ
افکنند که مانند یکدیگر خواهند بود آنان که دوازده شب پادشاهان

وَفِيهَا لَدَيْكَ الْمُسْتَهْتَرُونَ بِذِكْرِ الْآثَاكِ وَ

وَالْمُؤَاضِعُونَ دُونَ عَظَمَتِكَ وَجَلَالِ كِبَالِكَ

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ إِذَا نَظَرُوا إِلَى جَهَنَّمَ تَرْفُوعًا عَلَى

اهل معصيتك سبحانك ما عبدك قال

چَوْعِبَادَتِكَ فَصَلِّ عَلَيْهِمْ وَعَلَى الرُّوحَانِيِّينَ

من ملائكتك وأهل الزُفَّةِ عندك

وَحَمَّالِ الْغَيْبِ إِلَى رَسُولِكَ وَالْمُتَمِّزِ عَلَى

وَحِيكَ وَقِبَائِلَ الْمَلَائِكَةِ الَّذِينَ اخْتَصَصَهُ

لِنَفْسِكَ وَأَعْنَيْهُمْ عَنِ الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ

بِتَقْدِيرِكَ وَأَسْكَتْنَهُمْ بِطُورِ أَطْبَاقٍ

سَمَوَاتِكَ وَالَّذِينَ عَلَى أَرْجَائِهَا إِذَا نَزَلَ

آسمان تو که ایستاده بر گناره آسمانها چون نازل شد

الْأَمْرِ بِتِمَامٍ وَعَدِكَ وَخُزَّانِ الْمَطَرِ وَزَوَاجِرِ

امر تمام وعده تو و خزانه باران و بازدارنده

السَّحَابِ وَالَّذِي بِصَوْتِ زَجْرِ يُسْمِعُ زَجْلُ

ابر را و آنرا که با صدای زجر می شنود زلزله

الرَّعْدُورِ وَإِذَا سَبَحَتْ بِهِ خَفِيفَةُ السَّحَابِ

رعد و اگر سبوح باشد به خفیفه ابر

الْتَمَعَتْ صَوَائِقُ الْبُرُوقِ وَمَشِيعَى السَّحَابِ

برخیزد صاعقه برق و میسای ابر

وَالْبَرْدِ وَالْهَاطِطِينَ مَعَ قَطْرِ الْمَطَرِ إِذَا نَزَلَ

و سردی و آهسته آهسته با قطره باران چون نازل شود

وَالْقَوَامِ عَلَى خَزَائِنِ الرِّبَاحِ وَالْمُوكِلِينَ بِالْجِبَالِ

و ایستادگان بر خزانه باد و متکیان بر کوهها

فَلَا تَزُولُ وَالَّذِينَ عَرَفْتَهُمْ مَثَاقِيلُ الْمِيَاهِ

پس نهاده اند و آنرا که شناختند مقادیر آبها

وَكَيْلُ مَا تُجْوِيهِ لَوَائِحُ الْأَمْطَارِ وَعَوَالِجُهَا

و نگه دارنده آنرا که پناه دهد از بادهای باران و علاجها

وَرُسُلِكَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِلَى أَهْلِ الْأَرْضِ بِمَكْرُوهٍ

و رسل تو از فرشتگان به سبب امر زمین بآنچه بد است

مَا يَنْزِلُ مِنَ الْبَلَاءِ وَمَحْجُوبِ الرِّخَاءِ وَالسَّفَرَةِ

آنچه نازل از آفت و محبوسی از رفاه و سفره

الْكِرَامِ الْبَرْدَةِ وَالْحَفَظَةِ الْكِرَامِ الْكَائِنَةِ

از شایسته های سردی و نگاهدارنده شایسته های

وَمَلِكِ الْمَوْتِ وَأَعْوَانِهِ وَمُنْكَرٍ وَنَكِيرٍ

و پادشاه مرگ و یارانش و منکر و نکیل

رُومَانَ فَنَانَ الْقُبُورِ وَالطَّائِفِينَ بِالْبَيْتِ

رومان و نگهبانان قبرها و طواف کننده های بیت

الْمَعْمُورِ وَمَالِكِ وَالْخَزَائِنِ وَرِضْوَانِ وَسَدَنَةِ

المعمور و مالک و خزانه و رضوان و سدنه

الْجَنَانِ وَالَّذِينَ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَ

الجنان و آنرا که نافرمانند خدا را آنچه امر کرده اند

يَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ

نفرمودند و آنرا که می گویند آنچه امر کرده اند

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَعَنَّا عَنْ قَبَلِ الدَّارِ

سلام باد بر شما بآنچه صبر کردید پس گفتیم از پیش دروازه

وَالزَّانِيَةُ الَّتِي إِذَا قِيلَ لَهَا مَحْدُودٌ فَقُلْتُ

ثم الحجيم صلوه ابندروه سراعاً ولم ينظروه

وَمَنْ أَوْفَىٰ بِوَعْدِهِ فَلْيَنْصُرْهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْوَكِيلُ

بِأَيِّ آخِرٍ وَكَلَّمَهُ وَسُكَّانِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ

الماء ومن منهم على الخلق فصلى عليهم بوحنا

كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ وَصَلَّ عَلَيْهِم

صَلَوَةٌ تَزِيدُهُمْ كِرَامَةً عَلَى كِرَامَتِهِمْ وَ

طَهَارَةٌ عَلَى طَهَارَتِهِمُ اللَّهُمَّ وَادِّاصِلِينَ

عَلَىٰ مَلَائِكَةٍ كُنِيَكَ وَرُسُلِكَ وَبَلَّغَهُمْ

صَلَاتُنَا عَلَيْهِمْ فَصَلِّ عَلَيْهِمْ بِمَا فَتَحَ لَنَا

صوت دارا برایت استخوان و برایت پنهان در دوزخ

از بنو کما گفتار در حق ایشان بجز آنکه از بختند و از آنکه

وَمِنْ غَايَةِ الصَّالِحِينَ عَلَى تَبَاعِ

اللَّهُمَّ وَاتَّبَاعُ الرُّسُلِ وَمُصَدِّقُوهُمْ مِنْ أَهْلِ

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

لا ريب في ان عيب سائر الناس
 زهين اجبت زوا من رسته ارجبت

لَمْ يَكْذِبْ وَالْأَشْيَاقُ إِلَى الْمَسِيرِ

بِحَقِّكُمْ الْإِيمَانَ فِي كُلِّ دَهْرٍ وَزَمَانٍ أَرْسَلْنَا

پہنچتا رہا ہوا

فیه رسولاً و امتاً لہیلہ دلیلاً من لدن
 ایران رسولاً و برادرانہ برادران دلیلاً از خان

أَدَمَ إِلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مِنْ أُمَّةٍ

آدم شاه محمد صورت ظهري برد ۱۰۰۰ دول او از پهلوان

الْهُدَى وَقَادَةَ أَهْلِ الثُّغَى عَلَى جَمِيعِهِمُ السَّلَامُ

درایت و هدایت کننده گان امر لغوی بر همه ایشان سلام باد

فَاذْكُرْهُمْ مِنْكَ بِمَغْفِرَةٍ وَرِضْوَانٍ لِّتُحْمَدَ

بسیار یاد کردن ایشان را از تو بخاطر بخشش و خوشنودی با حمد

وَأَصْحَابُ مُحَمَّدٍ خَاصَّةً الَّذِينَ أَحْسَنُوا لَصَاحِبِ

و یاران محمد خصوصا آنکه که بپایان خوبیها کرده اند صاحب

وَالَّذِينَ بَلَّوْا الْبَلَاءَ الْحَسَنَ فِي نَصْرِهِ وَ

و آنکه که جهاد کردند در جنگ و سبکدوشی در یاری نصرت

كَانَقُوهُ وَاسْرِعُوا إِلَيَّ وَفَادَيْهِ وَسَابِقُوا إِلَيَّ

در پناه گرفته اند و حاضر شدند نزد من و فدای من شدند و پیش من

دَعَوْنِي وَاسْتَجَابُوا لَهُ حَيْثُ أَسْمَعُهُمْ حُجَّةَ

خواندن من و اجابت کردن دعوت در هر جا که بشنوا و بپایان

رِسَالَتِي وَفَارِقُوا الْأَزْوَاجَ وَالْأَوْلَادَ فِي

پیام من و مفارقت کردن از زنان و فرزندان

إِظْهَارِ كَلِمَتِهِ وَقَاتِلُوا الْأَبَاءَ وَالْأَبْنَاءَ

آنگاه که بگویند سخن او و بکشد پدران و پسران

فِي تَشْيِيقِ نُبُوَّتِهِ وَانْصَرُوا بِهِ وَمَنْ كَانَ مُنْطَوِّ

در آید به تشدید نبوت او و نصرت داد او و هر که که بود از او و پیروان

عَلَى حَبِيبَتِهِ يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّنْ تَبُورَ فِي مَوْذِنِهِ

بر محبت او امیدوار باشند که هر که بپایان کند او در محبت او

وَالَّذِينَ هَجَرْتَهُمُ الْعَشَائِرُ أَذْ تَعْلَقُوا بِعُرْوَةِ

و آنکه که بگریختند از ایشان عشایر از آنکه که بچسبند به چوبه

وَأَنْتَفَتْ مِنْهُمْ الْقُرَابَاتُ إِذْ سَكَنُوا فِي ظِلِّ

و رسیدند از ایشان اقربا چون که آمدند در سایه

قَرَابَتِهِ فَلَا تَسْرُ لَهُمُ اللَّهُمَّ مَا تَرَكُوا لَكَ وَ

خوابتند از او پس ای خدا آنچه که بپشت گذاشتند از تو

فِيكَ وَارْضَهُمْ مِنْ رِضْوَانِكَ وَبِمَا حَاشُوا

در پناه تو و راضی گردان ایشان را از خوشنودی تو و آنچه که ترسیدند

الْخَلْقَ عَلَيْكَ وَكَانُوا مَعَ رَسُولِكَ دُعَاءَ لَكَ

از خلقت بر تو و بودند با رسول تو خواننده کلمات بر تو

إِلَيْكَ وَاشْكُرْهُمْ عَلَى هَجْرِهِمْ فِيكَ دِيَارَ

بر تو و سپاس بگو از ایشان را بر بگریختن ایشان از تو و دیار

قَوْمِهِمْ وَخَرُوجِهِمْ مِنْ سَعَةِ الْمَعَاشِ إِلَى

گروه خود و خروج ایشان از وسعت معاش به

ضَيْقِهِ وَمَنْ كَثُرَتْ فِي إِعْزَازِ دِينِكَ مِنْ

بستگی او و آنکه که بسیار شد در عزیز شدن دین تو از او

مَظْلُومِهِمُ اللَّهُمَّ وَأَوْصِلْ إِلَى التَّائِبِينَ لَهُمْ

سختگیران ایست ای خداوند که در حق و برادران ایست

بِإِحْسَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا الَّذِينَ

ایست که میگویند ای خداوند که ما را ببخش ای خداوند که

سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ خَيْرَ جَزَائِكَ الَّذِينَ قَصَدُوا

پیش از ما بودند با ایمان خیر جزای تو ای خداوند که قصد کردند

سَمَتَهُمْ وَخَرَّوْا رُجُحَتَهُمْ وَمَضَوْا عَلَى شَاكِلَتِهِ

خود را خردند و ریزیدند بر او و میروند بر او

لَمْ يَنْتَهِمْ رَبِّي فِي بَصِيرَتِهِمْ وَلَمْ يَخْتَلِجْهُمْ

ای خداوند که در بینش در بینش و در بینش

شَكٌّ فِي قَفْوَانِهِمْ وَالْإِيْتِمَامُ بِهِدَايَتُهُمْ

ایست که در قافوان آنها و ایست که در هدایت آنها

هَيْمٌ مُكَافِفِينَ وَمُؤَاذِرِينَ لَهُمْ يَدِينُونَ

ایست که میزنند و میزدند و ایست که میزدند

يَدِينُهُمْ وَيَهْتَدُونَ بِهِدْيِهِمْ يَتَفَقَّهُونَ عَلَيْهِمْ

ایست که میزدند و میزدند و ایست که میزدند

وَلَا يَتَّخِذُونَ فِيهَا أَذْوَ إِلَهُمُ اللَّهُمَّ وَصَلْ

و ایست که میزدند و ایست که میزدند و ایست که میزدند

عَلَى التَّائِبِينَ مِنْ بَوْمِنَا هَذَا إِلَى يَوْمِ الدِّينِ

ایست که میزدند و ایست که میزدند و ایست که میزدند

وَعَلَى آزْوَاجِهِمْ وَعَلَى ذُرِّيَّاتِهِمْ وَعَلَى مَنْ

و ایست که میزدند و ایست که میزدند و ایست که میزدند

أَطَاعَكَ مِنْهُمْ صَلَوةٌ تَعِصُهُمْ بِهَا مِنْ مَعْصِيَتِكَ

ایست که میزدند و ایست که میزدند و ایست که میزدند

وَتَقْصَحُ لَهُمْ بِهَا فِي رِيَاضِ جَنَّتِكَ وَتَمْنَعُهُمْ بِهَا مِنْ

و ایست که میزدند و ایست که میزدند و ایست که میزدند

كَيْدِ الشَّيْطَانِ وَتَعِينُهُمْ بِهَا عَلَى مَا اسْتَعَاوُكَ

ایست که میزدند و ایست که میزدند و ایست که میزدند

عَلَيْهِ مِنْ بَرٍّ وَتَقِيَهُمْ طَوَارِقَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

ایست که میزدند و ایست که میزدند و ایست که میزدند

الْأَطَارِقَ يَطْرُقُ بِحَيْرٍ وَتَبْعَهُمْ بِهَا عَلَى

ایست که میزدند و ایست که میزدند و ایست که میزدند

اعْتِقَادِ حُسْنِ الرَّجَاءِ لَكَ وَالطَّمَعِ فِيهَا عِنْدَكَ

ایست که میزدند و ایست که میزدند و ایست که میزدند

وَتَرْكِ الثُّمَةِ فِيهَا تَحْوِيهِ أَيْدِي الْعِبَادِ لِيُذَكِّرَهُمْ

ایست که میزدند و ایست که میزدند و ایست که میزدند

إِلَى الرِّغْبَةِ إِلَيْكَ وَالرَّهْبَةِ مِنْكَ وَتَرْهَدَ

به چفت کردن به جانب حق و در ترس کای از تو و به چفت زدن

هَمُّ فِي سَعَةِ الْعَاجِلِ وَتَحِبُّ إِلَيْهِمُ الْعَمَلُ

بیش از دو دلت به دنیا و دوست داشتن به ایشان کردار

لِلْأَجَلِ وَالْأَسْتِعْدَادِ لِأَبْعَادِ الْمَوْتِ وَتَهْوَى

بهر آخرت و آماده شدن در آن جزوای پس از مرگ و دوست داشتن

عَلَيْهِمْ كُلُّ كَرْبٍ يَحُلُّ بِهِمْ يَوْمَ خُرُوجِ الْآفَاقِ

بر ایشان هر اندوهی که بر آید بر ایشان روز آمدن آفاق غیبی

مِنْ أَبْدَانِهَا وَتَعَايِفُهُمْ مِمَّا تَفْعُلُ بِهَا الْفِتْنَةُ مِنْ

از بدنها و آزارش ایشان را آنچه هست که بآنها آید از فتنه که

تَحْدُورَاتِهَا وَكِبَّةُ النَّارِ وَطُولُ الْخُلُودِ

جزا که بگرداند و کبره آتش و دراز شدن و دراز شدن

فِيهَا وَتَصِيرُهُمْ إِلَى مَنْ مِنْ مُقِيلِ الْمُتَّقِينَ

در آن و بگرداند آنها را به آنست که از میان برآورد پرهیزکاران

وَمِنْ حَمَائِهِ الْفَيْسُورُ الْهَلْ وَشِيرُ

و از حمایه ایشان فیسور و شیر

يَا مَنْ لَا تَقْضَى عَجَائِبُ عَظَمَتِهِ صَلَّى عَلَى

ای آنست که بپایان نرسد عجایب بزرگی او و صلوات بر او

مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ وَاجْتُنَا عَنْ الْأَلْحَادِ فِي عَظَمَتِكَ

محمد و الی او و اجتناب از اهل کفر در بزرگی او

وَيَا مَنْ لَا تَنْتَهِي مِنْكَ مُلْكُهُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ

و ای آنست که بپایان نرسد از تو پادشاهی او و صلوات بر محمد

وَإِلَيْهِ وَاعْتَوِرْ قَانِمًا مِنْ نَفْسِكَ وَيَا مَنْ لَا

و الی او و بگذرد گناه از تو و ای آنست که

تَقْنَى خَرَأَتِ رَحْمَتِهِ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ

قانع شود از خوارگی رحمت او و صلوات بر محمد و الی او

وَاجْعَلْ لَنَا نَصِيبًا فِي رَحْمَتِكَ وَيَا مَنْ لَا

و بگردان برای ما نصیبی در رحمت تو و ای آنست که

تَقْطَعُ دُونَ رُؤْيَيْهِ الْأَبْصَارُ صَلَّى عَلَى

بریده شود از دیدن او و ببرد بینا و صلوات بر او

مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ وَادْنِنا إِلَى قُرْبِكَ وَيَا مَنْ لَا تَصْغُرُ

محمد و الی او و نزدیک کن ما را به قربت تو و ای آنست که کوچک

عِنْدَ خَطَرِهِ الْأَخْطَارُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ

از نزد بزرگی او و خطرات و صلوات بر محمد و الی او

وَكَرَمْنَا عَلَيْكَ وَيَا مَنْ تَظْهَرُ عِنْدَهُ بَوَاطِنُ

و بزرگواری ما را نزد تو و ای آنست که آشکارا شود نزد تو

الْأَخْبَارِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا تَقْضِنَا لَدَيْكَ

بر خبرها صلوات ده بر محمد و آل او و درخواه کن ما را نزد تو

اللَّهُمَّ اغْنِنَا عَنْ هَيْبَةِ الْوَقَّابِينَ بِهَيْبَتِكَ

بار خدا را با بزرگی ما از بزرگی آنکه بزرگند به بزرگی تو

وَ اكْفِنَا وَحْشَةَ الْقَاطِعِينَ بِصِلَتِكَ

و کفایت کن ما را وحشی آنکه قطع می کند به پیوستگی تو

حَتَّى لَا نَرْغَبُ إِلَى أَحَدٍ مَعَ ذَلِكَ وَلَا نَسْتَوْشِ

تا آنکه رغبت نکنیم به کسی با آنکه و بزرگش را بزرگتر

مِنْ أَحَدٍ مَعَ فَضْلِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

از هیچ کس با فضل تو خدا صلوات ده بر محمد

وَآلِهِ وَكِدْنَا وَلَا تَكِدْ عَلَيْنَا وَامْكُرْنَا وَلَا

آل او را و کدی کن بر ما و کده نگر بر ما و مکر کن بر ما و

تَمْكُرْنَا وَادِلْنَا وَلَا تَدِلْ مِنَّا

مکر کن با ما و دلدار ما را و دل نده از ما

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَقِنَا مِنْكَ وَانْصِرْ

خدا صلوات ده بر محمد و آل او و قن ما را از تو و نصرت ده

بِكَ وَاهْدِنَا إِلَيْكَ وَلَا تَبَاْعِدْنَا عَنْكَ أَنْ

بزرگت و راه ده ما را به تو و دور کن ما را از خودت

مَنْ تَقْنَهُ يَسْلَمْ وَمَنْ تَهْدِهِ يَعْلَمْ وَمَنْ تَقْنِهِ

هر که تقویت دهی سالم ماند و هر که هدایت دهی بداند و هر که بزرگش کند

إِلَيْكَ يَغْنَمْ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

به تو می رسد خدا صلوات ده بر محمد و آل او

وَ اكْفِنَا حَدَّ نَوَائِبِ الزَّمَانِ وَ شَرَّ مَصَائِدِ

و کفایت کن ما را حدی نوائب زمانی و بدی مصایب

الشَّيْطَانِ وَمَرَارَةَ صَوْلَةِ السُّلْطَانِ

شیطان و مرارتی صولت سلطان

اللَّهُمَّ إِنَّمَا يَكْفِي الْمُكْتَفُونَ بِفَضْلِ

بار خدا با جز این نیست که کفایت کنند با فضل

قَوْلِكَ فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ اكْفِنَا وَإِنَّمَا

گفت تو جز این پس صراحت ده بر محمد و آل او و کفایت کن ما را و جز این

يُعْطَى الْمُعْطُونَ مِنْ فَضْلِ جَدِّكَ فَصِّلْ

که عطا کنند عطا کنندگان از فضل جد تو صراحت ده

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعْطِنَا وَإِنَّمَا يَهْتَدِي الْمُهْتَدُونَ

بر محمد و آل او و عطا کن ما را و جز این نیست که راه می یابند و راه یابندگان

بِنُورِ وَجْهِكَ فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاهْدِنَا

ب نور وجهت تو پس صراحت ده بر محمد و آل او و هدایت کن ما را

اللَّهُمَّ أَنْتَ مَنْ وَالَيْتَ لَمْ يَضُرَّهُ خَدْلَانُ

در خدا ای که برگزیدی هر که را دست بگرفت از او آزار نرسد

الْخَاذِلِينَ وَمَنْ أَعْطَيْتَ لَمْ يَنْقُصْهُ مَنَعُ

او که میزدی و هر که را عطا کنی نقصی نبرد از او

الْمُنَاعِينَ وَمَنْ هَدَيْتَ لَمْ يَغْوِهِ اضْلا

مغضیان و هر که را هدایت کنی گمراهی نبرد از او

الْمُضِلِّينَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَامْنَعْنَا

گمراهان را نماز کن بر محمد و آل او و از ما بدار

بِعِزِّكَ مِنْ عِبَادِكَ وَاعْنِنَا عَنْ غَيْرِكَ

ببروتی خود از بندگان و از ما بدار از غیر خود

بِإِرْفَادِكَ وَاسْلُكْ بِنَا سَبِيلَ الْحَقِّ يَا شَهِيدَ

با ارفادگی خود و راه را در ما راه حق را بگردان ای شاهد

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ سَلَامَةً

خداوند نماز کن بر محمد و آل او و بگردان سلامتی

قُلُوبُنَا فِي ذِكْرِ عَظَمَتِكَ وَفَرَاغِ أَبْدَانِنَا

دلهای ما را یاد کردن بزرگواری و خالی کردن تنهای ما

فِي شُكْرِ نِعْمَتِكَ وَانْطِلَاقِ لِسَانِنَا فِي

در شکر نعمت تو و روان شدن زبانهای ما در

وَصَفِّ مِثْلَكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

و صفی مثل خود را خداوند نماز کن بر محمد

وَآلِهِ وَاجْعَلْنَا مِنْ دُعَايِكَ الدَّاعِيَةِ إِلَيْكَ

و آل او را و بگردان ما را از خوانندگی تو را که خوانند بگردد

وَهْدَايِكَ الدَّالِيَةِ عَلَيْكَ وَمِنْ خَاصَّتِكَ

و هدایتی که نشاندهنده خودت است و از خاصیت خودت

الْخَاصِّينَ لَدَيْكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

که نزد خودت هستی ای مهربانترین و مهربانترین

وَمِنْ عَمَلِكَ لِعَبْدِكَ الْغَبِيصِ الْبَاقِي

و از عمل خودت برای بنده خود که پنهان ماند

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ يَقُولُ

الحمد لله عز وجل الذي خلق الليل والنهار يقول

وَمَيِّزَ بَيْنَهُمَا بِقُدْرَتِهِ وَجَعَلَ لِكُلِّ وَاحِدٍ

و میز بین آنها را بفرزیت خود و گردان برای هر یک

مِنْهُمَا حَاحِدًا مَدُودًا وَأَمَدًا مَدُودًا يُوَلِّجُ

از آنها را یکی مدور و یکی مدور و مدور و مدور

كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا فِي صَاحِبِهِ وَيُوَلِّجُ صَاحِبَهُ

در یکی از آنها را در صاحب خود و در صاحب خود

فِيهِ يَتَّقِدِرُ مِنْهُ لِلْعِبَادِ فِيمَا يَعْتَدُ وَهُمْ

در آن به خداوند است که از ایشان در آنچه میسر است و در آنچه میسر نیست

بِهِ وَيُنْشِئُهُمْ عَلَيْهِ فَخَلَقَ لَهُمُ اللَّيْلَ لِيَسْكُنُوا

بن و آفرید ایشان را بر او بنیاد کرد و بر او بنیاد کرد

فِيهِ مِنْ حَرَكَاتِ النَّعْبِ وَنَهَضَاتِ النَّصَبِ

در آن از حرکات است و از نهضات است

وَجَعَلَهُ لِبَاسًا لِيَلْبَسُوا مِنْ رَاحَتِهِ وَمَنَامِهِ

و او را بنیاد کرد از لباسی که بپوشند از راحته و خواب او

فَيَكُونُ ذَلِكَ لَهُمْ جَمَامًا وَقُوَّةً وَلِيَالِ الْوَابِ

پس باشد آنست که برایشان تمام شود و قوتی و برای آید

لَذَّةً وَشَهْوَةً وَخَلَقَ لَهُمُ النَّهَارَ مُبْصِرًا

لذت و شهوة و خلق کرد برای ایشان روزی روشن

لِيَتَبَغَّوْا فِيهِ مِنْ فَضْلِهِ وَلِيَتَسَبَّوْا إِلَى

تا بگویند در آن از فضل او و تا بگویند به او

رِزْقِهِ وَكَسِرَ حَوَا فِي أَرْضِهِ طَلَبًا لِمَا فِيهِ يَتَلَّ

رزق او و کسر حوائج او در زمین او طلب کنند از آنچه در آنست

الْعَاجِلِ مِنْ دُنْيَاهُمْ وَدَرَكِ الْأَجَلِ فِي آخِرِهِمْ

عاجل را از دنیا و در آید اجل را در آخرت

بِكُلِّ ذَلِكَ يُصْلِحُ شَأْنَهُمْ وَيَبْلُو أَعْمَالَهُمْ

بهر این صانع هر چه را که بخواهد و بپوشد اعمال ایشان را

وَيَنْظُرُ كَيْفَ هُمْ فِي أَوْقَاتِ طَاعَتِهِ وَ

و نظیر کند که چگونه ایشان را در اوقات طاعت او

مَنَازِلِ فَرُوضِهِ وَمَوَاقِعِ أَحْكَامِهِ لِيَجْزِيَ

منازل از فرائض او و اماكن حکام او را تا بجزاید

الَّذِينَ سَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا

ایشان را که بدی کردند به آنچه کردند و بجزاید ایشان را که نیک کردند

بِالْحُسْنَى اللَّهُمَّ فَلَا تَحْمَدُ عَلَى مَا فَالَقْتَ

به حسنیت پروردگار منم خداوند مصلحتی را که از تو جدا کردی

لَنَا بِالْأَصْبَاحِ وَمَشْعَانِيهِ مِنْ ضَوْءِ النَّهَارِ

بر ما در اوایل روز و در میان ما از نور روز

وَبَصَرَتَنَا مِنْ مَطَالِبِ الْأَقْوَانِ وَوَقَيْتَنَا

و بصرت ما را از مطالب اوقات و وقایع ما را

فِيهِ مِنْ طَوَارِقِ الْأَفَانِ أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَتْ

در آن از طواریق اوقات ما صبح کردیم و صبح کرد

الْأَشْيَاءُ كُلُّهَا بِحُكْمِكَ سَمَاءُهَا وَهَامِ أَرْضُهَا

هر چیز را به حکمت تو آسمان و زمین و زمین را

وَمَا بَثَّتْ فِي كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا سَاكِنُهُ وَ

در یک پادشاه که در هر یک از این دو پادشاهان و

مُتَحَرِّكُهُ وَمُقِيمُهُ وَشَاخِصُهُ وَمَا عَلَا فِي

و حرکت کننده آنان و ایستادگان و درنده آن و در یک بلند و

الْهَوَاءِ وَمَا كَرَّبَتْ تَحْتِ الثَّرَى اصْبَعُنَا فِي قَبْضِكَ

هوا و آنچه در زیر خاک جمع کردیم ما در قبضه خود و

يَحْوِينَا مُلْكُكَ وَسُلْطَانُكَ وَتَضَمَّنَا

احاطه کننده ما را پادشاهی تو و سلطنت تو و در بر گرفته ما را

مَشِيئَتِكَ وَتَتَصَرَّفُ عَنْ أَمْرِكَ وَتَقْلِبُ

اراده تو و در بر می آید از امر تو و در بر می گرداند

فِي تَدْبِيرِكَ لَيْسَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ إِلَّا مَا قَضَيْتَ

در تدبیر تو نیست برای ما از امر جز آنچه حکم کردی

وَلَا مِنَ الْخَيْرِ إِلَّا مَا أَعْطَيْتَ وَهَذَا يَوْمُ حَادٍ

و نه از سبب که ما آنچه دادی و این روز است حادثه

جَدِيدٌ وَهُوَ عَلَيْنَا شَاهِدٌ عَتِيدٌ إِنْ

نور آید و بر ما شاهد است و آید اگر

أَحْسَنَّا وَدَعْنَا بِحَدِّ وَإِنْ أَسَافَا فَاذْهَبْنَا بِدَعْوَتِكَ

بزرگوار کردیم و در حد تو گذاشتیم و اگر بد کردیم از دعوت تو دور شویم

اللهم

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْزُقْنَا حَسَنَ

خداوند ما را صلوات بر محمد و آل او و روزی ما را از تو بخیر

مُصَاحَبَتِهِ وَاعْصِمْنَا مِنْ سُوءِ مُقَارَفَتِهِ

معاشرت او را و نگهدار ما را از بدی معاشرت او

بَارِتِكَ بِجَرِيرَةٍ وَأَقْرَبِ صَغِيرَةٍ وَأَكْبَرَةٍ

بزرگ کن ما را با بدی و نزدیک کن ما را به بدی و بزرگ کن ما را

وَأَجْزَلْ لَنَا فِيهِ مِنَ الْحَسَنَاتِ وَأَخْلُفْ فِيهِ

و کمترین کن ما را در او از حسنات و پیوسته کن ما را در او

مِنَ السَّيِّئَاتِ وَأَمْلَأْ لَنَا مَا بَيْنَ طَرَفَيْهِ حَمْدًا

از بدی و پر کن ما را با آنچه میان دو طرفه او است حمد

وَشُكْرًا وَاجْرَ وَذَخْرًا وَفَضْلًا وَاحْسَنًا

و شکر و بزرگواری و ذخیره و فضل و بهترین

اللَّهُمَّ لِيَرَّ عَلَى الْكَرَامِ الْكَاتِبِينَ مُؤْنَتَنَا

خداوند ما را که بر کرامت نویسندگان ما باشد مؤنه ما

وَأَمْلَأْ لَنَا مِنْ حَسَنَاتِنَا حَافِئًا وَلَا تَحْزِنَا

و پر کن ما را از بدی ما را با حفا و دلخیزی ما را

عِنْدَهُمْ بِسُوءِ أَعْمَالِنَا اللَّهُمَّ اجْعَلْ لَنَا فِي

در نزد او بدی ما را بدی ما را خداوند ما را در نزد او

كُلِّ سَاعَةٍ مِنْ سَاعَاتِهِ حَظًّا مِنْ عِبَادِكَ وَ

در ساعته روزی است آن بهره از بندگی است و

نَصِيًّا مِنْ شُكْرِكَ وَشَاهِدًا بِصِدْقِ مَنْ

نصی است از شکر تو و شاهد بر راستی آن

مَلَائِكَتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَحَفِّظْنَا

و فرشتگان تو خداوند ما صومعه بر محمد و آل او و نگاهدار ما

مِنْ بَيْنِ يَدَيْنَا وَمِنْ خَلْفِنَا وَعَنْ أَيْمَانِنَا وَعَنْ

از پیش روی ما و از پس ما و از راست ما و از

شَمَائِلِنَا وَمِنْ جَمِيعِ نَوَاجِينَا حَفِظًا غَاصِمًا

بیب ما و از چپ ما و از چپین ما نگاهدار و نگاهدار

مِنْ مَعْصِيَتِكَ هَادِيًا إِلَى طَاعَتِكَ مُسْتَجِلًّا

از گناه تو راه نهد به طاعت تو و گناه از تو

لِحَبْرَتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَوَفِّقْنَا

بر حق تو خداوند ما صومعه بر محمد و آل او و وفق ما

فِي يَوْمِنَا هَذَا وَلِيْلِنَا هَذِهِ وَفِي جَمِيعِ يَأْمِنَا

در این روز ما و در این شب ما و در همه ایام ما

لِلْإِسْتِغْثَالِ الْخَيْرِ وَتَحْرِانِ الشَّرِّ وَشُكْرِ النِّعَمِ

بر استغاثه از شر و از بدی و شکر نعمت

وَاتِّبَاعِ السُّنَنِ وَمُجَانِبَةِ الْبِدْعِ وَالْأَمْرِ

و پیروی سنت و اجتناب از بدعت و امر

بِالْعُرُوفِ وَالنَّهْيِ عَنِ الْمُنْكَرِ وَحِاطَةً

بر معروف و نهی از منکر و حفاظت

الْإِسْلَامِ وَاتِّقَاصِ الْبَاطِلِ وَإِذْلَالِهِ وَ

اسلام و استقامت بر باطل و از بین بردن آن و

نَصْرَةِ الْحَقِّ وَاعْزَازِهِ وَارْشَادِ الضَّالِّ وَ

پسندیدن حق و عزت دادن او و هدایت کردن گمراه و

مُعَاوَنَةِ الضَّعِيفِ وَإِذْرَاكِ الْهَافِيفِ

در کمالات حق و از بین بردن حقیر

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْهُ أَيْمَنَ

خداوند ما صومعه بر محمد و آل او و بگردان او را به راستی

يَوْمِ عَهْدِنَاهُ وَافْضَلْ صَاحِبَ صَحْبِنَاهُ

در روزی که عهد کردیم در آن و بهترین را که صاحب دوستی ما

وَخَيْرَ وَقْتٍ ظَلَلْنَا فِيهِ وَاجْعَلْنَا مِنْ أَرْضِي

و بهترین وقت که پدید آمد برای ما و بگردان ما را از بدترین

مَنْ مَرَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ مِنْ جُمْلَةِ خَلْقِكَ

آن که از جمیع خلق تو در روز و شب از جمیع خلق تو

اشْكُرْهُمْ لِمَا أَوْلَيْتَ مِنْ نِعَمِكَ وَأَقِمْهُمْ

شکر کردن ایشان را بآنچه از نعمت تو دادی و ایستادگی کن

بِمَا شَرَعْتَ مِنْ شَرَائِعِكَ وَأَوْقِفْهُمْ عَمَّا

از آنچه نهاده از احکام تو و ایستادگی کن از آنچه

حَذَرْتَ مِنْهُمْ إِنَّكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ

ترسانم از ایشان تو را ای خداوند منم که گواهی میدهم

وَكُفْرَ بِلِكِ شَهِيدًا وَأُشْهِدُ سَمَاءَكَ وَأَرْضَكَ

و کفر با تو را شاهد و گواهی میدهم آسمان تو و زمین تو را

وَمَنْ أَسْكَتَهُمَا مِنْ مَلَائِكَتِكَ وَسَائِرِ

و هر که ساکت گرداند از فرشتگان تو و بقیه

خَلْقِكَ فِي بَوَاحِیْ هَذَا وَسَاعَتِ هَذِهِ وَ

خلق تو را در این روزگار و در این ساعت و

لَيْلَتِي هَذِهِ وَمُسْتَقَرِّي هَذَا إِنِّي أَشْهَدُ

این شب من و این قرارگاه من که گواهی میدهم

أَنَّكَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ قَائِمٌ بِالْقِسْطِ

که تو خداوندی که نیست هیچ خداوندی مگر تو ایستاده با عدل

عَدْلٌ فِي الْحُكْمِ رَوْفٌ بِالْعِبَادِ مَا لَكَ الْمَلِكُ

و داد در حکم و مهربانی با بندهگان چه پادشاه را که

رَحِيمٌ بِالْخَلْقِ وَإِنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

مهربان با خلق و این محمد است که بر او و آل او

عَبَدُكَ وَرَسُولُكَ وَخَيْرُكَ مِنْ خَلْقِكَ جَمَلُهُ

بنده است و رستادار است و بهترین از آفریدهگان تو زیباترین

رِسَالَتِكَ فَادِّهَا وَأَمْرُهُ بِالصَّحِاحِ لِأَمْتِهِ

پیامت خود را پس بگیر و امر کن از برای امت

فَصَحِّحْ لَهَا اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَكْثَرَ مَا صَلَّيْتَ

پس صحیح گردان که ای خداوند ما را بپسندیده باشی بر محمد و آل او بیشتر از آنچه صلات کردی

عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَإِنَّهُ عَنَّا أَفْضَلُ مَا أَيْتَكَ

بر هیچ یکی از آفریدهگان خود و او را نزد ما از هر چه آید

أَحَدًا مِنْ عِبَادِكَ وَاجْزِهِ عَنَّا أَفْضَلُ وَ

یکی را از بندهگان خود و آنچه از او از ما جدا شود

أَكْرَمَ مَا جَزَيْتَ أَحَدًا مِنْ أَنْبِيَائِكَ عَنْ أَمْتِهِ

گوارا تر از آنکه پاداش دادی به یکی از پادشاهان خود از امت او

إِنَّكَ أَنْتَ الْمَنَّانُ بِالْجَسِيمِ الْغَافِرُ الْعَظِيمُ وَأَنْتَ

بر بندگان تو نعمت دهنده و بخششگر و بزرگوار و

أَرْحَمُ مِنْ كُلِّ رَحِيمٍ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

مهربانتر از هر رحم کننده پس صلات کن بر محمد و آل او

الطَّيِّبِينَ الظَّاهِرِينَ الْآخِيَارِ الْأَنْجَبِينَ

که پاکیزه اند و پاک باشند و در آخر کزین است

وَجِبْرِائِيلَ عَزَّ وَكَلَّ

يَا مَنْ تَحَلَّى بِهِ عَقْدُ الْمَكَارِهِ وَيَا مَنْ يُقِشُّ بِهِ

ای کسی که به او عقد مکاره شود و ای کسی که به او نقشه می کشند

حَدَّ الشَّدَائِدِ وَيَا مَنْ يُلْتَمَسُ مِنْهُ الْخُرُجُ إِلَى

ترتیب سبب و ای کسی که به او خروج از محل بودن آدمی

رَوْحِ الْفَرَجِ ذَلِكَ لِقُدْرَتِكَ الصَّعَابُ

روح فرج و قدرت تو بر دشواری

وَتَسَبَّبَتْ بِطُفِكَ الْأَسْبَابُ وَجَرَى

و سبب شد بطوفت سببها و جاری شد

بِقُدْرَتِكَ الْقَضَاءُ وَمَضَتْ عَلَى إِرَادَتِكَ

بر قدرت تو قضاء و گذشت بر ارادت تو

الْأَشْيَاءُ فَهُوَ بِمَشِيئَتِكَ دُونَ قَوْلِكَ مُؤْتَمَرَةٌ

چیزها پس به مشیت تو به گفتار تو فرمانده

وَبَارَادَتِكَ دُونَ نَهْيِكَ مُنْجَرَّةٌ أَنْتَ الْمَدْعُوُّ

و بر آید تو به نهی تو باز ایستاده اند و تو خوانده شده

لِلْمُمَاتِ وَأَنْتَ الْمَفْرَعُ فِي الْمُمَاتِ لَا يَنْدَفِعُ

برای کارهای مرده ای و تو مفرع هستی در کارهای مرده ای

مِنْهَا إِلَّا مَا دَفَعْتَ وَلَا يَنْكُشُ مِنْهَا إِلَّا مَا

از آن مگر آنچه دفع کنی و از آن نکشد مگر آنچه

كَشَفْتَ وَقَدْ نَزَلَ بِي يَا رَبِّ مَا قَدَّ تَكَادَنِي

فرا برداشتی و چنان که فرود آمد بر من ای سرپرده کار من آنچه بوی آورد مرا

ثِقَلُهُ وَالْمَقْبِي مَا قَدَّ يَهْطِفُ جَمْلُهُ وَبَقْدَرَتِكَ

کودمانی که فرود آید بر من آنچه گرانید مرا و بدست تو

أُورِدْتُهُ عَلَى وَبِسُلْطَانِكَ وَجَهْتُهُ إِلَى

آوردی آن را بر من و بسطت خودت منم که آنرا آوردی به من

فَلَا مُصْدِرَ لِي أَوْ رَدَّتْ وَلَا صَارِفَ لِي

پس هیچ بازگرداننده ای برای من و باز نداد و هیچ برون بردارنده ای

وَجَهْتُهُ وَلَا فَاتِحَ لِي أَعْلَقْتُ وَلَا مُغْلِقَ لِي

که من را ببرد ای و گشاید من را بچسباند و نه بند کننده ای

فَحَنَّتْ وَلَا مُبَسِّرَ لِي عَسَرْتُ وَلَا نَاصِرَ لِي خَذَلْتُ

که گریه ای و نه تسکین دهنده ای بگریه من و نه یارنده ای

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَافْخْ لِي يَا رَبِّ بِبَابِ الْفَرَجِ

پس صلوات بر محمد و آل او و ایستاده ای برای من از دروازه فرج

بِطَوْلِكَ وَكَسْرُ عَنِّي سُلْطَانِ الْهَيْمِ بِجَوْلِكَ

بجوش خودت و شکستن از من / اندوه هیمت خودت

وَأَنْلِفُ حَسَنَ النَّظْرِ فِيمَا شَكُوْتُ وَأَذِقُ

بده مرا سبکوار نظرها در آنچه شکوتم / و بچشان مرا

حَلَاوَةَ الصَّنْعِ فِيمَا سَأَلْتُ وَهَبْ لِي مِنْ

سیرت را کدورت / در آنچه گفتم و بخش مرا از

لَدُنْكَ رَحْمَةً وَفِرْ جَاهِدِيًّا وَاجْعَلْ لِي مِنْ

از خود بخشش و از منی کار خود / بگردان بر من و

عِنْدَكَ مَخْرَجًا وَحَيًّا وَلَا تَشْغَلْنِي بِالْإِهْتِمَامِ

از خودت بر من آهنگ و درود و مشغول گردان مرا / بگذرد خودم

عَنْ تَعَاهُدِ فُرُوضِكَ وَاسْتِعْمَالِ سُنَّتِكَ

از تعهد کردن از تو عهدی تو / و کار فرمودن سنت تو

فَقَدْ خِفْتُ لِمَا نَزَلَ بِي يَا رَبِّ ذَرِّعًا وَمَثَلًا

پس بگشتم که نیک شدم / در آنچه که نازل بر من / در راه و کار و عمل

بِحُلٍّ مَا حَدَّثَ عَلَيَّ هَمًّا وَأَنْتَ الْقَادِرُ عَلَى كَشْفِ

در بر من آنچه که نگران / در آنچه که نازل بر من / در راه و کار و عمل

مَا مَنِئْتُ بِهِ وَدَفِعَ مَا وَقَعْتُ فِيهِ فَأَفْعَلُ

آنچه بگریزیدم از آن و دفع آنچه افتاد بر من / در آنچه که نازل بر من / در راه و کار و عمل

بِي ذَلِكَ وَإِنْ لَمْ اسْتَوْجِبْهُ مِنْكَ يَا ذَا الْعَرْشِ

بمن این را / و اگر چه استوار دار نیستم / بن / از خداوند عرش

وَمِنْ عَائِلَتِي الْعَظِيمِ

و از عیال من بزرگوار

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَيْبَانِ الْحَرِصِ

ای خداوند بزرگوار / من استوار دارم / از بر هیمت خودت / و من

وَسُورَةِ الْغَضَبِ وَغَلْبَةِ الْحَسَدِ وَ

و از سوره غضب / و غلبه حسد / و

ضَعْفِ الصَّبْرِ وَقِلَّةِ الْقَنَاعَةِ وَشَكَاةِ

ضعف استقامت / و کمی قناعت / و شکایت

الْخَلْقِ وَالْحَاجِ الشَّهْوَةِ وَمَلَكَ الْحِمَةِ

خلق / و حاجت / و شهوة / و ملکی حمیت

وَمُتَابِعَةِ الْهَوَىٰ وَمُخَالَفَةِ الْهُدَىٰ

و پیروی هوا / و مخالفت هدایت

وَسِنَّةِ الْغَفْلَةِ وَتَعَاطِي الْكُلْفَةِ وَ

و سبب غفلت / و تعاطی کلفت / و

إِثَارِ الْبَاطِلِ عَلَى الْحَقِّ وَالْأَصْرَارِ عَلَى الْمَنَافَةِ

ایثار باطل بر حق / و اصرار بر منافعت

وَاسْتِصْغَارِ الْمُعْصِيَةِ وَاسْتِكْثَارِ الظَّالِمِ

و خود را استغفار و بسیار داشتن عیبت

و مَبَاهَاتِ الْمُكْثَرِينَ وَالْأَزْدَاءِ بِالْمُقْتَلِينَ

و بزرگوار داشتن کثرت و دشمنان را با مقتولین

و سُوءِ الْوَلَايَةِ لِمَنْ تَحْتَ يَدَيْنَا وَتَرْكِ الشُّكْرِ

و بدی و ولایت کردن برای آنکه در تحت دست ما است و ترک شکر

لِمَنْ صَطَّعَ الْعَارِفُ عِنْدَنَا وَأَرْزَعُضَدَ

بر آنکه که بر زمین زد و بر آنکه که بر زمین زد

ظَالِمًا أَوْ تَخَذَلْ مَلْهُوفًا أَوْ تَرُومَ مَا

ظالم را یا بفرماندهای خود را یا بفرماندهای خود را

لَيْسَ لَنَا بِحَقٍّ أَوْ نَقُولَ فِي الْعِلْمِ بغيرِ عِلْمٍ

ما را نیست هیچ یا بگویم در علم بغير علم

و نَعُودُ بِكَ أَنْ تَنْطَوِيَ عَلَى غُشٍّ أَحَدٍ وَ

و باز میگردیم به تو که بر روی تو یک نفر را

أَنْ نَعِجَبَ بِأَعْمَالِنَا وَنَمْدَّ فِي مَالِنَا وَنَعُودُ

که ما را تعجب کنیم با اعمال ما و بفرماندهای خود را

بِكَ مِنْ سُوءِ السَّيْرِ وَاحْتِقَارِ الصَّغِيرَةِ

به تو از بدی رفتن و خوار داشتن کوچک را

وَأَنْ يَسْتَحْذِرَ عَلَيْنَا الشَّيْطَانَ أَوْ نَنْكِبَنَا

و آنکه که از ما بترسد شیطان یا بکشد ما را

الزَّمَانَ وَنَبْهَضَمَنَا السُّلْطَانَ وَنَعُودُ

زمان را و بفرماندهای خود را سلطان را و باز میگردیم

بِكَ مِنْ تَنَاوُلِ الْأَسْرَافِ وَمِنْ فَقْدَانِ

به تو از فراوانی و بفرماندهای خود را و از فقدان

الْكَفَافِ وَنَعُودُ بِكَ مِنْ شِمَائِلِ الْأَعْدَاءِ

کفایت را و باز میگردیم به تو از شمایلی از دشمنان

وَمِنْ الْفَقْرِ إِلَى الْأَكْفَاءِ وَمِنْ مَعِيشَةٍ

و از فقر به بزرگواری و از زندگی

فِي شِدَّةٍ وَمَيْتَةٍ عَلَى غَيْرِ عِلَّةٍ وَنَعُودُ بِكَ

در شدت و مرگ بر روی تو بغير عذر و باز میگردیم به تو

مِنْ الْحَسَرَةِ الْعُظْمَى وَالْمُصِيبَةِ الْكُبْرَى وَ

از حسرت بزرگ و مصیبت بزرگ

أَشَقَى الشَّقَاءِ وَسُوءِ الْمَأْتِ وَحَرَمَانِ الثَّوَابِ

بدترین بدبختی و بدی آمدن و حرمان از پاداش

وَحُلُولِ الْعِقَابِ لِلَّهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

و حلول عقاب خدا بر محمد و آل او

وَاعِزَّنِي مِنْ كُلِّ ذَلِكَ بِرَحْمَتِكَ وَجَمِيعِ

و در نهان که مرا از هر آن که بر من است و از جمیع

الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

مؤمنان و مؤمناتان ای دانا ترین و مهربان ترین

وَرَحْمَةً الْأَخْيَارِ إِلَى طَلَبِ الْخَيْرِ مِنَ اللَّهِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَيِّرْنَا إِلَى الْحُجَّةِ

خدایا صلوات بر محمد و آل او و بگردان ما آنچه در وقت

مِنَ التَّوْبَةِ وَازِلْنَا عَنْ مَكْرُوهٍ مِنْ الْأَصْغَارِ

از توبه و از آن چیز که از آن بگریزیم و از آن

اللَّهُمَّ وَمَتِّ وَقِفْنَا بَيْنَ تَقْصِيرٍ فِي دِينِ

خدایا و درگاه که در وقت ستم میان نقص در دین

أَوْ دُنْيَا فَأَوْقِعِ النِّقْصَ بِإِسْرَعِهِمَا فَنَاءً

و از دنیا یا بسریع که در آن به سرعین آنها از دین فاصله

وَاجْعَلِ التَّوْبَةَ فِي أَطْوَلِهِمَا بَقَاءً وَإِذَا هَمَمْنَا

و بگردان از توبه در آن که در آن به سرعین آنها بقاء

بِهِ تَنْزِيْرُضِيكَ أَحَدُهُمَا عَنَّا وَبَسْطِكَ الْأَ

بر تو خداوند که در یکی از اینها از ما و بگشاید از

عَلَيْكَ

عَلَيْنَا فَمَلْنَا إِلَى مَا يُرْضِيكَ عَنَّا وَأَوْهِنَ

بر ما پس ما را به آنچه تو را راضی کند از ما و دست گردان

قُوَّتِنَا عَمَّا يَسْخُطُكَ عَلَيْنَا وَلَا تُخَلِّ فِي ذَلِكَ

توان ما را از آنچه بر تو خشم آورد و در آن کار

بَيْنَ نَفُوسِنَا وَاخْتِيَارِهَا فَإِنَّهَا مُخْتَارَةٌ

میان نفسهاست و اختیار آن پس هر یک را اختیار کند

لِلْبَاطِلِ إِلَّا مَا وَفَّقْتَ مَارَةً بِالسُّوءِ إِلَّا

به باطل را بجز آنکه تو بفرستی مگر باره با بدی مگر

مَا رَحِمْتَ اللَّهُمَّ وَأَنَّكَ مِنَ الضَّعِيفِ

آنچه رحمت کنی خدایا و آنکه از ضعیف و ناتوان

خَلَقْتَنَا وَعَلَى الْوَهْنِ بَنَيْنَا وَمِنْ مَاءٍ

آفرید ما را و بر سستی بنای آوردن ما و از آب

مَهِينٍ ابْتَدَأْتَنَا فَلَا حَوْلَ لَنَا إِلَّا بِقُوَّتِكَ

آلای گردان ما از آبست و ما را هیچ نیروی نیست

وَلَا قُوَّةَ لَنَا إِلَّا بِعَوْنِكَ فَإِيْدْنَا بِتَوْفِيقِكَ

و هیچ توان ما را نیست مگر به یاری تو پس ما را به توفیق خود

سَدِّدْنَا بِتَسْدِيدِكَ وَاعْمِ أَبْصَارَ قُلُوبِنَا

در راه راست گردان ما به هدایت خود گردان و دیده های دل ما را

عَمَّا خَالَفَ حُجَّتَكَ وَلَا تَجْعَلْ لِي شَيْءٍ مِنْ

از آنچه مخالفت کرد و هرگز ترا

جَوَارِحِنَا نَفُودًا فِي مَعْصِيَتِكَ اللَّهُمَّ

اخص ما از هر نفس در بندگی تو

فَصِّلْ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلِهِ وَاجْعَلْ هَمَسَاتِ قُلُوبِ

بهره را بر محمد و آل او و گردان آنرا از سر زبانی

وَحَرَكَاتِ أَعْضَائِنَا وَلِحَارِثِ أَعْمُرِنَا فِي

و حرکت از اعضا و دانه های عمر ما را در

مُوجِبَاتِ ثَوَابِكَ حَتَّى لَا نَقُوتَ أَحْسَنَةً

در موجب که در پندن از ثواب تو تا نتوانیم

نَسْتَحِقُّ بِهَا جَزَاءَكَ وَلَا يَبْقَى لَنَا سَيِّئَةٌ

که برآوردیم بر تو یا بدی را که باقی مانده باشد

نَسْتَوْجِبُ بِهَا شَيْئًا مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ عِقَابَكَ

که استواریم بر تو یا چیزی را از خداوند عز و جل

اللَّهُمَّ إِنْ تَشَاءُ تَعْفُ عَنَّا فَفَضْلِكَ وَإِنْ

خداوند اگر خواهی که عفو کن از ما پس فضل توست و اگر

تَشَاءُ تَعَذِّبْنَا بِعَذَابِكَ فَسَهْلٌ لَنَا عَفْوُكَ

خواهی که عذاب کن ما را پس آسان است عفو تو

بِمَنِّكَ وَآجِرْنَا مِنْ عَذَابِكَ بِتَجَاوُزِكَ فَإِنَّهُ لَا

بست خود از تو و آزار ما را از عذاب خود بگذشتگی تو پس بداند که

طَاقَةُ لَنَا بَعْدَكَ وَلَا نَجَاةَ لِأَحَدٍ مِنَّا دُونَ

توانایی ما بعد از تو و نجاتی برای یکی از ما جز

عَفْوِكَ يَا غَفِيْرَ الْأَغْنِيَاءِ هَا تَحْرُجُ عِبَادُكَ

آمر و غنی را ای بخشنده ای پادشاهان اینست و بندگان تو را

بَيْنَ يَدَيْكَ وَأَنَا أَفْقَرُ الْفُقَرَاءِ إِلَيْكَ فَاجْبُرْ

بین من و تو و من فقیرتر از فقیران به تو ای پادشاه

فَاقْنَا بِوُسْعِكَ وَلَا تَقْطَعْ رَجَائَنَا بِمَنْعِكَ

تو را با وسعت تو و ممانعت ما را از تو را با منع تو

فَيَكُونُ قَدْ أَشْقَيْتَ مِنَّا اسْتَعْدَّ بِكَ وَحَرَمْتَ

پس باشد که بدتر کردی ما را از تو و محروم کردی ما را

مِنْ اسْتِرْفَادِ فَضْلِكَ فَإِلَى مَنْ حِينَئِذٍ مُنْقَلِبُنَا

از استفاده فضل تو پس به سوی کیست که در آن وقت

عَنْكَ وَإِلَى أَيْنَ مَذْهَبُنَا عَزَّ بِأَبْكَ سُبْحَانَكَ

از تو و به سوی کیست که از تو جدا شویم

نَحْنُ الْمُضْطَرُّونَ الَّذِينَ أَوْحَيْتَ إِبْرَاهِيمَ وَآلِهِمْ وَآهْلُ

ما و بندگان تو ای پادشاهان اینست و آل تو را

السَّوْءِ الدِّينِ وَعَدْتَ الْكَشْفَ عَنْهُمْ وَأَشْبَهَ

برای آنکه آنکه که با او کردی و عدت دادی و از او بکشیدی و از او بکشیدی

الْأَشْيَاءَ بِمَشِيئِكَ وَأَوَّلَى الْأُمُورِ بِكَ فِي

چیزها را به مشیت خود و اولی امور را به خود

عَظَمَتِكَ رَحْمَةً مِنْ أَسْرَحَمَكَ وَعَوْتُ مِنْ

عظمت خود را رحمتی از آنکه از تو فرار کردی و عوتی از آنکه از تو فرار کردی

اسْتَعَاثَ بِكَ فَارْحَمْ تَضَرُّعًا إِلَيْكَ وَاعْنِنَا

که از تو استعاضه کردی پس رحم کن بر ما و از ما استعاضه کن

إِذْ طَرَحْنَا أَنْفُسَنَا بَيْنَ يَدَيْكَ اللَّهُمَّ إِنْ الشَّيْطَانَ

از ما که خود را بین دو دست خود نهادیم ای خداوند اگر شیطان

قَدْ شَمِيتَ بِنَا إِذْ سَأَلْنَا عَنْهُ عَلَى مَعْصِيَتِكَ فَصَلِّ

تو ما را شتمی چون ما را از تو پرسیدیم و تو را از ما پرسیدیم

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا تَشْمِتْهُ بِنَا بَعْدَ تَرْكِنَا إِيَّاهُ

بر محمد و آل او و از او شتمی ما را بعد از آنکه او را ترک کردی

لَكَ وَرَغَبْنَا عَنْهُ إِلَيْكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

برای تو و ما را از او رغبت کردیم به سوی تو ای مهربانترین مهربانان

وَسْتَغْفِرُكَ بِمَشِيئَتِكَ الْخَيْرِ

يَا مَنْ ذَكَرَهُ شَرَفٌ لِلذَّاكِرِينَ وَيَا مَنْ شَكَرَهُ

ای آنکه که یاد او را ذکر کردی و ای آنکه که او را شکر کردی

فَوَزُّ الشَّاكِرِينَ وَيَا مَنْ طَاعَهُ نَجَاهُ لِلطَّاعِينَ

و از او شکر کردی و ای آنکه که او را طاعت کردی و ای آنکه که او را طاعت کردی

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاشْغُلْ قُلُوبَنَا بِذِكْرِكَ

صلوات بر محمد و آل او و مشغول کن دلها را با یاد خود

عَنْ كُلِّ ذِكْرٍ وَالسَّنَنُ بِشُكْرِكَ عَنْ كُلِّ

از هر یاد و از هر سنن با شکر خود از هر یاد

شُكْرٍ وَجَوَارِحُنَا بِطَاعَتِكَ عَنْ كُلِّ طَاعَةٍ فَإِنْ

شکر خود و جوارح ما را با طاعت خود از هر طاعتی

قَدَّرْتَ لَنَا فَرَاغًا مِنْ شُغْلٍ فَاجْعَلْهُ فَرَاغًا سَلَامًا

تو ما را قدر کردی پس از ما را از شغل فارغ کن و ای آنکه که او را طاعت کردی

لَا تُدْرِكُ فِيهِ تَبَعَةٌ وَلَا تُلْحَقُ فِيهِ سَامِعَةٌ

که در پی او نیاید و هیچ شنیدنی در پی او نیاید

يُنْصَرَفُ عَنْ كِتَابِ السِّيَاقِ بِصِحْفَةِ خَالِيَةٍ مِنْ

برگرداند از کتاب سباق با صفحه خالی از

ذِكْرِ سَيِّئَاتِنَا وَيُؤَلِّقُ كِتَابَ الْحَسَنَاتِ عَنَّا

یاد کردن بدیها را و از یاد کردن حسنات ما

مَسْرُوبِينَ يَمَّا كُنُوا مِنْ حَسَنَاتِنَا وَإِذَا انْقَضَتْ

عمرهای شدهگان بهیچ نرسیده از پیر بهای و چون سقیه گردد

أَيَّامُ حَيَاتِنَا وَتَصَرَّمَتْ مُدَدُ أَعْمَارِنَا وَاسْتَحْضَرَ

روزهای حیات و بر پیرد شود و نهایی عمر و حاضر شود غایب

دَعْوَتُكَ الْإِلَهِي لَا بُدَّ مِنْهَا وَمِنْ جَانِبِهَا فَصَلِّ

خواندن که تا چهار است اذان و دعا و اجابت کردن آن بر هر دو است

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ خِتَامَ مَا تَحْصِي عَلَيْنَا

بر محمد و آل او و گردان ختم آنچه بر سر تو بر ما

كِتَابَةً أَعْمَالِنَا تَوْبَةً مَقْبُولَةً لَا تَوْفِقُنَا بَعْدَهَا

و بندگان کردارهای ما توبه پذیرفته شده جز عذر ما را بر سر امان

عَلَى ذُنُوبِ اجْتِرَاحِنَا وَلَا مَعْصِيَةٍ أَقْرَبْنَاهَا

بر گناهان ای که گریه کردیم او را و نه معصیتی که کردیم از او خودمان

وَلَا نَكْشِفُ عَنْ سِتْرٍ اسْتَرْتَهُ عَلَى رُؤُسِ الْأَشْيَاءِ

و بر سر او را بر سر او که پوشیده از او بر سر هر چه

يَوْمَ تَبْلُوا الْخَبَارَ عِبَادُكَ إِنَّكَ بِحَيْمٍ مِنْ دَعَاكَ

در روز از آگاهی خبرهای بندگان خود را بر سر تو هر چه با کمال خوانند

وَمُسْتَجِيبٌ

و اجابت کننده

و مخلص کننده

و مخلص کننده

و مخلص کننده

و مخلص کننده

و مخلص کننده

اللَّهُمَّ أَنْتَ تَجِبُنِي عَنْ مَسْئَلَتِكَ خِلَالَ ثَلَاثِ

خداوند ترا بهیچ نرسد از سوال کردن در حضرت سه

وَتَحْدُوْنِي عَلَيْهَا خُلَّةً وَاحِدَةً تَجِبُنِي أَمْرًا

و بر پیرد مرا بران یک حضرت باز بسطارد و او ای که تو

بِهِ فَاَبْطَأْتُ عَنْهُ وَنَهَيْتَنِي عَنْهُ فَاسْرِعْ

بان پس ز اینست و امان و نهی که باز دانی مرا اذن پس سرعت

إِلَيْهِ وَنِعْمَةً أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَيَّ فَقَصِّرْ فِي شُكْرِهَا

اذان و نعمت که انعام کردی بان بر من پس بکسر کنم در شکر کردن بان

وَيَحْدُوْنِي عَلَى مَسْئَلَتِكَ تَفْضُلَكَ عَلَى مَنْ أَمَّلَ

و بر پیرد مرا بر سوال کردن اذن تفضیل تو بر کسی که روی انداخت

بِوَجْهِهِ إِلَيْكَ وَوَفَدَ بِحُسْنِ ظَنِّهِ إِلَيْكَ لِتَمِيعِ

بر وجه خود بر روی تو و داد به نیکو ظن او بر تو و بیا که جمع

إِحْسَانِكَ تَفْضُلُ وَإِذْ كُلُّ نِعْمَتِكَ بِنِدَاءٍ

نیکو تو تفضیل اذن و چون همه نعمتها با ندا اذن

فَهَا أَنَا ذَا يَا إِلَهِي وَاقِفٌ بِيَابِ عِزِّكَ وَقُوفٌ

پس ایستاده من ای خداوند ایستاده و ایستاده در عزت تو ایستاده

الْمُسْتَسْلِمُ الذَّلِيلُ وَسَأْأَلُكَ عَلَى الْحَيَاءِ مِنْ سَأَلِ

استغاثه کردن بنده خود و سوال کننده اذن بر شرمندگی از تو ایستاده

و مخلص کننده

و مخلص کننده

و مخلص کننده

و مخلص کننده

و مخلص کننده

الْبَاسِ الْمَعِيلِ مُقَرَّرَكَ بِأَبَى لَمْ اسْتَسْلِمْتُكَ

بجز حق تعالی در آنکه من تسلیم تو را نکردم

إِحْسَانِكَ إِلَّا بِالْأَقْلَاعِ عَزَّ عَصِيَانِكَ وَلَمْ أَخْلُ

احسان تو را مگر بر کلاه از عصیان تو

فِي الْحَالَاتِ كُلِّهَا مِنْ امْتِنَانِكَ فَهَلْ يَنْقَعُنِي يَا

در همه حالات بر این امتنان تو چه یارای

الْهِىَ اقْرَارِى عِنْدَكَ بِسُوءِ مَا اكْتَسَبْتُ وَهَلْ

ای الهی اقرار من نزد تو بپستی آنچه گزافتم

يُخَيِّنُنِي مِنْكَ عَتْرَانِي لَكَ بِقِيَمِ مَا ارْتَكَبْتُ

سپهر من را از تو بفریبی بپستی آنچه گزافتم

أَمْ أَوْحَيْتَ لِي فِي مَقَامِي هَذَا سُخْطَكَ أَمْ

آیا تو مرا در این مقام خشم خود را آموختی

لَزِمْتَنِي فِي وَقْتِ دُعَائِي مُقْنِكَ سُبْحَانَكَ لَا

تو مرا در وقت دعا بپستی بزرگوار تو

أَيْتَرُ مِنْكَ وَقَدْ فَتَحْتَ لِي بَابَ التَّوْبَةِ إِلَيْكَ

آیا تو مرا در وقت دعا بپستی بزرگوار تو

بَلْ أَقُولُ مَقَالَ الْعَبْدِ الذَّكِيلِ الظَّالِمِ لِنَفْسِهِ

بل من میگویم سخن بنده حقارتی که ظالم است به خود

الْمُسْتَخِفِّ بِجُرْمَتِهِ رَبِّهِ الَّذِي عَظُمَتْ ذُنُوبُهُ

بنده حقارتی که بپستی خود را در برابر پروردگار حقارت می کند

فَجَلَّتْ وَأَذْبَرَتْ أَيَّامَهُ فَوَلَّتْ حَتَّى إِذَا رَأَى مُدَّةَ

پس دور شد و پستی روزگار او بپستی خود رسید

الْعَمَلِ قَدْ انْقَضَتْ وَغَايَةُ الْعُمْرِ قَدْ انْتَهَتْ وَ

کار او در دنیا منقضی شد و آخرت او در دنیا رسید

أَيَقْنُ أَنَّهُ لَا مَحِيصَ لَهُ مِنْكَ وَلَا مَهْرَبَ لَهُ عِنْدَكَ

آیا او بداند که از تو پناهی نیست و از تو فرار نیست

تَلَقَّاكَ بِالْإِنَابَةِ وَأَخْلَصَ لَكَ التَّوْبَةَ فَقَامَ إِلَيْكَ

او را به پستی تو دید و بپستی تو پناهی داد

بِقَلْبٍ طَاهِرٍ نَفْسٍ تُمْدُّكَ بِصَوْتِ خَائِلٍ

با قلبی پاک و نفسی که تو را با صدای خوار می خواند

خَفِيَ قَدْ تَطَا طَالَكَ فَأَمْنُكَ وَتَكْسِرُ رَأْسَهُ فَأَيْتَهُ

پنهان شد و تو را در پستی خود دید و سر او را شکست

فَدَارَ عَشْتُ خَشْيَتِهِ رَجْلِيهِ وَغَرَّقَتْ دُمُوعُهُ

پس او را در پستی خود دید و سر او را شکست

خَذِيهِ يَدْعُوكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَيَا أَرْحَمَ

بنده حقارتی که بپستی خود را در برابر پروردگار حقارت می کند

مِنْ انْتَابَةِ الْمُسْتَخْجُونَ وَيَا غَظْفَ مَنْطَا

که بعد کرده بود و من استخجوان و یا غطف منطای

بِهِ الْمُسْتَغْفِرُونَ وَيَا مَنْ عَفْوُهُ أَكْثَرُ مِنْ نَقْمَتِهِ

او ای که بخشش غناست و ای کسی که بخشش او بیشتر است از عقوبت او

وَيَا مَنْ رِضَاهُ أَوْفَرُ مِنْ سَخَطِهِ وَيَا مَنْ تَحَمُّدُهُ

و ای کسی که خوشش روی او بسیار است و ای که حسد او از حمد او

إِلَى خَلْقِهِ بِحُسْنِ التَّجَاوُزِ وَيَا مَنْ عَوْدَعْنَا

به خلقش خود به بزرگواری از که شکی در بزرگواری او نداریم و ای که

قَوْلَ الْإِنَابَةِ وَيَا مَنْ اسْتَضَلَّ فَاسَدَ هُمْ

پنداشتند و ای که کسی که گمراه شود فاسد شود

بِالتَّوْبَةِ وَيَا مَنْ رَضِيَ مِنْ فَعْلِهِمْ بِالْيَسِيرِ

بجمله و ای کسی که راضی شد از کمالات او

وَيَا مَنْ كَأَفْأَقْلِيلِهِمْ بِالْكَثِيرِ وَيَا مَنْ ضَمِنَ

و ای کسی که بجزا او را از کمالات او و ای که ضمانت کرد

لَهُمْ إِجَابَةَ الدُّعَاءِ وَيَا مَنْ وَعَدَهُمْ عَلَى نَفْسِهِ

بیت را بر اجابت کردن و ای کسی که وعده داد بر نفس خود

بِنَفْضِهِ حُسْنَ الْجَزَاءِ مَا أَنَا بِأَعْصَى مَنْ

بفرض خود بیکواری با بخشش من که نه عاصی آنم

عَصَاكَ فَغَفَرْتَ لَهُ وَمَا أَنَا بِأَلْوَمَ مِنْ أَعْنَدَ

مهرشند تو ای که بخشش کردی و من نه از او عاصی تر

إِلَيْكَ فَقَبِلَتْ مِنْهُ وَمَا أَنَا بِأَظْلَمَ مِنْ تَابَ

بمن تو ای که بخشش کردی و من نه از او عاصی تر

إِلَيْكَ فَعُدْتُ عَلَيْهِ أَتُوبُ إِلَيْكَ فِي مَقَامِ

بمن تو ای که بخشش کردی و من نه از او عاصی تر

هَذَا تَوْبَةً نَادِمٌ عَلَيْهِ مَا فَرَحَ مِنْهُ مُشْفِقٌ

بسیار از پشیمان و ای که بخشش کردی و من نه از او عاصی تر

اجْتَمَعَ عَلَيْهِ خَالِصُ الْحَيَاءِ فَمَا وَقَعَ فِيهِ عَالِمٌ

بجمله و ای که بخشش کردی و من نه از او عاصی تر

بِأَنَّ الْعَفْوَ عَنِ الذَّنْبِ الْعَظِيمِ لَا يَتَعَاظَمُ

باینکه بخشش از گناه بزرگ را بزرگوار نیست

وَأَنَّ التَّجَاوُزَ عَنِ الْأَثْمِ الْجَلِيلِ لَا يَسْتَصْعِبُ

و این که بزرگواری از گناه بزرگ را دشوار نیست

وَأَنَّ إِحْتِمَالَ الْجَنَائِبِ الْفَاحِشَةِ لَا يَتَكَادَى

و این که احتمال گناهات فاحشه را نه نزدیک

وَأَزْأَحَبَ عِبَادِكَ إِلَيْكَ مَنْ تَرَكَ الْأَسْتِغَا

و ای که از عزیزترین عبادت تو به تو ای که بخشش کردی و من نه از او عاصی تر

عَلَيْكَ وَجَانِبَ الْأَصْرَارِ وَلَنَزِمَ الْأَسْتِغْفَارَ

بر تو داد شد از هر مشن بکنه و عذر مستند طلب از سر

وَأَنَا أَبْرَأُ إِلَيْكَ مِنْ أَنْ أَسْتَكْبِرَ وَأَعُوذُ بِكَ

و من بر تو داد بودم از آنکه استکبر کنم و پناه بر تو میگیرم

مِنْ أَنْ أَصِرَّ وَاسْتَغْفِرُكَ لِمَا قَصَرْتُ فِيهِ

از آنکه اصرار کنم و از تو میبخشم آنچه کوتاهی کردم در آن

وَأَسْتَعِيزُ بِكَ عَلَى مَا عَجَزْتُ عَنْهُ اللَّهُمَّ

و به تو استعین میکنم بر آنچه عاجز شدم از آن ای خداوند

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَهَبْ لِي مَا يَجِبُ عَلَيْكَ

صلوات بر محمد و آل او و بخش بر من آنچه واجب است بر تو

لَكَ وَغَافِي مِمَّا اسْتَوْجِبُهُ مِنْكَ وَاجِرِي

بر من و غایب از مرا آنچه استوجب میکنم از تو و مرا را

مِمَّا يَخَافُ أَهْلُ الْأَسَائِرِ فَإِنَّكَ مَلِكٌ بِالْعَفْوِ

از آنچه میترسند اهل اسارت پس چونکه پادشاه هستی با بخشش

مَرْجُوٍّ لِلْغَفْرَةِ مَعْرُوفٌ بِالْإِحْسَانِ وَزَلَيْسَ

امیدوار از بخشش با معروف با احسان و زلیس

لِحَاجَتِي مَطْلَبٌ سِوَاكَ وَلَا لِدُنْيِي غَافِرٌ غَيْرَكَ

بر حاجت من طلب سوا تو و از دنیای من غافل غیر تو

حَاشَاكَ وَلَا أَخَافُ عَلَى نَفْسِي إِلَّا إِيَّاكَ أَنْتَ

درد است این و نمیترسم بر نفس من مگر از تو جز از تو

أَهْلُ الْقُوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

اهل قوت و اهل بخشش و بر محمد صلوات

وَالْمُحَمَّدِ وَقَضِ حَاجَتِي وَانْجِ طَلِبَتِي

و محمد و بر من حاجت من و بکن طلب من

وَاغْفِرْ ذَنْبِي وَأَمِنْ خَوْفَ نَفْسِي إِنَّكَ عَلَى

و بخش بر من گناه مرا و این کن ترس از نفس من چونکه

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَذَلِكَ عَلَيْكَ يَسِيرٌ أَمِيرُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

بر هر چیزی توانا و این بر تو آسان است و تو پادشاه دانا

وَمِنْ شَأْنِ عَالَمِيَّةٍ طَلَبُ الْخَوَاجِ إِلَى اللَّهِ

و از شایسته عالمی طلب حاجت به خداوند

اللَّهُمَّ يَا مُنْتَهَى مَطْلَبِ الْحَاجَاتِ وَيَا مَنْعِيذَ

ای خداوند ای سرانجام طلب حاجت و ای مدافع

نَيْلِ الطَّلِبَاتِ وَيَا مَنْ لَا يَدِيْعُ نِعْمَهُ بِالْإِثْمَانِ

ای خداوند ای کسی که نپذیرد نعمت خود را با گناهان

وَيَا مَنْ لَا يُكْذِرُ عَطَايَاهُ بِالْإِثْمَانِ وَيَا مَنْ

ای خداوند ای کسی که تاخیر ندهد عطاها را با گناهان و ای کسی

يُسْتَغْنَى بِهِ وَلَا يَسْتَغْنَى عَنْهُ وَيَأْمُرُ بِرَغْبٍ

که مستغنی باشد و استغنی نیستند از او ای ای که بخواهی که غنی باشی

إِلَيْهِ وَلَا يَرْغَبُ عَنْهُ وَيَأْمُرُ لَا تُفْنِي خَزَائِنُهُ

او در غیب بگذاشتد از او ای ای که بخواهی که غنی باشی و خزائن او را

الْمَسَائِلُ وَيَأْمُرُ لَا يَتَبَدَّلُ حِكْمَتُهُ الْوَسَائِلُ

پرسشها و وسایل ای ای که بخواهی که غنی باشی و حکمت او را و وسایل

وَيَأْمُرُ لَا تُنْقَطِعُ عَنْهُ حَوَائِجُ الْمُحْتَاجِينَ وَيَأْمُرُ

ای ای که بخواهی که غنی باشی و حاجت من و حاجت

لَا يُعْنِيهِ دُعَاءُ الدَّاعِينَ تَمْدَحُ بِالْغِنَاءِ

که در دعوت از او ای ای که بخواهی که غنی باشی و تمجید

عَنْ خَلْقِكَ وَأَنْتَ أَهْلُ الْغِنَاءِ عَنْهُمْ وَنَسَبَتْهُمْ

از خلق خود و تو ای ای که بخواهی که غنی باشی و نسبت

إِلَى الْفَقْرِ وَهُمْ أَهْلُ الْفَقْرِ إِلَيْكَ فَمَنْ حَاوَلَ

به فقر و ایشان ای ای که بخواهی که غنی باشی و فقر

سَدَّ خَلَّتْهُ مِنْ عِنْدِكَ وَدَامَ صَرْفُ الْفَقْرِ

بسته شد و دور شد از تو ای ای که بخواهی که غنی باشی و فقر

عَنْ نَفْسِهِ بِكَ فَقَدْ طَلَبَ حَاجَتَهُ فِي مَظَانِمَا

از نفس خود بخواهی که غنی باشی و حاجت خود را در جای او

وَأَنْ تَطْلُبَهُ مِنْ وَجْهِهَا وَمَنْ تَوَجَّهَ بِحَاجَتِهِ

و اگر بخواهی که او را از وجه او ای ای که بخواهی که غنی باشی

إِلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ أَوْ جَعَلَهُ سَبَبَ بُحْثَاتِكَ

به یکی از خلق خود یا بخواهی که او را سبب جستجو

فَقَدْ تَعَرَّضَ لِلْخُرْمَانِ وَاسْتَحَقَّ مِنْ عِنْدِكَ

پرسش را و مستحق شد از تو ای ای که بخواهی که غنی باشی

فَوَيْتَ الْأَحْسَانَ لِلَّهِ وَلِيَّ إِلَيْكَ حَاجَةٌ

فروخت ای ای که بخواهی که غنی باشی و حاجت

قَدْ قَصَرَ عَنْهَا جُهْدِي وَتَقَطَّعَتْ دُونَهَا

چون که کوتاهی کردم از او ای ای که بخواهی که غنی باشی

حِيلِي وَسَوَّلِي لِي نَفْسِي رَفَعَهَا إِلَى مَنْ يَرْفَعُ

و ای ای که بخواهی که غنی باشی و سبب شد برای من که بخواهی که غنی باشی

حَوَائِجُهُ إِلَيْكَ وَلَا يَسْتَغْنَى فِي طَلِبَاتِهِ عَنْكَ

حاجت او را بخواهی که غنی باشی و حاجت او را

وَهِيَ زَلَّةٌ مِنْ زَلَلِ الْخَاطِئِينَ وَعَشْرَةٌ مِنْ

و این لغزش است از لغزش گناهکاران و ده مورد از

عَشْرَاتِ الْمُذْنِبِينَ ثُمَّ أَتَيْتُكَ بِتَذْكِرِكَ لِي

ده مورد از گناهکاران و ای ای که بخواهی که غنی باشی و تذکره

مِنْ غَفْلَتِي وَنَهَضْتُ بِتَوْفِيقِكَ مِنْ زَلَّتِي

از غفلت من بیدار گشتم و بر تو اعتماد کردم تا از لغزش من خود

وَنَكَصْتُ بِتَسْدِيدِكَ عَنْ عَثَرَتِي وَقَلْتُ

دو باز گشتم بر هدایت تو از سهوا در آمدن خود و گفتم

سُبْحَانَ رَبِّي كَيْفَ يَسْتَلُ مُحْتَاجٌ مُحْتَاجًا وَ

پاکست پروردگار من چگونه میسئال کند محتاج را محتاج را

أَنِّي رَغِبَ مُعْدِمٌ إِلَى مُعْدِمٍ فَقَصَدْتُكَ يَا

چون من رغبت کنده بودم به تو که محروم کنی پس قصد کردم تو را ای

إِلَهِي بِالرَّغْبَةِ إِلَيْكَ وَأَوْفَدْتُ عَلَيْكَ رَجَائِي

خدای من بر رغبت به تو و فرستادم به تو رجای خود را

بِالْيَقَةِ بِكَ وَعَلَيْكَ أَنْ كَثُرَ مَا أَسْأَلُكَ

به یقین تو را و بر تو آنکه بسیار است آنچه میسئال کنم از تو

يَسِيرُ فِي وَجْدِكَ وَأَنْ خَطِيرُ مَا اسْتَوْهَبُكَ

راحت است در تو و آنکه خطرناک است آنچه میبهرم از تو

حَقِيرُ فِي وَسْعِكَ وَأَنْ كَرَمَكَ لَا يَضِيقُ

مردود است در وسعت تو و آنکه بزرگویت تو را تنگ نمیآید

عَنْ سُؤَالِ أَعْدٍ وَأَنْ يَدَكَ بِالْعَطَاءِ أَعْلَى مِنْ كُلِّ

از پرسش دشمن و آنکه دست تو در بخشش را بلندتر است از هر

يَدٍ اَللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ وَاحْتِمَانِي بِكَرَمِكَ

ای خداوند منزه و بزرگویت بر محمد و به تو پناهی خود را بسپارم به بزرگویت

عَلَى الْفَضْلِ وَلَا تَحْتِمَانِي بِعَيْدِكَ عَلَى الْأُسْتَحْقَاقِ

بر تقدیر و بر دوری تو از من بر استحقاق

فَمَا أَنَا بِأَوَّلِ رَاغِبٍ رَغِبَ إِلَيْكَ فَأَعْطَيْتَهُ

پس من نیستم اول کسی که رغبت کند به تو پس تو او را بخشیدی

وَهُوَ يَسْتَحِقُّ الْمَنَعَ وَلَا بِأَوَّلِ سَائِلٍ سَأَلَكَ

و او استحقاق دفع را دارد و نه اول کسی که سئال کند تو را

فَأَفْضَلُكَ عَلَيْهِ وَهُوَ يَسْتَوْجِبُ الْحَرَمَانَ

پس تو را بر او بهتر است و او مستوجب محرومانی است

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ وَكُنْ لِدُعَائِي مُجِيبًا

ای خداوند منزه و بزرگویت بر محمد و به تو پناهی خود را بسپارم به بزرگویت

وَمِنْ نِدَائِي قَرِيبًا وَلِضَرْعِي رَاحِمًا وَلِصَوْتِي

و از خواندن من مستجاب کننده و از فریاد من دردمند کننده و از آواز من

سَامِعًا وَلَا تَقْطَعْ رَجَائِي عَنْكَ وَلَا تَبْثُ سَبَبِي

شنونده و قطع من را از رجای تو مکن و سبب من را

مِنْكَ وَلَا تُوجِّهْنِي فِي حَاجَتِي هَاهُوَ وَغَيْرَهَا

از تو و مرا در حاجت من در آنجا و غیر آنجا

إِلَى سُؤَالِكَ وَتَوَلَّيْنِي بِنُحْ طَلَبَتِي وَقَضَاءِ حَاجَتِي

بجز خودت در خود پناه بدهم از آن طلبم و گذاردن حاجت من

وَنِيْلَ سُؤْلِي قَبْلَ زَوَالِي عَنْ مُوقِفِي هَذَا

و از نیل طلب من پیشتر از رفتن از موضع ایستادگی من

بِتَيْسِيرِكَ إِلَى الْعُسَيْرِ وَحُسْنِ تَقْدِيرِكَ لِي فِي

بهر آسانی که در نیل من از دشواری و در حسن تقدیر تو برای من

جَمِيعِ الْأُمُورِ وَصَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَواتُكَ

بر همه کارها و صلوات بر محمد و آل او صلوات

دَائِمَةً نَائِمَةً لَا انْقِطَاعَ لِابْدِهَا وَلَا مُنْتَهَى لِمَدِّهَا

دائمی و نایم و بی قطع برای ابد و بی انتهای برای مدت

وَاجْعَلْ ذَلِكَ عَوْنًا لِي وَسَبَبًا لِنَحَاجِ طَلَبَتِي

و بگردان آن را برای من و سبب برای نیاز طلب من

إِنَّكَ وَاسِعٌ كَرِيمٌ وَمِنْ حَاجَتِي يَا رَبِّ

چون تو وسیع و بزرگوار و من حاجت دارم ای رب

كَذًا وَكُنَّا وَنَذْكُرُ حَاجَتَكَ ثُمَّ تَسْجُدُ

اینچنانکه و بودیم و یاد تو را و حاجت تو را و سپس سجد

تَقُولُ فِي سَجُودِكَ فَضْلَكَ أَنْسَنِي وَاحْسَانَكَ

تو می گوئی در سجده تو فضل تو را به من آشنای و احسان تو را

دَلَّنِي فَاسْئَلْكَ بِكَ وَبِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ

را در نزد تو پناه بدهم به تو و به محمد و آل او

صَلَّواتُكَ عَلَيْهِنَّ أَنْ لَا تُرْذَنِي خَائِبًا

صلوات تو بر ایشانست که تو مرا نماندگار نسازی

وَرَبِّ الْعَالَمِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

و پروردگار دنیایان بر او سلام

يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ أَنْبَاءُ الْمُظْلِمِينَ وَيَا مَنْ لَا

ایا آنکه در پنهان نیست جزایا ستم سبندگان و ای آنکه

يَحْتَاجُ فِي قَصَصِهِمْ إِلَى شَهَادَاتِ الشَّاهِدِينَ

نیاز دارد در قصص ایشان به شهادت شاهدان که همه اینها

وَيَا مَنْ قَرِيبَتْ نَصْرَتُهُ مِنَ الْمُظْلُومِينَ وَيَا مَنْ

و ای آنکه نزدیک است نصرت او از ستم دیده گان و ای آنکه

بَعْدَ عَوْنِهِ عَنِ الظَّالِمِينَ قَدْ عَلِمْتَ يَا إِلَهِي مَا

پس از عاون او از ظالمین دانستی ای الهی آنچه

نَا لَنِي مِنْ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ مِمَّا خَطَرْتُ وَأَشْهَكُ

را در من از فلان بن فلان از آنچه خطر کردم و آشهاد

مَنْ مِمَّا جَرَتْ عَلَيْهِ بِطَرَفِي نِعْمَتُكَ عِنْدَكَ

از من از آنکه در جانب من بگذشت نعمت تو در نزد تو

وَاعْزِزْ أَرْبَابَكَ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَيَّ

والتوسل به بگوشتن تو بر من خدا را بگوشتن تو بر من

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَخَذْ ظِلِّي وَعِدْ وَبِي عَنْ ظِلِّي يَقُولُ

محمد و آل او و بگیر سایه مرا و بگوشتن مرا از سایه خودم که میگوید

وَأَقْلُ حَتَّى يَقْدِرَ نَفْسُكَ وَاجْعَلْ لَهُ شُغْلًا

و کمترین بجز او و بگوشتن نفس خود را و بگوشتن او را مشغول

فِي مَا يَلِيهِ وَعَجِّرْ أَعْمَانِيَا بِهِ اللَّهُمَّ وَحَلِّ

در آنچه در پیش او و بگوشتن او را در آنچه در پیش او و بگوشتن او را

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا تَشْوَغْ لَهُ ظِلِّي وَاحْنِنُ

بر محمد و آل او و دل من کن بر او و دل من کن بر او

عَلَيْهِ عَوْنِي وَاعْصِمْنِي مِنْ مِثْلِ أَعْمَالِ

بر او و بر من را و بر من را و بر من را

وَلَا تَجْعَلْنِي فِي مِثْلِ حَالِهِ اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَيَّ

و بگوشتن مرا در مثل حال او و بگوشتن مرا در مثل حال او

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعِدْ بِي عَلَيْهِ وَعِدْ بِي حَاضِرٌ

محمد و آل او و بگوشتن او را و بگوشتن او را

تَكُونُ مِنْ غِيظِي بِهِ شِفَاءً وَمِنْ حَقِّي عَلَيْهِ

که باشد از غیظ من به او شفا و از حق من بر او

وَفَاءُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَعَوِّضْنِي مِنْ

وفا و بگوشتن تو بر محمد و آل او و بگوشتن تو بر محمد و آل او

ظُلْمِي لِي عَفْوِكَ وَأَبْدِلْهُ بِسُوءِ صَدِيعِي بِي

ظلم من بر من عفو تو و بگوشتن تو بر من عفو تو

رَحْمَتِكَ فَكُلْ مَكْرُوءٌ وَجَلَّ دُونَ سَخَطِكَ وَ

رحمت تو و بگوشتن تو بر من عفو تو و بگوشتن تو بر من عفو تو

كُلْ مُرْزِيَّةٌ سَوَاءٌ مَعَ مَوْجِدَتِكَ اللَّهُمَّ

بگوشتن تو بر من عفو تو و بگوشتن تو بر من عفو تو

فَمَا كَرِهْتُ إِلَى أَنْ ظَلَمْتُ فَقِنِي مِنْ أَنْ ظَلِمَ اللَّهُمَّ

بگوشتن تو بر من عفو تو و بگوشتن تو بر من عفو تو

لَا أَشْكُو إِلَى أَحَدٍ سِوَاكَ وَلَا أَسْتَعِينُ بِحَاكِمٍ

بگوشتن تو بر من عفو تو و بگوشتن تو بر من عفو تو

غَيْرِكَ حَاشَاكَ فَصِّلْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَلِّ

بگوشتن تو بر من عفو تو و بگوشتن تو بر من عفو تو

دُعَائِي بِالْأَجَانِبِ وَاقْرَأْ شِكَايَتِي بِالْغَيْبِ اللَّهُمَّ

دعا من را به اجانب و بگوشتن تو بر من عفو تو

لَا تَقْنِي بِالْقُطُوبِ مِنْ أَنْصَافِكَ وَلَا تَقْنِي

بگوشتن تو بر من عفو تو و بگوشتن تو بر من عفو تو

بِالْأَمْنِ مِرَانِكَ فَصِرْ عَلَى ظُلْمِي وَيُخَاصِرْ

بسم الله الرحمن الرحيم

بِحَقِّي وَعَرَفْ عَمَّا قَلِيلٍ مَا أَوْعَدْتَ الظَّالِمِينَ وَ

عَرَفْتَنِي مَا أَوْعَدْتَ فِي جَانِبِ الْمُضْطَرِّينَ اللَّهُمَّ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَوَقِّفْنِي لِقَبُولِ مَا قَضَيْتَ

لِي وَعَلَى وَرَضَتِي بِمَا أَخَذْتَ لِي وَمَنِي وَ

اهْدِنِي لِلتَّقِيهِ أَقَوْمٍ وَاسْتَغْفِنِي بِمَا هُوَ أَسْلَمُ

اللَّهُمَّ وَإِنْ كَانَتْ الْخَيْرَةُ لِي عِنْدَكَ فِي تَأْخِيرِ

الْأَخْذِ بِي وَتَرَكِ الشُّفَاءَ مِنِّي ظُلْمِي إِلَى يَوْمِ الْفَضْلِ

وَجَمَعَ الْخَصْمَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَآيِدِي مِنِّي

وَجَمَعَ الْخَصْمَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَآيِدِي مِنِّي

وَجَمَعَ الْخَصْمَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَآيِدِي مِنِّي

وَجَمَعَ الْخَصْمَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَآيِدِي مِنِّي

بِنَيْتِ صَادِقَةٍ وَصَبْرٍ دَائِمٍ وَأَعِدْنِي مِنْ سُوءِ

الرَّغْبَةِ وَهَلَاكِ أَهْلِ الْحَرَضِ وَصَوِّرْنِي قَلْبِي

مِثَالَ مَا أَدَخَرْتَ لِي مِنْ ثَوَابِكَ وَأَعِدْ ذَنْتَ

لِي خَصْمِي مِنْ جَرَائِكَ وَعِيقَابِكَ وَاجْعَلْ

ذَلِكَ سَبَبًا لِقِتَائِعِي بِمَا قَضَيْتَ وَثَقْنِي

بِمَا تَخَيَّرْتَ مِنْ رِبِّ الْعَالَمِينَ إِنَّكَ ذُو

الْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَعْلَمُ بِمَا فِي قُلُوبِ الْعِبَادِ

اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَعْلَمُ بِمَا فِي قُلُوبِ الْعِبَادِ

اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَعْلَمُ بِمَا فِي قُلُوبِ الْعِبَادِ

اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَعْلَمُ بِمَا فِي قُلُوبِ الْعِبَادِ

اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَعْلَمُ بِمَا فِي قُلُوبِ الْعِبَادِ

مِنْ سَلَامَةٍ بَدَنِي وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا أَحَدْتَنِي

از سلامت بدنی و حمد را بر آنچه مرا آفرید

بِي مِنْ عَلَيْهِ فِي جَسَدِي فَمَا أَدْرِي يَا إِلَهِي

بمن را که بر من است در این بدن من ای خداوند منم

الْحَالِينَ أَحَقُّ بِالشُّكْرِ لَكَ وَإِنِّي الْوَقَّيْنِ أَوَّلِي

الحالین را حق است بابت تشکر از تو و منم اول آن دو

بِالْحَمْدِ لَكَ أَوْفَى الصَّحَةِ الَّتِي هَنَأْتَنِي فِيهَا

بحمد را تو را اوفای صحت را که مرا شادمانی در آن

طَبِيبَاتٍ رِزْقِكَ وَكَشَطْتَنِي بِهَا لِابْتِغَاءِ مَخْصَا

طبیبات رزق تو را و کشیدنی مرا بابت ابتغاء مصلحت

وَفَضْلِكَ وَقَوَّيْتَنِي مَعَهَا عَلَى مَا وَفَّقْتَنِي لَهُ

و فضل تو را و تقویت منی با آن بر آن که تو مرا موفق گردانی

مِنْ طَاعَتِكَ أَمْ وَفَّقْتُ الْعِلَّةَ الَّتِي مَحْصَنَتَنِي بِهَا

از طاعت تو را یا تو مرا موفق گردانی بر آن که مرا محفوظ گردانی

وَالنِّعَمِ الَّتِي أَخَفَّفْتَنِي بِهَا تَخْفِيفًا لِمَا ثَقُلَ بِهِ عَلَيَّ

و نعمتی که تو مرا آسود گردانی بابت آسودگی مرا از آن که بر من سنگین بود

ظَهَرَنِي مِنَ الْخَطِيئَاتِ وَتَطْهِيرًا لِمَا أَنْغَشَتْ

پیش من را از گناهان و تطهیر مرا از آن که پنهان کرده بود

عَنْ

فِيهِ مِنَ السَّيِّئَاتِ وَتَنْبِيهَا لَتَسْأُولَ التَّوْبَةَ وَيَكْلِفُ

در آن از بدیها و تنبیه را که تو را خواهد پرسید و بر تو است

لِحَوَالِجِ تَوْبَةٍ تَقْدِيمِ النِّعْمَةِ وَفِي خِلَالِ ذَلِكَ

برای حوالت توبه تقدیم نعمت و در این مدت

مَا كَيْتَبَ لِي الْكَاتِبَانِ مِنْ زَكَاةِ الْأَعْمَالِ مَا لَا

آنچه نوشته اند برای من از پاکیزگی اعمال آنکه

قَلْبٌ فَكَرْفِيهِ وَلَا لِسَانٌ نَطَقَ بِهِ وَلَا جَارِحَةٌ

دل و زبانی که سخن بگوید و اندامی که بیرون است

تَكَلَّمَتْهُ بَلْ أَفْضَا لَأَمِينِكَ عَلَيَّ وَاحْسَانًا مِنْ

آنکه سخن گفت با او را بابت اعتماد تو بر من و احسان تو

صَنِيعًا إِلَيَّ اللَّهُ ثُمَّ فَضَّلَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلِهِ

که تو مرا دوست داشتی پس خداوند مرا برگزید و آل محمد را

وَحَبَبَ إِلَيَّ مَا رَضِيتَ لِي وَكَثِيرٌ لِي مَا أَخْلَقْتَ

و دوست داشتی مرا آنچه تو را پسندید و بسیار است برای من آنکه تو آفریدی

بِي وَظَهَرَنِي مِنْ دَكْنٍ مَا اسْلَفْتُ وَأَمَحَّ عَنِّي

بر من و آشکارا کردی مرا از آنکه پنهان کرده بودی و محو کردی

شَرَّ مَا قَدَّمْتُ وَأَوْجَدَنِي حَلَاوَةَ الْعَافِيَةِ

بدترین آنکه من پیش تو آورده بودم و مرا یافتی در طعم عافیت

عَافِيَةٍ

وَاَذِقْنِي بَرْدَ السَّلَامَةِ وَاجْعَلْ مَخْرَجِي عَنْ عَلَيَّ

وَأَجْعَلْ مَخْرَجِي عَنْ عَلَيَّ

إِلَى عَفْوِكَ وَتَتَوَلَّى عَنْ صَرَغَتِي إِلَى تَجَاوُزِي

وَأَجْعَلْ مَخْرَجِي عَنْ عَلَيَّ

وَخَلَّصْنِي مِنْ كَرْبِي إِلَى رَوْحِكَ وَسَلَامَتِي مِنْ

وَأَجْعَلْ مَخْرَجِي عَنْ عَلَيَّ

هَذِهِ الشَّدَّةِ إِلَى فَرَجِكَ إِنَّكَ الْمُتَفَضِّلُ

وَأَجْعَلْ مَخْرَجِي عَنْ عَلَيَّ

بِالْإِحْسَانِ الْمُتَطَوِّلُ بِالْأَمْنَيْنِ الْوَفَّاءُ

وَأَجْعَلْ مَخْرَجِي عَنْ عَلَيَّ

الْكَبِيرُ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

وَأَجْعَلْ مَخْرَجِي عَنْ عَلَيَّ

وَبَارِكْ لِي فِي مَا أَرْزُقُكَ بِهِ

اللَّهُمَّ يَا مَنْ بَرَحْتَهُ يَسْتَعِيْثُ الْمَذْنُبُونَ

وَأَجْعَلْ مَخْرَجِي عَنْ عَلَيَّ

وَيَا مَنْ إِلَى ذِكْرِ إِحْسَانِهِ يَفْرَعُ الْمُضْطَرُونَ

وَأَجْعَلْ مَخْرَجِي عَنْ عَلَيَّ

بسم الله الرحمن الرحيم

وَيَا مَنْ لِحَفْنِهِ يَنْتَعِبُ الْخَاطُونَ يَا أَنْسُ كُلِّ

وَأَجْعَلْ مَخْرَجِي عَنْ عَلَيَّ

سُتُوْحٍ غَرِيبٍ وَيَا فَوْجَ كُلِّ مَكْرُوبٍ كَيْتٍ

وَأَجْعَلْ مَخْرَجِي عَنْ عَلَيَّ

وَيَا غَوْثَ كُلِّ مَخْذُولٍ فَرِيدٍ وَيَا عِضْدَ

وَأَجْعَلْ مَخْرَجِي عَنْ عَلَيَّ

كُلِّ مُحْتَاجٍ طَرِيدٍ أَنْتَ الَّذِي وَسَعَتْ

وَأَجْعَلْ مَخْرَجِي عَنْ عَلَيَّ

كُلُّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا وَأَنْتَ الَّذِي جَعَلْتَ

وَأَجْعَلْ مَخْرَجِي عَنْ عَلَيَّ

لِكُلِّ مَخْلُوقٍ فِي نِعَمِكَ سَهْمًا وَأَنْتَ الَّذِي

وَأَجْعَلْ مَخْرَجِي عَنْ عَلَيَّ

عَفَوْتَ أَعْلَى مِنْ عِقَابِهِ وَأَنْتَ الَّذِي تَسَعَى

وَأَجْعَلْ مَخْرَجِي عَنْ عَلَيَّ

رَحْمَتُهُ أَمَامَ غَضَبِهِ وَأَنْتَ الَّذِي عَطَاؤُهُ أَكْثَرُ

وَأَجْعَلْ مَخْرَجِي عَنْ عَلَيَّ

مِنْ مَنَعِهِ وَأَنْتَ الَّذِي اتَّسَعَ الْخَلْقُ كُلُّهُمْ

وَأَجْعَلْ مَخْرَجِي عَنْ عَلَيَّ

فِي وَسْعِهِ وَأَنْتَ الَّذِي لَا يَرْغَبُ فِي جَزَاءٍ مَنْ

او فراگرفته و تو آنکه رحمت از تو هیچ کس را

أَعْطَاهُ وَأَنْتَ الَّذِي لَا يَقْرُطُ فِي عِقَابِ

عقوبت داده و تو آنکه از حد جزا در عتاب

مَنْ عَصَاهُ وَأَنَا يَا إِلَهِي عَبْدُكَ الَّذِي أَمَرْتَهُ

بر آنکه عصا کند و ایا ای الهی بنده را که امر می دادی

بِالدُّعَاءِ فَقَالَ لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ هَا أَنَا ذَا

بر آنکه دعا کرد و گفت لبیک و سعادتی من اینم

يَا رَبِّ مَطْرُوحٌ بَيْنَ يَدَيْكَ أَنَا الَّذِي أَوْقَرْتُ

ایا ای پروردگار من منهدم شده در پیشگاه تو ای من که آتش زده

الْخَطَا يَا ظَهْرَهُ وَأَنَا الَّذِي أَفْتَنُ الذُّنُوبُ

گناهان ای پشت او و من آنکه گناهان را گمراه می کنم

عَمْرَهُ وَأَنَا الَّذِي يَجْهَلُهُ عَصَاكَ وَلَمْ

بشناسد او و من آنکه نادانم از عصای تو و من

يَكُنْ أَهْلًا مِنْهُ لِذَاكَ هَلْ أَنْتَ يَا إِلَهِي رَاحِمٌ

از آنکه از او ای الهی رحیم

مَنْ دَعَاكَ فَأَبْلَغَ فِي الدُّعَاءِ أَمْ أَنْتَ غَافِلٌ

بر آنکه دعا کند یا بیش از حد دعا کردی یا تو غافل

بَكَكَ فَاسْرِعْ فِي الْبُكَاءِ أَمْ أَنْتَ مُتَجَاوِزٌ

گریه کردی پس شتاب در گریه کردن یا تو از گریه فراتر

عَفْلِكَ وَجَهَهُ نَذْلًا أَمْ أَنْتَ مُغْنٍ مَرَشِكٍ

بالهولت و جهت او نازل است یا تو باریزه کننده از مرشک

إِلَيْكَ فَقَرَّهُ تَوَكُّلاً إِلَهِي لَا تُخَيِّبْ مَنْ لَا

بهر تو را پس زاری کن توکل ای الهی ناامید کننده را

يَجِدُ مُعْطِياً غَيْرَكَ وَلَا تَخْذُلْ مَنْ لَا يَسْتَعِينُ

یابنده را طاعت کند غیر تو و ناامید کننده را استغاثه

عَنْكَ بِأَحَدٍ دُونَكَ إِلَهِي فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

از تو بیک جز از تو ای الهی پس صلوات بر محمد و آل او

وَلَا تُعْرِضْ عَنِّي وَقَدْ أَقْبَلْتُ إِلَيْكَ وَلَا تَجْهَنِي

و دور نگذار از من و من که پیش تو آمدم و تو مرا ناگفته

بِالرَّدِّ وَقَدْ انْتَصَبْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ أَنْتَ الَّذِي

بر گردان و ایستادم در پیشگاه تو ای من که

وَصَفَتْ نَفْسَكَ بِالرَّحْمَةِ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

و وصف کردی خود را با رحمت پس صلوات بر محمد

وَآلِهِ وَارْحَمْنِي وَأَنْتَ الَّذِي سَمَّيْتُ نَفْسَكَ

و آل او و رحم کن مرا و تو آنکه نام نهادی خود را

بِالْعَفْوِ فَاعْفُ عَنِّي قَدْ تَرَىٰ يَا إِلَهِي قُضِيَ

بجز آنکه بپوشیده باشم از تو ای خداوند منی که می بینی که این دعا را از تو می خواهم

دَمْعِي مِنْ خِيفَتِكَ وَوَجِيبَ قَلْبِي مِنْ خَشْيَتِكَ

ای خداوند منی که می بینی که این دعا را از تو می خواهم و وجوب قلبی من از ترس تو

وَانْتِقَاضَ جَوَارِحِي مِنْ هَيْبَتِكَ كُلُّ ذَلِكَ

و انتقاض جوارح من از هیبت تو و آنکه این دعا را از تو می خواهم

حَيَاءً مِنِّي بِسُوءِ عَمَلِي وَلِذَلِكَ خَمَدَ صَوْتِي

حیا من از بدی عمل من و لهذا خمد صدای من

عَنِ الْجَارِ إِلَيْكَ وَكُلُّ لِسَانِي عَنْ مُنَاجَاةٍ

از جاری که به تو می رسد و هر لسان من از مناجات تو

يَا إِلَهِي فَلَا أَخُذُ فِكْرًا مِنْ غَائِبَةٍ سَتَرْتَهَا عَلَيَّ

ای خداوند منی که می بینی که این دعا را از تو می خواهم و لهذا نمی گیرم فکری از غایبی که پنهان کردی از من

فَلَمْ تَقْضِ عَنِّي وَكَمْ مِنْ ذَنْبٍ غَضِبْتَ عَلَيَّ فَلَمْ

پس تو را نپوشانی از من و چقدر گناهان بر من است که تو را خشمگین کردی ای خداوند منی که می بینی که این دعا را از تو می خواهم

تَشْهَرَنِي وَكَمْ مِنْ شَائِبَةٍ أَلَمْتُ بِهَا فَلَمْ تَهَيِّئْ

تو را شرم من و چقدر غمناکی بر من است که تو را غمگین کردی ای خداوند منی که می بینی که این دعا را از تو می خواهم

عَنِّي سَتَرَهَا وَلَمْ تُقِلِّدْ فِي مَكْرُوهٍ شَنَارَهَا

ای خداوند منی که می بینی که این دعا را از تو می خواهم و تو را پنهان کردی از من و تو را نپوشانی از من

وَلَمْ تُبَدِّ سَوَائِهَا لِمَنْ يَلْتَمِسُ مُعَايِي مِنْ حِرَانِي

و تو را نپوشانی از من و تو را نپوشانی از من

وَحَسَدَةٍ نَعْنِكَ عِنْدِي ثُمَّ لَمْ يَنْهَنِي ذَلِكَ

و حسد تو از من و تو را نپوشانی از من و تو را نپوشانی از من

عَنْ أَزْجَرِيٍّ إِلَىٰ سُوءِ مَا عَهَدْتَ مَقِيٍّ

از من به تو ای خداوند منی که می بینی که این دعا را از تو می خواهم و تو را نپوشانی از من

أَجْهَلُ مِنِّي يَا إِلَهِي بِرُشْدِكَ وَمَنْ أَغْفَلُ مِنِّي

ای خداوند منی که می بینی که این دعا را از تو می خواهم و تو را نپوشانی از من

عَنْ حَظِّهِ وَمَنْ أَبْعَدُ مِنِّي مِنْ إِسْتِصْلَاحٍ

از من ای خداوند منی که می بینی که این دعا را از تو می خواهم و تو را نپوشانی از من

نَفْسِهِ حِينَ يُفْقُ مَا أَجْرِيَّتَ عَلَىٰ مَرَرِ زِقَاكَ

ای خداوند منی که می بینی که این دعا را از تو می خواهم و تو را نپوشانی از من

فِيمَا نَهَيْتَنِي عَنْهُ مِنْ مَعْصِيَتِكَ وَمَنْ أَبْعَدُ

ای خداوند منی که می بینی که این دعا را از تو می خواهم و تو را نپوشانی از من

غَوْرًا فِي الْبَاطِلِ وَاشْتَدَّ قَدْماً عَلَىٰ السُّوءِ

ای خداوند منی که می بینی که این دعا را از تو می خواهم و تو را نپوشانی از من

مِنِّي حِينَ أَقِفُ بَيْنَ دَعْوَتِكَ وَدَعْوَةِ الشَّيْطَانِ

ای خداوند منی که می بینی که این دعا را از تو می خواهم و تو را نپوشانی از من

فَاتَّبِعْ دَعْوَتَهُ عَلَى غَيْرِ عَمِي مَنِي فِي مَعْرِفَتِهِ

پس بپايش دعوت او را بر غير ايماني مني در معرفت او

وَلَا لِسِيَّانٍ مِنْ حِفْظِي لَهُ وَأَنَا حَيْثُ مُؤَنِّ

و نه از سوي من از حفظ او و من آنجا كه

بِأَنُّ مِنْهُ دَعْوَتِكَ إِلَى الْجَنَّةِ وَمِنْهُ دَعْوَةٌ

بناي من است دعوت تو را به بهشت و من دعوت

إِلَى النَّارِ سُبْحَانَكَ مَا أَعْجَبَ مَا أَشْهَدُ

بهشت را بزرگوار تو چه عجب چه شاهد

بِهِ عَلَى نَفْسِي وَأَعِدْ لَهُ مِنْ مَكْتُومٍ أَحْرَبِ

به من را بر نفس من و بده به من از پنهان گوي

وَأَعْجَبُ مِنْ ذَلِكَ أَنَا تَاكَ عَنِّي وَابْطَأُ وَلَكِ

و عجب تر از اين است كه تو را من از تو بدم و تو

عَنْ مُعَاجَلَتِي وَلَيْسَ ذَلِكَ مِنْ كَرَمِي عَلَيْكَ

از عجله من و اين را از كرم من نيست بر تو

بَلْ تَأْنِيًا مِنْكَ لِي وَتَفَضُّلاً مِنْكَ عَلَيَّ لِأَنِّ

بل تاخير تو از من و بخشش تو از من است چون

أَرْتَدَّ عَنْ مَعْصِيَتِكَ السُّخْطَةُ وَأَقْلَعُ عَنْ

بازگشت من از اطاعت تو و قطع من از

سَيِّئَاتِي الْخُلُقَةِ وَلَإِنَّ عَفْوَكَ عَنِّي أَحَبُّ إِلَيْكَ

از بد اعمال من اخلاق و چون عفو تو از من دوست تر است از تو

مِنْ عُقُوبَتِي بَلْ أَنَا يَا إِلَهِي أَكْثَرُ ذُنُوبًا وَأَقْبَحُ أُنَارًا

از عقوبت من بلكه من اي خداي من بيشتر گناهان دارم و زشت تر

وَأَشْنَعُ أَفْعَالًا وَأَشَدُّ فِي الْبَاطِلِ تَهَوُّرًا

و زشت تر در اعمال و زودتر در باطل تزلزل

وَأَضَعُفُ عِنْدَ طَاعَتِكَ تَيَقُّظًا وَأَقْلُ وَعْدًا

و ضعيف تر در اطاعت تو بيقظي و كمتر در وعده

إِنِّي تَبَاهَا وَارْتِقَابًا مِنْ أَن أُحْصِيَ لَكَ عُيُوبِي

من كه بگويم و مراقبه من از آن كه بشمارم گناهات من را

أَوْ أَقْدِرَ عَلَى ذِكْرِ ذُنُوبِي وَأَنَا أَوْجِزُ بِهَذَا

و توانم در ذكر گناهات من و من بديهي تر اين را

نَفْسِي طَمَعًا فِي رَأْفَتِكَ الْبَقِي بِهَا صَلَاحُ أَحْمَرِ

نفس من را باميد من در رحمت تو بماند صلاح من

الْمُذْنِبِينَ وَرَجَاءُ لِرَحْمَتِكَ الْبَقِي بِهَا فَكَالُ

گناهكاران و اميد من از رحمت تو بماند همچو

رِقَابُ الْخَاطِئِينَ اللَّهُمَّ وَهَذِهِ رِقَبَتِي قَدْ

گردن گناهكاران و اين گردن من است كه

أَرْقَمَهَا الذُّنُوبُ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعْفُفْهَا

در بخت کن است بر صلات بر محمد و آل او و از او گردان آید

بِعَفْوِكَ وَهَذَا ظَهَرِي قَدْ أَثْقَلَتْهُ الْخَطَايَا

باز بر شش خلوت و این است ظهری که آن را بگرفتند و از او گردان آید

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَخَفِّفْ عَنْهُ بِمِثْلِكَ

بر صلات بر محمد و آل او و سبقت کن از او بخت خود

يَا إِلَهِي لَوْ بَكَيْتُ لَيْلِكَ حَتَّى تَسْقُطَ أَشْفَارُ

ای خدای من اگر بگریستم بخت تو تا که بشود

عَيْنِي وَانْجَيْتُ حَتَّى يَنْقَطِعَ صَوْتِي وَقْتُ

چشم من و بچم تا که منقطع شود آواز من و بچم

لَكَ حَتَّى تَنْشُرَ قَدْ مَيَّ وَرَكَتُ لَكَ حَتَّى

بخت تو تا که من بچم و روزه من تا که بچم

يَخْلَعَ صُلْبِي وَبِحَدِّكَ لَكَ حَتَّى تَنْفَقَ أَحَدُكُمْ

از من بچم و بحدت تو تا که بچم و بحدت تو تا که بچم

وَأَكَلْتُ تُرَابَ الْأَرْضِ طُولَ عُمْرِي وَشَرِبْتُ

و بخورم خاک زمین را در طول عمر من و شربتم

مَاءَ الرِّمَادِ أَخِرَ دَهْرِي وَذَكَرْتُكَ فِي خِلَالِ

آب قلندر را آخر روزگار من و یاد تو را در اثنای

ذَلِكَ حَتَّى يَكِلُ لِسَانِي ثُمَّ لَمْ أَرْفَعْ طَرْفِي إِلَى

آن تا که بگذاشت لسان من و من نگذاشتم

أَفَاقِ السَّمَاءِ اسْتَحْيَاءُ مِنْكَ مَا اسْتَوْجِبْتُ

افاق آسمان استحقاق من از تو که استحقاق من از تو

بِذَلِكَ مَحْوَسِيَّةٌ وَاحِدَةٌ مِنْ سَيِّئَاتِي وَإِنْ

باین یک سینه من از تو که استحقاق من از تو

كَنتَ تَغْفِرُ لِي حِينَ اسْتَوْجِبُ مَغْفِرَتَكَ

اگر تو میبخشید مرا هنگامی که استحقاق من از تو

وَتَعْفُو عَنِّي حِينَ اسْتَحِقُّ عَفْوَكَ فَإِنَّ ذَلِكَ

و تو میبخشی مرا هنگامی که استحقاق عفو تو را

غَيْرُ وَاجِبٍ لِي بِاسْتِحْقَاقٍ وَلَا أَنَا أَهْلُ

نیست واجب برای من با استحقاق و نه من اهلی

لَهُ بِاسْتِجَابٍ إِذْ كَانَ جَزَائِي مِنْكَ فِي أَوَّلِ

او با استجابت از تو که جزای من از تو در اول

مَا عَصَيْتُكَ لَنَارٍ فَإِنْ تُعَذِّبْنِي فَأَنْتَ غَيْرُ

آن که من از تو را آتش را اگر تو عذاب کنی تو نیستی

ظَالِمٌ يَا إِلَهِي فَاذْ قَدْ تَعَذَّبْتَنِي بِسِتْرِكَ فَلَمْ

ظالم ای خدای من پس تو عذاب کنی مرا با پرده خود پس

تَفَضَّلْنِي وَتَأَيِّسْنِي بِكَرَمِكَ فَلَمْ تُعَاجِلْنِي

اور خود مرا دھار کر دے بکرم خودت بسرگشت نکردی مرا

وَحَلَمْتَ عَنِّي بِتَفَضُّلِكَ فَلَمْ تُغَيِّرْ نِعْمَتَكَ

دیر داری کر دے از من به تفضل حق بسرگشتی نیت خود را

عَلَيَّ وَلَمْ تُكْذِرْ مَعْرِفَتَكَ عِنْدِي

بر من دیر تو نکردی معرفت خود را نزد من

فَارَحِمْ طَوْلَ تَضَرُّعِي وَشِدَّةَ مَسْكِنَتِي وَسَوْءَ

بسرگشتی من را دراز تو را در سختی من را و بدی

مَوْفِقِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَبِقَبِي مِنْ

ایستادگان مرا خداوند صلوات بر محمد و آل او و بکنی از

الْعَاجِئِي وَاسْتَعِجَلْنِي بِالطَّاعَةِ وَارْزُقْنِي

کوتاهی مرا و کاهش مرا بر فرمان برداری و رزق مرا

حُسْنَ الْإِنَابَةِ وَطَهِّرْ نِي بِالتَّوْبَةِ وَآيِدْنِي

سیرت مرا بپندار و پاکیزه کن مرا بپندار و دست مرا

بِالْعِصْمَةِ وَاسْتَصْلِحْنِي بِالْعَافِيَةِ وَآذِقْنِي

بر کفایت خود را به صلاح خود مرا به ایستادگی خوب و بچشان مرا

حَلَاوَةَ الْغُفْرَةِ وَاجْعَلْنِي طَائِقَ عَفْوِكَ وَ

سیرت مرا از غفران و بگردان مرا را گردان غنوغت و

وَعَجِّقْ رَحْمَتَكَ وَاكْتُبْ لِي أَمَانًا مِنْ سُخْطِكَ

دراز و کرم خود را و بنویس برای من امان از خشم خودت

وَبَشِّرْ نِي بِذَلِكَ فِي الْعَاجِلِ دُونَ الْآجِلِ

و بشارت مرا باین در دیر دنیا نه در آخرت

بُشْرِي أَعْرِفُهَا وَعَرَفْنِي فِيهِ عِلَامَةُ ابْتِنِهَا

بشارت مرا که بشناسم و بشناسان مرا بدان نشانه که بشناسم

إِنَّ ذَلِكَ لَا يَضِيقُ عَلَيْكَ فِي وَسْعِكَ وَلَا

بهرین گویان آنکه تنگ نیست بر تو در وسعت تو و

يَتَكَادُكَ فِي قُدْرَتِكَ وَلَا يَصْعَدُكَ فِي قُوَّتِكَ

کوتاهی کند تو را در توان تو و نه بر تو

وَلَا يُؤْذُكَ فِي جَزِيلِ هَيْبَتِكَ الَّتِي دَلَّتْ

و نه آزار تو را در جزیل هیبت تو که دلالت

عَلَيْهَا أَيَانُكَ إِنَّكَ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَتَحْكُمُ مَا تَرِيدُ

بر هیبت تو ایان تو را که تو فعلی را خواهی و حکم می کنی را که خواهی

إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

بسرگشتی تو بر همه چیز توانا و صلوات خداوند بر محمد و آل او

وَبَشِّرْ نِي بِذَلِكَ فِي الْعَاجِلِ دُونَ الْآجِلِ

و بشارت مرا باین در دیر دنیا نه در آخرت

اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ نَزَعَاتِ الشَّيْطَانِ

خدایا ما از نوازش شیطان و وسوسه شیطان

الرَّجِيمِ وَمَكَائِدِهِ وَمِنْ الثَّقَةِ بِأَمَانِيهِ وَمَوَاعِدِهِ

راکده و گمراهی و دزدی و کلاهبرداری و وعده و وعده

وَعَرُورِهِ وَمَصَائِدِهِ وَإِنْ يُطْمِعُ نَفْسَهُ فِي

ویرانی و وسوسه و اگر کسی را طمع دهد

إِضْلَالِنَا عَرِظًا عَنْكَ وَإِنْهَايُنَا بِمَعْصِيَتِكَ

گمراه کردن ما از فراطاعت تو و باز داشتن ما از اطاعت تو

أَوْ أَنْ يَحْسُنَ عِنْدَنَا مَا حَسَنَ لَنَا أَوْ أَنْ يَثْقُلَ

یا اگر بخوبی باشد نزد ما یا اگر ما را آساید یا اگر سنگین شود

عَلَيْنَا مَا كَرِهَ إِلَيْنَا اللَّهُمَّ اخْشَاءُ عَنَّا

چیز را که تو از ما بدوست داری خدایا

بِعِبَادَتِكَ وَابْتِنُهُ بِيَدِ وَبِنَا فِي حَبْتِكَ

در بندگی تو و تکیه بر دست تو و بنیاد ما بر محبت تو

وَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ سِتْرًا لَا يَهْنِكُهُ وَرَدْمًا

و بگردان میان ما و بین او پرده که خرد نشود و دمانی

مُصَمَّتًا لَا يَفْتِنُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

مستحکم که گمراه نکند خدایا بر محمد و آل او صلوات

وآل او

وَاشْغَلْهُ عَنَّا بِبَعْضِ أَعْدَائِكَ وَاعْصِمْنَا مِنْهُ

و بگردان او را از بعضی دشمنان تو و نگاهدار ما از او

بِحُسْنِ رِعَايَتِكَ وَاهْنَا خَطِرَهُ وَوَلِّنَا

بر نیکی نگاه داشتن تو و کمالات کن ما را و بگردان او را

ظَهْرَهُ وَاقْطَعْ عَنَّا إِثْرَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

پشت او و قطع کن از او اثر او خدایا بر محمد و آل او صلوات

وَآلِهِ وَامْتَعِنَا مِنَ الْهُدَى بِمِثْلِ ضَلَالَتِهِ

و آل او و لذت ساز ما را بصورتی که مانند گمراهی او

وَزَوِّدْنَا مِنَ الثَّقَوَى خِدَّ غَوَايِهِ وَاسْلُكْ

راکده او را از راه پرده و خدای تو و راه او

بِنَا مِنَ الثَّقَى خِلَافَ سَبِيلِهِ مِنَ الرَّدَى اللَّهُمَّ

ما را از پرده و خلاف راه او از راه او خدایا

لَا تَجْعَلْ لَهُ فِي قُلُوبِنَا مَدْخَلًا وَلَا قُوتًا لَهُ

نورانی او را در دل ما و قوتی او را

فِيمَا لَدَيْنَا مِنْهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُمَّ وَمَا سَوَّلَ لَنَا مِنْ

در آنچه نزد ما است از او خدایا و آنچه آسان کردی برای ما

بِاطِلٍ فَعَرِّفْنَاهُ وَإِذَا عَرَّفْنَاهُ فَقِنَاهُ وَبَصِّرْنَا

با حق پس نشان ده به او و اگر نشان ده به او پس نگاهدار او و روشن کن

بِالْحَقِّ بِنُورِ الْوَحْدَانِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

بالحق با نور وحدانیت خدایا بر محمد و آل او صلوات

مَا نَكَاثُكَ بِهِ وَلَهْنَا مَا نَعِدُهُ لَهُ وَأَيُّقُنَا

آنچه که گفتیم از تو و ایمان کردیم از ما و آنچه وعده کردیم از تو و آیا یقین داریم از تو

عَزَّ سِنَّةَ الْغَفْلَةِ بِالرُّكُونِ إِلَيْهِ وَاحْسِنِ

از عزت سینه غفلت با استوار کردن به سوی او و احسن کن

تَوْفِيقِكَ عَوْنًا عَلَيْهِ اللَّهُمَّ وَاشْرِبْ

توفیق تو را به یاری او ای خداوند و آشرب

قُلُوبَنَا إِنْكَارَ عَمَلِهِ وَالطُّفْ لَنَا فِي تَقْضِ

دل های ما را انکار کردن از عمل او و لطافت را برای ما در تقاضا

حِيلِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَخَوِّلْ

میدان را ای خداوند صلوات بر محمد و آل او و بخور

سُلْطَانَهُ عَنَّا وَقَطِّعْ رَجَاءَهُ مِنَّا وَادْرَأْهُ عَنِ

سلطان او را از ما و قطع کن امید او را از ما و دور کن او را

الْوُلُوعِ بِنَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

عشق کردن ب ما ای خداوند صلوات بر محمد و آل او

وَأَجْعَلْ آبَاءَنَا وَأُمَّهَاتِنَا وَأَوْلَادَنَا وَأَهْلِيْنَا

و بگردان پدران ما و مادران ما و فرزندان ما و اهلیان ما

وَذَوِي أَرْحَامِنَا وَقَرَابَاتِنَا وَجِيرَانِنَا مِنْ

و خاندان ما و خویشان ما و همسایگان ما

الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ مِنْهُ فِي حَرْزِ حَارِزٍ وَ

مؤمنان کرده و مؤمنان کرده و در حراست حراست کننده

حَصِينٍ حَافِظٍ وَكَهْفٍ مَانِعٍ وَالْبَيْسُ مِنْهُ

استوار کسی نگهدارنده و پناه دهنده و بدست او از او

جُنَا وَأَقِيَّةً وَاعْطِهِمْ عَلَيْهِ إِسْلَاحَةً مُاضِيَةً

سپهرهای خود را و ایمنی و بر او تسلط گذشته

اللَّهُمَّ وَاعْمِدْ بِذَلِكَ مَنْ شَهِدَ لَكَ بِالرُّبُوبِيَّةِ

ای خداوند و تکیه کن بر آن که شهادت کند بر تو در ربوبیت

وَاخْلَصَ لَكَ بِالْوَحْدَانِيَّةِ وَعَادَاهُ لَكَ الْحَقِيقَةَ

و خلص کرد تو را به وحدانیت و عداوت او را به تو حقیقت

الْعُبُودِيَّةِ وَاسْتَظْهَرَ بِكَ عَلَيْهِ فِي مَعْرِفَةِ

عبودیت و آشکار کرد بر تو در معرفت

الْعُلُومِ الرَّبَّانِيَّةِ اللَّهُمَّ احْلُلْ مَا عَقَدَهُ

علوم ربانیه ای خداوند حل کن آنچه بست

وَأَفْتُقْ مَا رَتَّقَ وَأَفْسَحْ مَا دَبَّرَ وَبَطِّطْهُ إِذَا عَزَمَ

و افش کن آنچه بست و افش کن آنچه دبر کرد و بپاشد او را اگر عزم کرد

وَأَنْفُضْ مَا آتَرَكَ اللَّهُمَّ وَاهْزِمْ جُنْدَهُ وَابْطُلْ

و بکن آنچه آفرید ای خداوند و شکست ده لشکر او را و بکشد

كَيْدَهُ وَاهْدِمْ كَهْفَهُ وَارْغِمْ أَنْفَهُ اللَّهُمَّ

اجْعَلْنَا فِي نَظْمِ عَدَائِهِ وَاعْزِلْنَا عَنْ عِدَائِهِ

أَوْلِيَانَهُ لَا نُطِيعُ لَهُ إِذَا اسْتَهْوَانَا وَلَا نَسْتَجِيبُ

لَهُ إِذَا دَعَانَا حُرْمِينَا وَأُوْدٍ مِنْ طَاعِ آخِرِنَا

وَنَغْظُ عَرْمَتِ بَعِيهِ مَنْ اتَّبَعَ زَجْرَنَا اللَّهُمَّ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَسَيِّدِ

الرُّسُلِ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

وَاعِدِنَا وَآهَالِنَا وَآخَوَانَنَا وَجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ

وَالْمُؤْمِنَاتِ مِمَّا اسْتَعَدْنَا مِنْهُ وَاجْرِنَا مِمَّا

اسْتَجْرْنَا بِكَ مِنْ خَوْفِهِ وَاسْمَعْ لَنَا مَا دَعَوَانَا بِهِ

وَأَعْطِنَا مَا أَعْفَلْنَاهُ وَاحْفَظْ لَنَا مَا نَسِينَاهُ

وَصَيِّرْ نَابِدَكَ فِي دَرَجاتِ الصَّالِحِينَ

وَحَرَاتِ الْمُؤْمِنِينَ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

وَرَبِّ الْعَالَمِينَ

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى حُسْنِ قَضَائِكَ وَبِمَا

صَرَفْتَ عَنِّي مِنْ بَلَائِكَ فَلَا تَجْعَلْ حَظِي مِنْ

رَحْمَتِكَ مَا يَجْعَلُنِي لِي مِنْ عَافِيَتِكَ فَأَكُونَ

قَدْ شَقِيتُ بِمَا أَحْبَبْتُ وَسَعِدْتُ بِمَا

كَرِهْتُ وَإِنْ يَكُنْ مَا ظَلَمْتُ فِيهِ أَوْ بِي

کریسم از آن باشد که از من ظلم کرده باشد

فِيهِ مِنْ هَذِهِ الْعَافِيَةِ بَيْنَ يَدَيَّ بَلَاءٌ لَا يَنْقَطِعُ

در آن از این عافیت بین دوستان من بلاء قطع

وَوُزْرٌ لَا يَرْفَعُ فَقَدْ مَلَئَ مَا آخَرْتُ وَآخِرُ عَمَلِي

و وزن من را برافشانند پس اندک من پر از آنچه آخرت من را پر کرده است

مَا قَدَمْتُ فَغَيْرُ كَثِيرٍ مَا عَاقِبَتُهُ الْفَنَاءُ وَغَيْرُ

آنچه تقدیم کرده ام پس بسیار نیست آنچه عاقبت من را فنا کرده است

قَلِيلٍ مَا عَاقِبَتُهُ الْبَقَاءُ وَصَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

آنچه عاقبت من را بقا داده است و درود بر محمد و آل او

وَأَجْمَعُ عِنْدَ الْأَسْتِيقَاءِ بِالْحَدِّ

اللَّهُمَّ اسْقِنَا الْغَيْثَ وَانْشُرْ عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ

خدایا ما را باران بباران و بر ما رحمت خود را بباران

بَغِيثِكَ الْمَغْدِقِ مِنَ السَّحَابِ الْمُنْشَأِ وَلِبَابِ

باران خود را از ابرو باران و دروازه

أَرْضِكَ الْمُؤْنِقِ فِي جَمِيعِ الْأَفَاقِ وَامْنُزْ عَلَيْنَا

زمین خود را در همه افق و بر ما بباران

بَارِيْنَاعِ الثَّمَرَةِ وَآخِي بِلَادِكَ يَبْلُوغُ الزَّهْرَةَ وَاشْهَدْ

باری نبات میوه را در سرزمین من به باران و شاهد

مَلَأْنَاكَ الْكِرَامَ السَّفَرَةَ بِسَقْيِ مِنْكَ نَافِعٍ دَائِمٍ

ما را پر از کرم سفره را با ساقی از تو نافع دائم

غَزْرُهُ وَاسِعٌ دَرْدُهُ وَابِلٌ سَرِيعٌ عَاجِلٌ يُجِبُّ بِهِ

بسیار فراخ دردمش و باریک سریع عجله کننده به

مَا قَدَمْتُ مَا تَوَدُّ بِهِ قَدْ فَاثٌ وَتُخْرِجُ بِهِ مَا هُوَ

آنچه تقدیم کرده ام آنچه دوست دارد به او فایده دهنده و به او آنچه

أَيْ وَتُوسِّعُ بِهِ فِي الْأَقْوَاتِ سَحَابًا مُتَرَاكِمًا هَبْنِي

و تو مرا وسیع کن به در اوقات ابرو متراکم هب من را

مَرَبِّيًا طَيِّبًا بِجَلَا غَيْرِ مُلْكٍ وَدَقَّةٌ وَلَا خَلَبَ

مربیان پاک به جلای غیر ملک و درستی و خلعت

بِرَّقَةٍ اللَّهُمَّ اسْقِنَا غَيْثًا مَغِيثًا جَرِيًّا مَرَعًا

برق خدایا ما را باران باران جاری مرع

عَرِيضًا وَاسِعًا غَيْرَ تَرْدُدٍ فِي الْهَيْضِ وَتَجَرُّ بِهِ

عریض فراخ غیر تردید در هیض و به او

الْمُهَيْضُ اللَّهُمَّ اسْقِنَا سَقْيًا تَسِيلُ بِهِ الظَّرَأَ

المهیض خدایا ما را ساقی که به او

وَمَمْلَأَهُ مِنْهُ الْجَبَابَ وَتَجَرُّهُ بِالْأَنْهَارِ وَتَنْبُتُ

بِهِيَ الْأَشْجَارُ وَتُرْخِصُ بِهِ الْأَسْعَارُ فِي جَمِيعِ

الْأَمْصَارِ وَتَنْعَشُ بِهِ الْبَهَائِمُ وَالْحَلَقُ وَتُكَلِّمُنَا

بِهِ طَيِّبَاتِ الرِّزْقِ وَتُنْبِتُ لَنَا بِهِ الزَّرْعَ وَتُلْدُ

بِهِ الضَّرْعَ وَتَزِيدُ بِهِ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِنَا اللَّهُمَّ لَا

تَجْعَلْ ظِلَّهُ عَلَيْنَا سَمُومًا وَلَا تَجْعَلْ بَرْدَهُ عَلَيْنَا

حَسُومًا وَلَا تَجْعَلْ صَوْبَهُ عَلَيْنَا أَجَاًا اللَّهُمَّ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنَا مِنْ بَرَكَاتِ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

وَمَمْلَأَهُ مِنْهُ الْجَبَابَ وَتَجَرُّهُ بِالْأَنْهَارِ وَتَنْبُتُ

بِهِيَ الْأَشْجَارُ وَتُرْخِصُ بِهِ الْأَسْعَارُ فِي جَمِيعِ

الْأَمْصَارِ وَتَنْعَشُ بِهِ الْبَهَائِمُ وَالْحَلَقُ وَتُكَلِّمُنَا

بِهِ طَيِّبَاتِ الرِّزْقِ وَتُنْبِتُ لَنَا بِهِ الزَّرْعَ وَتُلْدُ

بِهِ الضَّرْعَ وَتَزِيدُ بِهِ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِنَا اللَّهُمَّ لَا

تَجْعَلْ ظِلَّهُ عَلَيْنَا سَمُومًا وَلَا تَجْعَلْ بَرْدَهُ عَلَيْنَا

حَسُومًا وَلَا تَجْعَلْ صَوْبَهُ عَلَيْنَا أَجَاًا اللَّهُمَّ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنَا مِنْ بَرَكَاتِ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

وَمَمْلَأَهُ مِنْهُ الْجَبَابَ وَتَجَرُّهُ بِالْأَنْهَارِ وَتَنْبُتُ

بِهِيَ الْأَشْجَارُ وَتُرْخِصُ بِهِ الْأَسْعَارُ فِي جَمِيعِ

الْأَمْصَارِ وَتَنْعَشُ بِهِ الْبَهَائِمُ وَالْحَلَقُ وَتُكَلِّمُنَا

بِهِ طَيِّبَاتِ الرِّزْقِ وَتُنْبِتُ لَنَا بِهِ الزَّرْعَ وَتُلْدُ

بِهِ الضَّرْعَ وَتَزِيدُ بِهِ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِنَا اللَّهُمَّ لَا

تَجْعَلْ ظِلَّهُ عَلَيْنَا سَمُومًا وَلَا تَجْعَلْ بَرْدَهُ عَلَيْنَا

حَسُومًا وَلَا تَجْعَلْ صَوْبَهُ عَلَيْنَا أَجَاًا اللَّهُمَّ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنَا مِنْ بَرَكَاتِ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

وَمَمْلَأَهُ مِنْهُ الْجَبَابَ وَتَجَرُّهُ بِالْأَنْهَارِ وَتَنْبُتُ

بِهِيَ الْأَشْجَارُ وَتُرْخِصُ بِهِ الْأَسْعَارُ فِي جَمِيعِ

الْأَمْصَارِ وَتَنْعَشُ بِهِ الْبَهَائِمُ وَالْحَلَقُ وَتُكَلِّمُنَا

بِهِ طَيِّبَاتِ الرِّزْقِ وَتُنْبِتُ لَنَا بِهِ الزَّرْعَ وَتُلْدُ

بِهِ الضَّرْعَ وَتَزِيدُ بِهِ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِنَا اللَّهُمَّ لَا

تَجْعَلْ ظِلَّهُ عَلَيْنَا سَمُومًا وَلَا تَجْعَلْ بَرْدَهُ عَلَيْنَا

حَسُومًا وَلَا تَجْعَلْ صَوْبَهُ عَلَيْنَا أَجَاًا اللَّهُمَّ

فصل

وَاعْنِينِي وَأَوْسِعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِكَ وَلَا تَقْنِينِي

وایزدان من را و فراخ کن بر من در روزی تو را و در تنگ من را

بِالنَّظَرِ وَاعِزَّنِي وَلَا تُنْشِلْنِي بِالْكِبَرِ وَعَبْدُكَ

بر نگریستن و عزیز کن مرا و مبر کن مرا بر بزرگی و بنده من

لَكَ وَلَا تُفْسِدْ عِبَادَتِي بِالْجُبِّ وَاجْرِلْنِي

بر تو را و مبر من را از بزرگی و در آور من را

عَلَى يَدَيِ الْخَيْرِ وَلَا تَحْقُقْهُ بِالْمُنِّ وَهَبْ لِي

بر دست من از چیز های خوب و مبر من را از بدی و عطا کن مرا

مَعَالِيَ الْأَخْلَاقِ وَاعْصِمْنِي مِنَ الْفَحْرِ اللَّهُمَّ

بر عالی های اخلاق و مبر من را از فخر و خدایا

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا تَرْفَعْنِي فِي النَّاسِ

صلوات کن بر محمد و آل او را و مرا را در میان مردم

دَرَجَةً إِلَّا حَاطَّطْنِي عِنْدَ نَفْسِي مِثْلَهَا وَلَا

درجه ای بجز در نزد نفس من مثل آن را و

تَحَدَّثْ لِي عَزًّا ظَاهِرًا إِلَّا أَحَدْتُ لِي ذِلَّةً

بگو با من عزتی ظاهر را مگر آنکه بگویم خوارگی

بِاطْنَةً عِنْدَ نَفْسِي بِقَدَرِهَا اللَّهُمَّ صَلِّ

بر خفا در نزد نفس من به قدر آن خدایا صلوات کن

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَمَتَّعْنِي بِهُدَى صَالِحٍ لَا

بر محمد و آل محمد و بفرمای مرا به هدایت صالحی که

اسْتَبْدِلَ بِهِ وَطَرِيقَةً حَقًّا لَا أَرْبِعُ عَنْهَا وَ

بجایگزین کند مرا به راهی راستی که از یاد من نرود و

نِيَّةَ رُشْدٍ لَا أَشْكُ فِيهَا وَعَمِّرْني مَا كَانَتْ

نیت من را به هدایت و بزرگ کن مرا آنکه

عُمُرِي يَذَلُّهُ فِي طَاعَتِكَ فَإِذَا كَانَ عُمُرِي

روزگار من را خوار کند در طاعت تو را پس اگر روزگار من

مُرَّتَعًا لِلشَّيْطَانِ فَأَقِضْنِي إِلَيْكَ قَبْلَ أَنْ يَسْبِقَ

بر من شود برای شیطان را بفرمای مرا به تو را پیش از آنکه

مَقْتُلًا إِلَيَّ أَوْ يَسْتَحْكِمَ غَضَبُكَ عَلَيَّ اللَّهُمَّ لَا

کشته شود مرا یا بفرمای مرا به غضب تو را خدایا

تَدْعُ خَصْلَةً تُعَابُ مِنِّي إِلَّا أَصْلَحْتُهَا وَلَا

تو مرا را به چیزی که عیب من است مگر آنکه اصلاح کنم آن را و

عَائِبَةً أَوْ نَبُّ بِهَا إِلَّا أَحْسَنْتُهَا وَلَا أَكْرُمَةً

نقصی را یا بگویم به آن مگر آنکه بهتر کنم آن را و

فِي نَاقِصَةٍ إِلَّا أَتَمَمْتُهَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

بر نقصی را مگر آنکه بفرمای مرا به آن خدایا صلوات کن بر محمد

وَالْحَمْدُ وَابْدِئْنِي مِنْ بَعْضَةِ أَهْلِ الشَّيْئَانِ

وال حمد بول کن از بدترین از دشمنی اهر عبادت

الْحَبَّةِ وَمِنْ حَسَدِ الْبَغْيِ الْمَوْدَةِ وَمِنْ ظَنَّةِ

حبسه و از حسد اهر بستم جزا و از ظن

أَهْلِ الصَّالِحِ الثَّقَةِ وَمِنْ عَدَاوَةِ الْأَذْيَنِ

اهر مدح اهل صفت و از دشمنی اهل عبادت

الْوَلَايَةِ وَمِنْ عُقُوقِ ذَوِي الْأَرْحَامِ الْمَبْرَةِ

برای و از نافرمانی ذوات اهر و اهر

وَمِنْ خِذْلَانِ الْأَقْرَبِينَ الْفُتْرَةِ وَمِنْ حُبِّ

و از طردن اقربان و از طردن اهر و از حسد

الْمُدَارَيْنِ بَصِيحِ الْمُقَةِ وَمِنْ رَدِّ الْمَلَابِسِينَ كَرَمِ

دشمنان و از رستم اهر و از رستن اهر و از رستن اهر

الْعَشْرَةِ وَمِنْ حَرَارَةِ خَوْفِ الظَّالِمِينَ حَلَاوَةِ

عزت و از خور اهر و از خور اهر و از خور اهر

الْأَمْنَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ لِي

اهر و از خدا صلاحت بر محمد و آل او و اهر و از خدا

يَدًا عَلَى مَنْ ظَلَمَنِي وَلِسَانًا عَلَى مَنْ خَاصَمَنِي وَ

دشمنان را که اهر و از خدا و از خدا و از خدا و از خدا

وَقَفَرًا مِنْ عَانَدَنِي وَهَبْ لِي مَكْرًا عَلَى مَنْ

و از خدا و از خدا و از خدا و از خدا و از خدا

كَأَيْدِي وَقُدْرَةً عَلَى مَنْ اضْطَهَدَنِي وَ

اهر و از خدا و از خدا و از خدا و از خدا و از خدا

تَكْذِيبًا لِمَنْ قَصَبَنِي وَسَلَامَةً مِمَّنْ وَعَدَ

و از خدا و از خدا و از خدا و از خدا و از خدا

وَوَفَقَنِي لِطَاعَةِ مَنْ سَدَّدَنِي وَمُتَابَعَةِ مَنْ

و از خدا و از خدا و از خدا و از خدا و از خدا

أَرْشَدَنِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَدِّدْ

اهر و از خدا و از خدا و از خدا و از خدا و از خدا

لِي أَنْ عَارِضَ مَنْ غَشَّيَنِي بِالْضُّحَى وَاجْزِي مَنْ

اهر و از خدا و از خدا و از خدا و از خدا و از خدا

بَحَّرَنِي بِالْبَرِّ وَائْتِبْ مِنْ حَرَمَنِي بِالْبَدَلِ وَآكُلْ

اهر و از خدا و از خدا و از خدا و از خدا و از خدا

مَنْ قَطَعَنِي بِالصِّلَةِ وَأَخَالِفْ مَنْ اغْتَابَنِي

اهر و از خدا و از خدا و از خدا و از خدا و از خدا

إِلَى حُسْنِ الذِّكْرِ وَأَنْ أَشْكُرَ الْحَسَنَةَ وَ

اهر و از خدا و از خدا و از خدا و از خدا و از خدا

وَأَغْضَى عَنِ السَّيِّئَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

وآلِهِ وَخَلْفِي بِحِلْيَةِ الصَّالِحِينَ وَالْبِسْنِي

زِينَةَ الْمُتَّقِينَ فِي بَسْطِ الْعَدْلِ وَكُلْمِ الْغِيظِ

وَإِطْفَاءِ النَّائِرَةِ وَضَمِّ أَهْلِ الْفُرْقَةِ وَاصْلاَ

ذَاتِ الْبَيْنِ وَافْتِشَاءِ الْعَارِفَةِ وَسِرِّ الْعَائِبَةِ

وَلِينِ الْعَرِيكَ وَخَفْضِ الْجَنَاحِ وَحُسْنِ السِّيَرَةِ

وَسُكُونِ الرِّيحِ وَطَيْبِ الْخَالِفَةِ وَالسُّبْقِ إِلَى

الْفُضَيْلَةِ وَإِثَارِ الْفَضْلِ وَتَرْكِ الْغَيْرِ

وَالْأَفْضَالِ عَلَى غَيْرِ الْمُسْتَقَى وَالْقَوْلِ بِالْحَقِّ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَأَنْ ضَرَّ وَالصَّمْتُ عَنِ الْبَاطِلِ وَإِنْ نَفَعَ

وَأَسْتَقْلَالِ الْخَيْرِ وَإِنْ كَثُرَ مِنْ قَوْلِي وَفِعْلِي

وَأَسْتِكْثَارِ الشَّرِّ وَإِنْ قَلَّ مِنْ قَوْلِي وَفِعْلِي وَ

أَكْمَلَ ذَلِكَ لِي بِدَوَامِ الطَّاعَةِ وَلِزُومِ الْجَمَاعَةِ

وَرَفَضِ أَهْلِ الْبِدْعِ وَمُسْتَعْمِلِ الرَّأْيِ الْخَطَرِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ أَوْسَعَ رِزْقِي

عَلَيَّ إِذَا كَبُرَتْ وَأَقْوَى قُوَّتِي فِي إِذَا انْصَبْتُ

وَلَا تُبْتَلِيَنِي بِالْكَسَلِ عَنْ عِبَادَتِكَ وَلَا

الْعَمَى عَنْ سَبِيلِكَ وَلَا بِالْعَرَضِ لِلْخِلَافِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

وَالْجَوْدِ كَوْنِ

مُطِيقٌ لِلدَّفْعِ عَنِّي وَلَا أَظْلِمُ وَأَنْتَ الْقَادِرُ

فراخ از دفع کردن از من و تو را که پدیدار کننده هستی و تو را که

عَلَى الْقَبْضِ مِنِّي وَلَا أَخْلِنُ وَقَدْ مَكَشَكَ

بر گرفتن از من و تو را که پدیدار کننده هستی و تو را که

هَيْدَابَتِي وَلَا أَفْقِرَنَّ وَمَنْ عِنْدَكَ وَسْعِي

و پدیدار کننده هستی و تو را که پدیدار کننده هستی و تو را که

وَلَا أَطْغِينُ وَمَنْ عِنْدَكَ وَجْدِي اللَّهُمَّ

و تو را که پدیدار کننده هستی و تو را که پدیدار کننده هستی و تو را که

إِلَى مَغْفِرَتِكَ وَفَدْتُ وَإِلَى عَفْوِكَ قَصْدُ

و تو را که پدیدار کننده هستی و تو را که پدیدار کننده هستی و تو را که

وَإِلَى تَجَاوُزِكَ أَشَقْتُ وَبِفَضْلِكَ ثَقْتُ

و تو را که پدیدار کننده هستی و تو را که پدیدار کننده هستی و تو را که

وَلَيْسَ عِنْدِي مَا يُوجِبُ لِي مَغْفِرَتَكَ وَلَا

و تو را که پدیدار کننده هستی و تو را که پدیدار کننده هستی و تو را که

فِي عَمَلِي مَا اسْتَحِقُّ بِهِ عَفْوَكَ وَمَا لِي بَعْدَ

و تو را که پدیدار کننده هستی و تو را که پدیدار کننده هستی و تو را که

إِنْ حَكَمْتُ عَلَى نَفْسِي إِلَّا فَضْلَكَ فَصَلِّ عَلَى

و تو را که پدیدار کننده هستی و تو را که پدیدار کننده هستی و تو را که

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتَفَضَّلْ عَلَى اللَّهِ ثُمَّ وَأَنْطَفِئِي

محمد و آل او و تو را که پدیدار کننده هستی و تو را که

بِأَهْدَى وَأَلْهِنِي الثَّقَوِيَّ وَوَقِّفْنِي لِلْيَقِينِ

بهدایت و تو را که پدیدار کننده هستی و تو را که پدیدار کننده هستی و تو را که

أَزْكِي وَاسْتَعْلِنِي بِمَا هُوَ أَرْضَى اللَّهُمَّ

پاکیزه گردان و تو را که پدیدار کننده هستی و تو را که پدیدار کننده هستی و تو را که

اسْأَلُكَ بِي الطَّرِيقَةَ الْمَشْلَى وَاجْعَلْنِي عَلَى

بسم الله و تو را که پدیدار کننده هستی و تو را که پدیدار کننده هستی و تو را که

مِلَّةِكَ أَمُوتُ وَاجْعَلِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

و تو را که پدیدار کننده هستی و تو را که پدیدار کننده هستی و تو را که

وَآلِهِ وَمَعْنِي بِالْإِقْصَادِ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَهْلِ

و آل او و تو را که پدیدار کننده هستی و تو را که پدیدار کننده هستی و تو را که

السَّادَةِ وَمِنْ أَدَلَةِ الرَّشَادِ وَمِنْ صَالِحِي

سعاد و تو را که پدیدار کننده هستی و تو را که پدیدار کننده هستی و تو را که

الْعِبَادِ وَارْزُقْنِي قَوْزَ الْمَعَادِ وَسَلَامَةَ الْمَرْصَادِ

پندگاری و تو را که پدیدار کننده هستی و تو را که پدیدار کننده هستی و تو را که

اللَّهُمَّ خُذْ لِنَفْسِكَ مِنْ نَفْسِي مَا يَخْلُصُهَا مِنِّي

خداوند مرا را که پدیدار کننده هستی و تو را که پدیدار کننده هستی و تو را که

لِقَسْبِي مِنْ نَفْسِي مَا يَصْلِحُهَا فَإِنَّ نَفْسِي هِيَ الْكَافِرُ

از باری من از نفس خود آنچه صلاح کند آنرا پس بگو که نفس من کافر است

أَوْ تَعِصْمُهَا اللَّهُمَّ أَنْتَ عُدَّتْ بِي إِنْ حَرَنْتَ وَ

تو نگه داری خداوند منم اگر از تو بگریزم و

أَنْتَ مُنَجِّئِي إِنْ حَرَمْتُ وَبَلِيَا سَتَغَاثِي إِنْ

تو مرا نجات دهی اگر محروم کنی و پناه دهنده من باشی اگر

كَرِهْتُ وَعِنْدَكَ مِمَّا فَاتَ خَلْفُ وَلِيَا

بسیار حق منم و نزد تو آنچه از من گذشته است و پناه دهنده من باشی

فَسَدَ صِلَاحُ وَفِيمَا أَنْكَرْتَ تَغْيِيرُ فَا مَنِ عَلَى

که من بد باشم و در آنچه بدتر است از آنچه دوست داشتم تغییر دهی پس هر که

قَبْلَ الْبَلَاءِ بِالْعَافِيَةِ وَقَبْلَ الطَّلَبِ بِالْجِدَّةِ

پیش از آفت با عافیت و پیش از طلب با جدت

وَقَبْلَ الضَّلَالِ بِالرَّشَادِ وَكَفَنِي مَوْتَهُ مَعْرَةَ

و پیش از گمراهی با هدایت و بگویم مرگ مرا به معرفت

الْعِبَادِ وَهَبْ لِي مِنْ يَوْمِ الْمَعَادِ وَامْنَحْنِي

پادشاهی را و بگویم مرا از روز محاسبه و عفو کن مرا

حُسْنَ الْأَرْشَادِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

به نیکوئی هدایت را خداوند منم صلوات بر محمد و آل او

وَأَدْرَأَعْنِي بِطُفُفِكَ وَأَعِدْ بِي بِعَمَلِكَ وَ

و از من دور کن از بزرگوئی و بگویم مرا بپنداری و

اصْلَحْنِي بِكَرَمِكَ وَدَاوْنِي بِصُنْعِكَ وَاطْلُبْنِي فِي

صلاح ده مرا بکرم تو و درمان مرا بخلق تو و بگویم مرا

ذُرَاكَ وَجَلِّلْنِي رِضَاكَ وَوَقِّفْنِي إِذَا اشْتَكَلْتُ

جایگاه خود را و بزرگوئی مرا بپنداری و ایستاده باش مرا چون مشکلم شود

عَلَى الْأُمُورِ لِأَهْدَاهَا وَإِذَا تَشَابَهَتْ الْأَعْمَالُ

بر من کارها را و بگویم مرا بپنداری و چون تشابه شود اعمال

لِأَرْكَانِهَا وَإِذَا تَنَاقَضَتْ الْمِلَلُ لِأَرْضَائِهَا

برترین کارها را و چون متناقض شود مذهبها را بپنداری و

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتَوَجَّحْنِي بِالْكَفَايَةِ

خداوند منم صلوات بر محمد و آل او و بگویم مرا بپنداری

وَسَمِّنِي حُسْنَ الْوَلَايَةِ وَهَبْ لِي صِدْقَ الْهَدَايَةِ

و بگویم مرا بپنداری و بگویم مرا بپنداری و بگویم مرا بپنداری

وَلَا تَقْشِرْنِي بِالسَّعَةِ وَامْنَحْنِي حُسْنَ الدَّعْوَةِ وَلَا

و جدا نماند مرا بپنداری و بگویم مرا بپنداری و بگویم مرا بپنداری

تَجْعَلْ عَيْشِي كَذَا كَذَا وَلَا تُرَدِّدْ عَالِيَّ عَلَى

تو بگویم مرا بپنداری و بگویم مرا بپنداری و بگویم مرا بپنداری

رَدِّافَانِي لَا أَجْعَلُ لَكَ ضِدًّا وَلَا أَدْعُوا

دعا دعا بر من کرم یزدانم خدا بر من کرم یزدانم

مَعَكَ نِذَا اللَّهُ مُصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

در نماز خداوند خداوند را صلوات بر محمد و آل او

وَأَمْنَعْنِي مِنَ الشَّرِّ وَحَصِّنْ رِزْقِي مِنْ

و از من بدار دشمنی و از من بدار دشمنی

الثَّلْفِ وَوَفِّرْ مَلَكَئِي بِالْبِرِّ كَيْفَ فِيهِ وَاصْبِرْ لِي

نصف شدن و وفور کردن ملک من بپرهیزد و صبر کن

سَبِيلَ الْهُدَايَةِ لِلْبِرِّ فِيمَا أُتِفِقُ مِنْهُ اللَّهُ مُصَلِّ

راه سبیل هدایت بپرهیزد در آنجا که اتفاق افتاد از او صلوات

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاكْفِنِي مُؤَنَةَ الْأَكْسَابِ

بر محمد و آل او و از من بدار مؤنة اهل کسب

وَارْزُقْنِي مِنْ غَيْرِ احْتِسَابٍ فَلَا أَشْتَغِلْ عَنْ

و از من بدار از غیر احتساب و از من بدار از غیر احتساب

عِبَادَتِكَ بِالطَّلَبِ وَلَا أَحْمِلْ أَصْرَ تَعَابٍ

پرستیدن تو را بطلب و از من بدار از غیر احتساب

الْمَكْسَبِ اللَّهُمَّ فَاطْنِي بِقُدْرَتِكَ مَا أَطْلُبُ

از تو بطلب خداوند مرا بطلب خداوند مرا

بِسْمِ اللَّهِ

وَاجِرْنِي بِعِزَّتِكَ مِمَّا آزَهَبَ اللَّهُ مُصَلِّ

و از من بدار تو را بپهرت از آنکه خداوند مرا

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصُنْ وَجْهِي بِالْيَسَارِ

بر محمد و آل او و نگاه دار وجه مرا بآسانی

وَلَا تَبْذِلْ جَاهِي بِالْأَقْنَارِ فَاسْتَرْزِقْ

و از من بدار وجه مرا بپرهیزد از فقر و از من بدار فقر

أَهْلَ رِزْقِكَ وَاسْتَعْطَى شِرَارَ خُلُقَاتِ

اهل رزق تو و استعطی شرار خلقات

فَافْتِنِ مُحَمَّدٌ مِنْ أَعْطَانِي وَأُبْتَلِ بِذِمَّتِكَ مِنْ مَنَعْنِي

پر آفت ده محمد را از آنکه مرا عطا کرد و آزمون کن مرا بپهرت از آنکه مرا

وَأَنْتَ مِنْ دُونِهِمْ وَلِيُّ الْأَعْطَاءِ وَالْمَنْعِ

و تو از ایشان ولی اعطاء و المنع

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْزُقْنِي صِحَّةَ

خداوند صلوات بر محمد و آل او و از من بدار سلامتی

فِي عِبَادَةٍ وَفِرَاغًا فِي زَهَادَةٍ وَعِلْمًا فِي سِتْمَا

در عبادت و فراغ در زهد و علم در ستم

وَوَرَعًا فِي أَجْمَالِ اللَّهُمَّ اخْنَمْ بَعْفُوكَ أَجَلِي

و ورع در اجمال خداوند خنم بپهرت از آنکه مرا

وَحَقَّقْ فِي رَجَائِ رَحْمَتِكَ آمَلِي وَسَهِّلْ لِي

در دلت کن در امید داری رحمت محبت آفرین مرا آمل کن بر سبب

بَلُوغِ رِضَاكَ سُبُلِي وَحَسِّنْ فِي جَمِيعِ أَحْوَالِي

رحمت سے تو را چہ سے مرا و سبب کو در همه احوال مرا

عَمَلِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَبَتِّهِنِي

کردار من پر خیر صلاست بر محمد و آل او و بسند کن مرا

لِدِكْرِكَ فِي أَوْقَاتِ الْعُقَلَةِ وَاسْتَعِجَلْنِي

بر یادگاریت در اوقات بختی بجزای و بیکار دار مرا

بِطَاعَتِكَ فِي أَيَّامِ الْمَهَلَةِ وَانْجِ لِي إِلَى مَحَبَّتِكَ

بصفت خود در ایام محبت و در آن روزگار من را بجزایت بخون

سَبِيلًا سَهْلَةً أَكْمِلْ لِي بِهَا خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

راست تمام کردن مرا بآن سبب که آید در دین و دنیا در آخرت

اللَّهُمَّ وَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَأَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ

خدایا صلاست بر محمد و آل او بهیچ بزرگتر آن صلاست

عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ قَبْلَهُ وَأَنْتَ مُصَلِّ عَلَى

بر یکی از بندگان پر از صلاست و تو صلاست بر

أَحَدٍ بَعْدَكَ وَأَنْشِأْ لِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ

چا بر کسی بعد از تو و دنیا را بخیر بساز و در آخرت

حسنه

حَسَنَةً وَقِنِي بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ النَّارِ

بخیر و نیکو دار مرا بر رحمت محبت عذاب آتش

وَرَحْمَةً لِي فِي جَمِيعِ أَحْوَالِي

و رحمت مرا در همه احوال مرا

اللَّهُمَّ يَا كافي الْفَرْدِ الضَّعِيفِ وَوافي الْأَمْرِ

خدایا تو را کفایت کننده تنهایی ضعیف و وفا دهنده امر

الْخَوْفِ أَفَرِّدْنِي الْخَطَايَا فَلَا صَاحِبَ مَعِيَ وَ

ترسشک را بفرست مرا خطایا بجزای با کسی نیست با من و

ضَعُفُ عَزْمِيكَ فَلَا مُؤَيِّدَ لِي وَاشْرَفُ

ضعف از عزم تو بزرگترین عزت مرا و درود دار تو

عَلَى خَوْفِ لِقَائِكَ فَلَا مُسَكِّنَ لِرَوْعِي وَمَنْ

بر ترس رسیدن تو بجزایت بکشد و ترس مرا بکشد

يُؤْمِنُنِي مِنْكَ وَأَنْتَ أَخْفِيَنِي وَمَنْ يُسَاعِدُنِي

که ایمان کند مرا از تو و تو مرا بپوشانی و کسی که مرا یاری کند

وَأَنْتَ أَفَرِّدْنِي وَمَنْ يُقَوِّنِي وَأَنْتَ ضَعْفِي

و تو مرا بفرستی و کسی که مرا تقویت کند و تو مرا ضعیف کن

لَا يَجِيرُنِي إِلَهِي إِلَّا رَبُّ عَلَامٍ رُؤُوبٍ وَلَا يُؤْمِنُ

نجات دهنده مرا و خداوندی که مرا بپوشاند و کسی که مرا بپوشاند و کسی که مرا بپوشاند

الْغَالِبُ عَلَى مَغْلُوبٍ وَلَا يُعِينُ الْإِطْلَابُ

که غلبه کننده بر مغلوب شده و بهر نام که می خوانند

عَلَى مَطْلُوبٍ وَبِيَدِكَ يَا إِلَهِي جَمِيعُ ذَلِكَ

بر حسب کرده شده و بهر نام که می خوانند این

السَّبَبُ وَإِلَيْكَ الْمَفَرُّ وَالْمَهْرَبُ فَصَلِّ عَلَى

سبب را و بهر نام که می خوانند و بهر نام که می خوانند

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجِرْهُ رَبِّي وَانْجِ مَطْلَبِي اللَّهُمَّ

محمد و آل او را بخوان که بهر نام که می خوانند و بهر نام که می خوانند

إِنَّكَ إِنْ صَرَفْتَ عَنِّي وَجْهَكَ الْكَرِيمَ أَوْ مَنَعْتَ

اینکه اگر تو را که بهر نام که می خوانند و بهر نام که می خوانند

فَضْلَكَ الْجَسِيمَ أَوْ خَطَرْتَ عَلَى رِزْقِكَ أَوْ

از فضل تو که بهر نام که می خوانند و بهر نام که می خوانند

قَطَعْتَ عَنِّي سَبِيلَكَ لَمْ أَجِدِ السَّبِيلَ إِلَى

قطع کن از من بهر نام که می خوانند و بهر نام که می خوانند

شَيْءٍ مِنْ أَمَلِي غَيْرَكَ وَلَمْ أَقْدِرْ عَلَى مَا عِنْدَكَ

چیزی از امیدهای من جز تو و قادر باشم بر آنچه نزد است

بِمَعُونَتِكَ سِوَاكَ فَإِنِّي عَبْدُكَ وَفِي قَبْضَتِكَ

بدرستی تو جز تو بهر نام که می خوانند و در قدرت است

ناله می کنم

نَاصِيَتِي بِيَدِكَ لَا أَمْرِي مَعَ أَحَدٍ مِمَّا ضَلَّ

راهنمایی مرا به دست تو نیست و امری را که گمراه است

فِي حُكْمِكَ عَدْلٌ فِي قَضَائِكَ وَلَا قُوَّةَ لِي عَلَى

در حکم تو عدل است و در قضای تو و هیچ قوتی را

الْخُرُوجِ مِنْ سُلْطَانِكَ وَلَا اسْتَطِيعُ جُأْوَزَ

بر آمدن از سلطنت تو و نتوانم از سلطنت تو

قُدْرَتِكَ وَلَا أَسْتَمِيلُ هَوَاكَ وَلَا أَبْلُغُ رِضَاكَ

از قدرت تو و از استمیل از هوس تو و از بلوغ از رضای تو

وَلَا أَنَالُ مَا عِنْدَكَ إِلَّا بِطَاعَتِكَ وَبِفَضْلِكَ

و نتوانم آنچه نزد است الا به طاعت تو و بفضل تو

رَحْمَتِكَ إِلَهِي أَصْبَحْتُ وَأَمْسَيْتُ عَبْدًا ذَاخِرًا

رحمت تو ای الهی من صبح کردم و شبم کرده و پنهان

لَكَ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا بِكَ

بر تو ای الهی من توانم برای خود هیچ سودی و زیانی را الا به تو

أَشْهَدُ بِدِلَالِكَ عَلَى نَفْسِي وَأَعْرِفُ بِضَعْفِ

شهادت می دهم بر این بر خود و می دانم بر ضعف

قُوَّتِي وَقِلَّةِ حِيلَتِي فَأَنْجِزْ لِي مَا وَعَدْتَنِي وَتَمِّمْ

قدرت خود و کمبود حیل خود را بخوان که بهر نام که می خوانند و در قدرت است

لِي مَا آتَيْتَنِي فَإِنِّي عَبْدُكَ الْمِسْكِينُ الْمُسْتَكِينُ

الضَّعِيفُ الضَّرِيرُ الْحَقِيرُ الْمُهِينُ الْفَقِيرُ الْخَائِفُ

الْمُسْتَجِيرُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا

بِحَقِّ نَاسِيَا لِّذِكْرِكَ فِيمَا أُولَيْتَنِي وَلَا

غَافِلًا لِأَحْسَانِكَ فِيمَا أَنْبَلَيْتَنِي وَلَا أَيْسًا

مِنْ اِحَابَتِكَ لِيْ وَ اِنْ اَبْطَاْتُ عَفِّىْ فِيْ سِرِّ اَعْمَلُ

اذا جئت قوما داکر دیر کہے اور اس درخت کو ہوم

وضراء أوسدة أورخاء أوعافية أوبلاء
يا ناظر يا سحر يا اسنان يا علب يا ربا

أَبْنُسُ وَنَعْمَاءُ وَحِدَّةٌ أَوْلَاءُ أَوْفَقُوا

یاد رہے : بعض اوقات کلمے : سستی : یا فقر :

غَفِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ شَأْنَنَا

عليه

عَلَيْكَ وَمَدْحِي يَاكَ وَحَمْدِي لَكَ فِي كُلِّ

حَالًا بَقِيَ لَا أَفْرَجَ بِمَا آتَيْتَنِي مِنَ الدُّنْيَا وَلَا

أَحْرَنَ عَلَى مَا مَنَعَنِي فِيهَا وَأَشْعُرُ قَلْبِي تَقْوَاكَ

وَأَسْتَعِجِلْ بَدَنِي فِيهَا تَقْبَلُهُ مِنِّي وَأَشْغَلْ

بِطَاعَتِكَ نَفْسِي عَنْ كُلِّ مَا يَرُدُّ عَلَيَّ حَتَّى لَا أُجِبُ

شَيْئًا مِنْ سَخَطِكَ وَلَا أَسْخُطُ شَيْئًا مِنْ رِضَاكَ

جزء اول از چشم و ده شش خدام چهارم از غلغله و

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَفَرِّغْ قَلْبِي لِحُبِّهِ

وَأَشْغَلُهُ بَدِيدُكَ وَأَنْعَشُهُ بِخَوْفِكَ

و مستغنی از او را بید خود
چندین مرتبه او را بر سر خود

وَبِالْوَحْلِ مِنْكَ وَقُوَّةِ الرِّغْبَةِ إِلَيْكَ وَامِلُهُ

إِلَى طَاعَتِكَ وَاجْزِهِ فِي أَحَبِّ السُّبُلِ إِلَيْكَ

بوسه طاعت تو را و جزیه آن در عزیزترین راهی است به سوی تو

وَذَلِّلَهُ بِالرَّغْبَةِ فِيمَا عِنْدَكَ أَيَّامَ حَيَاتِي

و رام کن او را بربطت در آنچه نزد است او روزگار زندگانی من

كُلِّهَا وَاجْعَلْ نَفْوَالِكَ مِنَ الدُّنْيَا زَادِي وَلِي

همه آن و گردان در گردان از دین دشت من بجز

رَحْمَتِكَ رَحْلَتِي وَفِي مَرْضَائِكَ مَدْخَلِي وَاجْعَلْ

رحمت تو را راه من و در مریضی تو در آمدن من و گردان

فِي جَنَّتِكَ مَثْوَايَ وَهَبْ لِي قُوَّةَ احْتِمَالِ بِهَا

در بهشت تو را جای من و بخش مرا توانای گواهم بآن

جَمِيعَ مَرْضَائِكَ وَاجْعَلْ فِرَارِي إِلَيْكَ وَ

همه مریضی تو را و گردان که پیش من بگریزم و

رَغْبَتِي فِيمَا عِنْدَكَ وَالْبَسْرَ قَلْبِي الْوَحْشَةَ

ربطت من در آنچه نزد است و برون دل مرا وحشیای

مِنْ شَرِّ خَلْقِكَ وَهَبْ لِي الْأَنْشُرَكَ

از بدترین آفریدگان تو بخش مرا آرام ببری خود جز

وَبَأُولِيَانِكَ وَأَهْلَ طَاعَتِكَ وَلَا تَجْعَلْ

و دشمن من و دشمنان من و اهل طاعت تو را و گردان

بشنو

لِفَاجِرٍ وَلَا كَافِرٍ عَلَى مَنَّةٍ وَلَا لَهْ عِنْدِي يَدًا

بر فاجر و کافر و نه بر مروتی و نه در دستان من است

وَلَا جِي إِلَهُمُ حَاجَةٌ بَلْ اجْعَلْ سُكُونَ قَلْبِي وَ

و نه بر من حاجت بجز بگردان که پیش من است و

أَنْتَرَقِمْ وَأَسْتَعْنِائِي وَكُنْ بِبَيْتِكَ وَبِخِيَارِ

دشمن من و استعنائی و کن در بیتی و بخواهی

خَلْقِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلِهِ وَاجْعَلْنِي

آفریدگان تو را خداوند صلوات بر محمد و آل او و گردان مرا

لَهُمْ قَرِينًا وَاجْعَلْنِي لَهُمْ نَصِيرًا وَامْنٌ عَلَى

با ایشان پیوسته و گردان مرا بر ایشان مددگار و مستند بر من

بَشَوَاقِ إِلَيْكَ وَبِالْعَمَلِ لَكَ بِمَا تَحِبُّ وَتَرْضَى

بآرزوی تو را و به عمل کردن تو را آنچه دوست داری و پسند می

إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَذَلِكَ عَلَيْكَ يَسِيرٌ

چون که تو بر همه چیز توانا و آن بر تو آسان است

وَمِنْ جِنْدِكَ عِنْدَ تَعَالَى مَوْجِدٍ

و از جند تو را نزد تعالی موجد

اللَّهُمَّ إِنَّكَ كَلَفْتَنِي مِنْ نَفْسِي مَا أَنْتَ مُلْكُكَ

خداوند ما را بجز خود تو کلف کردی از نفس من چیزی که تو ملکی

شَوْفًا وَامِنْ مِنَ السَّيِّئَاتِ فَرَفًا وَخَوْفًا وَهَبْ

از نورش و از بدیها دوری ده و از بدیها دوری ده و از بدیها دوری ده

لِي نُورًا آمِنًا يَهْدِي فِي النَّاسِ وَاهْتَدَيْ بِي فِي

برای نورانی که در مردم بیند و در میان ایشان راهی ده و از بدیها دوری ده

الظُّلُمَاتِ وَاسْتَضِيْ بِمِنْ الشَّكِّ وَالشُّبُهَاتِ

از تاریکی و روشن کن مرا از تاریکی و شبهه ها

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْزُقْنِيْ خَوْفَ

ای خداوند صلوات ده بر محمد و آل او و از او رزق ده

غَيْمِ الْوَعْدِ وَشَوْقِ ثَوَابِ الْمَوْعُودِ حَتَّى أَجِدَ

از غم وعده و اشتیاق پاداش وعده ده تا پیدا کنم

لَكَ مَا أَدْعُوكَ لَهُ وَكَأَيِّ مَا اسْتَجِيبُكَ مِنْهُ

آنچه مرا دعا کنی و از هر چه من دعا کنم

اللَّهُمَّ قَدْ تَعَلَّمْتُ مَا يُصْلِحُنِيْ مِنْ أَمْرِ دُنْيَايَ

ای خداوند من یاد گرفتم آنچه مرا اصلاح کند از دنیا

وَأَخْرَجْتَنِيْ فَكُنْ بِجَوَابِيْ حَفِيًّا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى

و مرا خارج کردی پس باش با من در جواب محبت ای خداوند صلوات ده

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِيْ الْحَقَّ عِنْدَ تَقْصِيرِيْ

محمد و آل محمد و از او رزق ده حق را در کمبود من

فِي الشُّكْرِ لَكَ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فِي الْيُسْرِ وَالْعُسْرِ

در شکر تو بابت آنکه مرا نعمت دادی در آسانی و سختی

وَالصِّحَةِ وَالسَّقَمِ حَتَّى أَعْرِفُ مِنْ نَفْسِيْ رَوْحَ

و سلامتی و بیماری را تا بدانم از خودم روح را

الرِّضَا وَطُمَأْنِينَةَ الْفَسْرِ بِنِيْ بِمَا يَجِبُ لَكَ

رضایت و اطمینان را از فسر من بابت آنچه بر تو واجب است

بِمَا يُحْدِثُ فِي حَالِ الْخَوْفِ وَالْأَمْنِ وَالرِّضَا

بابت آنچه در حال خوف و اطمینان و رضایت

وَالسُّخْطِ وَالضَّرِّ وَالتَّفْعِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

و عصبانیت و ضرر و تلافی ای خداوند صلوات ده بر محمد

وَآلِهِ وَارْزُقْنِيْ سَلَامَةً الصَّدْرِ مِنَ الْحَسَدِ

و آل او و از او رزق ده مرا سلامت را از حسد

حَتَّى لَا أَحْسُدَ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ عَلَى شَيْءٍ مِنْ

تا آنکه من حسد نکنم به کسی از خلق تو بر چیزی از

فَضْلِكَ وَحَتَّى لَا أَرَى نِعْمَةً مِنْ نِعَمِكَ

نعمت تو و تا آنکه من ندانم نعمتی از نعمت تو

عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ فِي دِينٍ أَوْ دُنْيَا أَوْ عَافِيَةٍ

بر کسی از خلق تو در دین یا دنیا یا عافیت

أَوْ تَقْوَىٰ أَوْ سَعَةً أَوْ رَحَاءً أَلَا جَوُّ لِنَفْسٍ

یا پروردگار یا تقوی یا وسعت یا رحمتی که که بگویم در پیشگاه تو

أَفْضَلُ ذَلِكَ بِيكَ وَمِنْكَ وَحَدِّكَ لَا شَرِيكَ

بیشتر از این و از تو و از حد تو و از حد تو نیست

لَكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْزُقْنِي

ای خداوند مصلحت بر محمد و آل او و روزگار ده مرا

التَّحَفُّظُ مِنَ الْخَطَايَا وَالْآخِرُ اسْمٌ مِنَ الْأَزْكَى فِي

نگه داشتن از گناهات و از بهترین اسمها

الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ فِي حَالِ الرِّضَا وَالْغَضَبِ

دنیا و آخرت در حال رضا و غضب

حَتَّى أَكُونَ بِمَا يَرُدُّ عَلَىٰ مِنْهُمَا بِمِزْلَةٍ سَوَاءٍ

تا بهیچ وجه در آنچه بر من برسد از هر دو یکسان

عَامِلًا بِطَاعَتِكَ مُؤْتِرًا لِرِضَاكَ عَلَىٰ مَا

عمل کننده بطاعت تو و عطا کننده در رضا تو

سِوَاهُمَا فِي الْأَوَّلِيَّاءِ وَالْآخِرَةِ حَتَّى يَأْمَنَ

همراهی در اولاد و در آخرت تا ایمن شود

عَدُوِّي مِنْ ظُلْمِي وَجَوْدِي وَبَابِيسَ وَلِي

دشمن من از ظلم من و جود من و بابیس و یاری

مِنْ مَيْلِي وَانْحِطَاطِ هَوَايَ وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ

از میل من و انحطاط هوا من و گردان مرا

يَدْعُوكَ مُخْلِصًا فِي الرَّخَاءِ دُعَاءَ الْمُخْلِصِينَ

که بخواند تو را از حالت اضطرار در حالت رخصت

الْمُضْطَرِّينَ لَكَ فِي الدُّعَاءِ إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ

ای بارگاه در دعا ای عالمان و در دعا ای عزیزان

وَمِنْ جَمَاهُ إِذَا سَأَلَ اللَّهَ عَافِيَةً شَكَرَهَا

و از جمیع آنها اگر از خدا عافیت بخواهد

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَالْبِسْنِي عَافِيَتَكَ

ای خداوند مصلحت بر محمد و آل او و بپوش من عافیت خود

وَخَصَّنِي بِعَافِيَتِكَ وَارْزُقْنِي بِعَافِيَتِكَ وَ

و اختصاص مرا با عافیت خود و روزگار مرا با عافیت خود

أَغْنِنِي بِعَافِيَتِكَ وَتَصَدَّقْ عَلَىٰ عَافِيَتِكَ

نیاز مرا با عافیت خود و صدقه کن بر عافیت خود

وَهَبْ لِي عَافِيَتَكَ وَافْرِشْنِي عَافِيَتَكَ وَاصْلِحْ

و عطا کن مرا عافیت خود و بپوش مرا عافیت خود و اصلاح

لِي عَافِيَتَكَ وَلَا تَفَرِّقْ بَيْنِي وَبَيْنَ عَافِيَتِكَ فِي

ای عافیت خود و از جدا کردن من و عافیت خود

الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

وَعَافِي عَافِيَةٍ كَافِيَةٍ شَافِيَةٍ عَالِيَةٍ نَافِيَةٍ

عَافِيَةٍ تُولِدُ فِي بَدَنِي الْعَافِيَةَ عَافِيَةَ الدُّنْيَا

وَالْآخِرَةِ وَأَمْنٌ عَلَى بَالِصَحَّةِ وَالْأَمْنِ وَالسَّلَامِ

فِي دِينِي وَبَدَنِي وَالْبَصِيرَةِ فِي قَلْبِي وَالنَّفَا

فِي مُوَرِّي وَالْخَشْيَةِ لَكَ وَالْخَوْفِ مِنْكَ

وَالْقُوَّةَ عَلَى مَا أَمَرْتَنِي بِهِ مِنْ طَاعَتِكَ

وَالْاجْتِنَابَ لِمَا نَهَيْتَنِي عَنْهُ مِنْ مَعْصِيَتِكَ

اللَّهُمَّ وَأَمْنٌ عَلَى بَالِي وَالْعُمَرَةِ وَزِيَارَتِ

وَعَادَتِهَا

وَعَادَتِهَا

قَبْرِ رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَرَحْمَتُكَ وَ

بَرَكَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَآلِ رَسُولِكَ عَلَيْهِمُ

السَّلَامُ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي فِي عَامِي هَذَا فِي

كُلِّ عَامٍ وَأَجْعَلْ ذَلِكَ مَقْبُولًا مَشْكُورًا

مَذْكُورًا لَدَيْكَ مَدْخُورًا عِنْدَكَ وَأَنْتَ

بِحُكْمِكَ وَشُكْرِكَ وَذِكْرِكَ وَحُسْنِ الثَّنَاءِ

عَلَيْكَ لِسَانِي وَأُشْرَحُ لِمُرَاشِدِ دِينِكَ قَلْبِي

وَأَعِزَّنِي وَذَرِّبْنِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَمِنْ

شَرِّ السَّامَةِ وَالْهَامَةِ وَالْعَامَةِ وَاللَّامَةِ وَمِنْ

شَرِّ السَّامَةِ وَالْهَامَةِ وَالْعَامَةِ وَاللَّامَةِ وَمِنْ

شَرِّ السَّامَةِ وَالْهَامَةِ وَالْعَامَةِ وَاللَّامَةِ وَمِنْ

شَرِّ كُلِّ سُلْطَانٍ عَنِيدٍ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ مُنْزِفٍ

شتر هر پادشاه عیندی و از شر هر منزف

حَفِيدٍ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ ضَعِيفٍ وَشَدِيدٍ وَمِنْ

حفید و از شر هر ضعیف و شدیدی و از

شَرِّ كُلِّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ قَرِيبٍ

شتر هر کوچک و بزرگ و از شر هر نزدیک

وَبَعِيدٍ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ مَنْ نَصَبَ لِرَسُولِكَ وَ

و بعید و از شر هر که برای رسولش نصب کرد

لَا هِلَّ بَيْنَهُ خَرَابًا مِنَ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ وَمِنْ شَرِّ

لا هیل بین او خرابی از جن و انس و از شر

كُلِّ ذَا بَأْسٍ أَنْتَا خُذْ بِنَا صِدْقَهَا إِنَّكَ عَلَى

هر ذابأس که تو گرفتاری ما صیدها را ایستادگی

صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

صراط مستقیم الهی صلا بر محمد و آل

وَمِنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ فَاصْرِفْهُ عَنِّي مَكْرَهُ

و از هر که مرا بدی بفرستد از من دور گردان

وَأَذْرَاعِي شَرَّهُ وَرُدِّ كَيْدَهُ فِي نَحْرِهِ وَاجْعَلْ

و از هر که مرا بدی بفرستد و دزدی او را در گردن او و بگردان

بَيْنَ يَدَيْهِ سَدًّا حَتَّى تَعْمِيَ عَنِّي بَصَرُهُ وَتَضُمَّ

بین دستان او سدای تا گردانی از من چشم او را و بگردان

عَنْ ذِكْرِي سَمْعَهُ وَتَقْفِلَ دُونَ خَطَارِي

از شنیدن از من سخن او را و بگردان دور از خطرات

قَلْبَهُ وَتُخْرِسَ عَنِّي لِسَانَهُ وَتَقْمَعَ رَأْسُهُ وَتُذِلَّ

دل او را و بگردان از من سخن او را و بگردان سر او را و بگردان

عِزَّهُ وَتُكْسِرَ جَبْرُوتَهُ وَتُذِلَّ رَقَبَتَهُ وَتَقْطَعَ كِبَرُهُ

عزت او را و بگردان استبداد او را و بگردان کبر او را

وَتُؤْمِنَنِي مِنْ جَمِيعِ ضَرَرِهِ وَشَرِّهِ وَغَمَزِهِ وَهَمَزِهِ

و ایمان مرا را از همه ضرر او و شر او و غمزه او و همزه او

وَلَمَزِهِ وَحَسَدِهِ وَعَدَاوَتِهِ وَجَبَائِلِهِ وَمَصَائِدِهِ

و لمز او و درشتی او و دشمنی او و بصر او و مصاید او

وَرَجْلِهِ وَخَيْلِهِ إِنَّكَ عَزِيزٌ قَدِيرٌ

و پیر او و خرد او ایستادگی ایستادگی بسیار توانا

وَرَبُّنَا عَلِيمٌ لَا بُدَّ لَكَ مِنْ شَيْءٍ

و پروردگار ما دانای است هیچ چیز از تو پنهان نیست

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ

ای الهی صلا بر محمد بنده و رسول تو

وَاهْل بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ وَاخْصُصْهُمْ تَحِيَّاتُ

صلواتك ورحمتك وبركاتك وسلامك

وَاخْصُصِ اللَّهُمَّ وَالِدَتِي بِالْكَرَامَةِ لَدَيْكَ

وَالصَّلَاةُ مِنْكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَالْهَمْنِي عِلْمَ مَا يَجِبُ لَهَا

عَلَى الْهَامِّ وَاجْمَعْ لِي عِلْمَ ذَلِكَ كُلِّهِ تَمَامًا ثُمَّ

اسْتَعِظْنِي بِمَا لَهْمْنِي مِنْهُ وَوَقِّفْنِي لِلتَّقْوَى

فِيمَا بَصُرْتَنِي مِنْ عَلَيْهِ حَتَّى لَا يَفُوتَنِي اسْتِعْجَالُ

شَيْءٍ عِلْمَنِيهِ وَلَا تَقْتُلْ أَرْكَانِي عَنِ الْخُفُوفِ

فِيمَا الْهَمْنِيهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَمَا

شَرَّفْتَابَهُ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَمَا أَوْجَبْتَ لَنَا

الْحَقَّ عَلَى الْخَلْقِ بِسَبِيلِهِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي أَهْلًا لَهَا

هَيْبَةِ السُّلْطَانِ الْعُسُوفِ وَابْرَهْمَا بَرَّالْأُمِّ

الرَّؤُوفِ وَاجْعَلْ طَاعَتِي لَوَالِدَتِي وَتَرْبِيَّتِي هِيَا

أَقْرَبَ عَيْنِي مِنْ رَقْدَةِ الْوَسْنَانِ وَأَتْلُ لَصَدْرِي

مِنْ شَرِبَةِ الظَّمْآنِ حَتَّى أُورِثَ عَلَى هَوَايَ هَوَا

هَمًّا وَأُقَدِّمَ عَلَى رِضَايَ رِضَاهُمَا وَأَسْتَكْثِرَ

بَرَّهُمَا بِي وَإِنْ قَلَّ وَأَسْتَقِلَّ بِرِّي بِهِمَا وَإِنْ

كَثْرَ اللَّهُمَّ خَفَضَ لَهَا صَوْتِي وَاطْبَ

بسیار باشد خداوند بابت کن باریک آواز کرد و خوشتر کرد

لَهَا كَلَامِي وَالْآنَ لَهَا عَرِيكَتِي وَأَعْطَفَ

باریک کلام مرا و اکنون باریک عریکت مرا و پست کن

عَلَيْهَا قَلْبِي وَصَيَّرَ فِي بَيْنِي وَبَيْنَهُمَا

برایشان من را و گردان مرا باریک میان من و میان آنها

شَفِيقًا اللَّهُمَّ اشْكُرْ لَهَا تَرْبِيَّتِي وَاتِّهَمًا

ترسند خداوند شکر کن از او تربیت کردن مرا و اتهم

عَلَى نَكْرَمَتِي وَأَحْفَظْ لَهَا مَا حَفِظًا

بر اکثر داشتن من و نگاه دار برایشان آنچه نگاه داشته اند

مَنِي فِي صَغَرِي اللَّهُمَّ وَمَا مَسَمُومَتِي مِنْ

از من در خردم خداوند و آنچه سیدم است از من و از من از

أَذَى وَأَخْلَصَ إِلَيْهَا عَنِّي مِنْ مَكْرُوهٍ وَأَوْ

آزار برسد به من باریک از من از دوری با

ضَاعَ قَبْلِي لَهَا مِنْ حَقٍّ فَاجْعَلْهُ حِطَّةً

منوع است بابت ترا من باریک از من از حق برسد بابت ترا بسقوط

لِذُنُوبِهِمَا وَعُلُوًّا فِي دَرَجَاتِهِمَا وَزِيَادَةً فِي

کتابان باریک و بلند می در درجات ایشان و زیادتی در

حَسَنَاتِهِمَا يَا مُبْدِلَ اللَّسِيَّاتِ بِأَضْعَافِهَا

حسنات ایشان ای مبدل کننده لسیات بچندین برابر آن

مِنْ الْحَسَنَاتِ اللَّهُمَّ وَمَا تَعَدَّيَا عَلَى فِيهِ

از حسنات خداوند و آنچه فراتر رود از او بر من و در آن چیز

مِنْ قَوْلٍ وَأَسْرَفًا عَلَى فِيهِ مِنْ فِعْلٍ أَوْ ضِعْفًا

از گفتاری و اسراف در آن چیز از آن که در است و ضعیف کرد و افزا

لِي مِنْ حَقٍّ أَوْ قَصْرًا بِأَجْرٍ عَنْهُ مِنْ وَاجِبٍ فَقَدْ

بر من از حق یا کم کردن بابت از او بر من واجب برحق

وَهَبْنَاهُ لَهَا وَجُدْتُ بِهِ عَلَيْهَا وَرَغْبَتُ

بخشیدم آنرا و دیدم به او برایشان و رغبت کردم

إِلَيْكَ فِي وَضْعِ تَبِعْنَاهُ عَنْهَا فَإِنِّي لَا أَتَّهِمُهَا

بر من در آنچه تو را پیوسته است از او بابت بر من نهی

عَلَى نَفْسِي وَلَا اسْتَظْنُهَا فِي بَرِيٍّ وَلَا أَكْرَهُ

بر نفس خود و استظنم ایشان را در بری و نهی

مَا تَوَلَّيْتُ مِنْ أَمْرٍ يَا رَبِّ فَهَمَّا أَوْجَبُ

آنچه تو را از آنست ای من از امر من ای من باریک

حَقًّا عَلَى وَأَقْدَمُ أَحْسَانًا إِلَيَّ وَأَعْظَمُ مَنَةً

حق است بر من و اقدم بر ایشان را و بزرگوار است

لَدَيَّ مِنْ أَنْ أَفَاضَهُمَا بَعْدَ لِأَوْجَازِهِمَا

درین آیه که او بفرموده است که بعد از اوجاز ایشان را

عَلَى مِثْلِ ابْنِ ذِي الْإِلَهِ طُولُ شُعْلِهِمَا يَبْقَى

بر آتش که است درین حکم از شدت آتش که است درین

وَأَبْنِ شِدَّةِ تَعَبِهِمَا فِي حِرَاسَتِي وَإِنْ أَقْبَارُ

و اگر است درین است درین است درین است درین

هُمَا عَلَى أَنْفُسِهِمَا لِلتَّوَسُّعَةِ عَلَى هَيْهَاتَ

است بر آنکه است درین است درین است درین

مَا يَسْتَوْفِيَانِ مِثْقَالَ حَقِّهِمَا وَلَا أَدْرِكُ مَا

است درین است درین است درین است درین

يَجِبُ عَلَى لَهْمَا وَلَا أَنَا بِقَاضٍ وَظِيفَةُ خَدَّتَيْهِمَا

است درین است درین است درین است درین

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعْنِي يَا خَيْرَ مَنْ سُبُعِينَ

است درین است درین است درین است درین

بِهِ وَوَقِّفْنِي يَا هُدَى مَرْغَبٍ إِلَيْهِ وَلَا

است درین است درین است درین است درین

تَجْعَلْنِي فِي أَهْلِ الْعُقُوقِ لِلْآبَاءِ وَالْأُمَمَاتِ

است درین است درین است درین است درین

يَوْمَ تَجْزِي كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

درین که جزا و عذاب است درین است درین است درین

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَذُرِّيَّتِهِ وَاخْصُرْ

است درین است درین است درین است درین

أَبَوْنِي بِأَفْضَلِ مَا خَصَّصْتَ بِهِ آبَاءَ عِبَادِكَ

است درین است درین است درین است درین

الْمُؤْمِنِينَ وَأُمَّهَاتِهِمْ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ

است درین است درین است درین است درین

لَا تُنْسِنِي ذِكْرَهُمَا فِي دُبَارِ صَلَوَاتِي وَفِي

است درین است درین است درین است درین

إِنَاءٍ لَيْلِي وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ مِنْ سَاعَاتِ

است درین است درین است درین است درین

نَهَارِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعْفُ

است درین است درین است درین است درین

لِي بِدُعَائِي لَهُمَا وَاعْفُ لَهُمَا بِرَهْمَا فِي مَغْفِرَةٍ

است درین است درین است درین است درین

حَقًّا وَأَرْضَ عَنْهُمَا بِشَفَاعَتِي لَهُمَا رِضًا غَرَمًا

است درین است درین است درین است درین

وَبَلِّغْهُمَا بِالْكَرَامَةِ مَوَاطِنَ السَّلَامَةِ اللَّهُمَّ

در بیان این دعا کرامت جود بسیار است

وَأَرْسَبَتْكَ مَغْفِرَتُكَ لَهُمَا فَشَفِّعْهُمَا فِي

در حدیثی که در این دعا آمده است که هر که این دعا را بخواند بر او صد بار غفران است

وَأَرْسَبَتْكَ مَغْفِرَتُكَ لِي فَشَفِّعْنِي فِيهِمَا حَتَّى

در حدیثی که در این دعا آمده است که هر که این دعا را بخواند بر او صد بار غفران است

يَجْتَمِعَ بِرَأْفَتِكَ فِي دَارِ كَرَامَتِكَ وَمَحَلِّ مَغْفِرَتِكَ

در حدیثی که در این دعا آمده است که هر که این دعا را بخواند بر او صد بار غفران است

وَرَحْمَتِكَ إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَالْمَنِّ

در حدیثی که در این دعا آمده است که هر که این دعا را بخواند بر او صد بار غفران است

الْقَبْدِيمِ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

در حدیثی که در این دعا آمده است که هر که این دعا را بخواند بر او صد بار غفران است

وَمِنْ عَالِيَةِ السَّمَوَاتِ لَوْ كُنْتَ عَلِيمًا

در حدیثی که در این دعا آمده است که هر که این دعا را بخواند بر او صد بار غفران است

اللَّهُمَّ وَمُنْ عَلَى بَيْتَاءَ وَلَدِي وَيَا ضَلَّاهُ

در حدیثی که در این دعا آمده است که هر که این دعا را بخواند بر او صد بار غفران است

لِي وَيَا مُتَاعِي بِهِمْ أَلْهِ أَمْدُ دُلِّي فِي أَعْمَارِهِمْ

در حدیثی که در این دعا آمده است که هر که این دعا را بخواند بر او صد بار غفران است

وَزِدْ لِي فِي أَجَالِهِمْ وَرَبِّ لِي صَغِيرُهُمْ وَقَوِّ

در حدیثی که در این دعا آمده است که هر که این دعا را بخواند بر او صد بار غفران است

لِي ضَعِيفَهُمْ وَاصْحَ لِي أَبْدَانَهُمْ وَأَذْيَانَهُمْ وَ

در حدیثی که در این دعا آمده است که هر که این دعا را بخواند بر او صد بار غفران است

أَخْلَاقَهُمْ وَعَافَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ وَفِي جَوَارِحِهِمْ

در حدیثی که در این دعا آمده است که هر که این دعا را بخواند بر او صد بار غفران است

وَفِي كُلِّ مَا عُدْتُ بِهِ مِنْ أَحْرَهُمْ وَأَذْرُهُ

در حدیثی که در این دعا آمده است که هر که این دعا را بخواند بر او صد بار غفران است

لِي وَعَلَى يَدِي أَرْزَاقَهُمْ وَاجْعَلْهُمْ أَبْرَارًا نَافِلًا

در حدیثی که در این دعا آمده است که هر که این دعا را بخواند بر او صد بار غفران است

بُصْرَاءَ سَامِعِينَ مُطِيعِينَ لَكَ وَكُلَّ وَلِيَّائِكَ

در حدیثی که در این دعا آمده است که هر که این دعا را بخواند بر او صد بار غفران است

مُحِبِّينَ مُنَاصِحِينَ وَكُلَّ جَمِيعِ أَعْدَائِكَ مُعَانِدِينَ

در حدیثی که در این دعا آمده است که هر که این دعا را بخواند بر او صد بار غفران است

وَمُبْغِضِينَ أُمِينَ اللَّهُمَّ اشْدُدْ بِهِمْ عَضْدِي

در حدیثی که در این دعا آمده است که هر که این دعا را بخواند بر او صد بار غفران است

وَأَقِمْ بِهِمْ أَوْدِيَّيَ وَكَثِّرْ بِهِمْ عَدَدِي وَزَيْنْ بِهِمْ

در حدیثی که در این دعا آمده است که هر که این دعا را بخواند بر او صد بار غفران است

مَحْضَرِي وَآخِي بِهِمْ ذِكْرِي وَآكِفِي بِهِمْ فِي

غَيْبَتِي وَأَعِزِّي بِهِمْ عَلَى حَاجَتِي وَاجْعَلْهُمْ لِي

مُجِبِّينَ وَعَلَىٰ حَدِيثَيْنِ مُقْبِلِينَ مُسْتَغْنِينَ ۚ

مُطِيعِينَ غَيْرَ غَاصِبِينَ وَلَا عَاقِبِينَ وَلَا مُخَالِفِينَ

وَلَا خَاطِئِينَ وَأَعِزِّيْ عَلَى تَرْبِيَّتِهِمْ وَتَأْدِيبِهِمْ

وَبَرَّهِمْ وَهَبَ لِي مِنْ لَدُنْكَ مَعَهُمْ أَوْلَادًا

ذِكْرُكُمْ أَهْوَ أَحْسَنُ ذَلِكَ خَيْرٌ لِي وَأَجْعَلُهُ لِي عَقْلاً

عَلَى مَا سَأَلْتُكَ وَاعِدْنِي وَذُرِّيَّتِي مِنْ

الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ فَإِنَّكَ خَلَقْتَنَا وَآخَرْتَنَا وَ

وَنَهَيْتَنَا وَرَغَّبْتَنَا فِي ثَوَابِ مَا أَمَرْتَنَا

وَرَهْنَتَنَا عِقَابَهُ وَجَعَلَتْ لَنَا عُدُو كَيْدًا

سَاطِنُهُ مُنَا عَلِيٍّ مَا لَمْ تُسَاطِنَا عَلَيْهِ مِنْهُ

اسْكَنْتَهُ صُدُّوْنَا وَاجْرِيْتهُ مجارى دماءنا

لَا يَغْفُلُ زُغْفَلَانَا وَلَا يَنْسَى زُنَيْبَانَا بِوُفِينَا

عِقَابِكَ وَنُحُوفُنَا بِغَيْرِكَ إِنْ هَمَّ نَابِقَاحِشَةٍ

شَجَعْنَا عَلَيْهِا وَ اِنْ هَمَمْنَا بِعَمَلٍ صَالِحٍ ثَبَّتْنَا عَنْهُ

يَتَعَرَّضُ لَنَا بِالشَّهَوَاتِ وَيَنْصِبُ لَنَا بِالشَّهَوَاتِ

اِنْ وَعَدْنَا كَذِبًا وَاِمْثَانًا اَخْلَفْنَا وَاِلَّا نَصْرُكَ

عَنَّا كِدَهُ يَصِلُنَا وَلَا تَقْنَا خِبَالَهُ يَسْتَرْبِيَا

ازنا کیده اورد که از کده رسد لا اوست و او سر لزانده

اللَّهُمَّ فَاقْهَرْ سُلْطَانَهُ عَنَّا بِسُلْطَانِكَ

خدایا بر قدرش بر سلطنت اورد اوست بر سلطنت خود

حَتَّى تَحْلِسَهُ عَنَّا بِكَثْرَةِ الدُّعَاءِ لَكَ فَضْضِعْ مِنْ

تا بخیر اورد ازنا بر کثرت خواندن تو تا بر کثرت

كَيْدِهِ فِي الْمَعْصُومِينَ بِكَ اللَّهُمَّ اعْطِنِي

کیده او در معصومان به کده اوست بر خداوند بخشن

كُلَّ سُؤْلِي وَاقْضِ لِي حَوَائِجِي وَلَا تَمْنَعْنِي الْإِجَابَةَ

هر چه طلب فرماید و در هر بر سر حاجت من را و نه مرا از امر اجابت

وَقَدْ ضَمِنْتَهَا لِي وَلَا تَحْبِ دُعَائِي عَنْكَ وَقَدْ

و حال که من تضمین کرده ام از تو دعا مرا از تو و

أَعَزَّنِي بِهِ وَأَمَنْزُ عَلَى كُلِّ مَا يَصْلِحُنِي فِي دُنْيَا

او کرده مرا به و امانت بر من بر هر چه صلاح کند مرا در دنیا

وَأَخْرَجَنِي مَا ذَكَرْتُ مِنْهُ وَمَا نَسِيتُ أَوْ

و او را خارج کرد مرا آنچه یاد دارم و آنچه فراموش کرده ام

أَظْهَرْتُ وَأَخْفَيْتُ أَوْ أَعْلَنْتُ أَوْ أَسْرَرْتُ

اظهار کرده ام یا پنهان کرده ام یا آشکار کرده ام یا پنهان کرده ام

و بگویند

وَأَجْعَلْنِي فِي جَمِيعِ ذَلِكَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ سُؤَالِي

و گردان مرا در همه این از اصلاح کننده گان بر او ابرام

إِيَّاكَ الْيُحْيِي بِالطَّلَبِ إِلَيْكَ غَيْرَ الْمُنَوَّعِينَ

تو را به طلب خود را به طلب کردن بر تو منع کرده شده گان از خود

بِالْتَوَكُّلِ عَلَيْكَ الْمُعَوِّدِينَ بِالتَّوَكُّدِ بِكَ

به توکل بر تو به تو اعتماد کننده گان به تو به توکل

الرَّاحِبِينَ فِي الْخَارَةِ عَلَيْكَ الْجَاهِلِينَ بِعِزِّكَ

برنده شده گان در آخرت بر تو به تو بی خبران از بزرگی تو

الْمُوسِعِ عَلَيْهِمُ الرِّزْقُ الْحَالِ مِنْ فَضْلِكَ الْوَسِيعِ

افزاینده کننده بر ایشان روزی حال از فضل تو وسیع

بِحُودِكَ وَكَرَمِكَ الْمُعْزِينَ مِنَ الذُّلِّ بِكَ وَ

به بزرگی تو و کرم تو عزیزان از ذل به تو و

الْجَاهِلِينَ مِنَ الظُّلْمِ بِعَدْلِكَ وَالْمُعَافِينَ مِنَ

بی خبران از ظلم به تو بر عدالت تو و عفو کننده گان از

الْبَلَاءِ بِرَحْمَتِكَ وَالْمُعْنِينَ مِنَ الْفَقْرِ بِغِنَاكَ

به بلا به تو به تو رحمت تو و معینان از فقر به تو به تو

وَالْمَعْصُومِينَ مِنَ الزَّلَلِ وَالْخَطَا بِتَقْوَاكَ وَالْمُؤَقِّنِينَ

و معصومان از لغزش و خطا به تو به تو تقوا و اطمینان

و بگویند

وَنَصْرَ مَظْلُومِهِمْ وَحَسْنَ مُوَالَاةِهِمْ بِالْمَعُونِ

و در برادران ستم پسند و در دوستی با مظلومان و در حسن دوستی با مظلومان

وَالْعَوْدَ عَلَيْهِمْ بِالْجِدَّةِ وَالْأَفْضَالِ وَإِعْطَاءِ

و بازگشت بر ایشان به جدت و به افضال و به عطا

مَا يَجِبُ لَهُمْ قَبْلَ السُّؤَالِ وَاجْعَلْنِي اللَّهُمَّ

آنچه که بر ایشان واجب است پیش از پرسش و ای خداوند منم

أَجْزَى بِالْإِحْسَانِ مُسَيِّئُهُمْ وَأَعْرِضْ بِالْخَاوِزِ

بیشتر از حسن به گناهکاران و بگردان از پنهان

عَنْ ظَالِمِهِمْ وَاسْتَعْمِلْ حَسْنَ الظَّنِّ فِي كَافَّةِهِمْ

از ستمکاران و به کار برد حسن ظن را در همه ایشان

وَاكْتَوَى بِالْبِرِّ عَامَّتَهُمْ وَأَغْضُ بَصَرِي عَنْهُمْ

و به پندار حسن به همه ایشان و بپوشان چشم مرا از ایشان

عَفَّةً وَالْبَيْنُ جَانِبِي لَهُمْ تَوَاضَعًا وَارِوْ عَلَيَّ

عزت و باین جانب ایشان تواضع و بر او بر من

أَهْلَ الْبَلَاءِ مِنْهُمْ رَحْمَةً وَاسْرِ لَهُمْ بِالْغَيْبِ

اهل بلا را از ایشان رحمت و پنهان کن ایشان را از غیب

مَوْدَّةً وَاجِبُ بَقَاءِ النِّعَةِ عِنْدَهُمْ نَصْحًا وَآوِ

مودت و واجب بقای نعمت در نزد ایشان نصیحت و آویز

لَهُمْ مَا أُوجِبُ لِحَاقَتِي وَارْعَى لَهُمْ مَا أَرْعَى

بر ایشان آنچه که واجب است بر من و مرا رعایت کن

لِحَاقَتِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْزُقْنِي

بر حاق من ای خداوند منم صلوات بر محمد و آل او و روزی مرا

مِثْلَ ذَلِكَ مِنْهُمْ وَاجْعَلْ لِي أَوْفَى الْخُطُوفِ

مثل آنکه از ایشان و ای خداوند منم بجزای خطب

عِنْدَهُمْ وَزِدْهُمْ بَصِيرَةً فِي حَقِّي وَمَعْرِفَةً بِفَضْلِي

در نزد ایشان و بزدایش بینش را در حق من و معرفت به فضل من

حَتَّى يَسْعَدُوا بِي وَاسْعَدْ بِهِمْ أَمِيرُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

تا که بخت خوش شود بر من و بخت خوش شود بر ایشان امیر رب عالمین

وَمِنْ شَأْنِ عَالَمِهِمْ لَا أَهْلَ الْغَيْبِ

و از کار عالم ایشان که اهل غیب

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَحَصِّنْ ثُغُورَ

ای خداوند منم صلوات بر محمد و آل او و محکم کن دژها

الْمُسْلِمِينَ بِعِزَّتِكَ وَانْدِحُمَاتِهَا وَاسْبِغْ عَطَايَانَهُم

المسلمین به عزت تو و بپوشان عطاها را و بپوشان عطاها را

مِنْ جِدَّتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَكَثِّرْ

از جدت تو ای خداوند منم صلوات بر محمد و آل او و بپوشان

عَدَّتْهُمْ وَاشْتَدَّ سَلْحُهُمْ وَآخِرُ حَزَنَتِهِمْ وَلَمَنْعَ

نور علی بن ابی طالب و سید مرتضی بن ابی طالب و امام حسن بن ابی طالب و امام حسین بن ابی طالب

حَوْمَتِهِمْ وَالْفَجْعَةُ وَدَبَّرَ آخِرَهُمْ وَوَاتَرَبَّيْنِ

نور علی بن ابی طالب و امام حسن بن ابی طالب و امام حسین بن ابی طالب

مِيرِهِمْ وَتَوَخَّذْ بِكُفَايَةِ مُؤْنِهِمْ وَأَعْضُدْهُمْ

نور علی بن ابی طالب و امام حسن بن ابی طالب و امام حسین بن ابی طالب

بِالنَّصْرِ وَاعْنِهِمْ بِالْصَّبْرِ وَالطُّفُ لَهِمْ فِي الْمَكْرِ

نور علی بن ابی طالب و امام حسن بن ابی طالب و امام حسین بن ابی طالب

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَغَرِّمْهُمْ مَا يَجْهَلُونَ

نور علی بن ابی طالب و امام حسن بن ابی طالب و امام حسین بن ابی طالب

وَعَلِّمْهُمْ مَا لَا يَعْلَمُونَ وَبَصِّرْهُمْ مَا لَا يَبْصُرُونَ

نور علی بن ابی طالب و امام حسن بن ابی طالب و امام حسین بن ابی طالب

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَانْهِنِهِمْ عِنْدَ لِقَائِهِمْ

نور علی بن ابی طالب و امام حسن بن ابی طالب و امام حسین بن ابی طالب

الْعَدُوَّ وَذِكْرُ عَاوِثِهِمْ الْخَدَاعَةُ الْغُرُورُ وَافْحَ

نور علی بن ابی طالب و امام حسن بن ابی طالب و امام حسین بن ابی طالب

عَنْ قُلُوبِهِمْ خَطَرَاتِ الْمَالِ الْفَتُونِ وَاجْعَلْ

نور علی بن ابی طالب و امام حسن بن ابی طالب و امام حسین بن ابی طالب

الْجَنَّةَ نَصَا عَيْنُهُمْ وَلَوْحَ مِنْهَا لِابْصَارِهِمْ

نور علی بن ابی طالب و امام حسن بن ابی طالب و امام حسین بن ابی طالب

مَا أَعَدَدَتْ فِيهَا مِنْ مَسَاكِنِ الْخُلْدِ وَمَنَازِلِ

نور علی بن ابی طالب و امام حسن بن ابی طالب و امام حسین بن ابی طالب

الْكَرَامَةِ وَالْجُورِ الْحَسَنِ وَالْأَنْهَارِ الْمَطْرِدَةِ

نور علی بن ابی طالب و امام حسن بن ابی طالب و امام حسین بن ابی طالب

بِأَنْوَاعِ الْأَشْرَبِ وَالْأَشْجَارِ الْمُنْدَلِيَةِ بَصُوفِ

نور علی بن ابی طالب و امام حسن بن ابی طالب و امام حسین بن ابی طالب

الْتِمَحُّ حَقِّ لَاهِيَّتِهِمْ أَحَدٌ مِنْهُمْ بِالْأَدْبَارِ وَلَا يَحْدِثُ

نور علی بن ابی طالب و امام حسن بن ابی طالب و امام حسین بن ابی طالب

نَفْسُهُ عَنْ قَرْنِهِ يَفِيرُ اللَّهُمَّ أَفْلَلْ بِيْلَكَ عَدُوُّ

نور علی بن ابی طالب و امام حسن بن ابی طالب و امام حسین بن ابی طالب

هُمْ وَقَلِمَ عَنَهُمْ أَخْفَارُهُمْ وَفَرَّقَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ

نور علی بن ابی طالب و امام حسن بن ابی طالب و امام حسین بن ابی طالب

أَسْلِحَتِهِمْ وَأَخْلَعَ وَثَاقَهُمْ فَدَتِهِمْ وَبَاعَدَ بَيْنَهُمْ

نور علی بن ابی طالب و امام حسن بن ابی طالب و امام حسین بن ابی طالب

وَبَيْنَ زُودَتِهِمْ وَخَيْرُهُمْ فِي سُبُلِهِمْ وَصَلِّ اللَّهُمَّ

نور علی بن ابی طالب و امام حسن بن ابی طالب و امام حسین بن ابی طالب

عَنْ وَجْهِهِمْ وَقَطَّعَ عَنْهُمْ الْمَدَدَ وَأَنْقَضَ

از کمره که می آید و انداخت و قطع کن از ایشان و از مدد و از کمره

مِنْهُمْ الْعَدَدَ وَامْلَأْ أَفْئِدَتَهُمُ الرُّعْبَ وَأَقْبِضْ

از ایشان عدو را و پر کن دلها را از ترس و بگیر

أَيْدِيَهُمْ عَنِ الْبَسِطِ وَآخِزْهُمْ السِّنَنَ عَنْ النُّطْقِ

و از ایشان دستها را از بساط و از ایشان دهانها را از سخن

وَشَرِّدْهُمْ مِنْ خَلْفِهِمْ وَتَكِلْ بِهِمْ مِنْ وَرَائِهِمْ

و از ایشان دلها را از پشت و بگذار با ایشان از پشت

وَأَقْطَعْ بِخَيْرِهِمْ أَطْنَاعَ مَنْ بَعْدَهُمْ اللَّهُمَّ

و قطع کن با خیر ایشان کمره را از ایشان و خداوند

عَقِمَ أَرْحَامَ نِسَائِهِمْ وَبَيَّسَ أَصْلَابَ رِجَالِهِمْ

و عقیم کن رحمها را از زنان ایشان و بپوش کن نسلها را از مردان ایشان

وَأَقْطَعْ نَسْلَ دَوَائِمِهِمْ وَأَنْعَامِهِمْ لَا تَأْذُنَ

و قطع کن نسل دوا و نسلها را و نسلها را

لِسَمَائِهِمْ فِي قَطْرِ وَلَا لِأَرْضِهِمْ فِي سَبَاثِ اللَّهُمَّ

از آسمان ایشان قطره را و از زمین ایشان سبزه را و خداوند

وَقَوِّدْ لِكَ حَالِ أَهْلِ الْأَسْلَامِ وَحَضِّنْ بِيَدِيَارِ

و قوی کن برای حال اهل اسلام و حاضر کن با دستهای

وَقَوِّدْ لِكَ حَالِ أَهْلِ الْأَسْلَامِ وَحَضِّنْ بِيَدِيَارِ

و قوی کن برای حال اهل اسلام و حاضر کن با دستهای

وَتَمْرِيهِ أَمْوَالَهُمْ وَفَرِّغْهُمْ عَنْ مَخَارِبِهِمْ

و ببرد کن از ایشان اموال و خالی کن ایشان را از نبرد

لِعِبَادَتِكَ وَعَنْ مُنَابَذَتِهِمْ لِلْخَلْقِ بِكَ حَتَّى لَا

بر عبادت تو و از منابذت ایشان برای خلق تا

يُعْبَدَ فِي بَقَاعِ الْأَرْضِ غَيْرُكَ وَلَا تُغْفَرَ لِأَحَدٍ مِنْهُمْ

در بستانها در بستانهای زمین غیر تو و غفران نشود از هیچکس از ایشان

جَهَنَّمَ دُونَكَ اللَّهُمَّ اغْزُبْ كُلَّ نَاحِيَةٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ

جهنم را جز تو و خداوند عتاب کن هر ناحیه را از مسلمانان

عَلَى مَنْ يَأْزَأُهُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَامْدُدْهُمْ بِمَلَأَتِكَ

بر آنکه یازد ایشان را از مشرکان و بده کن به ایشان

مِنْ عِنْدِكَ مُرْدِفِي حَتَّى يَكْشِفُوهُمْ إِلَى مَنْقَطَعِ الثَّرَا

از تو از تو تا ببرد ایشان را تا ببرد ایشان را

قَتَلًا فِي أَرْضِكَ وَأَسْرًا أَوْ يُقِرُّوْا بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ

کشته کن در زمین تو و اسیر کن یا بپذیرند که تو خداوندی

الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ اللَّهُمَّ وَاعْمَمْ

که نیست هیچ خدا جز تو و تو را و خداوند

بِذَلِكَ أَعْدَاكَ فِي أَقْطَارِ الْبِلَادِ مِنَ الْهِنْدِ وَالرُّومِ

با آنکه دشمنان تو را در اقطار بلاد از هند و روم

بِذَلِكَ أَعْدَاكَ فِي أَقْطَارِ الْبِلَادِ مِنَ الْهِنْدِ وَالرُّومِ

با آنکه دشمنان تو را در اقطار بلاد از هند و روم

وَالشُّرَكَ وَالْخَزِيرَ وَالْحَمَشَ وَالنُّونِيَّ وَالزُّنْجَ وَالسَّقِيَّةَ

والتحرش والخرزير والحش والنونى والزنج والسقية

وَالَّذِي أَلَمَ وَسَانِزِ أَيْمِ الشُّرَكَ الَّذِينَ يَجْفَى أَسْمَاءَهُمْ

والذي ألم وسانز ايم الشرك الذين يجفأ اسماءهم

وَصِفَانُهُمْ وَقَدْ أَحْصَيْنَهُمْ بِمَعْرِفِكَ وَأَشْرَفَتْ

وصفانهم وقد احصينهم بمعرفتك واشرفت

عَلَيْهِمْ بِقُدْرَتِكَ اللَّهُمَّ اشْغَلِ الْمُشْرِكِينَ بِالْمُشْكِنِ

عليهم بقدرتك اللهم اشغل المشركين بالمشكين

عَنْ تَنَاوُلِ أَطْرَافِ الْمُسْلِمِينَ وَخَذْلِهِمْ بِالْقَصْرِ عَنِ

عن تناول اطراف المسلمين وخذلهم بالقصر عن

تَنْقِصِهِمْ وَتَبْطِئِهِمْ بِالْفُرْقَةِ غَيْرِ الْإِحْتِشَادِ عَلَيْهِمْ

تنقصهم وتبطئهم بالفرقة غير الاحتشاد عليهم

اللَّهُمَّ آخِلْ قُلُوبَهُمْ مِنَ الْأَمْنَةِ وَأَبْدَانَهُمْ مِنَ الْقُوَّةِ

اللهم آخل قلوبهم من الامنة وابدانهم من القوة

وَأَذْهِلْ قُلُوبَهُمْ عَنِ الْأَحْيَاءِ وَأَوْهِنِ أَرْكَانَهُمْ

واذهل قلوبهم عن الاحياء واوهن اركانهم

عَنْ مُنَازَلَةِ الرِّجَالِ وَجَبْنَهُمْ عَنْ مُقَارَعَةِ الْأَبْطَالِ

عن منازلة الرجال وجبنهم عن مقارعة الابطال

وَأَبْعَثْ عَلَيْهِمْ جُنْدًا مِنْ مَلَائِكَاتِكَ بَيِّنِينَ مِنْ

وابعث عليهم جندا من ملائيكاتك بيين من

بَاسِكَ كَفَعْلِكَ يَوْمَ بَدْرٍ تَقْطَعُ بِهِ دَابِرَهُمْ

باسك كفعلك يوم بدر تقطع به دابرهم

تَخْصُدُ بِهِ شَوْكَهُمْ وَتَقْرَنُ بِهِ عَدَدَهُمُ اللَّهُمَّ

تخصد به شوكهم وتقرن به عددهم اللهم

وَأَخْرِجْ مِيَاهَهُمْ بِالْوَبَاءِ وَأَطْعِمَهُمْ بِالْأَذْوَاءِ

واخرج مياههم بالوباء اطعمهم بالأذواء

وَأَزِمْ بِلَادَهُمْ بِالْخُسُوفِ وَالْحِجْ عَلَيْهَا بِالْقُدُوفِ

وازم بلادهم بالخسوف والحج عليها بالقذوف

وَأَفْرِغْهَا بِالْحَوْلِ وَاجْعَلْ مِيرَهُمْ فِي أَخَصِّ

وافرغها بالحوال واجعل ميرهم في اخص

أَرْضِكَ وَأَبْعِدْهَا عَنْهُمْ وَأَمْنَعْ حُصُونَهَا

ارضك وابعد عنها عنهم وامنع حصونها

مِنْهُمْ أَصْبَهُمُ بِالْجُوعِ الْمُقِيمِ وَالسَّقِيمُ الْإِلِيمُ اللَّهُمَّ

منهم اصبهم بالجوع المقيم والسقيم الاليم اللهم

وَأَيُّمَا غَاوِغَاهُمْ مِنْ أَهْلِ مَلِكِكَ أَوْجَاهِدْ

وايما غاوغاهم من اهل ملكك واجاهد

جَاهِدْهُمْ مِنْ أَتْبَاعِ سُنِّكَ لِيَكُونَ دِينُكَ

الْأَعْلَىٰ وَحَرْبُكَ الْأَقْوَىٰ وَحَضَّتْكَ الْأَوْفَىٰ

فَلَقِيَهُ الْيُسْرَ وَهِيَ لَهُ الْأَمْرُ وَقَوْلُهُ بِالْبَحْرِ وَ

تَخَيَّرَ لَهُ الْأَصْحَابَ وَأَسْنَقُوهُ الظَّهْرَ

أَسْبَغَ عَلَيْهِ فِي النِّفْقَةِ وَمَتَّعَهُ بِالنِّشَاطِ

وَأَطْفِ عَنْهُ حَرَارَةَ الشَّوْقِ وَاجْرَهُ مِنْ غَمِّ

لَوْحَشَةٍ وَانْسِيْهِ ذِكْرَ الْاَهْلِ وَالْوَلَدِ وَاتْرُ

لَهُ حُزْنُ النَّيَّةِ وَقَوْلُهُ بِالْعَافِيَةِ وَاصْحَبُهُ

لِسَلَامَةٍ وَأَعْفِهِ مِنَ الْجُبْنِ وَالْهَمَةُ الْجَرَانَةُ

وَأَرْزُقْهُ الشَّدَّةَ وَأَيِّدْهُ بِالْإِصْرِ وَعِلِّمَهُ السِّرَّ

وَالسُّنَنَ وَسَدِّدَهُ فِي الْحُكْمِ وَأَعَزَّهُ عَنْهُ

الرِّبَاءُ وَخَلِصَهُ مِنَ السُّمْعَةِ وَاجْعَلْ فِكْرُهُ

وَذِكْرُهُ وَظَعْنُهُ وَإِقَامَتُهُ فَبِكَذَاكَ

فَإِذَا صَافَ عَدُوَّكَ وَعَدَّوْهُ فَقَلِّلْهُ فِي عَيْنَيْهِ

وَصَغِيرَتَانِ فِي قَلْبِهِ وَادِلْ لَهُ مِنْهُم وَلَا

نَدُّهُمْ مِنْهُ فَإِذَا حَمَّتْ لَهُ بِالسَّعَادَةِ وَقَضِيَتْ

لَهُ بِالشَّهَادَةِ فَبَعْدَ أَنْ يَحْتَاجَ عَدُولًا بِالْفِعْلِ

وَبَعْدَ أَنْ يَجْهَدَ بِهِمُ الْأَمْسُ وَبَعْدَ أَنْ تَأْمَنَ

أَطْرَافِ الْمُسْلِمِينَ وَبَعْدَ أَنْ يُؤَلِّيَ عَدُوَّكَ مَذْبُوحَيْنِ

از طرف مسلمانان و بعد از آن که دو کافر را بر سر مذبح بگذارد

اللَّهُمَّ وَإِنَّمَا مُسْلِمٌ خَلْفَ غَارِيٍّ أَوْ حُرَابِيٍّ فِي

خدایا و تنها مسلمان در پشت غاری یا در میان جنگجویان

دَارِهِ أَوْ تَعَمَّدَ خَالِفِيهِ فِي غَيْبَتِهِ أَوْ أَعَانَهُ

در خانه او یا غسل داد به خلیفه او در غیبت او یا او را یاری داد

بِطَائِفَةٍ مِنْ مَالِهِ أَوْ أَمَدَهُ يَعْتَادُ أَوْ شَحَدَهُ

بر طایفه ای از مال او یا او را مدد دهد یا او را شهادت دهد

عَلَى جِهَادٍ أَوْ اتَّبَعَهُ فِي وَجْهِهِ دَعْوَةٌ أَوْ عَظَمٌ

بر جهاد او یا او را در راه دعوت او یا او را یاری داد

لَهُ مِنْ وَرَائِهِ حُرْمَةٌ فَاجِرُهُ مِثْلُ اجْرِهِ وَزَنًا

بر او از پس او حرمتی است پس اگر او را بکشند یا او را زنی

بِوزْنٍ وَمِثْلًا بِمِثْلٍ وَعَوَضُهُ مِنْ فِعْلِهِ

به وزن و مثلاً به مثلاً و عود او از فعل او

عَوَضًا حَاضِرًا يُنْجَلُ بِهِ نَفْعٌ مَا قَدَّمَ وَسُرُورٌ

عوض حاضر که به نفع و سرور

مَا أَتَى بِهِ إِلَى أَنْ يَنْتَهِيَ بِهِ الْوَقْتُ إِلَى مَا

آنچه او به آن تا آنکه وقت به آن

أَجْرَتِ لَهُ مِنْ فَضْلِكَ وَأَعَدَدْتَ لَهُ مِنْ كَرَامَتِكَ

پاداشی که از فضل تو و آماده کردی از کرامت تو

اللَّهُمَّ وَإِنَّمَا مُسْلِمٌ أَهَمُّهُ أَمْرُ الْأَسْلَامِ وَالْخَوَافِ

خدایا و تنها مسلمان که او را مهمتر است از اسلام و ترس

تَخَرُّبِ أَهْلِ الشَّرِّ عَلَيْهِمْ فَنَوَى غَزَاؤَهُمْ

از فرسودگی اهل شر بر او پس او را قصد کرد

بِجِهَادٍ فَقَعَدَ بِهِ ضَعْفٌ أَوْ بَطَانٌ بِهَفَاةٍ

بر جهاد او پس او را ضعف یا پادشاهی بود

أَوْ آخِرُهُ عَنْهُ حَادِثٌ أَوْ عَرَضٌ لَهُ دُورٌ أَوْ رَاحَةٌ

یا آخر او را حادثه یا عرض او یا او را دور یا راحه

مَانِعٌ فَكَيْفُ اسْمِهِ فِي الْعَالِدِينَ وَأَوْجِبُ لَهُ

مانع پس چگونه اسم او در والدین و واجب بر او

ثَوَابُ الْجَاهِدِينَ وَاجْعَلْهُ فِي نِظَامِ الشُّهَدَاءِ

پاداش جهادگران و بگردان او در نظام شهدا

وَالصَّالِحِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ

و صالحان خدایا صلوات بر محمد بنده

وَرَسُولِكَ وَالْمُحَمَّدِ صَلَوةً عَالِيَةً عَلَى

و رسول تو و محمد صلواتی بزرگ بر

الصَّلَاةِ مُشْرِفَةً فَوْقَ الْحَيَاتِ صَلَوةً لَا

صورت دیده در شده با سر بخت سوره سوره

يَنْتَهِي أَمْدُهَا وَلَا يَنْقَطِعُ عَدَدُهَا كَأَنَّمَا مَقْصُودُ

نهایت رفته غایت او و منقطع نماند عددها بمنزله آنچه مقصود است

مِنْ صَلَواتِكَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَاءِكَ إِنَّكَ

از صلوات تو بر یکی از اولیای تو ایستادگی کنی

الْمَثَانُ الْحَمِيدُ الْمُبْدِيُ الْمُعِيدُ الْفَعَالُ الْمُنْتَبِذُ

کشت سنده و ستوده اجنه کننده اعدا کننده ابراز کننده

وَبِزْنِ عَالِيهِ لَمْ يُفْقَرِ إِلَى شَيْءٍ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَخْلَصْتُ بِإِنْفِطَائِي إِلَيْكَ وَأَقْبَلْتُكَ

خدایا من را با خالصی خود را به تو و پیش تو

بِكُلِّ عَلَيْكَ وَصَرَفْتُ وَجْهِي عَنْ مَنْ يَحْتَاجُ

بهره را به تو و گردانیدم در خود را از آنکه حاجت

إِلَى رِفْدِكَ وَقَلْبْتُ مَسْئَلَتِي عَنْ مَنْ لَا يَسْتَعِينُ

بجز خود را از تو و بخت کردم مسأله خود را از آنکه یار نیست

عَرَفْتُكَ وَرَأَيْتُ أَنَّ طَلَبَ الْحَاجَاتِ إِلَى

از نظر تو دیدم که طلب حاجات را به تو

الْحَاجَاتِ

الْحَاجَاتِ سَفَهُ مِنْ رَأْيِهِ وَضَلَّةٌ مِنْ عَقْلِهِ فَلَمْ

میشود از نظر او از عقول او از عقول او

قَدْ رَأَيْتُ يَا إِلَهِي مِنْ أَنَايِسِ طَلَبُوا الْعِزَّ بِغَيْرِكَ

که دیدم ای خدایا از ناایس طلب کردند عزت را غیر از تو

فَذَلُّوا أَوْ رَامُوا الشَّرَّ مِنْ سِوَاكَ فَافْقَرُوا

پس ذلیل شدند و طلب کردند شر را غیر از تو پس فقر شدند

وَحَاوَلُوا الِارْتِفَاعَ فَاتَّضَعُوا فَصَحَّ بِمُعَايِنَةِ

و طلب کردند ببالا رفتن پس افتادند پس صحت شد با مشاهده

أَمَثَالِهِمْ حَازِمٌ وَفَقَهُ إِعْتِبَارُهُ وَارْشَادُهُ

مثال ایشان بجا ماند و فهمید اعتبار او و ارشاد او

إِلَى طَرِيقِ صَوَابِ إِخْتِيَارِهِ فَانْتَ يَا مَوْلَايَ

ایا ای مولای من به راه راست او از او

دُونَ كُلِّ مَسْئُولٍ مَوْضِعُ مَسْئَلَتِي وَدُونَ

دور تر از هر کسی که سوال کند جای مسأله من و دور تر

كُلِّ مَطْلُوبٍ إِلَيْهِ وَلِيَّ حَاجَتِي أَنْتَ الْخَصُّ

از هر کسی که مطلوب است به او و یار حاجت من تو ای خاص

قَبْلَ كُلِّ مَدْعُودٍ غَوْتِي لَا يُشْرِكُكَ أَحَدٌ

پیش از هر کسی که مدعو شود غیبت من را هیچکس را

رَجَائِي وَلَا يَتَّقُ أَحَدٌ مَعَكَ فِي دُعَائِي وَلَا

ابید من و سوائی شایسته بجز تو در دعا و استغاثه

يَنْظُمُهُ وَإِيَّاكَ نِدَائِي لَكَ يَا إِلَهِي وَحْدَانِيَّةُ

مجلس شریف و در آن خوانده می شود ایستاده خدای یکتا

الْعَدَدِ وَمَلَكَ الْقُدْرَةِ الصَّمَدِ وَفَضِيلَةُ

عدد و پادشاه قدرت و بی نیاز و فضیلت

الْحَوْلِ وَالْقُوَّةِ وَدَرَجَةُ الْعُلُوِّ وَالرِّفْعَةِ

عزت و قوت و درجه بلندی و رفعت

وَمَنْ سِوَاكَ مَرْحُومٌ فِي عَمْرِهِ مَغْلُوبٌ عَلَى

و هر که جز تو را در عمرش مغلوب است

أَمْرِهِ شَأْنُهُ مُخْتَلِفٌ كَالْأَلَاتِ مُسْتَقِلٌ فِي

امورش شایه مختلفه کما آلات استقل در

الْصِّفَاتِ فَتَعَالَيْكَ عَنِ الْأَشْيَاءِ وَالْأَضْدَادِ

صفات پس برتری از همه اشیاء و ضدات

تَكْبَرُكَ عَنِ الْأَمْثَالِ وَالْأَنْدَادِ فَسُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ

عظمت از مثل و همتا نیست پس بزرگوارستی ایستاده

إِلَّا وَفِي شَيْءٍ إِذَا قُرِعَ عَلَيْكَ مِنْهُ نِفَسٌ

مگر در چیزی که از تو بخوانند از او نفاس

اللَّهُمَّ إِنَّكَ بَنَيْتَنَا فِي آرْزَاقِنَا بِسُوءِ الظَّنِّ

خدایا که تو بنیاد کردی ما را در روزگاری ما بدبینی

وَفِي أَجَالِنَا بِطُولِ الْأَمَلِ حَتَّى التَّمَسُّنَا آرْزَافَكَ

و در عمر ما به درازی امید تا به لب رسیدن آرزوی تو

مِنْ عِنْدِ الْمَرْزُوقِينَ وَطَعَمْنَا بِأُمَالِنَا فِي أَغْمَارِ

از نزد داده شدگان و طعم بردیم با اموال ما در غمار

الْمُعْتَرِينَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَهَبْ لَنَا يَقِينًا

موردی که گرفتار است و دعا کن بر محمد و آل او و بده به ما یقین

صَادِقًا تَكْفِينَا بِهِ مِنْ مَوْنَةِ الطَّلَبِ وَالْهَمِّ

راست که کفایت کند ما را از اندوه طلب و غم

ثِقَةً خَالِصَةً تُعْفِينَا بِهَا مِنْ شِدَّةِ النَّصَبِ

ایستاده که بپسندد که در کار و دعا را بخت از سختی نصیب

وَأَجْعَلْ مَا صَرَحْتَ بِهِ مِنْ عِدَّتِكَ فِي وَحْيِكَ

و گردان آنچه تصریح کردی بمان از وعده تو در وحی تو

وَاتَّبَعْتَهُ مِنْ قِسْمِكَ فِي كِتَابِكَ قَاطِعًا

و پیروی کن از سهم تو در کتاب تو قطع کننده

لَا هَيْمَانًا بِالزُّرْقِ الَّذِي تَكَلَّمْتَ بِهِ وَحَمَمًا

بدوستان را با زر که تو گفتی به و دود را

لِلْأَشْتِغَالِ بِمَا ضَمِنْتَ الْكَفَايَةَ لَهُ فَقُلْتُ وَ

در منزل شدن را بچند چیز سندی گفتم تا بار او بر سر گذرد

قَوْلِكَ الْحَقُّ الْأَصْدَقُ وَأَقْسَمْتُ وَقَسَمْتُ

گفتم که راست است و قسم دادم و قسم دادم

الْأَبْرُ الْأَوْفَى وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ

و بزرگوارترین و در آسمان رزق شما و آنچه وعده داده ام

ثُمَّ قُلْتُ فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لِحَقٍّ مِّثْلَ مَا

پس گفتم و پروردگار آسمان و زمین که او حق است مثل آنچه

أَنْتُمْ تَدْعُونَ رَبَّكُمْ عَلَى الْقُبُورِ لِيُخْرِجَكُمْ مِنْهَا

شما را می خوانید پروردگارتان را بر قبرها تا شما را از آنجا

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَهَبْ لِي الْعَافِيَةَ

ای خداوند صلوات بر محمد و آل او و عافیت مرا عافیت

مِنْ دَيْنٍ تَخْلُقُ بِهِ وَجْهِي وَيَخَارِفُهُ ذَهْنِي

از دینی که با آن خلق می کنی و چهره مرا و خوار می دارد ذهن مرا

وَيَتَشَعَّبُ لَهُ فِكْرِي وَيَطُولُ نِيْمَارُ سِتِّهِ شُغْلِي

و فکرم بر او تشعب می کند و نوار ستمش شغلم

وَاعُوذُ بِكَ يَا رَبِّ مِنْ هَمِّ الدِّينِ وَفِكْرِهِ وَشُغْلِي

و پناه می برم به تو ای پروردگارم از همت دین و فکرم و شغلم

الَّذِينَ وَسَّهَرُهُ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعْدِنِي

و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت

مِنْهُ وَاسْتَجِيبْ لِي يَا رَبِّ مِنْ ذَلَّتِي فِي الْحَيَاةِ

از آن در شمار بگویم بنده ای که در دنیا گم شده ام

وَمِنْ تَبَعَتِهِ بَعْدَ الْوَفَاةِ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

و از پیروانش بعد از وفات پس صلوات بر محمد و آل او

وَاجْرِني مِنْهُ بِوَسْعِ فَاضِلِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى

و مرا از آن با وسعت فضل ای خداوند صلوات بر

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْبُنِي عَنِ السَّرَفِ وَالْأَرْذَالِ

محمد و آل او و دور کن مرا از اسراف و ذلالت

وَقَوِّمْنِي بِالْبَذْلِ وَالْأَقْصَادِ وَعَلَيْنِي

و بر من است و بر من است و بر من است و بر من است

حُسْنُ التَّقْدِيرِ وَاقْبِضْنِي بِطُفْئِكَ عَنِ

حسن تقدیر و بگیر مرا با لطافت خود از

التَّبَذِيرِ وَاجْرُ مِنْ أَسْبَابِ الْخِلَالِ أَرْزَاقِي

اسراف و مرا از اسباب خیرات رزق مرا

وَوَجِّهْ فِي أَبْوَابِ الْبِرِّ انْفَاقِي وَارْزُقْنِي مِنْ

و ریزد مرا در دروازه های نیک و رزق مرا از آن

اَوَكُلْتُمْ كِرْفَضْلًا حَسَانًا لَّيْلَةً حَتَّىٰ اِذَا
 انْفَتَحَ لَهُ بُصْرُ الْمُهْدَىٰ وَتَشَفَّعَتْ عَنْهُ سَكَنُ
 الْعَيْنِ احْصَىٰ مَا ظَلَمَ بِهِ نَفْسَهُ وَفَكَرَ فِيهَا
 خَالَفَ بِهِ رُبَّهُ فَرَأَىٰ كَيْسَ عَصِيَانِهِ كَيْسًا وَ
 حَلِيلًا مُّخَالَفِيهِ جَلِيلًا فَاَقْبَلَ نَحْوَكُمْ مُؤَمِّلًا
 لَّكَ مُسْتَحِيًّا مِنْكَ وَوَجَّهَ رَغْبَتَهُ اِلَيْكَ
 بِقَةِ بَكَ فَاَمَّاكَ بِطَعْمِهِ يَقِينًا وَقَصَدَكَ
 بِخَوْفِهِ اخْلَاصًا قَدْ خَلَا طَعْمَهُ مِنْ كُلِّ
 مَطْمُوعٍ فِيهِ غَيْرُكَ وَافْرَجَ رَوْعًا مِنْ كُلِّ

ايسو مگر بخت از آنکه اسبان در بوسه او تا بچون
 بازگشتد بر او نظر جاد بست و در بزم مستی از او بپروای
 از کوی شهر او آنچه ستم از کجاست لغت او و اگر کرد و اگر کرد
 بخت کرد بان و در کار او بسوزد بسیار تا آنکه او بسوزد و
 بزرگ بخت او بزرگ است و اگر کرد و اگر کرد و اگر کرد
 بر او شمرند از او و در هر سختی بخت کوزا بر او
 افتاد بر او بر شمرند که بر او بلیع بود و در هر بخت و قصد کرد بر او
 بر او بخت و در هر بخت و در هر بخت و در هر بخت و در هر بخت
 بر او بخت و در هر بخت و در هر بخت و در هر بخت و در هر بخت

عَدُوًّا

مَحَذُورٍ مِنْهُ سِوَاكَ فَشَكَلَ بَيْنَ يَدَيْكَ
 مُتَضَرِّعًا وَغَمَضَ بَصَرَهُ اِلَى الْأَرْضِ مُتَحَشِّعًا
 وَطَاطَا رَأْسَهُ لِعِزَّتِكَ مُتَذَلِّلًا وَابْتَشَكَ
 مِنْ سِرِّهِ مَا اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنْهُ خُضُوعًا وَعَدَدَ
 مِنْ ذُنُوبِهِ مَا اَنْتَ احْصَىٰ لَهَا خُشُوعًا
 وَاسْتَغَاثَ بِكَ مِنْ عَظِيمٍ مَا وَقَعَ بِهِ فِي
 عِلْمِكَ وَبَيَّحَ مَا فَضَحَهُ فِي حُكْمِكَ مِنْ ذُنُوبٍ
 اَذْبَرَتْ لَذَاتُهَا فَذَهَبَتْ وَاَقَامَتْ تَبَعَاتُهَا
 فَلَمْ يَمُتْ لَانِيَّكَ كُرْبًا اِلٰهِيَّ عَدَلَكَ اِعْلَاقَتُهُ

محذور است از آنکه جز تو بر سر نهادن بمان و دستهای تو
 را در پیشگاه او و غمزد بصر او به زمین و متحشع
 و طاطا را سر او را عزت تو را متذلل و ابشک
 از سر او را آنچه تو اعلم به او را خضوع و وعد
 از سر او را آنچه تو احصی کردی از او را خشوع
 و استغاثت به تو از عظیمی که واقع شد بر او در
 علم تو و بیحی که فضاحت او را در حکم تو از سر او
 از سر او را لذات او را فزاید و اقامت تبعات او را
 فلزمش تا آنکه کربا الهی عدالت او را اعلاقت

بر او بخت و در هر بخت و در هر بخت و در هر بخت و در هر بخت
 بر او بخت و در هر بخت و در هر بخت و در هر بخت و در هر بخت
 بر او بخت و در هر بخت و در هر بخت و در هر بخت و در هر بخت

وَلَا يَسْتَغْضِبُ عَفْوُكَ اِرْزَعْفُوْتَ عَنْهُ وَحَنِيَّةُ

و بازگشت خیر از عفو تو و از عفو تو از او و از عفو تو از او

لَا اِنَّكَ الرَّبُّ الْكَرِيمُ الَّذِي لَا يَتَعَاظَمُهُ عَفْوُكَ

نه که تو را بزرگواری و بزرگواری تو را بزرگواری

الذَّنْبُ الْعَظِيمُ اللَّهُمَّ فَهَذَا اَنَا ذَا قَدْ جُنْتُكَ

گناه بزرگ خداوند منم و منم و منم و منم

مُطِيعًا لِأَمْرِكَ فِيمَا أَحْرَمْتَ بِهِ مِنَ الدَّعَاءِ

مطيع از امر تو در آنچه از تو نهی کردی

مُتَجَنِّبًا وَعَدَكَ فِيهَا وَعَدْتَ بِهِ مِنَ الْجَابَةِ

دور نگه داشتن از وعده تو در آن و وعده تو از آن

اِذْ تَقُولُ اَدْعُونِي اَسْتَجِبْ لَكُمْ اللَّهُمَّ فَضَّلْ

اگر بگویند مرا استجاب کن ای خداوند بزرگواری

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَالْقَبِي مَغْفِرَتِكَ كَمَا لَقَيْتَكَ

بر محمد و آل او و بر محمد و آل او و بر محمد و آل او

بِأَقْرَابِي وَارْفَعْنِي عَنْ مَصَارِعِ الذُّنُوبِ

از اقربای من و از ماصاری گناهان من

كَأَوْضَعْتُ لَكَ نَفْسِي وَاسْتَرْتِي بِسِتْرِكَ كَمَا

چون گذاشتم برای تو جان من و پنهان کردم مرا در پندرت

تَايَسْتَنِي عَزَا لَشِقَامِي اللَّهُمَّ وَثَبْتَ

در گم گشتن من از بیماری من ای خداوند و ثبات کردی

فِي طَاعَتِكَ نِيَّتِي وَاحْكُمْ فِي عِبَادَتِكَ بِصِيرَتِي

در طاعت تو نیت مرا و حکم کن در عبادت تو بر سیرت مرا

وَوَقِّفْنِي مِنَ الْأَعْمَالِ لِمَا تَغْسِلُ بِهِ دَنَسِي

و ایستادار مرا از اعمال برای آنچه با آن می شوی

الْخَطَا يَا عَنِّي وَتَوَقِّفْ عَلَى مِلَّتِكَ وَمِلَّةِ نَبِيِّكَ

گناهان من ایستادار مرا و ایستادار مرا بر مِلَّتِ تو و مِلَّتِ پیغمبر تو

مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا تَوَقَّيْتَنِي اللَّهُمَّ إِنِّي تَوْبُ

محمد و آل او ایستادار مرا ایستادار مرا ایستادار مرا

إِلَيْكَ فِي مَقَامِي هَذَا مِنْ بَكَائِ ذُنُوبِي وَ

بر تو ایستادار مرا ایستادار مرا ایستادار مرا

صَغَائِرُهَا وَبَوَاطِنُ سَيِّئَاتِي وَظَوَاهِرُهَا وَسَوَافِرُهَا

و بواطن بدیها و ظواهر بدیها و بواطن بدیها و ظواهر بدیها

زَلَّاتِي وَحَوَادِثُهَا تَوْبَةً مِّنْ لَا يَحْدِثُ نَفْسَهُ

گم گشتن من و حوادث بدیها توبه ایستادار مرا ایستادار مرا

بِمَعْصِيَةٍ وَلَا يَضْمُرُ أَنْ يَعُودَ فِي خَطِيئَةٍ وَقَدْ

ببر مصلحت من و بضم من ایستادار مرا ایستادار مرا

قُلْ يَا آلِهِي فِي مُحْكَمِ كِتَابِكَ إِنَّكَ تَقْبَلُ التَّوْبَةَ

از خداوند در محکم کتاب تو ای خدایان که تو قبول توبه را

عَزُّ عِبَادِكَ وَتَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَتُحِبُّ

از بزرگوار کردن عباد تو و بخشیدن از گناهان و دوست داشتن

التَّوَّابِينَ فَاقْبَلْ تَوْبَتِي كَمَا وَعَدْتَ

بازگشتکاران را پس بپذیر توبه مرا همانگونه که وعده کردی

وَاعْفُ عَنِ سَيِّئَاتِي كَمَا ضَمَنْتَ وَأَوْجِبْ لِي

و بخشش کن از گناهان من همانگونه که ضمانت کردی و واجب کن برای

مَحَبَّتِكَ كَمَا شَرَطْتَ وَلَكَ يَا رَبِّ شَرْطُ الْإِلَهِ

دوست داشتن تو همانگونه که شرط کردی و تو ای پروردگار شرط الهی

أَعُوذُ فِي مَكْرُوهِكَ وَضَمَانِي إِلَّا أَنْجِعَ

من پناه میجویم در بدو تو و ضمانت من را مگر آنکه نجات دهی

فِي مَذْمُومِكَ وَعَهْدِي أَنْ أَهْجُرَ جَمِيعَ

در مذموم تو و عهد من آنکه بگریزم از همه

مَعَاصِيكَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَعْلَمُ بِمَا عَمِلْتُ

ای خدایا تو دانی آنچه کردم

فَاغْفِرْ لِي مَا عَلِمْتَ وَاصْرِفْ بَقِيَّةَ رَحْمَتِكَ

پس بخشش کن از آنچه دانستی و بگردان بقیه رحمت خود

إِلَى مَا أَحْبَبْتَ اللَّهُمَّ وَعَلَى تَبِعَاتٍ قَدْ

به آنچه دوست داشتی ای خداوند و بر پیروی آنچه

حَفِظْتُهُمْ وَتَبِعَاتٍ قَدْ نَسِيْنَهُنَّ وَكُلُّهُنَّ

حفظ کردم ای خداوند و آنچه را که فراموش کردم و همه آنها

بِعَيْنِكَ أَلْقَى لِأَسْنَامٍ وَعَلَيْكَ الَّذِي لَا يَنْسُو فَعَوَّضُ

در نظارت تو ای خداوند آنچه را که فراموش کردم و آنچه را که فراموش نکردم

مِنْهَا أَهْلُهَا وَأَحْطَطُ عَنِّي وَزُرْهَا وَخَفِئُ

از آنها ای خداوند و بگریزم از آنها و بزرگوار کن مرا و پنهان کن مرا

عَنِّي ثَقُلْهَا وَأَعْصِمْنِي مِنْ أَنْ أَفَارِفَ مِثْلَهَا

از من ای خداوند و بگریزم از من و بگریزم از من

اللَّهُمَّ وَإِنَّهُ لَا وَفَاءَ لِي بِالتَّوْبَةِ إِلَّا بِعِصْمَتِكَ

ای خداوند و اینست که وفای من به توبه نیست مگر به عصمت تو

وَلَا اسْتِمْسَاكَ بِي عَنِ الْخَطَايَا إِلَّا عَن قَوْلِكَ

و نه استمساک من به تو از گناهان مگر از قول تو

فَقَوِّنِي بِقُوَّةِ كَافِيَةٍ وَتَوَلَّنِي بِعِصْمَةٍ مُنَافِعَةٍ

پس تقویت کن مرا با قوه کافی و توکل کن بر من با عصمت مفید

اللَّهُمَّ وَأَيُّمَا عَبْدٍ تَابَ إِلَيْكَ وَهُوَ فِي عِلْمِ

ای خداوند و هر کس که پشیمان شود به تو و او در علم

وَشَفِّعْ فِي خَطَايَايَ كَرَمَكَ وَعُدْ عَلَى سَيِّئَاتِي

و شفع کن در خطایای من کرم خود را و عدالت کن بر بدیهای من

بِعَفْوِكَ وَلَا تَخْزِنِي جَزَائِي مِنْ عُقُوبَتِكَ

ب عفو کن و نگذرد از من جزای من از عقوبت تو

وَابْسُطْ عَلَى طَوْلِكَ وَجَلِّلْنِي بِسِتْرِكَ وَافْعَلْ

و بسط کن بر طولت و جلالت من با پندارت و بکن

بِي فِعْلٍ عَزِيزٍ تَضَعُ إِلَيْهِ عَبْدٌ ذَلِيلٌ فَرَحَهُ

ب من کردار عزیز که بگذارد بر من بنده را بفرح خود

أَوْ غِنًى تَعْرِضُ لَهُ عَبْدٌ فَقِيرٌ فَعَثَهُ

او غنی کن که بگذرد بر من بنده را بفتنه خود

اللَّهُمَّ لَا خَفِيرَ لِي مِنْكَ فَلْيَخْفُرْ فِي عُرْكَ

ای خداوند منم که هیچ پناه دهنده مرا از تو نیست پس بپوشد مرا از عورت تو

وَلَا شَفِيعَ لِي إِلَيْكَ فَلْيَشْفَعْ لِي فَضْلُكَ قَدْ

و هیچ شفاعتی مرا به سوی تو نیست پس بشفاعت کن مرا بفضلت خود که

أَوْجَلَّتَنِي خَطَايَايَ فَلْيُوْثِقْ مِنِّي عَفْوُكَ فَمَا كُلُّ

که گشت بدیهای من بگشاید من را پس بگشاید من را بپندارت خود که

مَا نَطَقْتُ بِهِ عَنْ جَهْلِ مَنِي بِسُوءِ أَثَرِي وَلَا

که گفتم آن را از جهل من بدیهای من را از بدیهای من

نَسِيَانٍ لِمَا سَبَقَ مِنْ ذَمِيمٍ فَعَلِي لَكَ السَّمْعَ

از من بفرستی که از بدیهای من پیش از تو شنیده شد

سَمَاوَاتٍ وَمَنْ فِيهَا وَأَرْضُكَ وَمَنْ عَلَيْهَا مَا

آسمانها و من در آنها و زمین تو و من بر آنها را

أَظْهَرْتُ لَكَ مِنَ النَّدَمِ وَكَلَامُ إِلَيْكَ فِيهِ مِنْ

نشان دادم به تو از پشیمانی و کلامی که به تو در آن است

التَّوْبَةِ فَلَعَلَّ بَعْضَهُمْ بِرَحْمَتِكَ يَرْجُو لِسُوءِ

پشیمانی را که بعضی از آنها را بپندارت تو امید دارند

مَوْقِفِي أَوْ تَذَرِكُهُ الرِّقَّةُ عَلَى سُوءِ حَالِي فَيُنَا

موقعی من را یا بگذرد از من بپندارت تو بپندارت تو

مِنْهُ بَدْعُوهَ هِيَ أَسْمَعُ لَدَيْكَ مِنْ دُعَائِي أَوْ

از او بدعتی است که شنیده شد در نزد تو از دعا من

شَفَاعَتِي أَوْ كَدَّ عِنْدَكَ مِنْ شَفَاعَتِي تَكُونُ

شفاعت من یا بپندارت تو بپندارت تو

بِهَاجَاتِي مِنْ عَصَبِكَ وَقُوَّتِي بِرِضَاكَ اللَّهُمَّ

با نیازهای من از عصبت خود و قوت خود با رضایت خود ای خداوند

إِنْ يَكُنِ النَّدَمُ تَوْبَةً إِلَيْكَ فَأَنَا أَنْدَمُ النَّاسِ

اگر پشیمانی بپندارت تو است پس من پشیمانترین مردم هستم

وَأَنْ يَكُنِ الشَّرُّ لِمَعْصِدِكَ إِنَابَةً فَأَنَا أَوَّلُ

اول بسم الله الرحمن الرحيم اول

الْمُنِيبِينَ وَأَنْ يَكُنِ الْاِسْتِغْفَارُ حِطَّةً لِلذُّنُوبِ

بدرستی که اول بسم الله الرحمن الرحيم اول

فَاذْكُرْكَ مِنْ الْمُسْتَغْفِرِينَ اللَّهُمَّ فَكَمَا أَحْرَقَ

بدرستی که اول بسم الله الرحمن الرحيم اول

بِالتَّوْبَةِ وَضَمِنْتَ الْقَبُولَ وَحَثَّ عَلَى الدُّعَاءِ

بدرستی که اول بسم الله الرحمن الرحيم اول

وَوَعَدْتَ الْأَجَابَةَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاقْبَلْ

بدرستی که اول بسم الله الرحمن الرحيم اول

تَوْبَتِي وَلَا تَرْجِعْنِي مَرْجِعَ الْخَيْبَةِ مِنْ رَحْمَتِكَ

بدرستی که اول بسم الله الرحمن الرحيم اول

إِنَّكَ أَنْتَ الثَّوَابُ عَلَى الْمَذْنُوبِينَ وَالْجِيمُ لِلْخَاطِئِينَ

بدرستی که اول بسم الله الرحمن الرحيم اول

الْمُنِيبِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَمَا هَدَيْتَنِي

بدرستی که اول بسم الله الرحمن الرحيم اول

بِهِ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَمَا اسْتَنْقَذْتَنِي بِهِ

بدرستی که اول بسم الله الرحمن الرحيم اول

وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَوةً تَشْفَعُ لَنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ

بدرستی که اول بسم الله الرحمن الرحيم اول

وَيَوْمَ الْفَاقَةِ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ

بدرستی که اول بسم الله الرحمن الرحيم اول

شَيْءٍ قَدِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ يَسِيرٌ

بدرستی که اول بسم الله الرحمن الرحيم اول

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ صَلَّوْا بِاللَّيْلِ لِنَفْسِكُمْ

بدرستی که اول بسم الله الرحمن الرحيم اول

اللَّهُمَّ يَا ذَا الْمُلْكِ الْمُتَّيِّدِ بِالْخُلُودِ وَالسُّلْطَانِ

بدرستی که اول بسم الله الرحمن الرحيم اول

الْمُنْتَمِعِ بِغَيْرِ جُنُودٍ وَلَا آعْوَانٍ وَالْعِزِّ الْبَاقِ

بدرستی که اول بسم الله الرحمن الرحيم اول

عَلَى مَرِّ الدَّهْرِ وَخَوَالِي الْأَعْوَامِ وَمَوَاضِعِ

بدرستی که اول بسم الله الرحمن الرحيم اول

الْأَزْمَانِ وَالْأَيَّامِ غَرْ سُلْطَانِكَ عَنِ الْأَحَدِ

بدرستی که اول بسم الله الرحمن الرحيم اول

لَهُ بِأَوْلِيَّةٍ وَلَا مُنْهَى لَهُ بِأَخْرَجْتَهُ وَأَسْتَعْلَى

بدرستی که اول بسم الله الرحمن الرحيم اول

فَاَوْقَعَنِي وَقَدْ هَرَبْتُ إِلَيْكَ مُرْصَعًا زِدْنِي نُوبَ

پس او چنانچه در بند بودم و گریختن را کردم به تو در آن وقت که مرا در بند داشتی

مُؤَبَّقَةً وَبَكَارِ أَعْمَالٍ مُرْدِيَةٍ حَتَّى إِذَا قَارَفْتُ

و در آن وقت که مرا در بند داشتی و بکار اعمال من را میگردانیدی تا آنکه من خوابم

مَعْصِيَتِكَ وَاسْتَوْجِبْتُ بِسُوءِ سَعْيٍ سَخَطَكَ

و من را از اطاعت تو محروم ساختی و به خاطر بدی من از تو عتاب دیدم

فَتَلَّ عَنِّي عِذَارَ غُدْرِهِ وَتَلَقَّانِي بِكَلِمَةِ كَفَرِهِ

پس مرا از عذر او محروم ساختی و مرا با کلمه کفر او ملاقات کردی

وَقَوْلِي الْبَرَاءَةَ مِنِّي وَادْبِرْ مُوَلِّيَا عَنِّي فَاصْحَرَنِي

و مرا از تو بیگانه ساختی و مرا از دوستان من دور ساختی تا آنکه من بیدار شوم

لِغَضَبِكَ فَرِيدًا وَآخِرَ حَيِّ إِلَى فَنَاءِ نَفْسِكَ

به خاطر خشم تو من را تنها گذاشتی و مرا تا آخر حیات من تا نابودی نفس من

طَرِيدًا لَا شَفِيعَ يَشْفَعُ لِي إِلَيْكَ وَلَا خَفِيرَتِي

من را تنها گذاشتی و مرا تا آخر حیات من تا نابودی نفس من

عَلَيْكَ وَلَا حِصْنَ يَحْجُبُنِي عَنْكَ وَلَا مَلَأَ ذَا لِحْيَا

و مرا تا آخر حیات من تا نابودی نفس من

إِلَيْهِ مِنْكَ فَهَذَا مَقَامُ الْعَانِدِ بَكَ وَحَمَلُ

و اینست مقام آنکه در برابر تو عذاب شود و بار بردارد

الْمُعْرِفِ لَكَ فَلَا يَضِيقَنَّ عَنِّي فَضْلُكَ وَلَا

آنکه مرا از معرفت تو محروم کند و مرا از فضل تو تنگ نکند

يَقْصُرَنَّ دُونِي عَفْوُكَ وَلَا أَكْرَأُ خَيْبَ عِبَادِكَ

و مرا از عفو تو تنگ نکند و مرا از خیر عباد تو کمتر نکند

الْمُتَّابِينَ وَلَا أَقْطُ وَفُودَكَ الْأَمِلِينَ وَاعْفُ

و مرا از متابعت تو تنگ نکند و مرا از وفود تو کمتر نکند و عفو کن

لِي إِنَّكَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ أَمَرْتَنِي

و مرا از متابعت تو تنگ نکند و مرا از وفود تو کمتر نکند و عفو کن

فَرَكْتُ وَنَهَيْتَنِي فَرَكْتُ وَسَوَّلَ لِي الْخَطَا

و مرا از متابعت تو تنگ نکند و مرا از وفود تو کمتر نکند و عفو کن

خَاطِرُ السُّوءِ فَفَرَحْتُ وَلَا أَسْتَشْهَدُ عَاصِيًا

و مرا از متابعت تو تنگ نکند و مرا از وفود تو کمتر نکند و عفو کن

نَهَارًا أَسْتَجِيرُ بِمُحَمَّدٍ لَيْلًا وَلَا شَيْءَ عَلَى بَاطِلٍ

و مرا از متابعت تو تنگ نکند و مرا از وفود تو کمتر نکند و عفو کن

سُنَّةَ حَاشَا فَرُوضِكَ الْبَنِي مُرْضِعَهَا هَلَكَ

و مرا از متابعت تو تنگ نکند و مرا از وفود تو کمتر نکند و عفو کن

وَلَسْتُ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِفَضْلِ نَافِلَةٍ مَعَ كَثِيرٍ

و مرا از متابعت تو تنگ نکند و مرا از وفود تو کمتر نکند و عفو کن

مَا غَفَلَكَ مِنْ زَوَايِفِ فُرُوضِكَ وَتَعَدَّيْتُ
 عَزَمَقَامَاتِ حُدُودِكَ إِلَى حُرْمَاتِ شَهْكُنَا
 وَجَاثِرِ ذُنُوبِ اجْتِرَاحِهَا كَأَنَّكَ عَافِيَتُكَ لِي
 مِنْ فَضَائِحِهَا سِتْرًا وَهَذَا مَقَامُ مَرَاتِحِي
 لِنَفْسِي مِنْكَ وَسَخِطَ عَلَيْهَا وَرَضِيَ عَنْكَ
 فَتَلَقَّاكَ بِقُبُرِ خَاشِعَةٍ وَرَقَبَةٍ خَاضِعَةٍ
 وَظَهَرَ مُثْقِلٌ مِنَ الْخَطَايَا وَاقْفَاءٌ بَيْنَ الرِّغْبَةِ
 إِلَيْكَ وَالرَّهْبَةِ مِنْكَ وَأَنْتَ أَوَّلِي مَرْجَاهُ
 وَأَحَقُّ مَرْخَشِيهِ وَأَتَقَاهُ فَأَعْطَنِي يَا رَبِّ مَا

در مقام از تو ایستاده و از خطای من پشیمان و از تو بترسم و از تو بترسم و از تو بترسم

مَا رَجَوْتُ وَأَمْنِي مَا حَدَرْتُ وَعَدَّ عَلَيَّ
 بَعَائِدَتِكَ وَخَمَلِكَ أَنْتَ أَكْرَمُ الْمَسْئُولِينَ لِلَّهِمَّ
 وَأَذْسِرْ تَنَبُّيَ بَعْفُوكَ وَتَعَمَّدْ تَنَبُّيَ بِفَضْلِكَ
 فِي دَارِ الْفَنَاءِ بِحَضْرَةِ الْأَكْفَاءِ فَاجِرُنِي
 مِنْ فِضَائِحِ دَارِ الْبَقَاءِ عِنْدَ مَوَاقِفِ
 الْأَشْهَادِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالرُّسُلِ
 الْمَكْرُمِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ مِنْ جَارِ
 كُنْتُ كَأَتَمِّهِ سَيِّئَاتِي وَمِنْ ذِي دَحْمِ كُنْتُ
 أَحْتَشِمُ مِنْهُ سِرِّي لِي لَمْ تَقِ بِهَمِّ رَبِّ فِي السِّرِّ

ایستاده و از تو بترسم و از تو بترسم و از تو بترسم

عَلَى وَثَقْتُ بِكَ رَبِّ فِي الْمَغْفِرَةِ لِي وَانْتَ

بر من واثق گشتم بر تو ای پروردگار من در مغفرت و ای پروردگار من

أُولَى مَنْ وَثِقَ بِهِ وَأَعْطَى مَنْ رَغِبَ إِلَيْهِ وَ

اولی از سرگشته که در او وثوق است و ای پروردگار من که به من عطا کردی و ای پروردگار من که به من رغبت داشتی

أَرْوَفُ مَنْ اسْتَرْحَمَ فَأَرْحَمِ اللَّهُمَّ وَانْتَ

مهربانترین از آن که استرحم کرد و ای پروردگار من که مهربانتر از تو نیستی

حَدَرْتَنِي مَاءٌ مَهِينًا مِنْ صُلْبٍ مُضْطَاقٍ

ای پروردگار من که مرا با آب بزرگوارانه از شکم مضطرب و مضطرب

الْعِظَامِ حَرَجَ الْمَسَالِكِ إِلَى رَحِمِ ضَيْقَةٍ سَتَرْتَهَا

از استخوانها راه مسالک را به رحم ضیق که پنهان کردی

بِالْحَبِّ تُصَرِّفُنِي حَالًا عَنْ حَالٍ حَتَّى أَنْتَهَيْتَ بِي إِلَى

با حب که تو مرا از حال به حال میگردانی تا آنکه مرا به آخرت

تَمَامِ الصُّورَةِ وَأَثَبْتَ فِي الْجَوَارِحِ كَمَا نَعَيْتَ فِي

تمام صورت و ای پروردگار من که در اندامها همانکه در

كِتَابِكَ نُطْفَةَ ثُمَّ عِلْقَةً ثُمَّ مَضْغَةً ثُمَّ عِظْمًا

در کتاب تو نطفه را و ای پروردگار من که علقه را و ای پروردگار من که مضغه را و ای پروردگار من که استخوان را

ثُمَّ كَسَوْتَ الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْتَ بَنِي خَلْقًا آخَرَ

و ای پروردگار من که استخوانها را با گوشت پوشانیدی و ای پروردگار من که بنی خلاق را آفریدی

كَمَا شِئْتَ حَتَّى إِذَا اجْتَمَعْتُ إِلَى رِذْقِكَ وَلَمْ

همانکه خواستی تا آنکه چون من به رزق تو گشتم و ای پروردگار من که

اسْتَعْنِ عَرِغِيَاثَ فَضْلِكَ جَعَلْتَ لِي قُوَّتًا

استغنی نمودم از تو با فضل تو که تو مرا قوتی

مِنْ فَضْلِ طَعَامٍ وَشَرَابٍ أَجْرِيتهُ لِأَمْنِكَ إِلَهِي

از فضل طعام و شراب که تو مرا ای پروردگار من که مرا ای پروردگار من که

اسْكَنْتَنِي جَوْفَهَا وَأَوْدَعْتَنِي قَرَارَ رَحِمِهَا

ای پروردگار من که مرا در شکم خود آسودیدی و ای پروردگار من که مرا در رحم خود قرار دادی

وَلَوْ تَكَلَّفُ يَا رَبِّ فِي تِلْكَ الْحَالِ إِلَى حَوْلِي

و ای پروردگار من که اگر تو در آن حال به من بیای

أَوْ تَضْطَرَّنِي إِلَى قُوَّتِي لَكَانَ الْحَوْلُ عَفْوِي مَعْرُوكًا

و ای پروردگار من که اگر تو مرا به قوت خود بگردانی ای پروردگار من که ای پروردگار من که

وَلَكَأَنَّ الْقُوَّةَ مِنْ بَعِيدِكَ فَعَدَّوْتَنِي

و ای پروردگار من که قوت از دور تو است و ای پروردگار من که مرا

بِفَضْلِكَ غَدَاءَ الْبَرِّ اللَّطِيفِ تَفْعَلُ ذَلِكَ بِي

با فضل تو که تو مرا با برترین لطیفی و ای پروردگار من که تو مرا

تَطَوَّلًا عَلَى الْغَايَةِ هَذِهِ لَا أَعْدَمُ بَرَكَةً وَلَا

تو مرا با برترین برکت و ای پروردگار من که تو مرا با برترین برکت و ای پروردگار من که تو مرا

يُطِيعُنِي حَسَنُ صَبِيْعِكَ وَلَا تَنَازَعُكَ مَعَ ذَلِكَ

در این آیه است سبک و آسان و در این آیه است دشواری

ثَقَتِي فَأَتَقَرَّغُ مَا هُوَ أَحْظِي لِي عِنْدَكَ قَدْ مَلَكَ

در این آیه است سبک و آسان و در این آیه است دشواری

الشَّيْطَانُ عِنَانِي فِي سُوءِ الظَّنِّ وَضَعِفَ

در این آیه است سبک و آسان و در این آیه است دشواری

الْيَقِينِ فَأَنَا أَشْكُو سُوءَ مُجَاوَرَتِهِ لِي وَطَاعَةٌ

در این آیه است سبک و آسان و در این آیه است دشواری

نَفْسِي لَهُ وَأَسْتَعِصِمُكَ مِنْ مَلَكَ كَيْدِهِ

در این آیه است سبک و آسان و در این آیه است دشواری

وَأَتَضَرَّعُ إِلَيْكَ فِي أَنْ تُسَهِّلَ لِي رِزْقِي سَبِيلًا

در این آیه است سبک و آسان و در این آیه است دشواری

فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى ابْنِدَانِكَ بِالْإِعْمِ الْجَسَامِ وَالْهَامِلِ

در این آیه است سبک و آسان و در این آیه است دشواری

الشُّكْرَ عَلَى الْإِحْسَانِ وَالْإِنْعَامِ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

در این آیه است سبک و آسان و در این آیه است دشواری

وَالِهِ وَسَهِّلْ عَلَى رِزْقِي وَأَنْ تُفَنِّغَنِي بِفَقْدِي

در این آیه است سبک و آسان و در این آیه است دشواری

لِي وَأَنْ تُصَيِّفَنِي بِحَضْرَتِي فِيمَا قَسَمْتَ لِي وَأَنْ

در این آیه است سبک و آسان و در این آیه است دشواری

تَجْعَلَ مَا ذَهَبَ مِنْ جِسْمِي وَعُمْرِي فِي سَبِيلِ

در این آیه است سبک و آسان و در این آیه است دشواری

طَاعَتِكَ إِنَّكَ خَيْرُ الرَّاغِبِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ

در این آیه است سبک و آسان و در این آیه است دشواری

بِكَ مِنْ نَارٍ تَغْلَطُ بِهَا عَلَى مَنْ عَصَاكَ وَ

در این آیه است سبک و آسان و در این آیه است دشواری

تَوَعَّدَتْ بِهَا مَنْ صَدَفَ عَنْ رِضَاكَ وَمِنْ نَارِ

در این آیه است سبک و آسان و در این آیه است دشواری

نُورِهَا ظِلَّةٌ وَهَيْئَتُهَا أَلِيمٌ وَبَعِيدُهَا قَرِيبٌ

در این آیه است سبک و آسان و در این آیه است دشواری

وَمِنْ نَارٍ يَأْكُلُ بَعْضُهَا عَلَى بَعْضٍ وَمِنْ نَارِ

در این آیه است سبک و آسان و در این آیه است دشواری

نَذْرِ الْعِظَامِ رَمِيمًا وَتَشْقَى أَهْلَهَا حَمِيمًا وَمِنْ

در این آیه است سبک و آسان و در این آیه است دشواری

نَارٍ لَا يَبْقَى عَلَى مَنْ تَضَرَّعَ إِلَيْهَا وَلَا تَزَمُّ مَنْ

در این آیه است سبک و آسان و در این آیه است دشواری

اسْتَغْفِرُهَا وَلَا تَقْدِرُ عَلَى التَّخْفِيفِ عَمَّنْ

عبد محمد بن محمد ازاد در بند بر کتب

خَشَعَ لَهَا وَاسْتَسْلَمَ إِلَيْهَا نَلْقَى سُكَّانَهَا بِأَحْرَى

ازاد در بند بر کتب ازاد در بند بر کتب

مَا لَدَيْهَا مِنْ أَلِيمِ النَّكَالِ وَشَدِيدِ الْوَبَالِ وَ

ازاد در بند بر کتب ازاد در بند بر کتب

اعُوذُ بِكَ مِنْ عِقَابِهَا الْفَاحِشَةِ وَحَيَاتِهَا

ازاد در بند بر کتب ازاد در بند بر کتب

الصَّالِقَةِ بَيْنَ بَابِهَا وَشَرَابِهَا الَّذِي يَقْطَعُ

ازاد در بند بر کتب ازاد در بند بر کتب

أَمْعَاءَ وَافْتَدَى سُكَّانَهَا وَيَنْزِعُ قُلُوبَهُمْ

ازاد در بند بر کتب ازاد در بند بر کتب

وَاسْتَهْدِيكَ لِمَا بَاعَدَ مِنْهَا وَآخَرَعْنَهَا اللَّهُمَّ

ازاد در بند بر کتب ازاد در بند بر کتب

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْرِئْ مِنْهَا بِفَضْلِ حَمْدِكَ

ازاد در بند بر کتب ازاد در بند بر کتب

وَاقْلِبْنِي عَشْرًا بِحُسْنِ إِقْلَابِكَ وَلَا تَخْذُلْنِي يَا

ازاد در بند بر کتب ازاد در بند بر کتب

ازاد در بند بر کتب ازاد در بند بر کتب

ازاد در بند بر کتب ازاد در بند بر کتب

ازاد در بند بر کتب ازاد در بند بر کتب

يَا خَيْرَ الْخَيْرِينَ إِنَّكَ تَقِي الْكَرْبِيَّةَ وَتَعْطِي الْحَسَنَةَ

ازاد در بند بر کتب ازاد در بند بر کتب

وَتَفْعَلُ مَا تُرِيدُ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ

ازاد در بند بر کتب ازاد در بند بر کتب

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ إِذَا ذُكِرَ الْأَبْرَارُ وَصَلِّ

ازاد در بند بر کتب ازاد در بند بر کتب

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ مَا اخْتَلَفَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ صَلِّ

ازاد در بند بر کتب ازاد در بند بر کتب

لَا يَنْقُطُ مَدَدُهَا وَلَا يَحْصِي عَدْدُهَا صَلَوةٌ

ازاد در بند بر کتب ازاد در بند بر کتب

تَشْجُرُ الْهَوَاءِ وَيَمَلَأُ الْأَرْضَ وَالسَّمَاءَ صَلِّ اللَّهُ

ازاد در بند بر کتب ازاد در بند بر کتب

عَلَيْهِ وَآلِهِ حَتَّى يَرْضَى وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

ازاد در بند بر کتب ازاد در بند بر کتب

بَعْدَ الرِّضَا صَلَوةٌ لِأَحَدٍ لَهَا وَلَا مُنْتَهَى يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

ازاد در بند بر کتب ازاد در بند بر کتب

وَجِزْئًا عَلَيْهِ فِي الْأَسْتِخَارَةِ

ازاد در بند بر کتب ازاد در بند بر کتب

ازاد در بند بر کتب ازاد در بند بر کتب

ازاد در بند بر کتب ازاد در بند بر کتب

ازاد در بند بر کتب ازاد در بند بر کتب

ازاد در بند بر کتب ازاد در بند بر کتب

فَلَمْ تَشْهَرْهُ وَارْتَكَبَ الْفَاحِشَةَ فَلَمْ تَقْضِهُ
 بِسُوءِ الْفَعْلِ وَارْتَكَبَ الْفَاحِشَةَ لَمْ يَشْهَرْهُ
 وَتَسْتَرِبِ الْمُسَاوِي فَلَمْ تَدُلُّ عَلَيْهِ كَمْ تَهَيَّ لَكَ
 دُرُودِ شَهْرَهُ بِرَبِّهِ بِسُوءِ الْفَعْلِ وَارْتَكَبَ الْفَاحِشَةَ لَمْ يَشْهَرْهُ
 قَدْ آتَيْنَاهُ وَاحِرًا قَدْ وَفَّقْنَا عَلَيْهِ فَعَدَّ نِيَاهُ
 كَلَامِهِمْ أَوْ رَأَى وَكَانَ كَيْفَ تَزَيَّنَّ لَكَ بِرَبِّهِ بِسُوءِ الْفَعْلِ وَارْتَكَبَ الْفَاحِشَةَ لَمْ يَشْهَرْهُ
 وَسَيِّئَةً اكْتَسَبْنَاهَا وَخَطِيئَةً ارْتَكَبْنَاهَا
 وَبِهِ كَلَامُ رَبِّهِ وَكَانَ كَيْفَ تَزَيَّنَّ لَكَ بِرَبِّهِ بِسُوءِ الْفَعْلِ وَارْتَكَبَ الْفَاحِشَةَ لَمْ يَشْهَرْهُ
 كُنْتُ الْمُطَّلِعَ عَلَيْهَا دُونَ لَنَا ظَهْرَيْنِ وَالْقَادِرُ
 بِرَبِّهِ قَادِرُهُ بِرَبِّهِ وَكَانَ كَيْفَ تَزَيَّنَّ لَكَ بِرَبِّهِ بِسُوءِ الْفَعْلِ وَارْتَكَبَ الْفَاحِشَةَ لَمْ يَشْهَرْهُ
 عَلَى إِعْلَانِهَا فَوْقَ الْقَادِرِينَ كَأَنَّ غَافِيَتِكَ
 بِرَبِّهِ كَادِرِينَ بِرَبِّهِ وَكَانَ كَيْفَ تَزَيَّنَّ لَكَ بِرَبِّهِ بِسُوءِ الْفَعْلِ وَارْتَكَبَ الْفَاحِشَةَ لَمْ يَشْهَرْهُ
 لَنَا حِجَابًا دُونَ بَصَارِهِمْ وَرَدَمًا دُونَ أَسْمَانِهِمْ
 بِرَبِّهِ كَادِرِينَ بِرَبِّهِ وَكَانَ كَيْفَ تَزَيَّنَّ لَكَ بِرَبِّهِ بِسُوءِ الْفَعْلِ وَارْتَكَبَ الْفَاحِشَةَ لَمْ يَشْهَرْهُ
 فَاجْعَلْ مَا سَتَرْتَ مِنَ الْعَوْرَةِ وَأَخْفَيْتَ مِنَ
 بِرَبِّهِ كَادِرِينَ بِرَبِّهِ وَكَانَ كَيْفَ تَزَيَّنَّ لَكَ بِرَبِّهِ بِسُوءِ الْفَعْلِ وَارْتَكَبَ الْفَاحِشَةَ لَمْ يَشْهَرْهُ
 الذَّخِيلَةِ وَأَعْظَا لَنَا وَزَا جِرَاعِنِ سَوْءِ الْخُلُقِ
 دُرُودِ شَهْرَهُ بِرَبِّهِ بِسُوءِ الْفَعْلِ وَارْتَكَبَ الْفَاحِشَةَ لَمْ يَشْهَرْهُ

وَأَقْرَافِ الْخَطِيئَةِ وَسَعِيَ إِلَى التَّوْبَةِ الْمَاجِيَةِ
 بِرَبِّهِ كَادِرِينَ بِرَبِّهِ وَكَانَ كَيْفَ تَزَيَّنَّ لَكَ بِرَبِّهِ بِسُوءِ الْفَعْلِ وَارْتَكَبَ الْفَاحِشَةَ لَمْ يَشْهَرْهُ
 وَالطَّرِيقِ الْمَحْمُودَةِ وَقَرِّبِ الْوَقْتَ فِيهِ وَلَا تَسْمُنَا
 دُرُودِ شَهْرَهُ بِرَبِّهِ بِسُوءِ الْفَعْلِ وَارْتَكَبَ الْفَاحِشَةَ لَمْ يَشْهَرْهُ
 الْغَفْلَةَ عَنْكَ إِنَّا إِلَيْكَ رَاغِبُونَ وَمِنَ الذُّنُوبِ
 بِرَبِّهِ كَادِرِينَ بِرَبِّهِ وَكَانَ كَيْفَ تَزَيَّنَّ لَكَ بِرَبِّهِ بِسُوءِ الْفَعْلِ وَارْتَكَبَ الْفَاحِشَةَ لَمْ يَشْهَرْهُ
 نَاقِبُونَ وَصَلِّ عَلَى خَيْرَتِكَ اللَّهُمَّ مِنْ خَلْقِكَ
 بِرَبِّهِ كَادِرِينَ بِرَبِّهِ وَكَانَ كَيْفَ تَزَيَّنَّ لَكَ بِرَبِّهِ بِسُوءِ الْفَعْلِ وَارْتَكَبَ الْفَاحِشَةَ لَمْ يَشْهَرْهُ
 مُحَمَّدٍ وَعِيسَى الصَّفْوَةِ مِنْ بَرِيَّتِكَ الطَّاهِرِينَ
 بِرَبِّهِ كَادِرِينَ بِرَبِّهِ وَكَانَ كَيْفَ تَزَيَّنَّ لَكَ بِرَبِّهِ بِسُوءِ الْفَعْلِ وَارْتَكَبَ الْفَاحِشَةَ لَمْ يَشْهَرْهُ
 وَاجْعَلْنَا اللَّهُمَّ سَامِعِينَ وَمُطِيعِينَ كَمَا آخَرْتَ
 بِرَبِّهِ كَادِرِينَ بِرَبِّهِ وَكَانَ كَيْفَ تَزَيَّنَّ لَكَ بِرَبِّهِ بِسُوءِ الْفَعْلِ وَارْتَكَبَ الْفَاحِشَةَ لَمْ يَشْهَرْهُ
 وَرَبِّ عَالَمِينَ الرَّضَا إِذَا نَظَرَ إِلَى عَمَلِكَ
 بِرَبِّهِ كَادِرِينَ بِرَبِّهِ وَكَانَ كَيْفَ تَزَيَّنَّ لَكَ بِرَبِّهِ بِسُوءِ الْفَعْلِ وَارْتَكَبَ الْفَاحِشَةَ لَمْ يَشْهَرْهُ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَضِيَ بِحُكْمِ اللَّهِ شَهِدْتُ أَنَّ اللَّهَ
 بِرَبِّهِ كَادِرِينَ بِرَبِّهِ وَكَانَ كَيْفَ تَزَيَّنَّ لَكَ بِرَبِّهِ بِسُوءِ الْفَعْلِ وَارْتَكَبَ الْفَاحِشَةَ لَمْ يَشْهَرْهُ
 قَسَمَ مَعَاشِرَ عِبَادِهِ بِالْعَدْلِ وَآخَذَ عَلَى
 بِرَبِّهِ كَادِرِينَ بِرَبِّهِ وَكَانَ كَيْفَ تَزَيَّنَّ لَكَ بِرَبِّهِ بِسُوءِ الْفَعْلِ وَارْتَكَبَ الْفَاحِشَةَ لَمْ يَشْهَرْهُ

جَمِيعَ خَلْقِهِ بِالْفَضْلِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

برج مقصود او برکت برسد و حسنات بر محمد

وَالِهِ وَلَا تَقْنِيَنِي بِمَا أَعْطَيْتَهُمْ وَلَا تَقْنِيَنِي بِمَا مَنَعَنِي

دال او او نشه بدار بر بجز او دسه است از او نشه بدار بر

بِمَا مَنَعَنِي فَأَحْسِدْ خَلْقَكَ وَأَغْطِ حُكْمَكَ

بجز مخرج کردی بر بر سر بجز بر غفلت از او شام سلم بر

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَطَيِّبْ بَقِيَّاتِكَ

حسنه او بر صورت ده بر محمد دال او و غفلت کل بقضات بر

نَفْسِي وَوَسِّعْ بِمَوَاقِعِ حُكْمِكَ صَدْرِي وَهَبْ

نفس او و وسع کردن بر موضع علم بر بسند او او بکشتن

لِي الثِّقَةَ لِأَقْرَبِ مَعَهَا بَانَ قَضَائِكَ لَمْ يَجْرِ إِلَّا

و غفلت او نشه او بکشتن او غفلت او نشه او بکشتن

بِالْخَيْرَةِ وَاجْعَلْ شُكْرِي لَكَ عَلَى مَا زَوَيْتَ

بجز او او بکشتن او بکشتن او بکشتن

عَنِّي أَوْ فَرَمَنْ شُكْرِي إِيَّاكَ عَلَى مَا خَوَّلْتَنِي

او بکشتن او بکشتن او بکشتن او بکشتن

وَأَعْصِمْنِي مِنْ أَنْ أَظُنَّ بِذِي عَدَمٍ خَسَاسَةً

او بکشتن او بکشتن او بکشتن او بکشتن

أَوْ أَظُنَّ بِصَاحِبِ تَرْقٍ فَضْلًا فَإِنَّ الشَّرِيفَ

او ظنم بر بکشتن او بکشتن او بکشتن

مَنْ شَرَّفَنَاهُ طَاعَتُكَ وَالْعَزِيزُ مَنْ أَعَزَّنَاهُ

او بکشتن او بکشتن او بکشتن او بکشتن

عِبَادَتُكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَمَتَّعْنَا بِتَرْقٍ

عبادت تو بر سر صورت او بر محمد دال او او بکشتن او بکشتن

لَا تَقْدُ وَأَيُّدُنَا بِعِزِّ لَا يُفْقَدُ وَأَسْرَحْنَا فِي

او بکشتن او بکشتن او بکشتن او بکشتن

مَلِكِ الْأَبْدَانِ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ الصَّمَدِ الَّذِي

او بکشتن او بکشتن او بکشتن او بکشتن

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَكَ كُفُوًا أَحَدٌ

او بکشتن او بکشتن او بکشتن او بکشتن

وَمِنْ جَمَاعَةِ أَنْظَرِ السَّخَاةَ لِي بِرُصُوفِ الْعَمَلِ

او بکشتن او بکشتن او بکشتن او بکشتن

اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَيْنِ أَيْتَانِ مِنْ أَيْتَانِكَ وَهَذَيْنِ

او بکشتن او بکشتن او بکشتن او بکشتن

عَوْنَانِ مِنْ أَعْوَانِكَ يَنْتَدِرَانِ طَاعَتَكَ

او بکشتن او بکشتن او بکشتن او بکشتن

برکت نفق اندوه! عجب بنده ضرور بند پس مباد است! این ص

پروان چہ دہشت ن مارا بین ہر و بکر

محمد رضا صدرالتحقیق محمد وال آقا و فرزند آقا میرزا شفیع

این ابرو را در کف این و بگردان این از آن از آن این

حضرت ان در میان ما را در آن ایام و مغرب

۱. معیشت پر مبنی ہر

بر آنکه این ابراهیم عزیزت در ستاد آن و بر ارضم بر سر چرخ گردانند از حرم

در عصب و در دماغ و در چشم و در مال و در غفر و در

سرید زه چشم به سر نزلان و بر آید اینها عرق حوض

علي

۱. محمدان خداوند

لیک آب وادون نو دہسہ دان کن حشم سینہ ۱۱۱ ۱۱۲ سے نو

شکل از : از خط بصری و قطع کن از آن

بسم الله الرحمن الرحيم

کرم که نهاده باشند است نزد کجا عبور از دفع کنند با بن

کرم از این است که در این کتاب

برای خدمت و علم مفید است آنچه از او گذشت در هر یک از او گذشت

پسر دوزخ بود به آنچه که دانشی دارد از حق و دوزخ شکر

در پنجم داده مارا در غنم خود پس از آن حدی که باز کنیزد

1895

الْحَامِدِينَ وَرَأَاهُ حَمْدًا يَمْلَأُ أَرْضَهُ وَسَمَاءَهُ

حمد کنندگان را و دید آن حمد که پر کند زمین و آسمان را

إِنَّكَ الْمَنَّانُ يُحْسِمُ الْمِنَ الْوَهَّابُ الْعَظِيمُ

بدین که دهنده نعمت بدین روزگار بخت دهنده بزرگوار

النِّعَمُ الْقَابِلُ يَسِيرُ الْحَمْدُ الشَّاكِرُ قَلِيلُ الشُّكْرِ

نعمت پادشاه سپهر حمد شاکر اندک شکر

الْحُسْنُ الْجَلْدُ الطَّوْلُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَيْلَ الْمَصِيرِ

بخت بخت کننده خدایت بخت بخت خدا که در بر نیست بخت

وَمِنْ عَمَّا إِذَا عَفِيَ بِاللَّهِ عَصِيرُ الشُّكْرِ

اللَّهُمَّ إِنْ أَحَدًا لَا يَبْلُغُ مِنْ شُكْرِكَ غَايَةً إِلَّا

خداوند اگر یکی را نرسد از شکر تو به سرحد

حَصَلَ عَلَيْهِ مِنْ إِحْسَانِكَ مَا يَلْزِمُهُ شُكْرًا وَلَا

رسد بر او از احسان تو آنکه لازم کند او را شکر و

يَبْلُغُ مَبْلَغًا مَرطًا عَمَلِكَ وَإِنْ أَجْهَدَ الْإِكَانَ

نرسد به مراد کار تو و اگر بخت آید که بیشتر

مُقَصِّرًا دُونَ سِتِّ حَقَاكَ فَاشْكُرْ عِبَادَكَ

بخت کننده را در ست حقت کمتر پس شکر کن بندگان را

عذره

عَاجِزٌ عَزَّ شُكْرُكَ وَأَعْبَدُهُمْ مُقَصِّرٌ عَمَّا

عاجز در شکر تو و عبادت کنندگان را

لَا يَجِبُ لِأَحَدٍ أَنْ تَغْفِرَ لَهُ بِاسْتِحْقَاقِهِ وَلَا أَنْ

واجب نهد بر کسی که از کسی بخواهد که بخشد او را و

تَرْضَى عَنْهُ بِاسْتِجَابَةٍ مَنْ غَفَرَ لَهُ فَيَطْوِلُكَ

خشنود و بپذیرد از آن که بخشد او را و بزرگوار کند او را

وَمِنْ رَضِيَتْ عَنْهُ فَيَفْضِلُكَ تَشْكُرُ بِسِرِّ مَا

و از آن که بپذیرد از او پس بپذیرد از او و بزرگوار کند او را

شَكَرَتَهُ وَيُثَبِّتُ عَلَى قَلِيلٍ مَا تُطَاعُ فِيهِ

بزرگوار کند او را و ثواب دهد بر او و بزرگوار کند او را

حَقٌّ كَانَ شُكْرُ عِبَادِكَ الَّذِي أَوْجَبَتْ عَلَيْهِ

آنکه بزرگوار کند او را و ثواب دهد بر او و بزرگوار کند او را

ثَوَابُهُمْ وَأَعْظَمَتْ عَنْهُ جَزَائُهُمْ أَحْرَمَكَ كُؤَا

ثواب بدین را و بزرگوار کند او را و بزرگوار کند او را

اسْطِطَاعَةَ الْأَمْتِنَاعِ مِنْهُ دُونَكَ فَكَافِيَهُمْ

خداوند بزرگوار کند او را و بزرگوار کند او را

أَوَّلَهُ بِكَ سَبَبُهُ يَدُكَ فَإِزْنُهُمْ بَلْ مَلَكَتْ يَا

بزرگوار کند او را و بزرگوار کند او را

يَا إِلَهِي آخِرُهُمْ قَبْلَ أَنْ يَمْلِكُوا عِبَادَتَكَ وَ

یا الهی آخره را پیش از آنکه بملک شوند عبادت تو

أَعْدَدْتَ ثَوَابَهُمْ قَبْلَ أَنْ يُفِيضُوا فِي طَاعَتِكَ

آماده ساختی ثواب ایشان را پیش از آنکه شمع کنند در طاعت تو

وَذَلِكَ أَنْ تَسُنَّكَ الْأَفْضَالُ وَعَادَتَكَ

و این بسبب آنکه تو را عادت نفع کردن عادت تو

الْأَحْسَانُ وَسَبِيلَكَ الْعَفْوُ فَكُلُّ الْبَيْنَةِ مُعْتَفٍ

به احسان و راه تو است عفو پس هر آینه ای که عفو کند

بِأَنَّكَ غَيْرُ ظَالِمٍ لِمَنْ عَاقَبْتَ وَشَاهِدَةٌ بِأَنَّكَ

بنا بر آنکه تو ظالم نیستی به کسی که عاقبت کردی و شاهدی بر آنکه تو

مُتَّقِضٌ عَلَى مَنْ عَاقَبْتَ وَكُلُّ مُقَرَّرٍ عَلَى نَفْسِهِ

مستغنی است بر کسی که عاقبت دارد و هر چه برقرار است بر نفس خود

بِالتَّقْصِيرِ عَمَّا اسْتَوْجِبْتَ فَلَوْلَا أَنَّ الشَّيْطَانَ

به تقصیر از آنچه استوجب شد پس اگر نه شیطان

يَخْتَدِعُهُمْ عَزَّ طَاعَتِكَ مَا عَصَاكَ عَاصٍ وَلَوْ

فریبده ایشان را از طاعت تو آنچه عاصی تو را هیچ عاصی نبود و اگر

أَنَّهُ صَوَّرَهُمُ الْبَاطِلُ فِي مِثَالِ الْحَقِّ مَا ضَلَّ

بنا بر آنکه تصور کرد ایشان را باطل در صورت حق گمراه نشده

عن طریقت

عَنْ طَرِيقِكَ ضَالَّ فَسُبْحَانَكَ مَا أَبْزَكَكَ مَكَ

از راه حق تو گمراه نشد پس بزرگواری تو چه بزرگواری تو

فِي مُعَامَلَةٍ مِنْ أَطَاعَكَ وَأَعَصَاكَ تَشْكُرُ

در معامله ای که اطاعت کردی و عاصی شدی تو تشکر می کنی

لِلطَّيْعِ مَا أَنْتَ تَوَلَّيْتَهُ لَهُ وَتَهْلِي لِلْعَاصِي فِيهَا

طاعت تو را آنچه تو را برگزید و تو را می رسد و تو را می رسد

تَمْلِكُ مُعَاجَلَتَهُ فِيهِ أَعْطَيْتَ كُلَّ مِنْهُمَا

ملک شدی که زود بگیری از او و تو را می رسد و تو را می رسد

مَا لَمْ يَجِبْ لَهُ وَتَفَضَّلْتَ عَلَى كُلِّ مِنْهُمَا بِمَا

آنچه واجب نبود بر او و تو را می رسد و تو را می رسد

يَقْصُرُ عَمَلَهُ عَنْهُ وَلَوْ كَأَنَّكَ الْمُطِيعُ عَلَى

تقصیر می کنی از او و تو را می رسد و تو را می رسد

مَا أَنْتَ تَوَلَّيْتَهُ لَا وَشَكَ أَنْ يَقْدَرُ ثَوَابُكَ وَأَنْ

آنچه تو را برگزید و تو را می رسد و تو را می رسد

تَزُولُ عَنْهُ نِعْمَتُكَ لِكَمَّكَ بِكَرَمِكَ جَازِيَتُهُ

از محبت تو دور می شود از او و تو را می رسد و تو را می رسد

عَلَى الْمُدَّةِ الْقَصِيرَةِ الْفَانِيَةِ بِالْمُدَّةِ الطَّوِيلَةِ

بر مدت کوتاهی که فنا می شود بر مدت طولانی

الْخَالِدَةِ وَعَلَى الْغَايَةِ الْقَرْنِيَةِ الزَّائِلَةِ بِالْغَايَةِ

خالدی و علی غایت قرنی زایل

الْمَدِيدَةِ الْبَاقِيَةِ ثُمَّ لَمْ تَكُنْهُ الْقِصَاصُ فِيمَا

مدید باقیه ثم لم کنه قصاص فيما

اَكَلَ مِنْ رِزْقِكَ الَّذِي يَقْوَى بِهِ عَلَى طَاعَتِكَ

اکل من رزقک الذی یقوی به علی طاعتک

وَلَمْ تَحْمِلْهُ عَلَى الْمُنَاقَشَاتِ فِي الْأَلَانِ الَّتِي تَسَبَّبَ

و لم تحملہ علی المناقشات فی الالان الی تسبب

بِاسْتِغْلَالِهَا إِلَى مَغْفِرَتِكَ وَلَوْ فَعَلْتَ ذَلِكَ بِهِ

ب استغلالها لی مغفرتک ولو فعلت ذلک به

لَذَهَبَ بِجَمِيعِ مَا كَدَحَ لَهُ وَجَمَلَةٍ مَا سَعَى فِيهِ

لذهب بجمیع ما کدح له و جملة ما سعی فیہ

جَزَاءً لِلصُّغْرِ مِنْ أَيْدِيكَ وَمِنْكَ وَلَبَقِيَ

جزاء للصغر من یدیک و منک و لبقی

رَهِينًا بَيْنَ يَدَيْكَ بِسَائِرِ نِعَمِكَ فَقَدْ كَانَ

رهینا بین یدیک بسائر نعمتک فقد کان

يَسْتَحِقُّ شَيْئًا مِنْ ثَوَابِكَ لَأَمْتِي هَذَا يَا إِلَهِي حَالُ

یستحق شیئا من ثوابک لأمتی هذا یا الہی حال

مِنْ أَطَاعَكَ وَسَبِيلُ مَنْ تَعَبَدَ لَكَ فَأَمَّا الْعَاجِزُ

من اطاعتک و سبیل من تعبد لک فاما العاجز

أَخْرَكَ وَالْمَوَاقِعُ نَهَيْكَ فَلَمْ تُعَاجِلْهُ بِنِقْمَتِكَ

اخرک و المواقیع نهیتک فلم تعجلہ بنقمتک

لَكِي تَسْتَبْدِلَ بِحَالِهِ فِي مَصِيدِكَ حَالًا لَا نَائِيًا إِلَيَّ

لکی تستبدل بحالہ فی مصیدک حالًا لا نایا لی

طَاعَتِكَ وَلَقَدْ كَانَ يَسْتَحِقُّ فِي أَوَّلِ مَا هَمَّ

طاعتک و لقد کان یستحق فی اول ما هم

بِعِصْيَانِكَ كُلِّ مَا أَعَدَدْتَ لِجَمِيعِ خَلْقِكَ مِنْ عِقَابِكَ

بعصیانک کل ما اعددت لی جمیع خلقک من عتابک

فَجَمِيعُ مَا أَخْرَجْتَ عَنْهُ مِنَ الْعَذَابِ وَابْطَأَتْ بِهِ

فجمیع ما اخرجت عنہ من العذاب و ابطأت به

عَلَيْهِ مِنْ سَطَوَاتِ النِّقْمَةِ وَالْعِقَابِ تَرَكُ

علیه من سطوات النقمہ و العقاب ترک

مِنْ حَقِّكَ وَرِضًا بِدُونِ وَاجِبِكَ مِنْ أَكْرَمِ

من حقک و رضا بدون واجبک من اکرم

مِنْكَ يَا إِلَهِي وَمَنْ أَشَقَى مِمَّنْ هَلَكَ عَلَيْكَ لَا

منک یا الہی و من اشقی ممن هلک علیک لا

لَا مَن قِتَارِكَ نَ تَوْصَفُ إِلَّا بِالْإِحْسَانِ وَكَرَمَتِ

کس پس از آنکه در آن وصف کرده اند که در آن حسن و کرم

أَتُخَافُ مِنْكَ إِلَّا الْعَدْلَ لَا يَخْشَى جُورَكَ عَلَى

آنکه از تو ترسند مگر عدالت را که از تو ترسند از جور تو

مَنْ عَصَاكَ وَلَا يُخَافُ غَفَاكَ ثَوَابَ مَنْ

هر که از تو سرپیشت و از تو ترسند ثواب آن

أَرْضَاكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَهَبْ لِي أَمَلِي

و تو را راضی گردانم پس نماز کن بر محمد و آل او و بجزای من

زِدْنِي مِنْ هَذَا مَا صِلُ بِهِ إِلَى التَّوْفِيقِ فِي عَمَلِي إِنَّكَ

افزودن ده از این به من تا به توفیق در عمل من ایستد که تو ایستد

مَثَانُ مَنْ عَصَاكَ عَزَّ وَجَلَّ عَزَّ وَجَلَّ عَزَّ وَجَلَّ

مَثَل آنکه از تو سرپیشت عز و جل عز و جل عز و جل

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعْتَذِرُ إِلَيْكَ مِنْ مَظْلُومٍ ظَلِمْتُ بَعْضَ

ایستد ای خداوند من را از آنکه ظلم کردم به بعضی

فَلَمْ أَنْصُرْهُ وَمِنْ مَعْرُوفٍ أَسَدَيْتُ لِي فَلَمْ أَشْكُرْهُ

پس از او نرفتم و از آنکه از من سرپیشت کردم پس از او تشکر نکردم

وَمِنْ مِثْقَلِ عِنْدِي فَلَمْ أَعِذْ بِهِ وَمِنْ ذِي

و از آنکه از من سرپیشت کردم پس از او پناه نرفتم و از آنکه از من سرپیشت کردم

فَاتِي سَأَلْنِي فَلَمْ أُوثِرْهُ وَمَنْ حَقَّ ذِي حَقِّ لِي مَنِي

فاتیما من را پرسید پس از او تشکر نکردم و از آنکه از من سرپیشت کردم

لِيُؤْمِنَ فَلَمْ أُوقِرْهُ وَمَنْ عَيْبَ مُؤْمِنٍ ظَهَرَ لِي

تا او ایمان بیاورد پس از او تشکر نکردم و از آنکه از من سرپیشت کردم

فَلَمْ أَسْتُرْهُ وَمِنْ كُلِّ أَيْمٍ عَرَضَ لِي فَلَمْ أَفْجُرْهُ

پس از او پناه نرفتم و از هر سواری که از من سرپیشت کردم

أَعْتَذِرُ إِلَيْكَ يَا إِلَهِي مِنْهُنَّ وَمِنْ نَظَائِرِهِنَّ

ایستد ای خداوند من را از اینها و از نظایر اینها

أَعْتَذِرُ أَنْ تَدَامَ بِكَوْنٍ وَأَعْظَا لِي بَيْنَ يَدَيَّ

ایستد که تو ایستد که تو ایستد که تو ایستد

مِنْ أَشْبَاهِهِنَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ

از اینها و از نظایر اینها پس نماز کن بر محمد و آل او و بجزای من

تَدَامُ عَلَيَّ مَا وَقَعْتُ فِيهِ مِنَ الزَّلَّاتِ وَعَرَفِي

تداوم کن بر من از آنکه از من سرپیشت کردم و از آنکه از من سرپیشت کردم

عَلَى تَرْكِ مَا يَعْزِضُ لِي مِنَ السَّيِّئَاتِ تَوْبَةً

بر ترک آنکه از من سرپیشت کردم و از آنکه از من سرپیشت کردم

تُوجِبُ لِي مَجْنَتَكَ يَا مُحِبَّ التَّوَّابِينَ

که تو ایستد که تو ایستد که تو ایستد که تو ایستد

وَمِنْ عَمَّا ظَلَمَ الْعَفْوَ وَالرَّحْمَةُ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاكْسِرْ شَهْوَتِي

عَنْ كُلِّ مُحَرَّمٍ وَأَزْوَاجِي عَنْ كُلِّ مَا تَنْهَى

وَأَمْنَعْنِي عَنْ أَذَى كُلِّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ وَمُسْلِمٍ

وَمُسْلِمَةٍ اللَّهُمَّ وَإِنَّمَا عَبْدٌ نَالِ مَنِي مَا

حَظَرْتَ عَلَيْهِ وَأَنْتَ هَكَذَا مَنِي مَا حَبَرْتَ عَلَيْهِ

فَصْنِي بِظِلَامَتِي مَيِّتًا أَوْ حَصَلْتُ لِي قِتْلُهُ

حَيًّا فَاعْفُ عَنِّي مَا أَلَمَ بِهِ مِنِّي وَاعْفُ لَهُ عَمَّا

أَذْرَيْتَ عَنِّي وَلَا تَقْفُهُ عَلَى مَا أَرْتَكِبُ فِي وَلَا

تَكْشِفُهُ عَمَّا اكْتَسَبَ بِي وَاجْعَلْ مَا سَهَّتُ بِهِ

مِنَ الْعَفْوَ عَنْهُمْ وَتَبَرَّعْتُ بِهِ مِنَ الصَّدَقَةِ

عَلَيْهِمْ أَزْكَى صَدَقَاتِ الْمُتَصَدِّقِينَ وَأَعْلَى صَلَاتِهِ

الْمُتَفَرِّقِينَ وَعَفْوَ صُنِّي مِنْ عَفْوَ عَنْهُمْ عَفْوَكَ

وَمِنْ دُعَائِي لَهُمْ رَحْمَتِكَ حَتَّى يَسْعَدَ كُلُّ

وَاحِدٍ مِنَّا بِفَضْلِكَ وَيُجِزَّ كُلُّ مَنَّا بِمِنْكَ اللَّهُمَّ

وَإِنَّمَا عَبْدٌ مِنْ عِبِيدِكَ أَذْرَكَهُ مِنِّي دَرَكُهُ

أَوْ مَسَّهُ مِنْ نَاحِيَةِ أَذَى أَوْ لَحَقَهُ بِي أَوْ

بَسَبَنِي ظُلْمَ فَنَفْسُهُ بِحَقِّهِ أَوْ سَبَقَتْهُ بِظُلْمِهِ

مِنْ أَسَارِ سُخْطِكَ وَعَيْتِ قُضْعِكَ مِنْ وَثَاقِ

از اسیر غضب تو و عتد شده من از وثاق

عَذْلِكَ إِنَّكَ أَنْ تَفْعَلَ ذَلِكَ يَا إِلَهِي تَفْعَلُهُ بَيْنَ لَا

عذل تو ای الهی که تو آنرا میکنی بین

بِحُجْدٍ اسْتِحْقَاقِ عُقُوبَتِكَ وَلَا يَبْرِي نَفْسَهُ

با حجت استحقاق عقوبت تو و بری نمیگردد

مِنْ اسْتِجَابِ نِقْمَتِكَ تَفْعَلْ ذَلِكَ يَا إِلَهِي بَيْنَ

از استجواب نقامت تو ای الهی که تو

خَوْفُ مِنْكَ أَكْثَرُ مِنْ طَعْنِهِ فَيْكَ وَبَيْنَ بَاسِهِ

ترس از تو از طعن تو در تو و بین باس تو

مِنْ النِّجَاةِ أَوْ كَدُ مِنْ رَجَائِهِ لِلْخَالِصِ لَا أَنْ

از نجات یا کد از رجای تو برای خاص

يَكُونُ بَاسُهُ قُوَّةً أَوْ أَنْ يَكُونَ طَعْنُهُ إِغْثَارًا

باشد باس تو قوت یا که باشد طعن تو زیاده

بَلْ لِقِلَّةِ حَسَنَاتِهِ بَيْنَ سَيِّئَاتِهِ وَضَعْفِ حُجَّتِهِ

بل که کم است حسنات او بین سئئات او و ضعف حجت او

فِي جَمِيعِ تَبَعَاتِهِ فَا مَا أَنْتَ يَا إِلَهِي فَاهْلُ أَنْ لَا

در همه تبعات او ای الهی که تو اهل آن

يَعْتَزُّ بِكَ الصِّدِّيقُونَ وَلَا يَأْسُرُ مِنْكَ الْمُجْرِمُونَ

عزت یابد بر تو صدیقان و نرسد از تو مجرمان

لَأَنَّكَ الرَّبُّ الْعَظِيمُ الَّذِي لَا يَمْنَعُ أَحَدًا فَضْلَهُ

چونکه تو پروردگار بزرگوار کسی که نماند

وَلَا يَسْتَقْصِي مِنْ أَحَدٍ حَقَّهُ تَعَالَى ذِكْرُكَ

و نماند از کسی حق تو تعالی ذکر تو

عَنِ الْمَذْكُورِينَ وَتَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ عَنْ

از مذکورین و تقدس شد اسماء تو

الْمَنْسُوبِينَ وَفَشَتْ نِعْمَتُكَ فِي جَمِيعِ الْخَلْقِ

و پخش شد نعمت تو در همه خلق

فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى ذَلِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

بر تو است حمد بر این ای پروردگار

وَمِنْ عَالَمِينَ إِذْ أَنْعَى الْمَيْمَنِيَّتُ وَذَكَرَ الْمَوْتَ

و از عالمین که تو انعام کردی و یاد کردی

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَآفِنَا طَوْلَ

ای خداوند صلوات بر محمد و آل او و آفرین

الْأَمَلِ وَقَصِّرْهُ عَنَّا بِصَدَقِ الْعَمَلِ حَتَّى

امید را و کوتاه کن از ما با صدق عمل تا

كَرَامَتِكَ وَأَوْرِدْنِي مَشَارِعَ رَحْمَتِكَ

وَأَخْلِلْنِي بِجُودَةِ جَنَّتِكَ وَلَا تَسْمُني بِالرَّحْمَةِ

وَلَا تَحْرِمْني بِالْخِيَةِ مِنْكَ وَلَا تَقْصُصْني بِمَا

أَجْرَحْتُ وَلَا تُنَاقِشْني بِمَا اكْتَسَبْتُ وَلَا تُبَيِّنْ

مَكْرُومِي وَلَا تُكْشِفْ مَسْتُورِي وَلَا تُحْمِلْ

عَلَيَّ مِيزَانَ الْأَنْصَافِ عَلَيَّ وَلَا تُعَلِّقْ عَلَيَّ عِوَجَ

الْمَلَأْخِرَةِ أَخْفِ عَنْهُمْ مَا يَكُونُ نَشْرُوعًا عَلَيَّ

غَارًا وَأَطْوِعْهُمْ مَا يُلْحَقُني عِنْدَكَ سَنَادًا

شَرِيفٌ دَرَجَتِي بِرِضَاكَ وَأَكْمِلْ كَرَامَتِي

بِغُفْرَانِكَ

بِغُفْرَانِكَ وَأَنْظِمْنِي فِي أَصْحَابِ الْيَمِينِ وَ

وَجْهَنِي فِي مَسَالِكِ الْأَمِينِ وَأَجْعَلْنِي نَوَ

الْفَائِزِينَ وَأَعْمُرْنِي بِمَجَالِسِ الصَّالِحِينَ أَمِيرِ الْعَالَمِينَ

وَمُزْنِ عَالَمِي عِنْدَ خِمَةِ الْقُرْآنِ

اللَّهُمَّ أَنْتَ أَعَشَيْتَنِي عَلَى خَيْرِ كِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَهُ

نُورًا وَجَعَلْتَهُ مُهِمًّا عَلَيَّ كُلِّ كِتَابٍ أَنْزَلْتَهُ

وَفَضَلْتَهُ عَلَيَّ كُلِّ حَدِيثٍ قَصَصْتَهُ وَ

فُرْقَانًا فَرَّقْتَ بِهِ بَيْنَ حَلَالِكَ وَحَرَامِكَ وَقُرْآنًا

أَعْرَيْتَ بِهِ عَنْ شَرِّ أَعْيُنِ أَحْكَامِكَ وَكَيْدِ بَاطِلِكَ

لِعِبَادِكَ تَفْصِيلاً وَوَحِيًّا أَنْزَلْتَهُ عَلَى نَبِيِّكَ

بر بندگانت خود تفصیلاً و وحیاً آنرا فرستاده شد بر پیغمبر خود

مُحَمَّدٌ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَإِلَيْهِ نَتَزَيَّلُ وَجَعَلْتَهُ

محمد صلوآت تو بر او باد و آنرا آورده ای که همیشه نزد او

نُورًا نَهْدِي مَنْ ظَلَمَ الضَّلَالَةَ وَالْجَهْلَ الْهَالِكُ

نورست که راه را بینم از تاریکی گمراهی که هرگز

بِاثْبَائِهِ وَشَفَاءُ مَنْ أَنْصَبَ بِهِمُ النَّصْدُ فَيَدِي

بر او گردان او و شفای هر که بر او بر سر خود نصبت کرد

إِلَى اسْتِمَاعِهِ وَمِيزَانٍ قَسِطٍ لَا يَخِيفُ عَنِ

به شنیدن آن و ترازوستی که گزند از او

الْحَوْلِ لِسَانُهُ وَنُورُ هُدًى لَا يَطْفَأُ عَنِ الشَّاهِدِ

حق زبان او و نور هدایت که فرو نمی آید از گواه

بِرَّهَانُهُ وَعِلْمُ نَجَاةٍ لَا يَضِلُّ مَنْ آمَنَ قَصْدُ سُبْحَتِهِ

دلیل روشن آن و علم نجاتی که گمراهی از هر که او قصد کرد

وَلَا تَنَالُ أَيْدِي الْهَلَكَاةِ مَنْ تَعَلَّقَ بِعُرْوَةِ

و نه رسیده دستهای هلاکت هر که در آن گره برسد

عِصْمَتِهِ اللَّهُمَّ فَادْفِنْنَا الْمَعُونَةَ عَلَانَا

ای خداوند ما را دفن کن در معونت ما

وَسَهَّلَتْ

وَسَهَّلَتْ جَوَاسِمَ السَّنَدَيْنَا بِحُسْنِ عِبَادَتِهِ

و آسان گردانیدی در سستی ما را با حسن عبادت او

فَجَعَلْنَا مِنْ بَرْعَاهُ حُورَ عَايِنِهِ وَيُدِينُ لَكَ

پس گردانید ما را از برکت او را حور عین او را و بدین تو را

بِإِعْتِقَادِ التَّسْلِيمِ لِحُكْمِ آيَاتِهِ وَتَفَرُّعُ إِلَى الْأَفْوَارِ

با اعتقاد تسلیم حکم آیات او را و تفرع به سوی افوار

بِمُتَشَابِهَةٍ وَمَوْضُوحَاتٍ بَيْنَانِهِ اللَّهُمَّ أَنْتَ

ایستادگی و وضوحات بینان او را خداوند

أَنْزَلْتَهُ عَلَى نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَإِلَيْهِ

فرستادی بر پیغمبر خود محمد صلوآت بر او باد

جُمْلًا وَالْهَمَّتُهُ عِلْمَ عَجَائِبِهِ مُكَمَّلًا وَوَرِثَتْنَا

کلیتاً و الهمت کردی ما را علم عجایب او را کامل و میراث ما را

عِلْمُهُ مَفْسَرًا وَفَضَّلْتَنَا عَلَى مَنْ جَهِلَ عَلَيْهِ

دانش او را مفسر و فضل دادی ما را بر آن که جهل بود بر او

وَقَوَّيْنَا عَلَيْهِ لِتَرْفَعَنَا فَوْقَ مَنْ لَمْ يُطِيقْ

و تقویت دادی ما را بر او تا برافزاید ما را بر آن که نتواند

حَمْلَهُ اللَّهُمَّ فَكَمَا جَعَلْتَ قُلُوبَنَا لَهُ حَمَلَةً

ای خداوند ما را همانگونه که گردانیدی دل ما را بر او را حامله

وَعَرَفْنَا بِرَحْمَتِكَ شَرَفَهُ وَفَضْلَهُ فَصَلِّ عَلَى

مستجاب کردی در این وقت حق را که در حق او و حضرت ان را که در حق او

مُحَمَّدٍ الْخَطِيبِ بِهِ وَعَلَى آلِهِ الْخُزَّانِ لَهُ

محمد که خطیب خوانده است بدان و بر آل او که خزانه دارند او را

وَأَجْعَلْنَا مِمَّنْ يَعْتَرِفُ بَأَنَّهُ مِنْ عِنْدِكَ حَتَّى

و اجعل ما را از آن که اعتراف کند بآنکه از نزد توست تا

لَا يُعَارِضَنَا الشَّكُّ فِي تَصَدِّيقِهِ وَلَا

معارض کند ما را شک در تصدیق او و

يُخْتَلِعُنَا الزَّيْغُ عَنْ قَصْدِ طَرِيقِهِ اللَّهُمَّ

مخدع نگرد ما را بگردش از قصد راه او خداوند ما را

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ يَعْتَصِمُ

صلوات بر محمد و آل او و اجعل ما را از آن که چسبند

بِحَبْلِهِ وَيَأْوِي مِنَ الْمُنْتَابِ بِهَاثٍ إِلَى حِرْزِ

ببر حبل او و پناه جوی از آفت مشتبه شدن به آفت او از حفظ او

مَعْقِلِهِ وَكَيْفَ يُنْفِ ظِلَّ جَنَاحِهِ وَيَهْدِي

در هدایت او و آنگاه که از سایه پر او و هدایت او

بِضَوْءِ صَبَاحِهِ وَيَقْدِرُ بِي تَبْلِجَ أَسْفَارِهِ وَ

بر روشنی صبح او و ببرد بر من تابش سفر او و

وَبَلِّغْ

وَكَيْتَصْبِحُ بِصَبَاحِهِ وَلَا يَلْتَمِسُ الْهُدَى فِي

و چون صبح کند بصبح او و نیاید بطلب هدایت در

غَيْرِهِ اللَّهُمَّ وَكَأَنْصَبَتْ بِمُحَمَّدٍ عِلْمًا لِلدَّلَالَةِ

خیران خداوند و چون گریه کردی بان محمد است بر دلالت کردن

عَلَيْكَ وَأَنْهَجْتَ بِاللَّهِ سُبُلَ الرِّضَا إِلَيْكَ

بر تو و انهدا راه را به سوی رضا تو به سوی تو

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلِ الْقُرْآنَ وَسِيلَةً لَنَا

پس صلوات بر محمد و آل او و اجعل قرآن را وسیله ای برای ما

إِلَى أَشْرَفِ مَنَازِلِ الْكَرَامَةِ وَسَلَامًا نَعْرُجُ فِيهِ

به اشرف منازل کرامت و سلامی که بازمی گردانیم در آن

إِلَى مَحَلِّ السَّلَامَةِ وَسَبَبًا نَجْزِي بِهِ النِّجَاةَ فِي

به محل سلامت و سببی که بازمی گردانیم به نجات در آن

عَرَصَةِ الْقِيَمَةِ وَذَرِيعَةً نَقْدُمُ بِهَا عَلَى نِعَمِ

عرصه القیمه و ذریعه ای که بازمی گردانیم به نیت در آن

دَائِرِ الْقَامَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاحْطُطْ

دایره ایست خداوند صلوات بر محمد و آل او و احطط

بِالْقُرْآنِ عَنَّا ثِقْلَ الْأَوْزَارِ وَهَبْ لَنَا حُسْنَ

بقرآن عمنما ثقل الاوزار و بخت ما را حسن

بِقُرْآنِ عَنَّا ثِقْلَ الْأَوْزَارِ وَهَبْ لَنَا حُسْنَ

بقرآن عمنما ثقل الاوزار و بخت ما را حسن

شَمَائِلُ الْأَبْرَارِ وَقَفُّ بَيْنَا أُنَا وَالَّذِينَ قَامُوا لَكَ بِهِ

شما نیل الابرار واقف بینا انا والذین قاموا لک به

أَنَاءَ اللَّيْلِ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ حَتَّى تَطْهَرَ نَا مِنْ كُلِّ

اناء اللیل واطراف النهار حتی تطهرنا من کل

دَنَسٍ يَبْطِئُهُ بِهِ وَتَقْفُو بَيْنَا أُنَا وَالَّذِينَ اسْتَضَاءُوا

دنس یبطیه به و تقفون بینا انا والذین استضاءوا

بِنُورِهِ وَلَمْ يَلْهَمْهُمْ إِلَّا مِلْعَنَ الْعَمَلِ فَقِطْعُهُمْ

بنوریه ولم یلهمهم الا ملعن العمل فقطعههم

بِخُدْعِ غُرُورِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

بخدع غروره اللهم صل علی محمد و آله

وَاجْعَلِ الْقُرْآنَ لَنَا فِي ظِلِّمِ اللَّيْلِ إِلَى مُوَسِّسًا

واجعل القرآن لنا فی ظلم اللیل إلى مؤسسًا

وَمِنْ نَزَعَاتِ الشَّيْطَانِ وَخَطَرَاتِ الْوَسْوَاسِ

و من نزعات الشیطان و خطرات الوسواس

حَارِسًا وَلَا قَدَامَنَا عَنْ ثَقَلِهَا إِلَى الْمَعَابِ

حارسا ولا قدامنا عن ثقلها إلى المعاب

حَابِسًا وَلَا لِسِنِّتِنَا عَنْ الْخَوْضِ فِي الْبَاطِلِ

حابسًا ولا لسننتنا عن الخوض فی الباطل

مِنْ غَيْرِ مَا أَفَى خُرْسًا وَجَوَارِحِنَا عَنْ أَقْرِافِ

من غیر ما افی خرسا و جوارحنا عن اقراف

الْأَنَامِ زَا جِرًا وَلِمَا طَوَّبَ الْغَفْلَةَ عَنَّْا مَنْ تَصَفَّحَ

الانام زاجرًا و لما طوب الغفلة عننا من تصفح

الْأَعْيَانِ وَأَنَا شَرَّحْتُ تَوْصِيلَ إِلَى قُلُوبِنَا فَهَمَّ

الاعیان و أنا شرحت توصیل إلى قلوبنا فهم

عَجَائِبِهِ وَزَوَّاجِرَ امْشَالِهِ التَّضَعُّفِ الْجِبَالِ

عجائبه و زوایج امشاله التضعف الجبال

الرَّوَاسِي عَلَى صَلَاتِهَا عَنْ أَحْتِمَالِهِ اللَّهُمَّ

الرواسی علی صلاتها عن احتماله اللهم

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَادِّمْ بِالْقُرْآنِ صَلَاحَ

صل علی محمد و آله و ادیم بالقرآن صلاح

ظَاهِرِنَا وَاجْبُ بِرِ خَطَرَاتِ الْوَسْوَاسِ عَنْ صِحَّةِ

ظاهرنا و اجب بر خطرات الوسواس عن صحة

ضَمَائِرِنَا وَاعْسِلْ بِهِ دُونَ قُلُوبِنَا وَعَلَانُفَ

ضمائرننا و اعسل به دون قلوبنا و علانف

أَوْدَانَنَا وَاجْمَعْ بِرِ مَنَشَرِ مُورِنَا وَارْوِ بِهِ فِي مَوْتِ

اوداننا و اجمع بر منشر مورنا و اری به فی موت

شَفَاعَتَهُ وَأَجَلَهُمْ عِنْدَكَ قَدْ رَأَوْا وَجْهَهُمْ

از خود و از آنکه در نزد تو ایستاده اند و از آنکه در نزد تو ایستاده اند

عِنْدَكَ جَاهًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

و علی محمد

وَالِ مُحَمَّدٍ وَشَرِّفْ بِنْيَانَهُ وَعَظِّمْ بُرْهَانَهُ وَ

و علی محمد و شریف بنیانش و عظیم برهان او و

ثَقِّلْ مِيزَانَهُ وَتَقَبَّلْ شَفَاعَتَهُ وَقَرِّبْ سَبِيلَهُ

و ثقیل میزان او و تقبل شفاعت او و قریب سبیل او

وَبَيِّضْ وَجْهَهُ وَآتِهِم نُورَهُ وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ وَ

و بیاور چهره او و آتیم نور او و برافزای درجه او

أَحْيِنَا عَلَى سُنَّتِهِ وَتَوَفَّنَا عَلَى مِلَّتِهِ وَخُذْنَا

از حیات او بر سنت او و توفان او بر ملة او و خذ ما را

مِنْهَا جَهً وَاسْلُكْ بِنَا سَبِيلَهُ وَاجْعَلْنَا مِنْ

از میان او و اسلک بنیای سبیل او و اجعل ما را

أَهْل طَاعَتِهِ وَاحْشُرْنَا فِي زُجْرَتِهِ وَآوِرْنَا

اهل طاعت او و احشر ما را در زجرت او و آور ما را

حَوْضَهُ وَاسْقِنَا بِكَاسِهِ وَصَلِ اللَّهُمَّ عَلَى

حوض او و اسق ما را بکاس او و صل الله علی

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَوةً تُبَلِّغُهُ بِهَا أَفْضَلَ مَا يَأْمُرُ

محمد و آل او صلواتی که برساند به آنها آنچه را که

مِنْ خَيْرِكَ وَفَضْلِكَ وَكَرَامَتِكَ إِنَّكَ ذُو

از خیر تو و فضل تو و کرامت تو

رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَفَضْلٍ كَرِيمٍ اللَّهُمَّ آخِرُهُ بِمَا بَلَغَ

رحمت تو و فضل تو که گرامی است خداوند آخر او به آنچه

مِنْ رِسَالَتِكَ وَادْنِ مِنْ آيَاتِكَ وَنَصِّحْ لِعِبَادِكَ

از رسالت تو و آیت تو و نصیحت کن به بندگان تو

وَجَاهِدْ فِي سَبِيلِكَ أَفْضَلَ مَا جَرَّبْتَ أَحَدًا مِنْ

و بجاهد در سبیل تو آنچه را که تجربه کردی از هیچکس

مَلَائِكَتِكَ الْمَقْرُوبِينَ وَأَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِينَ الْمُصْطَفَيْنَ

ملائکت که نزدیکند و انبیای تو که مرسولند و برگزینند

وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ

و سلام بر او و بر آل او الطیبین الطاهرین و رحمت الله

وَمِنْ عَائِدَتِهِ وَبَرَكَاتِهِ إِذَا نَظَرَ إِلَى الْهَلَالِ

و از عایدت او و برکات او اگر نگاه کند به هلال

أَبْنَاهَا الْخَلْقُ الْمُطِيعُ الدَّائِبُ السَّرِيعُ الْمُسْتَرِدُّ فِي مَنَازِلِ

ای خدایا که خلق مطیع و دایم و سریع و مسترد در منازل

التَّقْدِيرِ الْمُتَصَرِّفِ فِي فَلَكِ الشَّدِيدِ بِإِزْمَتٍ مِّنْ

تقدير متصرف في فلک شدید بیزمت من

تَوَرَّيْكَ الظُّلُمَ وَأَوْضَحَ بَيِّنَاتِ الْبُهِمَةِ وَجَعَلَ لَهَا

تورئک الظلم ووضح بئینات البهیمه وجعل لها

مِنْ آيَاتٍ مُّلْكِهِ وَعَلَامَةٍ مِنْ عِلْمَاتِ سُلْطَانِهِ

من آیات ملکیه وعلامه من علما ت سلطانیه

وَأَمْتَهَنَكَ بِالْزُّبَادَةِ وَالْقُضَانِ وَالطَّلُوعِ وَ

وامتهنک بالزباده والقضان والطلوع و

الْأَفْوَلِ وَالْأَنَارَةِ وَالْكَسُوفِ فِي كُلِّ ذَلِكَ أَنْتَ

الافول والاناره والکسوف فی کل ذلک انت

لَهُ مُطِيعٌ وَالْيَإِذَا دَنِيَ سَبَّحْتَ سُبْحَانَهُ مَا عَجَبَ

له مطیع والی اذا دنی سبحت سبحانه ما عجب

مَا دَبَّرَ فِي خَيْرِكَ وَالطَّفَ مَا صَنَعَ فِي شَانِكَ

ما دبّر فی خیرک والطف ما صنع فی شانک

جَعَلَكَ مِفْتَاحَ شَهْرِ خَادِثٍ لِأَمْرِ خَادِثٍ قَدْ سَلَّ

جعلک مفتاح شهر خادث لأمر خادث قد سلّ

اللَّهُ رَبِّي وَرَبَّكَ وَخَالِقِي وَخَالِقَكَ وَمُقَدِّرِي

الله ربی وربک وخالقی وخالقک ومقدری

دعوت

وَمُقَدِّرِكَ وَمُصَوِّرِي وَمُصَوِّرَكَ أَنْ يُصَلِّيَ

ومقدیرک ومصوری ومصورک ان یصلی

عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ وَأَنْ يَجْعَلَكَ هِلَالًا بَرَكَةً لَا

علی محمد وایله وآن یجعلک هلال برکت لا

تَحْقُقُهَا الْآيَامُ وَطَهَارَةٌ لَا تُدْنِسُهَا الْأَنَامُ هِلَالًا

تحققها الايام وطهارة لا دنسها الانام هلال

أَمِنَ مِنَ الْآفَاتِ وَسَلَامٌ مِنَ السَّيِّئَاتِ هِلَالًا

امن من الآفات وسلام من السیئات هلال

سَعْدٌ لَا تُخْزِيهِ وَشَمْنٌ لَا تُنْكَدُ مَعَهُ وَكَيْسٌ لَا

سعد لا تخزیه وشمّن لا تنکد معه وکیس لا

يُمَارِجُهُ عُسْرٌ وَخَيْرٌ لَا يَشُوْبُهُ شَرٌّ هِلَالًا لِمَنْ

یمارجه عسر وخیر لا شوبه شر هلال لمن

وَإِيمَانٍ وَنِعْمَةٍ وَإِحْسَانٍ وَسَلَامٌ وَسَلَامٌ

وایمان ونعمة و احسان وسلام وسلام

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ وَاجْعَلْنَا مِنْ رَحْمَتِكَ

اللهم صل علی محمد وایله واجعلنا من رحمتک

مَنْ طَلَعَ عَلَيْهِ وَأَذَى مَنْ نَظَرَ إِلَيْهِ وَاسْعَدَ

من طلع علیه واذی من نظر الیه واسعد

مَنْ تَعَبَدَكَ فِيهِ وَوَفَّقْنَا فِيهِ لِلتَّوْبَةِ الْخَيْرِ

فِيهِ مِنَ الْخَيْرِ وَأَحْفَظْنَا مِنْ مُبَاشَرَةِ مَعْصِيَةٍ

وَأَوْزَعْنَا فِيهِ شُكْرَ نِعْمَتِكَ وَالْبَسْنَا فِيهِ

جُنْحَ الْعَافِيَةِ وَاتَّمَمْنَا عَلَيْكَ بِاسْتِحْكَالِ طَاعَتِكَ

فِيهِ الْمِنَّةَ أَنْتَ الْمَنَازِلُ الْحَمِيدُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

وَمَنْ عَاكَ عَلَيْهِ لَمْ يَدْخُلْ شَهْرَ رَمَضَانَ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِلْحَمْدِ وَجَعَلَنَا مِنْ

أَهْلِهِ لِيَكُونَ لِأَحْسَنِ مِنْ الشَّاكِرِينَ وَلِيَجْزِيَنَا

عَلَى ذَلِكَ جَزَاءَ الْحَسَنِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَانَا

بِدِينِهِ وَأَخْصَّنَا بِمِلَّةِهِ وَسَبَّلَنَا فِي سُبُلِ

إِحْسَانِهِ لِنَسْلُكَهَا بِمِثْلِهِ إِلَى رِضْوَانِهِ حَمْدًا

يَتَقَبَّلُهُ مِنَّا وَيَرْضَى بِرِغْبَانَا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ

مِنْ تِلْكَ السُّبُلِ شَهْرَ رَمَضَانَ شَهْرَ

الصِّيَامِ وَشَهْرَ الْأَسْلَامِ وَشَهْرَ الظُّهُورِ وَشَهْرَ

التَّجَمُّصِ وَشَهْرَ الْقِيَامِ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ

هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ

فَإِنْ فَضِّلْنَاهُ عَلَى سَائِرِ الشُّهُورِ بِمَا جَعَلْنَاهُ

مِنْ الْحُرُمَاتِ الْمَوْفُورَةِ وَالْفَضَائِلِ الْمَشْهُورَةِ

فَحَرَّمَ فِيهِ مَا أَحَلَّ فِي غَيْرِهِ إِعْظَامًا وَحَجَرَفِيهِ

بسر حرام کرده در آن اگر چه حلال کرد در غیر آن بجز بزرگترین و بزرگترین

الْمَطَاعِمِ وَالْمَشَارِبِ إِكْرَامًا وَجَعَلَ لَهُ وَقْتًا بَيْنَنَا

طعام و شراب را بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری

لَا يُجِزُّ جُلَّ وَعَزَّ أَنْ يُقَدَّمَ قَبْلَهُ وَلَا يَقْبَلَنَّ أَنْ يُؤَخَّرَ

و بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری

عَنْهُ ثُمَّ فَضَّلَ لَيْلَةً وَاحِدَةً مِنْ لَيَالِيهِ عَلَى أَلْفِ

از او بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری

أَلْفِ شَهْرٍ وَسَمَّاها لَيْلَةَ الْقَدْرِ تَنْزِيلَ الْمَلَكِ

و بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری

وَالزَّوْجُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ سَلَامٌ

و بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری

دَائِمُ الْبَرَكَاتِ إِلَى طُلُوعِ الْفَجْرِ عَلَى مَنْ تَشَاءُ مِنْ

و بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری

عِبَادِهِ بِمَا أَحْكَمَ مِنْ قَضَائِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى

بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَآلِهِمْ نَا مَعْرِفَةِ فَضْلِهِ وَاجْلَالِ

محمد و آل او و آل او و آل او و آل او و آل او

حُرْمَتِهِ وَالتَّحْفُظَ مِمَّا خَطَرَتْ فِيهِ وَاعْتِنَا عَلَى

و بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری

صِيَامِهِ بِكَيْفِ الْجَوَارِحِ عَزَمَ صِيَامَكَ وَسَيِّئًا

و بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری

فِيهِ بِمَا يُرْضِيكَ حَتَّى لَا نُضْغِيَ بِأَسْمَاءِ عِنَّا إِلَى

و بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری

لَعْنُو وَلَا نُسْرِعْ بِإِصْرِنَا إِلَى لَهْوٍ وَحَتَّى لَا نَبْطُ

و بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری

أَيْدِينَا إِلَى مَحْظُورٍ وَلَا نَخْطُوبَ أَقْدَامِنَا إِلَى

و بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری

مَحْجُورٍ وَحَتَّى لَا تَعْبَى بَطُونُنَا إِلَّا مَا أَحَلَّكَ وَلَا

و بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری

تَطْطُقَ السِّنِينَ إِلَّا بِمَا مَثَلَتْ وَلَا تَتَكَلَّفُ إِلَّا مَا

و بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری

يَدُّنِي مِنْ تَوَابِكَ وَلَا تَبْعَاطِي إِلَّا الَّذِي بَقِيَ

و بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری

مِنْ عَقَابِكَ ثُمَّ خَلَّصْ ذَلِكَ كُلَّهُ مِنْ رِيَاءِ الْمُرَائِينَ

و بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری

وَسَمْعَهُ السَّمْعِيزَ لَا شَرَكُ فِيهِ أَحَدٌ دُونَكَ

ویشنویدن ستمندگان نامبار بجزیم دران یکجا و جبرادو

وَلَا تَبْتَغِي فِيهِ مُرَادًا سِوَاكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

از چشم دران مرادی بجز تو ستمند خدا صلات بر محمد

وَالِهِ وَقَفْنَا فِيهِ عَلَى مَوَاقِفِ الصَّلَاةِ الْحَمْدُ

وآل او ایستادگان دران بر موقفتای صلات و حمد

بِحُدُودِهَا الَّتِي حَدَدْتَ وَفَرَّوْضِهَا الَّتِي فَرَضْتَ

بر احوال که تعیین کردی و اوضاعی که فرض کردی

وَوَظَائِفِهَا الَّتِي وَظَفْتَ وَأَوْقَاتِهَا الَّتِي وَقَفْتَ

ووظایفها که وظف کردی و اوقاتی که وقت کردی

وَأَنْزَلْنَا فِيهَا مَنَازِلَ الْمُصِيبِينَ لِنُنَازِلَ لَهَا الْخَافِطِينَ

وآنرا دران منزلت مستدگان بر مازلای خافطین

لَا زَكَاةَ فِيهَا الْمُؤَدِّينَ لَهَا فِي أَوْقَاتِهَا عَلَى مَا سَنَّهُ

بر مکتوبات مؤدینها در اوقاتها علی ما سنه

عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ صَلَّوْا تَكَ عَلَيْهِ وَإِلَيْهِ فِي

بند تو رسول تو صلات بر او و به او

رُكُوعُهَا وَسُجُودُهَا وَجَمِيعِ فَوَاضِلِهَا عَلَى آتَمِّ

رکوع آن و سجود آن و جمیع فواضلها بر بهترین

الظُّهُورِ وَاسْبَغْهُ وَأَيِّنَ الْخُشُوعَ وَابْلَغْهُ وَ

پاکیزگی ظهور و اسبغ و آیین خشوع و ابلاغ و

وَقَفْنَا فِيهِ لِأَنَّ نَصَلَ أَرْحَامِنَا بِالْبِرِّ وَالصَّلَاةِ

توقفیم در او دران جهت آنکه بر سبب بروتی و بر بیکار و عطف

وَأَزْتَعَاهُ جِرَانَنَا بِالْأَفْضَالِ وَالْعَطِيَّةِ وَأَنَّ

وآنکه سبب کشیم بر سبب جبراد و بر سبب عطا و آنکه

نُخْلَصَ أَمْوَالُنَا مِنَ الشَّعَائِثِ وَأَنْ نَطْهَرَهَا بِأَجْرِ

فصل کردن ما را از آفتها و آنکه پاکیزه گردیم بهر آنکه

الزَّكَاةِ وَأَنْ نُرَاجِعَ مِنْ هَاجَرِنَا وَأَنْ نَصِفَ مِنْ

زکات و آنکه رجوع کنیم از هاجر و آنکه نصف کنیم از

ظَلَمْنَا وَأَنْ نُسَالِمَ مَرْعَاةَ نَا حَاشَا مِنْ عَوْدِي

ستم کردن ما و آنکه اسلمی در مصلحت ما و حاشا از عود

فِيكَ وَلَكَ فَاتَّهَ الْعَدُوُّ الَّذِي لَا نُؤَالِيهِ وَالْحَبِيبُ

با تو و به تو و آنکه دوستی با دوستی که دوستی نداریم

الَّذِي لَا نُضَافِيهِ وَأَنْ نَتَقَرَّبَ إِلَيْكَ فِيهِ مِنْ

که که دوستی نداریم و آنکه نزدیک شویم به تو در آن

الْأَعْمَالِ الزَّكَاةِ بِمَا تَطَهَّرْنَا بِهِ مِنَ الذُّنُوبِ وَ

کارهای پاکیزگی بهر آنکه پاکیزه گردیم بهر آنکه از گناهان پاکیزه

لشهرنا من خير اهل واصحاب اللهم صل على

محمد وآله و اهل بيته و اصحابه و سلم و صلوات الله و برکاته

محمد وآله و اهل بيته و اصحابه و سلم و صلوات الله و برکاته

محمد وآله و اهل بيته و اصحابه و سلم و صلوات الله و برکاته

اسلخ عنا تبعائنا مع اسلخ ايامه حتى تنقضي

عنا و قد صفتنا فيه من الخطيئات و اخلصنا

فيه من السيئات اللهم صل على محمد وآله و اهل بيته

محمد وآله و اهل بيته و اصحابه و سلم و صلوات الله و برکاته

ملنا فيه فعد لنا و كن زغنا فيه ففقمنا و كن

اشتمل علينا عدوك الشيطان فاستبقنا

منه اللهم شحنه بعبادتنا اياك و زين

اوقانه بطاعتنا لك و اعنا في نهاره على صي

او قانه بطاعتنا لك و اعنا في نهاره على صي

او قانه بطاعتنا لك و اعنا في نهاره على صي

او قانه بطاعتنا لك و اعنا في نهاره على صي

او قانه بطاعتنا لك و اعنا في نهاره على صي

او قانه بطاعتنا لك و اعنا في نهاره على صي

او قانه بطاعتنا لك و اعنا في نهاره على صي

او قانه بطاعتنا لك و اعنا في نهاره على صي

او قانه بطاعتنا لك و اعنا في نهاره على صي

او قانه بطاعتنا لك و اعنا في نهاره على صي

او قانه بطاعتنا لك و اعنا في نهاره على صي

او قانه بطاعتنا لك و اعنا في نهاره على صي

او قانه بطاعتنا لك و اعنا في نهاره على صي

او قانه بطاعتنا لك و اعنا في نهاره على صي

او قانه بطاعتنا لك و اعنا في نهاره على صي

او قانه بطاعتنا لك و اعنا في نهاره على صي

او قانه بطاعتنا لك و اعنا في نهاره على صي

او قانه بطاعتنا لك و اعنا في نهاره على صي

و في ليله على الصلوة و التضرع اليك و الخشوع

لك و الذلة بين يديك حتى لا يشهد نهاره

علينا بغفلة و لا يله بتفريط اللهم اجعلنا

في سائر الشهور و الايام كذلك ما عمرتنا

واجعلنا من عبادك الصالحين الذين يوتون

الفردوس هم فيها خالدون و الذين يوتون

ما اتوا و قلوبهم و جلة انهم الى ربهم راجعون

و من الذين يسارعون في الخيرات و هم لها

سابقون اللهم صل على محمد وآله في كل

او قانه بطاعتنا لك و اعنا في نهاره على صي

او قانه بطاعتنا لك و اعنا في نهاره على صي

او قانه بطاعتنا لك و اعنا في نهاره على صي

او قانه بطاعتنا لك و اعنا في نهاره على صي

او قانه بطاعتنا لك و اعنا في نهاره على صي

او قانه بطاعتنا لك و اعنا في نهاره على صي

او قانه بطاعتنا لك و اعنا في نهاره على صي

او قانه بطاعتنا لك و اعنا في نهاره على صي

او قانه بطاعتنا لك و اعنا في نهاره على صي

او قانه بطاعتنا لك و اعنا في نهاره على صي

او قانه بطاعتنا لك و اعنا في نهاره على صي

او قانه بطاعتنا لك و اعنا في نهاره على صي

او قانه بطاعتنا لك و اعنا في نهاره على صي

او قانه بطاعتنا لك و اعنا في نهاره على صي

او قانه بطاعتنا لك و اعنا في نهاره على صي

او قانه بطاعتنا لك و اعنا في نهاره على صي

او قانه بطاعتنا لك و اعنا في نهاره على صي

او قانه بطاعتنا لك و اعنا في نهاره على صي

او قانه بطاعتنا لك و اعنا في نهاره على صي

او قانه بطاعتنا لك و اعنا في نهاره على صي

او قانه بطاعتنا لك و اعنا في نهاره على صي

او قانه بطاعتنا لك و اعنا في نهاره على صي

او قانه بطاعتنا لك و اعنا في نهاره على صي

او قانه بطاعتنا لك و اعنا في نهاره على صي

وَقَبْ وَكُلْ وَأَوِّنْ وَعَلَى كُلِّ حَالٍ عَدَدًا

دست و در هر امر و در هر حال عدد و شمار

صَلَّيْتَ عَلَى مَنْ صَلَّيْتَ عَلَيْهِ وَأَضَاعَ ذَلِكَ

صلوات دادی بر هر که صلوات دادی بر او و ضایع آن شد

بِالْأَضْعَافِ الْإِنِّي لَا يُحْصِيهَا غَيْرُكَ أَنْكَ فَعَالَ لِمَا تُدْ

باضعاف که منواته شمر آرد جز تو مبر که نشمارد جز تو

وَمِنْ عَالِيهِ السَّلَامُ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ

اللَّهُمَّ يَا مَنْ لَا يَرِغَبُ فِي الْجَزَاءِ وَيَأْمَنُ لَا يَنْدِمُ

خدایا ای که در جزا رغبت ندارد و ای که ایمن است نادم

عَلَى الْعَطَاءِ وَيَأْمَنُ لَا يَكْفِي عَبْدُهُ عَلَى السَّوَاءِ

بر عطا و ای که ایمن است کفایتش بر عطا بر او برابری

مِنْكَ ابْنِدَاءٌ وَعَفْوُكَ تَفْضُلٌ وَعَقُوبُكَ

من تو عتاب و عفو تو بخشش و عقوبت تو

عَدْلٌ وَقَضَاؤُكَ خَيْرَةٌ إِنْ أَعْطَيْتَ لَمْ تَشِبْ

عدالت و قضاء تو خیرتر است اگر دادی به ناسازگار

عَطَاؤُكَ يَمِينٌ وَإِنْ مَنَعْتَ لَمْ يَكُنْ مَنَعُكَ تَعْدِيًا

دادن تو ایمن است و اگر منع کردی بر تو تجاوز

تَشْكُرُ مِنْ شُكْرِكَ وَأَنْتَ الْهَمَّةُ شُكْرَكَ

شکر دادی از شکر تو و تو الهمت شکر تو

وَتَكْفِي مَنْ حَمَدَكَ وَأَنْتَ عَلَيْهِ حَمْدُكَ

و تکفایت هر که حمد کرد تو و تو بر او حمد

لَسْتُ عَلَى مَنْ لَوْ شِئْتَ فَضَحْتَهُ وَتَجَوَّدَ عَلَى

بر من نیستم بر هر که خواهی بر او فاش کنی و تجوّد کنی

مَنْ لَوْ شِئْتَ مَنَعْتَهُ وَكِلَا هُمَا أَهْلُ مِنْكَ

هر که اگر خواهی منع کنی و هر دو از تو هستند

لِلْفَضِيحَةِ وَالْمَنَعِ غَيْرُكَ بَيْنَكَ أَعْمَالُكَ عَلَى

بر برای بدی و منع تو نیست تو بین تو اعمال

الْفَضْلِ وَاجْرَيْتَ قُدْرَتَكَ عَلَى الْبُخَاوِزِ تَلْقَيْتَ

فضل و اجرا کردی قدرتت بر بخاویز تو را

مَنْ عَصَاكَ بِالْحِلْمِ وَأَمَهَكَ مِنْ قَصْدٍ لِقَاسِهِ

هر که عصای تو را با حلم و از قصد لایق او

بِالْظُلْمِ تَسْتَظِرُّهُمْ بِأَنَّا نَلِكُ إِلَى الْأَنْبِيَاءِ وَنَشْرُكُ

بظلمت استنظر می کنی از آنکه ما را نیکو است و ما را

مُعَاجِلَتِهِمْ إِلَى التَّوْبَةِ لِكَيْ لَا يَهْلِكَ عَلَيْكَ

تسبیب کردن ایشان به توبه که از تو نماند

هَٰلِكُهُمْ وَلَا يَشْفِي بِنِعْمَتِكَ شَقِيمُهُمْ إِلَّا عَن

هالك شود و هالكان و بچگونگی شود بخت و بچگونگی آن که از

طُولِ الْأَعْدَارِ إِلَيْهِ وَبَعْدَ تَرَادُفِ الْحُجَّةِ عَلَيْهِ

از ازی طویل گفتن سر او و پس از چاه و دشمنی بخت بود

كَرَمًا مِنْ عَفْوِكَ يَا كَرِيمٌ وَعَائِدَةٌ مِنْ عَطْفِكَ

کرامت از عفو تو ای کریم و وعده از مهر تو

يَا جَلِيلُ أَنتَ الَّذِي فَتَحْتَ لِعِبَادِكَ بَابًا إِلَى عَفْوِكَ

ای جلجل ای تو ای که گشاید بپیشگان خود در ای بابی عفو تو

وَسَمَّيْنَاهُ التَّوْبَةَ وَجَعَلْتَ عَلَى ذَلِكَ الْبَابِ

و نام نهادیم او را توبه و کردی بر آن در

دَلِيلًا مِنْ وَحْيِكَ لِئَلَّا يَضِلُّوا عَنْهُ فَفُتِكَ

ای دل از وحی تو ای که راه را نشانی از او پس بخت

تَبَارَكَ اسْمُكَ تَوَبُّوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَصُوحًا

بارگشت نام تو ای که توبه بپوشید به حق و راست

عَسَوْرَبُكُمْ أَنْ يَكْفُرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَ

شاید بود که از شما ای که بپوشد از شما بدی شما و

يَدْخُلَكُمْ جَنَابٌ يَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ

در آید شما را از شما ای که رود از زیر آن جوی رود روزی

لَا يَخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ

که نور خدا را نمی خزد و آنکه با او ایمان دارند نور ایشان

يَسْعَى بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَيَأْمُرُهُمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَنْتُمْ

سیر می کنید پیش پایشان و فرمان می دهید ایشان را می گویند ای سرور ما تو ای که

لَنَا نُورُنَا وَاعْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

ما نور ما را و ببخش ما را ای که بر هر چیزی قادر هستی

فَاعْذِرْهُمْ غَفَلَ دُخُولُ ذَلِكَ الْمَنْزِلِ بَعْدَ

پس عذر بده ای که رفت پیش از آمدن درین منزل پس

فَتَحَ الْبَابَ وَقَامَتِ الدَّلِيلُ وَأَنْتَ الَّذِي زِدْتِ

گشاید در ای راه را کردی دلایل و تو ای که زیدی

فِي السُّجُودِ عَلَى نَفْسِكَ لِعِبَادِكَ تَرْبِيْدُ رُجُومَهُمْ

در سجود بر نفس خود بپوشی ایشان را تا بپوشد رجم ایشان

فِي مُتَاجِرَتِهِمْ لَكَ وَفَوْزُهُمْ بِالْوَفَادَةِ عَلَيْكَ

در تجارت ایشان با تو و پیروزی ایشان با وفای تو بر ایشان

وَالزِّيَادَةُ مِنْكَ فَقُلْتَ تَبَارَكَ اسْمُكَ وَلَيْسَ

و زیاده از تو ای که گفتی بارگشت نام تو و نیست

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ مِثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ

کسی که آید با نیکوئی پس ده است آن و هر که آید

بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يَجْزِي الْإِثْمَ لَهَا وَقُلْتُ مَثَلُ الَّذِي
 بِه بے بسزایش بد که بابر آن که هر مثل آن
 يَفْقَهُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ
 نفهمند و آنرا می بخورند از راه خدا ای بسزایش و اینست
 أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ
 که بودند بخت هفتصد در هر خوشه صد دان
 وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَقُلْتُ مَنْ ذَا الَّذِي
 و خدا می دو برابر کند ای آن که خواهد و شنیده ای که
 يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا
 زمین و دو برابر زمین بیکسر و او را بگوید آردا مضاعف است
 كَثِيرَةً وَمَا أَنْزَلْتَ مِنْ نَظَائِرِهِمْ فِي الْقُرْآنِ مِنْ
 بسیار آنچه از آیتش از آیت ایشان در قرآن در
 تَضَاعِيفِ الْحَسَنَاتِ وَأَنْتَ الَّذِي دَلَّلْتَهُمْ
 مضاعف کردن بیکسر به او را راه نورش را
 بِقَوْلِكَ مِنْ عَيْبِكَ وَتَرْغِيبِكَ الَّذِي فِيهِ
 بقول حق از عیب حق و ترغیب حق که در آنست
 حَظُّهُمْ عَلَى مَا وَسَّعَتْ عَنْهُمْ لَمْ يَذْكُرْهُ
 نصیب ایشان از آنچه که بوسعش آرد از ایشان در نیامد آردا

و اینست

أَبْصَارُهُمْ وَلَمْ تَعِهِ أَسْمَاعُهُمْ وَلَمْ تَلْحَقْهُ
 چشم ایشان را و نگذاشت آوازه او را و نرسد آردا
 أَوْهَامُهُمْ فَقُلْتُ أَذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا
 او را و ایشان را ای بسزایش که یاد کنید مرا نیاید که شمارا و شکر کنید
 لِي وَلَا تَكْفُرُونِ وَقُلْتُ لِمَنْ شُكْرُكُمْ لَا زَيْدٌ لَكُمْ
 ای بسزایش زینده را و گفت که ای شکر کنید آنچه زید شما
 وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ وَقُلْتُ
 و اگر کارتان بگشاید بخت که عذاب من سخت است و گفت
 ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ
 بگویند مرا تا بجايت كنم شما بزرگ انان که شکر كنند
 عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ
 از پرستش من دور در جهنم به داخل خواهند شد
 فَحَمِيتَ دُعَائَكَ عِبَادَةً وَتَرَكَهُ اسْتِجَارًا
 پس هم نهادی دعا را عبادت را چه آنکه در استیجار
 وَتَوَعَّدْتَ عَلَى تَرْكِهِ دُخُولَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ
 و وعده میدادی بر ترك آن در آمدن در جهنم دخیل
 فَذَكَّرُوكَ بِمَنْكَ وَشَكَرُوكَ بِفَضْلِكَ وَدَعَاكَ
 پس یادگاران را گفت که و شکر کردند ترا بفضلت و دعوت را

بِأَحْرَكَ وَتَصَدَّقُوا لَكَ طَلَبًا لِمَزِيدِكَ وَفِيهَا

بهر تو و تصدق کردن بر تو که طلب و بخواه کردن و در آن

كَانَتْ يَحَادِثُهُمْ مِنْ غَضَبِكَ وَقَوْزُهُمْ بِرِضَاكَ

است را میسر می داشت از خشم تو در رسیدن ایشان بفرمودی تو

وَلَوْ دَلَّ مَخْلُوقٌ مَخْلُوقًا مِنْ نَفْسِهِ عَلَى مِثْلِ الَّذِي

و اگر دلالت کند آفریده بر آفریده بر نفس خود بر مثل آن

دَلَلْتَ عَلَيْهِ عِبَادَكَ مِنْكَ كَأَنَّهُمْ مَخْمُودٌ

راه خودی بر او بندگان خود را از تو باشد ستوده

فَلَكَ الْحَمْدُ مَا وَجَدَ فِي حَمْدِكَ مَذْهَبٌ وَمَا

بهر تو است حمد آنچه یافت شود در حمد تو راهی و راهی

بَقِيَ لِلْحَمْدِ لَفْظٌ تَحْمِيدِيٌّ وَمَعْنَى يَصْرِفُ إِلَيْهِ

باقی بر حمد را لفظ که حمد را می رساند و معنی که صرف می کند به آن

يَا مَنْ تَحَمَّدَ إِلَى عِبَادِهِ بِالْإِحْسَانِ وَالْفَضْلِ

ای آنکه ستودد بر بندگان خود با احسان و فضل

وَعَمَرَهُمْ بِالْمَنِّ وَالطُّولِ مَا أَفْتَوْفِينَا نِعْمَتَكَ

و زنده گردان ایشان را با بخت و عطا چه عطا می کردی ما نعمت خود را

وَأَسْبَغَ عَلَيْنَا مِشْكًا وَأَخَصَّنَا بِرِكَ هَدْيَتِنَا

و چه نواخت بر ما و چه عطر کردی ما را به هدیه خود را

لِدِينِكَ الَّذِي أَصْطَفَيْتَ وَمِلَّتِكَ الَّتِي ارْتَضَيْتَ

بر دین تو که برگزیدستی و دین تو که پسندیدی

وَسَبِيلِكَ الَّذِي سَهَّلْتَ وَبَصَّرْتَنَا الزُّلْفَةَ

و راه تو که آسان کردی و روشن نمودی ما را و کشف نمودی ما را

لَدَيْكَ وَالْوُصُولَ إِلَى كَرَامَتِكَ اللَّهُمَّ

پس در رسیدن به تو بزرگواری تو خداوند

وَأَنْتَ جَعَلْتَ مِنْ صَفَائِي نِلَّكَ الْوُطَائِفَ وَ

و تو گردانیدی از پاکیزگی های من به تو و طایفه های

خَصَّاصَتِكَ الْفُرُوضِ شَهْرَ رَمَضَانَ الَّذِي

مخصوص کردی من را از روزه ها ماه رمضان را که

اخْتَصَصْتَهُ مِنْ سَائِرِ الشُّهُورِ وَتَجَيَّرْتَهُ مِنْ جَمِيعِ

بهرگز نگذاشتی او را از بقیه ماه ها و برگزیدتی او را از همه

الْأَزْمِنَةِ وَالْدُّهُورِ وَأَثَرْتَهُ عَلَى كُلِّ وَقْتٍ

زمانه و روزگار را و اثر کردی او را بر هر وقت

السَّنَةِ بِمَا أَنْزَلْتَ فِيهِ مِنَ الْقُرْآنِ وَالنُّورِ وَ

سال را به آنچه فرستادی در آن از قرآن و نور و

ضَاعَفْتَ فِيهِ مِنَ الْإِيمَانِ وَفَرَضْتَ فِيهِ مِنَ

دو برابر کردی در آن ایمان را و فرض کردی در آن از

الصَّيَامِ وَرَغِبْتَ فِيهِ مِنَ الْقِيَامِ وَأَجَلْتَ

روزه در جنت آمده از آن از پیش از تو هستی در آن کوه

فِيهِ مِنْ لَيْلَةِ الْقَدْرِ الْفَجْرِ حَرَمٌ مِنَ الْفَتْرِ

در آن از شب قدر که آن شهرت از هزار

شَهْرٍ ثُمَّ أَثَرْنَا بِهِ عَلَى سَائِرِ الْأُمَمِ وَأَصْطَفَيْنَا

ماه پس از آن به آن بر همه اُمم است در کربلت ما

بِفَضْلِهِ دُونَ أَهْلِ الْمِلَلِ فَصُمْنَا بِأَمْرِكَ

بفضل خود دون اهل ملل پس روزه استیم با امر تو

نَهَارَهُ وَقَمْنَا بِعَوْنِكَ لَيْلَهُ مُتَعَرِّضِينَ بِصِيَامِهِ

روز آن در محبت ما بر عین تو استیم آن بهشت آیدگان به روزه است

وَقِيَامِهِ لِمَا عَرَضْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِكَ وَتَسْتَبْنَا

در تو استیم از آنچه از تو رسیده است از رحمت تو استیم

إِلَيْهِ مِنْ مَثُوبَتِكَ وَأَنْتَ الْمَلِكُ بِمَا رَغِبَ فِيهِ

به تو استیم از پادشاهی تو در آنچه روزه استیم

إِلَيْكَ الْجَوَادُ بِمَا سُئِلْتَ مِنْ فَضْلِكَ الْقَرِيبُ

به تو استیم از پادشاهی تو در آنچه روزه استیم

إِلَى مَنْ حَاوَلَ قُرْبَكَ وَقَدْ أَقَامَ فِيهَا هَذَا الشَّهْرَ

به تو استیم از پادشاهی تو در آنچه روزه استیم

مَقَامَ حَمْدٍ وَصَحْبِنَا صُحْبَةً مَبْرُورًا وَزَجَنَانَا

مقام ستوده و صحبت کرداران محبت پسندیده شده و دو کرم

أَفْضَلَ أَرْبَاحِ الْعَالَمِينَ ثُمَّ قَدْ فَارَقْنَا عِنْدَ تَمَامِ

بهترین سخاوت دایمانت پس از رفتن کرداران روز تمام

وَقِيَمِهِ وَانْقِطَاعِ مَدَنِيهِ وَوَفَاءِ عَدَدِهِ فَحَنُّ

دلت آن در دوری است از تمام شدن مدینه آن بستان آن بسرا

مُودِعُوهُ وَدَاعٍ مِنْ عَزْفِ رَاقٍ عَلَيْنَا وَغَمْنَا وَ

دوایان کننده ایم دوری از آن که دشوار باشد فریاد بر ما و غم کردیم

أَوْحَشْنَا أَنْصِرَافُهُ عَنَّا وَلَزِمْنَا لَهُ الدَّمَاءَ الْخَفِوْ

دوختن و گشتن دوری از او و دامن داشتیم از او و دامن داشتیم

وَالْحُرْمَةَ الْمَرْغِيَّةَ وَالْحَقَّ الْمَقْضَى فَحَنُّ قَائِلُونَ

دوختن و گشتن دوری از او و دامن داشتیم از او و دامن داشتیم

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَهْرَ اللَّهِ الْأَكْبَرُ وَيَا عَيْدَ

سلام باد بر تو ای شهر خدا بزرگتر و ای عید

أَوْلِيَاءِ الْأَعْظَمِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَكْرَمَ مَخْصُوفٍ

دوستان آن بزرگوار سلام باد بر تو ای عزیزترین و عزیزترین

مِنَ الْأَوْقَاتِ وَيَا خَيْرَ شَهْرِ فِي الْأَيَّامِ وَالسَّاعَاتِ

از اوقات و ای بهترین شهر در ایام و ساعات

السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ شَهْرِ قَرِيبٍ فِيهِ الْأَمَالُ

وَنَشِئْتُ فِيهِ الْأَعْمَالُ السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ قَرِيبٍ

جَلَّ قَدْرُهُ مَوْجُودًا وَاجْتَمَعَ فَقْدُهُ مَفْقُودًا وَ

مَرْجُوهُ الْفِرَاقَةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ الْيَفْرِ أَنْسَ

مَقْبِلًا فَتَسْرَ وَأَوْحَشَ مُنْقَضِيَا فَضْ السَّلَامُ عَلَيْكَ

مِنْ مَجَاوِرِ دَقَّتْ فِيهِ الْقُلُوبُ وَقَلَّتْ فِيهِ الدُّنُوبُ

السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ نَاصِرِ آغَاظَ عَلَى الشَّيْطَانِ

وَصَاحِبِ سَهْلٍ سُبُلِ الْإِحْسَانِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

مَا أَكْثَرَ عِنَقَاءَ اللَّهِ فِيكَ وَمَا أَسْعَدَ مِنْ رَحْمِي

وَأَكْثَرَ عِنَقَاءَ اللَّهِ فِيكَ وَمَا أَسْعَدَ مِنْ رَحْمِي

وَأَكْثَرَ عِنَقَاءَ اللَّهِ فِيكَ وَمَا أَسْعَدَ مِنْ رَحْمِي

وَأَكْثَرَ عِنَقَاءَ اللَّهِ فِيكَ وَمَا أَسْعَدَ مِنْ رَحْمِي

وَأَكْثَرَ عِنَقَاءَ اللَّهِ فِيكَ وَمَا أَسْعَدَ مِنْ رَحْمِي

حُرْمَتِكَ بِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ مَا كَانَ أَخَالَ

لِلذُّنُوبِ وَاسْتَرَكَ لِأَنْوَاعِ الْغُيُوبِ السَّلَامُ

عَلَيْكَ مَا كَانَ طَوْلَكَ عَلَى الْمَجْرُمِينَ وَأَهْبَكَ

فِي صُدُورِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ شَهْرِ

لَا تُشَافِسُهُ الْأَيَّامُ السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ شَهْرِ هُوَ

مِنْ كُلِّ أَمْرٍ سَلَامُ السَّلَامُ عَلَيْكَ غَيْرُ

كُرْهِهِ الْمُصَاحَبَةِ وَلَا ذَمِّهِ الْمَلَأْبَسَةِ السَّلَامُ

عَلَيْكَ كَمَا وَقَدْتَ عَلَيْنَا بِالرِّكَاتِ وَغَسَلْتَ

عَنَّا دَنَسَ الْخَطِيئَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ غَيْرُ

وَأَكْثَرَ عِنَقَاءَ اللَّهِ فِيكَ وَمَا أَسْعَدَ مِنْ رَحْمِي

وَأَكْثَرَ عِنَقَاءَ اللَّهِ فِيكَ وَمَا أَسْعَدَ مِنْ رَحْمِي

وَأَكْثَرَ عِنَقَاءَ اللَّهِ فِيكَ وَمَا أَسْعَدَ مِنْ رَحْمِي

وَأَكْثَرَ عِنَقَاءَ اللَّهِ فِيكَ وَمَا أَسْعَدَ مِنْ رَحْمِي

وَأَكْثَرَ عِنَقَاءَ اللَّهِ فِيكَ وَمَا أَسْعَدَ مِنْ رَحْمِي

بَرِّمَا وَلَا مَتْرُوكٍ صِيَامُهُ سَامًا السَّلَامُ عَلَيْكَ

از هر چه می ماند و آنچه رها شده و روزه داران از تو بگوشت سلام باد بر تو

مِنْ مَطْلُوبٍ قَبْلَ وَقْتِهِ وَمَحْزُوزٍ عَلَيْهِ قَبْلَ

از طلب کرده شده پیش از وقت آن و مانده محزون بر وقت پیشتر از

فَوْزِ السَّلَامُ عَلَيْكَ كَمْ مِنْ سُوءٍ صَرَفَ بَكَ

وقت آن سلام باد بر تو کجاست از بدی که تو را منحرف کند

عَنَّا وَكَمْ مِنْ خَيْرٍ أَفِضَ بِكَ عَلَيْنَا السَّلَامُ

از ما و کجاست از نیکی که تو بر ما ریخته سلام

عَلَيْكَ وَعَلَى لَيْلَةِ الْقَدْرِ الْخَيْرُ مِنْ أَلْفِ

روز باد و بر شب قدر که آنست بهتر از هزار

شَهْرِ السَّلَامُ عَلَيْكَ مَا كَانَ أَحْرَصَنَا بِالْأَمْرِ

ماه سلام باد بر تو چه بکوشیدیم در پی امر

عَلَيْكَ وَاشْدَّ شَوْقَنَا غَدَا إِلَيْكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ

بر تو و سخت داشتیم خواهش را از تو سلام بر تو باد

وَعَلَى فَضْلِكَ الَّذِي حُرْمَنَاهُ وَعَلَى مَا ضِ

و بر فضل تو که محرومیم از او و بر آنچه کوفت

مِنْ بَرَكَاتِكَ سَبَلِنَا اللَّهُمَّ إِنَّا أَهْلُ هَذَا

از برکات تو که بر ما ریخته شده خداوند ما را این چنین

الشَّهْرِ الَّذِي شَرَفْتَنَا بِهِ وَفَقَّنَا بِمِثْلِهِ

ماه که شرف دادی به ما و آموختی به ما به مانند او

حِينَ جَهَلِ الْأَشْقِيَاءُ وَقْتَهُ وَحَرُّوا الشَّقَاءَ

و چون جاهل گشتند بدو وقت آنرا و محروم شدند از بهشت و کفر

فَضْلَهُ أَنْتَ وَلِيٌّ مَا أَثَرْتَنَا بِهِ مِنْ مَعْرِفَتِهِ وَ

از فضل آن که تو را دوست داریم آنچه از ما اثر کرد از معرفت او

هَدَيْتَنَا لَهُ مِنْ سُنَّتِهِ وَقَدْ تَوَلَّيْنَا بِتَوْفِيقِكَ

راهد ما را به او از سنت او و چون که ما را هدایت کردی

صِيَامِهِ وَقِيَامِهِ عَلَى تَقْصِيرِ وَادْنَا فِيهِ قَلِيلًا

روزه او و نماز او بر تقصیر و نزدیک شدن ما به او اندکی

مِنْ كَثِيرٍ اللَّهُمَّ فَلَكَ الْحَمْدُ اقْرَأْ بِالْأَسَانَةِ

از بسیار خداوند ما را تسبیح است با صدای رسا

وَأَعِزَّنَا بِالْإِضَاعَةِ وَلَكَ مِنْ قُلُوبِنَا عَقْدُ

و عزیز گردان ما را با ضایع شدن از دل ما با بستن

النَّدَمِ وَمِنْ السَّنَةِ صَدَقِ الْأَعْيَادُ رَفَاجُنَا

پشیمانی و از سال راستی مددگشای سرزده ما

عَلَى مَا أَصَابَنَا فِيهِ مِنَ الْفَقْرِ بِطَرَايَا اسْتَدْرِكِ

بر آنچه رسیده به ما از فقر با طریقه ای که استدرک کند

بِهِ الْفَضْلَ الْمَرْغُوبَ فِيهِ وَنَعْتَا ضُرِّهِ مِنْ

بن فضل مرغوب کرده شده در آن و عرض داریم بن اولاد

أَنْوَاعِ الذُّخْرِ الْحَرُوصِ عَلَيْهِ وَأَوْجِبْ لَنَا

انواع ذخیره حروص علیه و واجب کن ما را

عُذْرَكَ عَلَى مَا قَصَرْنَا فِيهِ مِنْ حَقِّكَ وَابْلُغْ

عذر کن ترا بر آنچه قصر کرده ایم از حق تو و برسان

بِأَعْمَارِنَا مَا بَيْنَ أَيْدِينَا مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ الْمُقْبِلِ

بسران ما آنچه در پیش است از ماه رمضان آتی

فَإِذَا بَلَغْنَاكَ فَأَعِنَّا عَلَى تَنَاوُلِ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ

پس چون رسیدن ما را به رسیدن تو ما را بر گرفتن آن آنچه تو سزاوار آن

مِنَ الْعِبَادَةِ وَادِّنا إِلَى الْقِيَامِ بِمَا يَسْتَحِقُّهُ

از عبادت و در بر کن ما را به انجام دادن آنچه سزاوار است

مِنَ الطَّاعَةِ وَاجْرُ لَنَا مِنْ صَالِحِ الْعَمَلِ مَا يَكُونُ

از طاعت و اجر کن ما را از کارهای نیک آنچه می تواند

دَرْكًا لِحَقِّكَ فِي الشَّهْرِ مِنْ شُهُورِ الدَّهْرِ

در بر گرفتن حق تو در این ماه از ماههای سال

اللَّهُمَّ وَمَا أَلْمَنَّا بِهِ فِي شَهْرِنَا هَذَا مِنْ لَمَمٍ

خدایا آنچه فرموده ایم بن تو در این ماه از گناه

أَوْ أَثِمَّ أَوْ وَاقَعْنَا فِيهِ مِنْ ذَنْبٍ وَاكْتَسَبْنَا فِيهِ مِنْ

گناه یا بگرم یا بر ما افتاد از گناه یا بدست آوردیم از گناه

خَطِيئَةٍ عَلَى تَعَمُّدٍ مِنَّا أَوْ عَلَى نِسْيَانٍ ظَلَمْنَا

خطیئه بر عمد از ما یا بر فراموشی ستم کردیم

فِيهِ أَنْفُسَنَا أَوْ أَتَهَكَّنَا بِحُرْمَةٍ مِنْ غَيْرِنَا فَصَلِّ

در آن بر نفسهای ما یا در بر ما با حرمتی از غیر ما پس نماز کن

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاسْتُرْنَا بِسِتْرِكَ وَاعْفُ عَنَّا

بر محمد و آل او و در پیش او را به پرده پوشی و در گذر از ما

بِعَفْوِكَ وَلَا تُصِبنَا فِيهِ لِأَعْيُنِ الشَّامِتِينَ

ببخشش خودت و در پای کن ما را از دیدن چشمهای پنهان

وَلَا تَبْسُطْ عَلَيْنَا فِيهِ السِّنَّ الطَّاعِنَةَ وَاسْتَعْمِلْنَا

و نه بسط بر ما در این سن طاعنه و استفاده کن ما را

بِمَا يَكُونُ حِطَّةً وَكَفَّارَةً لِمَا أَنْكَرْتَ مِنَّا فِيهِ

به آنچه می تواند حطه و کفاره باشد از آنچه بد کردی از ما

يُرَافِقُكَ الْبَقَى لَا تَقْدِرْ وَفَضْلِكَ الَّذِي لَا يَنْقُصُ

همراه با حق تو که نماند و فضل تو که کم نمی شود

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجِرْ مُصِيبَنَا بِشَهْرِنَا

خدایا صلوات کن بر محمد و آل او و در میان کن مصیبت ما به ماه ما

وَبَارِكْ لَنَا فِي يَوْمِ عِيدِنَا وَفِطْرِنَا وَاجْعَلْهُ مِنْ

برکت ده ما را در روز عید ما و روز فطر ما و بگردان او را از

خَيْرِ يَوْمٍ مَرَّ عَلَيْنَا أَجْلِبْهُ لِعَفْوِ أَسْأَلِ الذَّنْبِ

چیز روزی که بگذرد بر ما لشکرده ترس آن عفو را و گمراهی آن را و گمراهی

وَاعْفِرْ لَنَا مَا خَفِيَ مِنْ دُنُوبِنَا وَمَا عَلَرَ اللَّهُمَّ

و ببزرگ ما آنچه پنهان است از گناهان ما و آنچه پنهان است خداوند

اسْلَخْنَا بِإِسْلَاحِ هَذَا الشَّهْرِ مِنْ خَطَايَانَا وَأَخْرِجْنَا

برگردان ما را از این ماه و بگردان ما را از خطای ما و بگردان ما را

بِخُرُوجِهِ مِنْ سَيِّئَاتِنَا وَاجْعَلْنَا مِنْ أَسْعَدِ أَهْلِ بَيْتِهِ

برگردان ما را از بدیهای ما و بگردان ما را از بدیهای ما و بگردان ما را

وَأَجْرُهُمْ قِيمًا فِيهِ وَأَوْفَرِهِمْ حَظًّا مِنْهُ اللَّهُمَّ

و بجزای آنها را در آن و بجزای آنها را در آن و بجزای آنها را در آن

وَمَنْ رَعَى حَقَّ هَذَا الشَّهْرِ حَقَّ رِعَايَتِهِ وَحَفَظَ

و هر که رعایت کرد حق این ماه را و هر که رعایت کرد حق این ماه را

حُرْمَتَهُ حَقَّ حِفْظِهَا وَقَامَ بِحُدُودِهِ وَحَقَّ قِيَامِهَا

حرمت او را حق نگاه داشتن آن را و بایستادگی کرد بر مرزهای آن و بایستادگی کرد بر مرزهای آن

وَأَتَى ذُنُوبَهُ حَقَّ تَقَاتِهَا أَوْ تَقَرَّبَ إِلَيْكَ بِقُرْبَةٍ

و به گناهات خود حق تقابل آنها را و بگفتگو کرد با تو با نزدیکی

أَوْجِبَتْ رِضَاكَ لَهُ وَعَظَمْتَ رَحْمَتَكَ عَلَيْهِ

و واجب گردانید رضایت خود را بر او و بزرگوار گردانید رحمت خود را بر او

فَهَبْ لَنَا مِثْلَهُ مِنْ وَجْدِكَ وَاعْظِمْنَا أَضْعَافُ

ببخش ما را مانند آن را از بخشش خود را و بزرگوار گردان ما را چند برابر آن

مِنْ فَضْلِكَ فَإِنَّ فَضْلَكَ لَا يَغِيصُ وَارْتَحِلْ

از فضل خود است و از فضل خود است و از فضل خود است

لَا تَقْصُ بِلِ تَقِيصُ وَإِنْ مَعَادِرَ أَحْسَانِكَ

نقصان نرساند و از نقصان نرساند و از نقصان نرساند

لَا تَقْنِي وَارْعَظْ أَنْكَ لِلْعَطَاءِ الْمُهْتَى اللَّهُمَّ

نقصان نرساند و از نقصان نرساند و از نقصان نرساند

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاكْتُبْ لَنَا مِثْلَ أَجْرِ مَنْ

صلوات بر محمد و آل او و بنویس برای ما مانند اجر آن

صَامِهِ أَوْ تَعَبَّدَ لَكَ فِيهِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ

روزه داشت یا عبادت کرد برای تو در آن روز تا روز قیامت

اللَّهُمَّ إِنَّا نَتُوبُ إِلَيْكَ فِي يَوْمِ فِطْرِنَا الَّذِي

خداوند ما را بازگشت کردیم به تو در روز فطر ما که

جَعَلْتَهُ لِلْمُؤْمِنِينَ عِيدًا وَسُرُورًا لِأَهْلِ

گردانیدی او را برای مؤمنان و شادی برای اهلی

مِلَّتِكَ فَجَمَعَا وَمُحَمَّدًا مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ

أَذِنَبَاهُ أَوْ سَوَّءَ اسْلَفْنَاهُ أَوْ خَاطَبَ شَرَّ أَصْنَافِهِ

تَوْبَةً مَنْ لَا يَنْطَوِي عَلَى رُجُوعِ الذَّنْبِ وَلَا يَعُودُ

بَعْدَهَا فِي خَطِيئَةٍ تَوْبَةٍ نَّصُوحًا خَلَصْتُ مِنْ

الشَّكِّ وَالْأُرْيَابِ فَقَبَّلَهَا سِنًا وَارَضَعَهَا

وَبَنِّسْأَعَلَيْهَا اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا خَوْفَ عِقَابِ

الْوَعِيدِ وَشَوْقِ ثَوَابِ الْمَوْعُودِ حَتَّى نَجِدَ لَذَّةَ

مَآذِ عَوْلِكَ بِهِ وَكَأَيُّ مَا اسْتَجِيرُكَ مِنْهُ وَاجْعَلْنَا

عِنْدَكَ مِنَ النَّوَائِبِ الَّذِينَ أَوْجِبَتْ لَهُمْ حُجَّتُكَ

وَقِيلَ مِنْهُمْ مُرَاجَعَةٌ طَاعِنِكَ يَا اَعْدَلُ

الْعَادِلِينَ اللَّهُمَّ تَجَاوَزْ عَنَّا يَا أُمَّهَانَا

أَهْلَ دِينِنَا جَمِيعًا مَنْ سَلَفَ مِنْهُمْ وَمَنْ غَبَرَا

يَوْمَ الْقِيَمَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَمَا

صَلِّتْ عَلَى مَلَأَتِكَ الْمُقْرَبِينَ وَصَلِّ عَلَيْهِ وَآلِهِ

كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى أَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِينَ وَصَلِّ عَلَيْهِ

وَالِه كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَأَفْضَلَ

مِنْ ذَلِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ صَلَوَةٌ تَبْلُغُنَا بِرَحْمَتِكَ

وَيَا لَنَا نَفْعُهَا وَيَسْتَجَابُ لَهَا دُعَاؤُنَا إِنَّكَ

اَكْرَمُ مَنْ رَغِبَ اِلَيْهِ وَاكْفَى مَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْهِ وَاعْطَى

اكرم من رغب به و اكفى من توكل به و اعطى

مَنْ سُئِلَ مِنْ فَضْلِهِ وَاَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

من سئل من فضله و انت على كل شئ قدير

وَمَنْ عَابَدَنِى فِى الْفِطْرِ اَوْ اَنْصَرَفَ مِنْ صَلَاتِهِ فَاَتَانِى

يا مَنْ يَرْحَمُ مَنْ لَا يَرْحَمُهُ الْعِبَادُ وَيَا مَنْ يَقْبَلُ

مَنْ لَا يَقْبَلُهُ الْبِلَادُ وَيَا مَنْ لَا يَخْفِرُ اَهْلَ الْخَالِقَةِ

اِلَيْهِ وَيَا مَنْ لَا يَخِيبُ الْمَلِيحِينَ عَلَيْهِ وَيَا مَنْ

لَا يَجْبَهُ بِالرَّدِّ اَهْلَ الذَّلَالَةِ عَلَيْهِ وَيَا مَنْ يَجْتَبِي

صَغِيرًا يَتَخَفُّ بِهِ وَيَشْكُرُ سَيِّئًا يَعْمَلُ لَهُ

وَيَا مَنْ يَشْكُرُ عَلَى الْقَلِيلِ وَيُجَازِي بِالْجَلِيلِ

وَيَا مَنْ يَدْنُو لِي مَنْ دَنَا مِنْهُ وَيَا مَنْ يَدْعُو

النَّفْسَ مِنْ اَدْبَرِ عُنُقِهِ وَيَا مَنْ لَا يُغَيِّرُ النِّعَةَ

وَلَا يُبَادِرُ بِالنِّقْمَةِ وَيَا مَنْ يُثْمِرُ الْحَسَنَةَ حَتَّى

يُنْمِيَهَا وَيَنْجُو زَعْرَ السَّيِّئَةِ حَتَّى يَعْقِيَهَا اَنْصَرَفَ

الْأَمَالُ دُونَ مَدَى كَرَمِكَ بِالْحَاجَاتِ

وَأَمْتَلَأَتْ بِفَيْضِ جُودِكَ أَوْعِيَةُ الطَّلِبَاتِ وَ

تَفَسَّخَتْ دُونَ بُلُوغِ نَعْيِكَ الصِّفَاتُ فَلَكَ الْعُلُوفُ

الْأَعْلَى قَوْقُ كُلِّ عَالٍ وَالْجَلَالُ لَا يَخْدُفُ قَوْقَ

كُلِّ جَلَالٍ كُلُّ جَلِيلٍ عِنْدَكَ صَغِيرٌ وَكُلُّ شَرِيفٍ

فَجَنَّبَ شَرِّكَ حَقِيرُ خَابَ الْوَاقِدُ وَزَعَلَى غَيْرِكَ

در پیوسته از آنکه کسی از بخت و بختی که در آن است

وَحَسِرَ الْمُعْرِضُونَ إِلَّا لَكَ وَضَاعَ الْمِلْءُونَ إِلَّا

وهمان که در پیوسته از آنکه کسی از بخت و بختی که در آن است

بِكَ وَاجْدَبَا الْمُتَجَعُّونَ لِأَمْنٍ أَنْ يَجْعَ فَضْلَكَ يَا بَكَّ

در پیوسته از آنکه کسی از بخت و بختی که در آن است

مَفْتُوحٌ لِلزَّاعِغِينَ وَجُودُكَ مُبَاحٌ لِلشَّائِلِينَ

در پیوسته از آنکه کسی از بخت و بختی که در آن است

وَإِغَاثَتُكَ قَرِيبَةً مِنَ الْمُسْتَغِيثِينَ لَا يَحْبِبُ

در پیوسته از آنکه کسی از بخت و بختی که در آن است

مِنْكَ إِلَّا مِلْءُونَ وَلَا يَأْسُ مِنْ عَطَايِكَ إِلَّا الْمُعْصِرُونَ

در پیوسته از آنکه کسی از بخت و بختی که در آن است

وَلَا يَسْتَقْرِ بِنِقْمَتِكَ إِلَّا الْمُسْتَغْفِرُونَ رِزْقُكَ

در پیوسته از آنکه کسی از بخت و بختی که در آن است

مَبْسُوطٌ لِمَنْ عَصَاكَ وَحَلَّتْ مُعْتَرِضُ بَيْنِ نَوَاكٍ

در پیوسته از آنکه کسی از بخت و بختی که در آن است

عَادَتُكَ الْأُحْسَانُ إِلَى الْمُسْتَهِينِ وَسُنَّتُكَ

در پیوسته از آنکه کسی از بخت و بختی که در آن است

الْإِبْقَاءُ عَلَى الْمُعْدِنِ حَتَّى لَقَدَغَرْتَهُمْ أَنَا نَكَ

در پیوسته از آنکه کسی از بخت و بختی که در آن است

عَنِ الرُّجُوعِ وَصَدَّهُمْ إِمَهَالِكَ عَنِ الشُّرُوعِ وَأَنَّمَا

در پیوسته از آنکه کسی از بخت و بختی که در آن است

ثَابِتٌ بِهِمْ لِيَقْبِضُوا إِلَى آخِرِكَ وَأَمَهْلُهُمْ ثِقَةٌ بِدَوَا

در پیوسته از آنکه کسی از بخت و بختی که در آن است

مَلِكِكَ فَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ السَّعَادَةِ خَتَمَتْ لَهُ بِهَا

در پیوسته از آنکه کسی از بخت و بختی که در آن است

وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الشَّقَاةِ خَذَلَتْهُ لَهَا

در پیوسته از آنکه کسی از بخت و بختی که در آن است

كُلُّهُمْ صَائِرُونَ إِلَى حُكْمِكَ وَأُمُورُهُمْ أَبِلَةٌ

در پیوسته از آنکه کسی از بخت و بختی که در آن است

إِلَى آخِرِكَ لَمْ يَهْزُ عَلَى طَوْلِ مُدَّتِهِمْ سُلْطَانُكَ

در پیوسته از آنکه کسی از بخت و بختی که در آن است

وَلَمْ يَدْخُضْ لِرَأْسِكَ مُعَاجِلَتُهُمْ بَرَهَانُكَ حُجَّتُكَ

در پیوسته از آنکه کسی از بخت و بختی که در آن است

قَائِمَةٌ وَسُلْطَانُكَ ثَابِتٌ لَا يَزُولُ قَالُوا نِيلَ الدَّائِمِ

در پیوسته از آنکه کسی از بخت و بختی که در آن است

وَقَضَايَ الْأَقْرَارِ بِالْحُسُورِ لَا رَغْبَةَ يَا إِلَهِي

و قاضی الامر باقرار و محسور است بر او نه که غایت است از او

بَلْ عَجَزَاقْهَا أَنَا ذَا أَوْقُوكَ بِالْوَفَادَةِ وَاسْتَثْلَكَ

بل بجزاها ای من که ایستاد بر او نه که غایت است از او

حُسْنَ الْوَفَادَةِ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاسْمَعْ

حسن الوفاة فصلی بر محمد و آل او و اسمع

نَجْوَايَ وَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَلَا تَخْنَمْ بَوْمِي بِحَبِي

نجاتی و استجب دعای من و نه که غایت است از او

وَلَا تَجْهَنِّي بِالرَّدِّ فِي مَسْئَلَتِي وَآكِرِمُ مِنْ عِنْدِكَ

و نه که غایت است از او در جواب من و آکرم من از نزد تو

مُنْصَرَفِي وَإِلَيْكَ مُنْقَلَبِي إِنَّكَ غَيْرُ ضَائِقٍ

منصرف من و ایستاد من ایستاد من ایستاد من

بِمَا تَرِيدُ وَلَا عَاجِزٌ عَمَّا تَسْأَلُ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

بما ترید و نه که غایت است از او در جواب من

قَدِيرٌ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

قدیر و نه که غایت است از او در جواب من

وَمِنْ عَمَلِي لَمْ يَكُنْ فِي يَوْمٍ عَرَفَ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ بِدَيْعِ

الحمد لله رب العالمین اللهم لک الحمد بدیعی

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ رَبِّ

السموات و الارض ذات الجلال و الاکرام رب

الْأَرْبَابِ وَإِلَيْهِ كُلُّ مَالٍ وَخَالِقُ كُلِّ خَلْقٍ

الارباب و الیه کمال مال و خالق کمال خلق

وَوَارِثُ كُلِّ شَيْءٍ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ يَغْزِبُ عَنْهُ

و وارث کمال شیء لیس کماله شیء یغزب عنه

عِلْمُ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

علم شیء و هو بکمال شیء محیط و هو علی کمال شیء

رَقِيبٌ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْوَاحِدُ الْقَهْدُ

رقیب انت الله الذی لا اله الا انت الواحد القهء

الْفَرْدُ الْمُنْفَرِدُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْكَرِيمُ

الفرد المنفرد و انت الله لا اله الا انت الکریم

الْمُتَكَبِّرُ الْعَظِيمُ الْمُتَعَزِّزُ الْكَبِيرُ الْمُتَكَبِّرُ وَأَنْتَ

المتکبر العظیم المتعزیز الکریم المتکبر و انت

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَلِيُّ الشَّدِيدُ الْحَالُ

الله لا اله الا انت العلی الشدید الحال

لَا يَحْوِيكَ مَكَانٌ وَلَمْ يَقُمْ بِسُلْطَانِكَ سُلْطَانٌ

مجرد نما مختلف را گشته در برابر سلطان تو سلطان

وَلَمْ يُعْيِكَ بُرْهَانٌ وَلَا بَيَانٌ أَنْتَ الَّذِي أَحْيَيْتَ

در دانه گردن براننده و زایل تو آنکه شمری

كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا وَجَعَلْتَ لِكُلِّ شَيْءٍ أَمَدًا

بر هر چیز عددی دهی و گردی به هر چیز مدتی

وَقَدَرْتَ كُلَّ شَيْءٍ تَقْدِيرًا أَنْتَ الَّذِي قَصُرْتَ

و قدر کردی هر چیز تقدیری تو آنکه رسی

الْأَوْهَامَ عَزْزًا لَتَبْتِكِ وَعَجَزًا لِالْفَهَامِ عَنْ

و هوس از ذات تو و عجز از فهم تو

كَيْفِيَّتِكَ وَلَمْ تُدْرِكِ الْأَبْصَارُ مَوْضِعَ أَيْتِيَّتِكَ

چگونگی تو و در بین بر جای موضع آیت تو

أَنْتَ الَّذِي لَا تُحَدُّ فَتَكُونُ مُحَدُّدًا وَلَمْ تُثَمَّلْ

تو آنکه محصور نیستی و گشتی محدود و نه گشتی

فَتَكُونُ مَوْجُودًا وَلَمْ تَلِدْ فَتَكُونِ مَوْلُودًا أَنْتَ

پس هستی و زاییده نشده و نه زاده ای پس زاده ای

الَّذِي لَا ضِدَّ مَعَكَ فَيَعَانِدُكَ وَلَا عِدْلَ مَعَكَ

آنکه ضمت ندارد و نه عداوت دارد و نه عدالت

فَيُكَاثِرُكَ وَلَا يَذَلُّكَ فَيُعَارِضُكَ أَنْتَ الَّذِي

تا فزونی تو و نه ذلت تو تا بر تو برتری

ابْتَدَأَ وَآخَرَكَ وَاسْتَحْدَثَ وَابْتَدَعَ وَآحَسَنَ

ابتدا کرد و آخر کرد و ساخت و بداند

صَنَعَ مَا صَنَعَ سُبْحَانَكَ مَا أَجَلَ شَأْنِكَ وَسَنَ

ساخت آنچه ساخت بزرگوار تو که هر چه کردی

فِي الْأَمَاكِينِ مَكَانَكَ وَاصْدَعَ بِالْحَقِّ فُرْقَانَكَ

در جایگاههای مخفی تو را و حق را حق و باطل را باطل

سُبْحَانَكَ مِنْ لَطِيفٍ مَا الْطَفُكَ وَرَوْفٍ مَا

بزرگوار تو از لطیفی که لطافت تو و مهر تو

ارْتَفَكَ وَحَكِيمٍ مَا اعْرِفَكَ سُبْحَانَكَ مِنْ مَلِكٍ

مرتفعی که برتر از شناسایی تو را بزرگوار تو از پادشاهی

مَا أَمْنَعَكَ وَجُودًا مَا أَوْسَعَكَ وَرَفِيعَ مَا أَرَفَكَ

چگونه تو را از وجود تو و گسترده تو را از رفیع تو را از آشنایی تو را

ذَوُ الْبَهَاءِ وَالْمَجْدِ وَالْكِبْرِيَاءِ وَالْحُدُ سُبْحَانَكَ

ذو بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری و بزرگواری

بَسَطْتَ بِالْخَيْرَاتِ يَدَكَ وَعَرَفْتَ الْهُدَايَةَ مِنْ

گشاید با خیرات تو را و شناختی هدایت را از

عِنْدَكَ فَمَنْ التَّمَسَّكَ لِدِينٍ أَوْ دُنْيَا وَجَدَكَ

نزد تو هر که دست گیرد از دین یا دنیا تو را

سُبْحَانَكَ خَضَعَ لَكَ مِنْ جَرَفِي فِي عِلْيَاكَ وَ

پس تو سحرگاه تو را در گردن من در غلغلای تو

خَشَعَ لِعَظَمَتِكَ مَا دُونَ عَرْشِكَ وَانْقَادَ

پس در عظمت تو را آنچه در پیشگاه عرش تو

لِلتَّسْلِيمِ لَكَ كُلُّ خَلْقِكَ سُبْحَانَكَ لَا تَحْسُ

از تسلیم از تو هر آنچه از تو است سحرگاه تو را

وَلَا تَحْسُ وَلَا تَمْسُ وَلَا تَكَادُ وَلَا تُمَاطُ وَلَا تَغَالِبُ

و نه حسد و نه لمس و نه کاد و نه ماط و نه غالب

وَلَا تُنَاقِزُ وَلَا تُتَارَعُ وَلَا تُجَارَى وَلَا تُنَادَى

و نه مناقزه و نه تاراع و نه جاری و نه نادای

وَلَا تُخَادَعُ وَلَا تُتَمَاكَرُ سُبْحَانَكَ سَبِيلُكَ

و نه خادع و نه متماکر سحرگاه تو را سبیل تو را

جَدِّدُ أَمْرِكَ رُشْدٌ وَأَنْتَ حَيٌّ صَمَدٌ سُبْحَانَكَ

آفریننده امر تو روشد و تو زنده صمد سحرگاه تو را

قَوْلُكَ حُكْمٌ وَقَضَاؤُكَ حَقٌّ وَإِرَادَتُكَ غَرَمٌ

گفتار تو حکم و قضای تو حق و اراده تو گرم

سُبْحَانَكَ لَا رَادَ لَشَيْئِكَ وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَتِكَ

سحرگاه تو را هیچ راد نیست از هر چیزی تو را و نه مبدل کننده از هر کلام تو را

سُبْحَانَكَ بَاهِرَ الْآيَاتِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ بَارِي

سحرگاه تو را براهین آیات تو خالق آسمانها را

السَّمَاوَاتِ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا يَدُومٌ يَدُومٌ وَامِكٌ وَ

آسمانها را حمد تو حمدی است دوام دارد و تو

لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا خَالِدًا بِنِعْمَتِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا

تو را حمد تو حمدی است بپایان در نعمت تو و حمد تو حمدی است

يُؤَاوِي صُنْعَكَ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا يَزِيدُ عَلَى

آوردن تو را تو را حمد تو حمدی است که زیادتر شود

رِضَاكَ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا مَعَ حَمْدِ كُلِّ حَامِدٍ

رضایت تو را تو را حمد تو حمدی است با حمد هر حمد کننده

وَشُكْرًا يَقْصُرُ عَنْهُ شُكْرُ كُلِّ شَاكِرٍ حَمْدًا

و شکر است که نرسد به شکر هر شاکر حمد تو را

لَا يَنْبَغِي إِلَّا لَكَ وَلَا يَنْقَرِبُ إِلَّا إِلَيْكَ حَمْدًا

نیست بجز برای تو و نه نزدیک است جز به تو حمد تو را

يُسْتَدَامُ بِهِ الْأَوَّلُ وَيُسْتَدْعَى بِهِ دَوَامُ الْآخِرِ

با او استمداد می شود و به او استمداد می شود

حَمْدًا يَضَاعَفُ عَلَى كُرُورِ الْأَمْنَةِ وَيُزِيدُ

همه که بگردد بر کوشش از نماند و زاید باشد

اضْعَافًا مُتَرَادِفَةً حَمْدًا يُعْجَزُ عَنْ احْصَائِهِ الْحَفْظَةُ

مضاعفه به در است هر که بگردد از شمار آن از حفظ

وَيَزِيدُ عَلَى مَا أَحْصَاهُ فِي كِتَابِكَ الْكِتَابَةُ حَمْدًا

و زاید بر آنچه در کتابت در کتابت در کتابت

يُوزِنُ عَرْشَكَ لِجَيْدٍ وَيُعَادِلُ كُرْسِيِّكَ الْفَيْعُ

بهر وزن عرش بزرگ را و برابر کرسی را بزرگ

حَمْدًا يَكْمُلُ لَدَيْكَ ثَوَابُهُ وَيَسْتَغْرِقُ كُلَّ جَزَاءٍ

همه که بگردد نزد تو ثواب او را و ببرد و ببرد

جَزَاءُ حَمْدًا ظَاهِرُهُ وَقَوْلُ لِبَاطِنِهِ وَبَاطِنُهُ

بهر ظاهر و باطن او و باطن او و باطن او

وَفَوْقَ إِصْدِقِ النِّيَّةِ فِيهِ حَمْدًا لَمْ يَحْدِكْ خَلْقُ

و بر فراز راستی نیت او در همه خلق

مِثْلَهُ وَلَا يَعْرِفُ أَحَدٌ سِوَاكَ فَضْلُهُ حَمْدًا يُعَا

مانند او و نمی داند هیچ کس جز تو فضل او را

مِنْ أَجْهِدَ فِي تَعْدِيدِهِ وَيُؤَيِّدُ مَنْ أَعْرَقَ نَزْعًا

از آنچه که در تعدید او و یاری دهد آن را که غرق شد

فِي تَوْفِيَّتِهِ حَمْدًا يَجْمَعُ مَا خَلَقْتَ مِنَ الْحَمْدِ وَ

در توفیق او همه که بگردد از آنچه که بگردد

يَنْظُمُ مَا أَنْتَ خَالِقُهُ مِنْ بَعْدِ حَمْدٍ لِأَحْمَدَ

بهر نظم آنچه که بگردد از پس از حمد او را

أَقْرَبُ إِلَيَّ قَوْلِكَ مِنْهُ وَلَا أَحْمَدَ مِنْ يَحْدُكَ بِهِ

نزدیک تر به من از آنچه که بگردد از پس از حمد او را

حَمْدًا يُوجِبُ بِكَرَمِكَ الزَّيْدُ يُوَفُّرُهُ وَتَصَلُّهُ

همه که بگردد بزرگواری او را و ببرد و ببرد

بِمَزِيدٍ يَعْدُ مَزِيدٌ طَوْلًا مِنْكَ حَمْدًا يُجِبُ لَكَرَمِ

بهر مزید او را و ببرد و ببرد

وَجْهِكَ وَيُقَابِلُ عِزَّ جَلَالِكَ رَبِّ صَلِّ عَلَى

و بر چهره او را و بر چهره او را و بر چهره او را

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْمُنْتَجَبِ الْمُصْطَفَى الْمَكْرَمِ الْمُفْتَرِ

محمد و آل محمد برگزیده برگزیده برگزیده

أَفْضَلَ صَلَّوْا نَيْكَ وَبَارِكْ عَلَيْهِ أَتَمُّ بَرَكَاتِكَ

افضل صلوات بر تو و بزرگواری او را

وَتَرَحَّمْ عَلَيْهِ أَمْنَعُ رَحْمَتِكَ رَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

و مهربانی کن بر او ای خداوند صلوات بر محمد

وَالِهِ صَلَوةٌ ذَاكِيَّةٌ لَا تَكُونُ صَلَوةً أَزْكَى مِنْهَا

قال در صورت افزاینده که پیش از پنج صلوات افزاینده از آنست

وَصَلَّ عَلَيْهِ صَلَوةٌ نَامِيَّةٌ لَا تَكُونُ صَلَوةً

و صلوات ده بر او صلوات از بهترین است که پیش از صلوات

أَنَّى بِهَا وَصَلَّ عَلَيْهِ صَلَوةٌ رَاضِيَّةٌ لَا تَكُونُ

از کسی که از آن و صلوات ده بر او صلوات پسندیده که باشد

صَلَوةٌ فَوْقَهَا رَبِّ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَوةٌ

پنج صلوات بالاتر از آن بر او و پنج صلوات بر محمد و آل او صلوات

تَرْضِيهِ وَتَرْبِيْدُ عَلَى رِضَاهُ وَصَلَّ عَلَيْهِ

که خوشنودی از او داده باشد بر رضای او و صلوات ده بر او

صَلَوةٌ تَرْضِيكَ وَتَرْبِيْدُ عَلَى رِضَاكَ لَهُ وَصَلَّ

صلوات که خوشنودی از تو داده باشد بر رضایت تو بر او و صلوات ده

عَلَيْهِ صَلَوةٌ لَا تَرْضَى لَهُ إِلَّا بِهَا وَلَا تَرْضَى غَيْرُهَا

بر او صلوات که خوشنودی از تو بر آن داده باشد و نه چیز جز او

لَهَا أَهْلًا رَبِّ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَوةٌ تَجَاوِزُ

مرا و او را پنج صلوات بالاتر از صلوات ده بر محمد و آل او صلوات که در گذرد

رِضْوَانَكَ وَيَصِلُ بِصَالِحَاتِهَا بَيْقَاتِكَ وَلَا يَشْقُدُ

خوشنودی تو را و نصیب از افعال آن بگذرد و نیست محظوظ

كَمَا لَا يَشْقُدُ كَلِمَاتُكَ رَبِّ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

چنین که نیست کلمات تو از هر چه بالاتر از صلوات ده بر محمد و آل او

صَلَوةٌ تَنْظِمُ صَلَوَاتِ مَلَائِكَاتِكَ وَأَنْبِيَائِكَ

صلوات که نظم شود از صلوات ملکات تو و پیغمبران تو

وَرُسُلِكَ وَأَهْلِ طَاعَتِكَ وَتَشْتَمِلُ عَلَى

و رسلان تو و اهل طاعت تو و دربردارنده

صَلَوَاتِ عِبَادِكَ مِنْ جَنَّتِكَ وَإِنْسِكَ وَأَهْلِ

صلوات بنده گان تو از بهشتیان و انبیان و اهل

إِجَابَتِكَ وَتَجْتَمِعُ عَلَى صَلَوةٍ كُلِّ مَنْ ذَرَأَتْ

اجابت تو و جمع شود بر صلوات هر که از تو آید و

وَبَرَأَتْ مِنْ أَصْنَافِ خَلْقِكَ رَبِّ صَلَّ عَلَيْهِ

پدید آردی از اصناف خلق تو بر او و صلوات ده

وَالِهِ صَلَوةٌ تُحِيطُ بِكُلِّ صَلَوةٍ سَالِفَةٍ وَمُسْتَأْتِيَةٍ

و آل او صلوات که احاطه کند بر صلوات گذشته و آینده

وَصَلَّ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ صَلَوةٌ مُرَضِيَّةٌ لَكَ وَ

و صلوات ده بر او و بر آل او صلوات که خوشنودی باشد بر تو و

لِنِ دُونِكَ وَتَشْتَمِلُ مَعَ ذَلِكَ صَلَوَاتِ عَفَا

مجلس که جز تو نباشد و دربردارنده این صلوات در چندین

مَعَهَا تِلْكَ الصَّلَاةُ عِنْدَهَا وَتَزِيدُهَا عَلَى كُرْدِ

بأن این صلات نزد آن خداوند بیشتر آن را بر کشت

الْأَيَّامِ زِيَادَةً فِي تَضَاعِيفٍ لَا يُحْصِيهَا وَلَا

در آن زیاده در حدی که حساب ندارد

يَعُدُّهَا غَيْرُكَ رَبِّ صَلِّ عَلَى طَائِفٍ أَهْلٍ

شمارد آنرا بخیر تو ای سرور و مالکین صلات بر یک گروه از این

بَيْنِهِ الَّذِينَ خَرَّتْ لَهُمْ لَأْمَرُكَ وَجَعَلْتَهُمْ خَزَنَةً

بین او را آنانی که بر او خوار شدند و او ایشان را گنجینه

عَلَيْكَ وَحَفَظَةَ دِينِكَ وَخُلَفَاءَكَ فِي أَرْضِكَ

علی تو و حفاظت دین خود و خلفای خود در زمین خود

وَجَجَّكَ عَلَى عِبَادِكَ وَطَهَّرْتَهُمْ مِنَ الرِّجْسِ

و جلال خود را بر بنده خود و پاکیزه ایشان را از آلودگی

وَالدَّنَسِ طَهَّرَ بَارَادَتِكَ وَجَعَلْتَهُمُ الْوَسِيلَةَ

و پاکیزه کرد باریک خود را و او ایشان را وسیله

إِلَيْكَ وَالْمَسْلَكَ إِلَى جَنَّتِكَ رَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

بر خود و راهی به بهشت خود ای سرور و مالکین صلات بر محمد

وَالِهِ صَلَوَةٌ تَنْزِلُ لَهُمْ بِهَا مِنْ نَحْلِكَ وَكَرَامَتِكَ

و مال او صلاتی که نازل شود بر ایشان از نخل خود و کرامت خود

وَتَكِلُ بِهَا لَهُمُ الْأَشْيَاءَ مِنْ عَطَايَاكَ وَتَوَفَّاكَ

و او بکار خود را بر ایشان از عطاای خود و وفای خود

وَتَوْفَّرَ عَلَيْهِمُ الْخَطُّ مِنْ عَوَائِدِكَ وَفَوَائِدِكَ رَبِّ

و فراوان شود بر ایشان خط از نعمت های تو و فواید تو

صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ صَلَوةٌ لَا أَمَدَ فِي أَوَّلِهَا

صلات ده بر او و بر ایشان صلاتی که حدی در اول آن

وَلَا غَايَةَ لِأَمَدِهَا وَلَا نِهَائَةَ لِآخِرِهَا رَبِّ صَلِّ عَلَيْهِ

و نه ختمی برای مدت آن و نه ختمی برای آخر آن ای سرور و مالکین صلات بر او

رَبِّ زِنَةَ عَرْشِكَ وَمَا دُونَهُ وَمِلَأْ سَمَوَاتِكَ وَمَا

ای سرور زینت عرش خود و آنچه در آن است و پر کن آسمان خود و آنچه

فَوْقَهُنَّ وَعَدَّ أَرْضِيكَ وَمَا تَحْتَهُنَّ وَمَا

بالاتر از آن و آنچه در زمین است و آنچه زیر آن

بَيْنَهُنَّ صَلَوةٌ تَقَرَّبُهُمْ مِنْكَ زُلْفَى وَتَكُونُ لَكَ

بین ایشان صلاتی که نزدیک کند ایشان را نزد تو و تو را

وَلَهُمْ رِضَى وَمُتَّصِلَةٌ بِنِظَائِهِمْ أَبَدًا اللَّهُمَّ

و ایشان را راضی و متصل با نظارت خود برای همیشه خدایا

إِنَّكَ لَا تَدْرِي دِينَكَ فِي كُلِّ أَوَّلٍ بِإِمَامٍ أَقَمْتَهُ

چون تو نمی دانی دین خود را در هر اولی که پسر خود را

عَلَّمَاعِبَادَكَ وَمَنَّا رَافِي بِلَادِكَ بَعْدَازِوَصْلِكَ

تو را به عباد خود و ما را در بلاد تو پس از رفتن تو

حَبْلَهُ بِحَبْلِكَ وَجَعَلْنَاهُ الذَّرِيعَةَ إِلَى خُلُقَا

رشته او را به رشته خود و گردانیدیم او را به وسیله به خلق تو

وَأَفْرَضْتَ طَاعَتَهُ وَحَدَرْتَ مَعْصِيَتَهُ

و امر نمودی او را به طاعت و دور نمودی او را از عصیان

وَأَحَرْتَ بِامْتِثَالِ وَأَجْرِهِ وَالْإِنْشَاءِ عِنْدَ نَهْيِهِ

و تنگ نمودی او را به امتثال و پاداش و به ایجاد در نهی

وَالْإِيْقَدَمَهُ مُتَقَدِّمٌ وَلَا يَتَأَخَّرُ عَنْهُ

و پیش قدمی او را به پیش و تاخیر او را به تاخیر

مُتَأَخِّرٌ فَهُوَ عِصْمَةُ اللَّائِذِينَ وَكَهْفُ

پس از تاخیر او پس از پناه گیرنده است و گنج

الْمُؤْمِنِينَ وَغُرُوبَةُ الْمُتَمَسِّكِينَ وَبَهَاءُ الْعَالَمِينَ

و غروب کردن مؤمنان و درخشندگی متمسکان و جلالت عالمیان

اللَّهُمَّ فَارْزُقْ لَوْلِيكَ شُكْرَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ

ای خداوند به دوست خود شکر آنچه را که تو را بخشید

عَلَيْهِ وَأَوْزِعْنَا مِثْلَهُ فِيهِ وَإِيَّاهُ مِنْ لَدُنْكَ

بر او و از او را به او و از او را به او

سَلَامًا

سُلْطَانًا نَصِيرًا وَأَفْخَ لَهُ فَنَّا لَيْسِيرًا وَأَعْنَهُ بِرُكْنِكَ

سلطان نصیر و افخ او را فتنه آسان و به یاری تو

الْأَعَزُّ وَأَشَدُّ دَاوَرَهُ وَقَوَّعَضُنْ وَرَاعِهِ

و استوارترین و شدیدترین دایره او و قوت او را به او

بِعَيْنِكَ وَاحْمِهِ بِحِفْظِكَ وَأَنْصُرْهُ بِمِلَاثِكَ

به چشمت و احمل او را به حفظ تو و یاری او را به تو

وَأَمْدُدْهُ بِجُنْدِكَ الْأَغْلَبِ وَأَقِمْ بِرُكْنِكَ وَ

و بسط ده او را به سربازان تو و ایستادگی تو را به تو

حُدُودَكَ وَشَرِّعَكَ وَسُنَنَ رَسُولِكَ

و مرزهای تو و شرع تو و سنت رسول تو

صَلِّوْا نَاكَ اللَّهُمَّ عَلَيْهِ وَإِلَيْهِ وَآخِي بِرِ مَا أَمَانَهُ

صلوات بر تو ای خداوند بر او و به او و آخرت او را به او

الظَّالِمُونَ مِنْ مَعَالِدِ دِينِكَ وَاجْلُ بِرِ صَدِّاقِ الْجُودِ

و ستمگران از سرچشمه دین تو و ایستادگی تو را به تو

عَنْ طَرِيقِكَ وَابْنِ بِهِ الصَّرَاةَ مِنْ سَبِيلِكَ وَ

از طریق تو و از او را به تو از راه تو

أَزِلْ بِهِ النَّاكِبِينَ عَنْ صِرَاطِكَ وَامْحَقْ بِرِ بُغَاةِ

از او را به تو از او را به تو از او را به تو

قَضَاكَ عَوَجًا وَالْزَجَانِيَهُ لَا وَلِيَّكَ وَأَبْطُ

اگر چه در حق تو عوج و زنجانی و هیچ کس را دوست ندارد و هیچ کس را دوست ندارد

يَكُنْ عَلَىٰ عَذَابِكَ وَهَبْ لَنَا رَأْفَتَهُ وَرَحْمَتَهُ

تو ایستد بر عذاب خود و بجزای ما مهربانی و رحمت خود را

وَتَعَطْفَهُ وَتَحَنُّنَهُ وَاجْعَلْنَا لَهُ سَامِعِينَ

و مهربانی و دلیلی و بجزای ما مهربانی و دلیلی

مُطِيعِينَ وَفِي رِضَا سَامِعِينَ وَالِي نُصْرَتِهِ

اگر چه در حق تو عوج و زنجانی و هیچ کس را دوست ندارد و هیچ کس را دوست ندارد

وَالْمُدَافَعَةِ عَنْهُ مُكْفِينَ وَإِلَيْكَ وَالِي رَسُولِكَ

و مدافعه از حق خود و ایستد بر حق خود و ایستد بر حق خود

صَلُّوا نَاكَ اللَّهُمَّ عَلَيْهِ وَإِلَيْهِ بِذَلِكَ مُتَقَرِّبِينَ

صورت تو را خداوند بر او و ایستد بر حق خود و ایستد بر حق خود

اللَّهُمَّ وَصِّلْ عَلَىٰ أَوْلِيَانَا مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

خداوند وصل بر دوستان ما محمد و آل محمد را

الْمُسْتَعِينِ مِنْهُمْ الْمُتَقَرِّبِينَ نَاكَ اللَّهُمَّ الْمُتَسَكِّينَ

اگر چه در حق تو عوج و زنجانی و هیچ کس را دوست ندارد و هیچ کس را دوست ندارد

بِعُرْوَتِهِمُ الْمُتَسَكِّينَ بَوْلَانِيَهُمُ الْمُؤْتَمِنِينَ بِأَيَّامِهِمُ

برهان این است که ایستد بر حق خود و ایستد بر حق خود

الْمُسْلِمِينَ لِأَحْرَهُمُ الْمُجْتَهِدِينَ فِي طَاعَتِهِمُ الشُّبَّانِ

کردن مسلمانان را از آنکه در طاعت خود کوشش کنند

أَيَّامَهُمُ الْمَاضِينَ إِلَيْهِمْ أَعْيُنُهُمُ الصَّلَاةُ الْمُبَارَكَةُ

روزهای گذشته که در نماز مبارک خود ایستد

الزَّكَاةُ وَتَسْلِيمُ عَلَيْهِمْ وَعَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ وَاجْمَعْ

زکات و تسلیم بر آنکه در نماز مبارک خود ایستد

الْقَوَىٰ أَخْرَجَهُمْ وَأَصْلَحَ لَهُمْ شُؤْنَهُمْ وَتَبَّ عَلَيْهِمْ

قدرت خود را از آنکه در نماز مبارک خود ایستد

إِنَّكَ أَنْتَ الثَّوَابُ الرَّحِيمُ وَخَيْرُ الْغَافِرِينَ وَاجْعَلْنَا

ایستد بر حق خود و ایستد بر حق خود

مَعَهُمْ فِي دَارِ السَّلَامِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

ایستد بر حق خود و ایستد بر حق خود

اللَّهُمَّ هَذَا يَوْمُ عَرَفَتِهِ يَوْمُ شَرَفَتِهِ وَكَرَمَتِهِ وَ

خداوند این روز عرفت و شرف و کرم خود را

عَظَمَتِهِ تَشَرَّفَ فِيهِ رَحْمَتُكَ وَمَنْتَ فِيهِ

عظمت خود را در حق خود و ایستد بر حق خود

بِعَفْوِكَ وَاجْزَلْ فِيهِ عَطِيَّتُكَ وَتَقَضَّلْتَ

بجز خود را در حق خود و ایستد بر حق خود

بِهِ عَلَى عِبَادِكَ اللَّهُمَّ وَأَنَا عَبْدُكَ الَّذِي

ایان بر بندگان حق حسد افزا و منم بنده تو که

أَنْعَمْتَ عَلَيْهِ قَبْلَ خَلْقِكَ لَهُ وَبَعْدَ خَلْقِكَ

انعام کرده ای بر او پیش از آفرینش تو و بعد از آفرینش تو

أَيُّاهُ فَجَعَلْتَهُ مِنْ هَدْيَتِهِ لِدِينِكَ وَوَفَّقْتَهُ

او را پس از هدایت او را به راه دین حق و او را وفق دادی

لِحَقِّكَ وَعَصَمْتَهُ بِجَبَلِكَ وَأَدْخَلْتَهُ فِي حَرْمِكَ

بر حق حق تو و نگذاشتی او را بپایان ملک حق و او را آوردی در حرمت حق

وَأَرْشَدْتَهُ لِمَوْلَاةٍ أَوْلِيَاءُكَ وَمُعَادَاةٍ أَعْدَاءُكَ

و او را هدایت نمودی برای دوستی دوستان خود و دشمنی دشمنان خود

ثُمَّ أَحْرَزْتَهُ فَلَمْ يَأْتِمْ وَزَجَرْتَهُ فَلَمْ يَنْزَحِرْ وَنَهَيْتَهُ

پس او را کسب نمودی پس او را باز نگذاشتی و او را باز نگذاشتی

عَنْ مَعْصِيَتِكَ فَخَالَفَ أَمْرَكَ إِلَى نَهْيِكَ لَا

از او از اطاعت خود او را خلاف امر خود او را به نهي خود

مُعَانَدَةً لَكَ وَلَا اسْتِجَارًا عَلَيْكَ بَلْ دَعَاؤُهُ

معاذت خود تو و استیجار نکردن خود تو بل دعا او

هَوَاهُ إِلَى مَا زَيْلُكَ وَالْإِلَى مَا حَذَرْتَهُ وَاعَانَهُ

او را به آنچه زایل خود تو و آنچه زایل خود تو و او را به آنچه زایل خود تو

وَأَعَانَهُ

و او را به آنچه زایل خود تو و او را به آنچه زایل خود تو

وَأَعَانَهُ

عَلَى ذَلِكَ عَدُوُّكَ وَعَدُوُّكَ فَاقْدَمَ عَلَيْهِ عَارِفًا

بر این دشمن تو دشمن تو و او را پیش از او

بِوَعِيدِكَ رَاجِيًا لِعَفْوِكَ وَاثِقًا بِتَجَاوُزِكَ وَكَأَنَّ

بر وعید تو را با اعتماد تو بر عفو تو و با اطمینان تو بر تجاوز تو و گویا

أَحَقَّ عِبَادَتِكَ مَعَ مَا مَنَنْتَ عَلَيْهِ إِلَّا بِفَعْلِهِ

سزاوارتر از عبادت تو با آنچه تو بر او بخشیده ای و او را به آنچه تو بر او بخشیده ای

أَنَا ذَا بَيْنَ يَدَيْكَ صَاغِرًا ذَلِيلًا خَاضِعًا

من خودم در پیش تو خوار و ذلیل و خاضع

خَاشِعًا خَائِفًا مُعْتَرِفًا بِعَظِيمِ مِنَ الذُّنُوبِ تَجَلُّنُهُ

خستگاری کننده و ترسناک و اعتراف کننده به بزرگی از خطا و گناه

وَجَلِيلٍ مِنَ الْخَطَا يَا اجْتَرَمْتَهُ مُسْتَجِيرًا بِصَفْحِكَ

و بزرگی از خطا ای که گناه کرده ای و او را به صفت خود

لَأَنْذَابِ رَحْمَتِكَ مُوقِنًا أَنَّهُ لَا يَجِيرُ فِي مَنِكَ

و اطمینان تو بر رحمت خود تو و اطمینان تو بر رحمت خود تو

مُجِيرٌ وَلَا يَمْتَنِعُنِي مِنْكَ مَا نَعَى فَعُدْ عَلَيَّ بِمَا

مجاور و نماندگار من از تو آنچه نماندگار من از تو

تَعُودُ بِهِ عَلَيَّ مِنْ أَقْرَفٍ مِنْ تَعْمِدِكَ وَجُدْ عَلَيَّ

بازگردانی تو به من از دورترین تو به من از دورترین تو

وَأَعَانَهُ

و او را به آنچه زایل خود تو و او را به آنچه زایل خود تو

وَأَعَانَهُ

بِمَا تَجَوَّدُ بِهِ عَلَى مَنْ آتَى بَيْتَكَ إِلَيْكَ مِنْ عَفْوٍ

بچه جو کردن بر هر که بخواهد برایت حق بگذرد از عفو تو

وَأَمْنٌ عَلَى بَيْتِكَ لَا يَنْعَاطُكَ أَنْ تَمُنَ بِهِ عَلَى

و اطمینان بر بزم بچه بزرگ نباید ترا در آنگاه که تکیه بر این

مَنْ أَمَلَكَ مِنْ غُفْرَانِكَ وَاجْعَلْ لِي فِي هَذَا

هر که امید دارد تو از بخشش تو در گدازان بر من در این

الْيَوْمَ نَصِيبًا أَنَا لِي بِرِخْطَائِي مِنْ رِضْوَانِكَ وَلَا

روز بهره که برسم بان بکلی از خوشنودستی و

تَرُدَّنِي صَفْرًا مِمَّا يَنْقَلِبُ بِهِ التَّعَدُّ وَزَكَ

بازگردانی مرا خردا از آنکه بازگردد بآن برسد گدازان و ترا

مِنْ عِبَادِكَ وَإِنِّي وَإِنْ لَمْ أَقْدِمْ مَا قَدِمْتُ

از بندگان تو و من اگر به در پیش نرسم آنچه آمده اند

مِنْ الصَّالِحَاتِ فَقَدْ قَدِمْتُ تَوْحِيدَكَ وَتَفْ

از اعمال من به تو که در بندگی بهر کس که پیش نرسم به یکسان آتش تو و توحید تو

الْأَضْدَادِ وَالْأَنْدَادِ وَالْأَشْبَاءَ عَنْكَ أَيْتِكَ

ضد ها و همت ها و مانند گدازان از تو و آدم بر

مِنَ الْأَبْوَابِ الَّتِي أَحْرَبْتَ أَنْ تُوْنِي مِنْهَا وَتَقْرُبُ

از درها و بیابان که بسته بوی که بیایند از آن و تقرب

إِلَيْكَ بِمَا لَا يَقْرُبُ بِهِ أَحَدٌ مِنْكَ إِلَّا بِالْقُرْبِ

بتر بچه لایق بچه بکس از تو که بجز بچه بان

بِهِ ثُمَّ اتَّبَعْتُ ذَلِكَ بِالْإِنَابَةِ إِلَيْكَ وَالتَّذَلُّ

پس بوی کردم آنرا به بازگشتن بتر و ذلیل شدن

وَالْأَسْتِكَانَةَ لَكَ وَحَسْنَ الظَّنِّ بِكَ وَالْفَقَةَ

و زاری کردن و استغاثه و حسن گمان بتر و اعتماد

بِمَا عِنْدَكَ وَشَفَعْنَاهُ بِرَجَائِكَ الَّذِي قَلَّ مَا

بچه نزد است و شفاعت حق او را بیداد که کم باشد آنچه

يُخَيَّبُ عَلَيْهِ رَاجِيكَ وَسَأَلْتُكَ مَسْئَلَةَ الْخَجِيرِ

و فریاد بر تو امیدوار بتر و خواستم بتر خواستن بچه

الذَّلِيلِ الْبَاسِرِ الْفَقِيرِ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ وَمَعَ

خوار نامید از پیش ترسان و آن خواستگار و

ذَلِكَ خِيفَةً وَتَضَرُّعًا وَتَعَوُّذًا وَتَلَوُّذًا لَا يَتَكَبَّرُ

این از روی ترس و نیاز و تضرع و تپنا و جستن و گدازند

الْمُتَكَبِّرِينَ وَلَا مُتَعَالِيًا بِدَلَالَةِ الْمُطِيعِينَ وَلَا

بچه گداز گدازان و از بندگی نامیده باز بفرادان آنچه گدازان

مُسْتَطِيلًا بِشَفَاعَةِ الشَّاهِدِينَ وَأَنَا بَعْدُ أَقْدِمُ

مستطیل نامیده بشفاعت شهادت گدازان و من پس ازین

الْأَقْلِينَ وَاذِلْ الْأَذَلِينَ وَمِثْلُ الذَّرَّةِ أَوْ دُونَهَا

کمران و خوار ترین خوار تر و مانند ذره یا کمتر از آن

فِي مَنْ لَمْ يُعَاجِلِ الْمُسَيِّئِينَ وَلَا يَنْدُهُ الْمُسْرِينَ

پس ای کسی که متعجل گناه است و به گناهان و معصیت گناهان

وَيَا مَنْ يَهْنُ بِإِفَالَةِ الْعَاثِرِينَ وَيَفْضَلُ بِإِظْلَامِ

در شکست خوردن و ضعیف شدن و برتری یافتن و برتری یافتن

الْخَاطِئِينَ أَنَا الْمُسِيءُ الْمَعْرِفُ الْخَاطِئُ الْعَاثِرُ أَنَا

کسی که گناه است من بدکارم و خوار کننده و خوار کننده

الَّذِي عَصَاكَ مُتَعَمِّدًا أَنَا الَّذِي اسْتَحْفَى

کسی که از تو سرپیشتی من بدکارم و خوار کننده

مِنْ عِبَادِكَ وَبَارَكَ أَنَا الَّذِي هَابَ

از بندگانت و بزرگوار شد من بدکارم و خوار کننده

عِبَادُكَ وَآمَنَكَ أَنَا الَّذِي لَمْ يَوْهَبْ سَطْوَتَكَ

بندگان و از تو ترسیدند من بدکارم و خوار کننده

وَلَمْ يَخَفْ بِأَسَاكَ أَنَا الْخَاطِئُ عَلَى نَفْسِهِ أَنَا

و ترسیدند از تو و از تو ترسیدند من بدکارم و خوار کننده

الْمُرْتَهَبُ بِبِلَيْتِهِ أَنَا الْقَلِيلُ الْحَيَاءُ أَنَا الطَّوِيلُ

در دهان گرفته شده و بیای خود که کار من از تو ترسیدم من بدکارم و خوار کننده

در دهان گرفته شده و بیای خود که کار من از تو ترسیدم من بدکارم و خوار کننده

در دهان گرفته شده و بیای خود که کار من از تو ترسیدم من بدکارم و خوار کننده

در دهان گرفته شده و بیای خود که کار من از تو ترسیدم من بدکارم و خوار کننده

در دهان گرفته شده و بیای خود که کار من از تو ترسیدم من بدکارم و خوار کننده

در دهان گرفته شده و بیای خود که کار من از تو ترسیدم من بدکارم و خوار کننده

در دهان گرفته شده و بیای خود که کار من از تو ترسیدم من بدکارم و خوار کننده

الْعَنَاءُ بِحَقِّ مَنْ ابْتِغَتْ مِنْ خَلْقِكَ وَبَيْنَ

درد و خستگی و به حق کسی که از تو خواست و در میان

اصْطَفَيْتَهُ لِنَفْسِكَ بِحَقِّ مَنْ اخْتَرْتَ مِنْ

انتخاب کردی برای خود را بر حق کسی که برگزیدستی از

بَرِيَّتِكَ وَمِنْ اجْتِنَيْتَ لِسَانِكَ بِحَقِّ مَنْ

مهر و دوستی و از تو دوری و از تو دوری و از تو دوری

وَصَلَتْ طَاعَتُهُ بِطَاعَتِكَ وَمَنْ جَعَلَتْ

و رسید به طاعت تو و کسی که طاعت تو را

مَعْصِيَتُهُ كَمَعْصِيَتِكَ بِحَقِّ مَنْ قَرَنْتَ مَوْلَا

معصیت او را با معصیت تو بر حق کسی که پیوستی به

بِمَوْلَاكَ وَمَنْ نَطَقَتْ مُعَادَاةُ مُعَادَاةِكَ

با مولا تو و کسی که سخن گفت با دشمنی تو

تَعَمَّدَنِي فِي يَوْمِي هَذَا بِمَا تَتَعَمَّدُ بِهِ مَنْ جَارَ

تو مرا در روز من با آنچه تو به آن عمل می کنی

إِلَيْكَ مُتَّصِلًا وَعَاذَ بِاسْتِغْفَارِكَ تَائِبًا وَ

به تو متصل و پناه دادم به استغفار تو و توبه کننده

تَوَلَّيْتُ بِمَا تَتَوَلَّى بِأَهْلِ طَاعَتِكَ وَالزُّلْفَى

تو مرا با آنچه تو را با اهل طاعت تو و نزدیکی

تو مرا با آنچه تو را با اهل طاعت تو و نزدیکی

تو مرا با آنچه تو را با اهل طاعت تو و نزدیکی

تو مرا با آنچه تو را با اهل طاعت تو و نزدیکی

تو مرا با آنچه تو را با اهل طاعت تو و نزدیکی

تو مرا با آنچه تو را با اهل طاعت تو و نزدیکی

تو مرا با آنچه تو را با اهل طاعت تو و نزدیکی

لَدَيْكَ وَالْمَكَانَةَ مِنْكَ وَتَوَخَّدَنِي بِمَا تَوَخَّدُ
 نزد تو در هر حالت از تو و بیکدیگر مرا از آنچه بیکدیگر کردی
 بِهِ مَنْ وَفَى بَعْدَكَ وَاتَّعَبَ نَفْسَهُ فِي ذِكِّكَ
 بآن از هر که وفا کرد بعد از تو و در پی خود را در یاد تو
 وَأَجْهَدَهَا فِي مَرْضَانِكَ وَلَا تُؤَاخِذْنِي
 و در سختی مرا در دو نوبت از تو و دیگر مرا
 بِتَقْرِيطِي فِي جَنْبِكَ وَتَعْدِي طَوْرِي فِي
 بغیر من در هر دو طرف تو و در گذشتن من از او دست تو در
 حُدُودِكَ وَمُجَاوِزَةَ أَحْكَامِكَ وَلَا تَسْتَدْرِجْنِي
 حدای تو و گذشتن از حکمت تو و دانستن تو را فریب نده
 بِأَمْلَانِكَ لِي سِتْدَ رَاجٍ مَنْ مَنَعَنِي خَيْرَ مَا
 بفریب تو من استیلا را که بفریب تو مرا از هر که بداد تو را بهتر از آنکه
 عِنْدَكَ وَلَمْ تُشِرْكَكَ فِي حُلُولِ نِعْمَتِهِ بِي وَاسْتَهْنِ
 نزد تو و او را بفریب تو مرا از هر که بداد تو را بهتر از آنکه
 مِنْ رَقَدَةِ الْغَافِلِينَ وَسِنَّةِ الْمُسْرِفِينَ وَنَعْمَةِ
 از خواب بخت را و خواب بخت را و خواب بخت را
 الْحَذُولِينَ وَخَذْ بَقْلِي إِلَى مَا اسْتَعْمَلْتَ بِهِ
 در میان آنکه بفریب تو مرا از هر که بداد تو را بهتر از آنکه

تقاریر

الْقَانِثِينَ وَاسْتَعْبَدْتُ بِمَا اسْتَعْبَدْتَ
 در میان آنکه بفریب تو مرا از هر که بداد تو را بهتر از آنکه
 بِمَا لَمْ تُهَاجِرْ بَيْنِي وَاعْدَنِي بِمَا يُبَايِعُنِي عَنْكَ
 بآن از هر که بداد تو مرا از هر که بداد تو مرا از هر که بداد تو
 وَتُحُولُ بَيْنِي وَبَيْنَ حَظِّكَ مِنْكَ وَيَصْدُقُنِي عَمَّا
 و در میان من و میان سهم تو از تو و در میان من و میان سهم تو از تو
 أَحَاوِلُ لَدَيْكَ وَسَهْلُ لِي مَسَلِكُ الْخَيْرِ
 قصد کنم از تو تو و در میان من و میان سهم تو از تو
 إِلَيْكَ وَالْمُسَابَقَةَ إِلَيْهَا مِنْ حَيْثُ أَمَرْتُ
 بروی تو در میان من و میان سهم تو از تو
 وَالْمُشَاحَاةَ فِيهَا عَلَى مَا أَرَدْتُ وَلَا تَحْقُقْنِي فِيهِ
 و در میان من و میان سهم تو از تو و در میان من و میان سهم تو از تو
 تَحَقُّقُ مِنَ السُّتَحْقِيقِينَ بِمَا أَوْعَدْتُ وَلَا تُهْلِكُنِي
 در میان من و میان سهم تو از تو و در میان من و میان سهم تو از تو
 مَعَ مَنْ تَهْلِكُ مِنَ الْمُتَعَرِّضِينَ لِقَبْلِكَ وَلَا تُبَيِّرُنِي
 با آنکه بفریب تو مرا از هر که بداد تو را بهتر از آنکه
 فِيهِمْ تُبَيِّرُ مِنَ الْمُتَحَرِّقِينَ عَنْ سُبُلِكَ وَيُنَجِّنِي مِنْ
 در میان آنکه بفریب تو مرا از هر که بداد تو را بهتر از آنکه

غَمَرَاتِ الْفِتْنَةِ وَخَلَصْنِي مِنْ لَهَوَاتِ الْبَلَوَى

کتاب فتنه و خلاص کن مرا از کاهای که در من آید

وَاجْرِئْنِي مِنْ أَخْذِ الْأَمَلَاءِ وَحُلِّ بَيْنِي وَبَيْنَ عَدُوِّ

روان دور مرا از گرفتن بهمن دشمنان و حل بین من و میان دشمنی

بُضَائِي وَهَوَى بُوَيْقُنِي وَمُنْقَصَةٍ تَرْهَقُنِي

که مرا آید و از روی عشق که به من آید و عیبی که به من آید

وَلَا تَعْرِضْ عَنِّي إِعْرَاضَ مَنْ لَا تَرْضَى عَنْهُ بَعْدَ

و در من نکن دوری از من ای همجواری کردن کسی که پس از نداشتن از او پسند

غَضَبِكَ وَلَا تَوَلِّئْنِي مِنَ الْأَمَلِ فِيكَ فَيَغْلِبَ

خشم تو و نه امید کن مرا از روی امید کنی در تو پس غالب شود

عَلَى الْقُتُوبِ مِنْ رَحْمَتِكَ وَلَا تَمْنَحْنِي بِمَا لَا طَاقَةَ

بر من و امید می از رحمت تو و نه مرا به آنچه از من نیست

لِي بِهِ قَبْلَهُظَنِي بِمَا تَحْلِيهِ مِنْ فَضْلِ مَحَبَّتِكَ وَلَا

مرا به آن پس که آنقدر مرا آید که من از آن از فضل محبت تو و نه

تُرْسِيَانِي مِنْ يَدِكَ إِسْأَلَ مَنْ لَا خَيْرَ فِيهِ وَلَا

محفوظ مرا از دست تو ایستادن از کسی که خیر در او نیست و نه

حَاجَةً إِلَيْكَ إِلَيْهِ وَلَا إِنَابَةً لَهُ وَلَا تَرْجُحِي رَجِي

نیاز من به تو و نه برگشتن مرا و امید دارم مرا و نه از من

لنسخه

مَنْ سَقَطَ مِنْ عِزِّ رَعَايَتِكَ وَمَنْ اشْتَمَلَ عَلَيْهِ

کسی که افتاد از عزت رعایت تو و کسی که شتم شد بر او

الْخِزْيَ مِنْ عِنْدِكَ بَلْ خُذْ يَدِي مِنْ سَقَطَةٍ

بر من از خوارگی از نزد تو بلکه خیز دست مرا از افتادن از عزت

الْمُتَرَدِّدِينَ وَوَهْلَةَ الْمُتَعَسِّفِينَ وَزَلَّةَ الْمُغْرَوِينَ

این را که برگشتند و واهل را که متعسفند و زلزل را که مغرورند

وَوَرُطَةَ الْهَالِكِينَ وَعَافِي مِمَّا ابْتَلَيْتَ بِهِ

و در گردان را که هلاک شدند و عافیت را که آزمودنی آن

طَبَقَاتِ عَيْدِكَ وَإِمَانُكَ وَبَلَّغْنِي مَبَالِغَ

طبقات عید تو و ایمان تو و بیاور مرا به بیش

مِنْ عُنَيْتٍ بِهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ وَرَضَيْتَ عَنْهُ

از محبت تو که او را و آنچه تو بر او کردی و راضی شدی از او

فَاعِشْنَهُ حَمِيدًا وَتَوَقَّيْتَهُ سَعِيدًا وَطَوَّقَنِي

پس نیکو ده او را در ستوده و توکل کنی بر او و در گردان مرا

طَوَّقَ الْأَقْلَاعِ عَمَّا يُحِيطُ الْحَسَنَاتِ وَيَكْثِبُ

طوق بر پشته ها را از آنچه می پوشد نیکوئی و زیاده

بِالْبَرَكَاتِ وَاشْعِرْ قَلْبِي الْأَزْدِ جَارِعًا عَنْ قَبَائِحِ

برکات و در پشته دل مرا از پشته ها را از زشتیها

السَّيِّئَاتِ وَقَوَّضِ الْحَوَابِثَ وَلَا تَشْغَلْنِي بِمَا لَا

بزیار در خواب کن ایست و مشغول کن مرا بچیز

أَذْرَكَ إِلَّا بِكَ غَمًّا لَا يُرْضِيكَ عَنِّي غَيْرُهُ وَانْزِعْ

بنا هم کنوا که بتر از کینه خوشتر و بگذرد ترا ازین غیر آن بجز آن

مِنْ قَلْبِي حُبَّ دُنْيَا دُنْيَا تَهْتَفِي عَمَّا عِنْدَكَ

از من کن محبت دنیای دنیا که باز دارد و مرا از آنچه نزد من

وَتَصُدُّ عَنِ ابْتِغَاءِ الْوَسِيلَةِ إِلَيْكَ وَتَهْلِكْ

و مانع کن از طلب کردن وسیله ای برای نزد من و بگریزی

عَنِ الْفَقْرِ بِمِنْكَ وَزَيْنَ لِي الْفَقْرُ بِمِنْجَا

از فقرت شدن از تو و از من فقرت من را به من بودن فقرت تو

بَاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهَبْ لِي عَصْمَةً تُدِينُنِي

بیش در روز و در شب و بخش مرا عصمتی که تو بگویی که مرا

مِنْ خَشْيَتِكَ وَتَقْطَعْ عَنِّي رُكُوبَ حِمَارِكَ

از ترس تو و قطع کن مرا از سوار شدن بر مرکب تو

وَتَقْطَعْ عَنِّي سِرَّ الْعِظَائِمِ وَهَبْ لِي الطَّهِيرَ

و قطع کن مرا از سیر کردن بزرگ و بخش مرا پاکیزه که در پیش

مِنْ دَنَسِ الْعِصْيَانِ وَأَذْهَبْ عَنِّي دَرَنَ

از آلودگی عصیان و ببرد از من درن

الْمُخْطَايَا وَسِرِّي بَشِيرًا لِّعَافِيَتِكَ وَرَدِّ بِي

خطا مرا و بشارت مرا بپاک شدن تو و باز کردن مرا

رَدَّاءَ مُعَافَاةِكَ وَجَلِّفْنِي سَوَابِغَ نِعْمَاتِكَ وَظَاهِرَ

از دوری تو و عفو تو و در پیشگاه تو را بپوشان و آشکار

لَدُنِّي فَضْلَكَ وَطَوْلَكَ وَإِيْدِي بِي بِوَفْقِكَ وَ

مرا نزد تو فضل تو و طول تو و دست تو مرا بوفقت و

تَسْدِيدِكَ وَاعِنِّي عَلَى صَالِحِ الْبَيْتِ وَمَرْضِي

راست داشتن تو و ایاری مرا بر صواب بیت و مرضی

الْقَوْلِ وَمُسْتَحْسِنِ الْعَمَلِ وَلَا تَكِلْنِي إِلَى حَوْبِي

گفتار و نیکو کار کردن و نگذار مرا بر بوم من

وَقُوْنِي دُونَ حَوْلِكَ وَقَوْلِكَ وَلَا تُخْرِجْنِي يَوْمَ

و وقت من بیرون حلقه تو و قول تو و مرا بیرون روزی

تَبْعَتْنِي لِلْقَائِمِ وَلَا تَفْضَحْنِي بَيْنَ يَدَيِ أَوْلِيَاكَ

بر آن که بر من است ایستاده بگفتار تو در میان من و بین دوستان تو

وَلَا تُنْسِنِي ذِكْرَكَ وَلَا تَذْهَبْ عَنِّي شُكْرَكَ

و فراموش کردن مرا از یاد تو و ببرد از من شکر تو

بَلِّ الْرُومِيَّةَ فِي أَحْوَالِ الشَّهْوِ عِنْدَ غَفْلَاتِ

باز کردن رومی را در احوال شهوات در غفلت تو

الْجَاهِلِينَ لِلْأَلَمِ وَأَوْزَعْنِي أَرْثِي بِهِمَا

نارستان بر روی خفتی تو و الهام ده مرا ای که سخت گویا باشی

أُولَيْتَنِيهِ وَأَعْرِفْ بِمَا اسْدَيْتُهُ إِلَيَّ وَاجْعَلْ

دادی بمن او را و عارف گم به آنچه که سبک کن دادی مرا و بگردان

رَغْبَتِي إِلَيْكَ فَوْقَ رَغْبَةِ الرَّاعِبِينَ وَحَمْدِي

رغبت مرا به تو بالاست بر غبت مستعدگان و تسبیح کن

إِيَّاكَ فَوْقَ حَمْدِ الْحَامِدِينَ وَلَا تَخْذُلْنِي عِنْدَ

تو ای که بالای همه حمد کنندگان در میان حمد کن

فَاقْبَلْ إِلَيْكَ وَلَا تَهْلِكْنِي بِمَا اسْدَيْتُهُ إِلَيْكَ

قبول کن من به تو و مرا را بگم که دادی بشده نام او را به تو

وَلَا تَجْعَلْنِي بِمُجَاهِدَةٍ بِيَدِ الْمُعَانِدِينَ لَكَ فَإِنِّي

و نه بگردان من را به مجاهدی در دایه دست کنندگان تو را ای که سخت گویا باشی

لَكَ مُسْلِمٌ أَعْلَمُ أَنَّ الْحُجَّةَ لَكَ وَأَنَّكَ أَوْلَى بِالْفَضْلِ

تو ای که گردان شده ام بدین که حجت در نهایت و تو را از سببهای بر فضل

وَأَعُوذُ بِالْإِحْسَانِ وَأَهْلِ الْقُوَى وَأَهْلِ الْخَفِيقَةِ

و به پناه می برم به نیکی و به سببهای و به سببهای

وَأَنَّكَ بَانَ تَغْفُوا أَوْلَى مِنْكَ بَارِئُ تَعَاقِبِ أَنْتَ

و تو را بگم ای که سببهای از خود بگم عفو کن از من و تو را

بَارِئُ تَغْفُوا أَوْلَى مِنْكَ بَارِئُ تَعَاقِبِ أَنْتَ

باز بگم ای که سببهای از خود بگم عفو کن از من و تو را

حَيَوُ طَبِيبَةً تَنْظُمُ بِمَا أُرِيدُ وَتَبْلُغُ مَا أُحِبُّ

زندگی کن ای که بگم بگم آنچه می خواهم و به سببهای

مِنْ حَيْثُ لَا أُنِي مَا تَكْرَهُ وَلَا أُرْتَكِبُ مَا نَهَيْتَ

از آنچه که ایستادن کنم ای که ایستادن دهی و مرا را بگم آنچه می گویا باشی

عَنْهُ وَأَمْتِنِي مَيْتَةً مَنْ يَسْعَى نُورَهُ بَيْنَ يَدَيْهِ

از آن و ایمن کن مرا مردی ای که بگم بگم نور او در پیش تو

وَعَزِّمْنِيهِ وَذَلِّلْنِي بَيْنَ يَدَيْكَ وَأَعِزَّنِي عِنْدَ

و ایستادن کن مرا و بگم بگم بگم بگم بگم بگم

خَلْقِكَ وَضَعْنِي إِذَا خَلَوْتُ بِكَ وَارْفَعْنِي

خلق تو را و ایستادن کن مرا چون خلوت کنم به تو و بگم بگم

بَيْنَ عِبَادِكَ وَاعِزَّنِي عَمَّنْ هُوَ غَنِيٌّ عَنِّي وَ

میان بندگانت تو و بگم بگم بگم بگم بگم بگم

زِدْنِي إِلَيْكَ فَاقْرَأْ فَقْرًا وَاعِزَّنِي مِنْ شِمَائِلِ

زیاده کن مرا به تو ای که بگم بگم بگم بگم بگم بگم

الْأَعْدَاءِ وَمِنْ حُلُولِ الْبَلَاءِ وَمِنْ الذُّلِّ وَالْعَنَاءِ

و دشمنی و از تسبیح شدن بلا و از خواری و از سببهای

تَعْتَدُنِي فِيهَا أَطْلَعْتَ عَلَيْهِ مِنِّي بِمَا يَتَعَمَّدُ بِهِ

بهرت من مرا در آنچه برده در شدی بر او ازین آنچه بر شدی

الْقَادِرُ عَلَى الْبَطْشِ وَلَا حِلَّهْ وَالْأَخْذَ عَلَى الْحِزْبِ

فرق داری بر حق گرفتن اگر نه علم او باشد و بگرفته بر کند

لَوْلَا أَنَا لَنُورِدُكَ بِقَوْمٍ فِتْنَةٍ أَوْ سَوْفَ تَفْخَنُ

اگر نه اینست که او باشد و اگر خدا هستی بگردی فتنه یا بدست برستی

مِنْهَا لَوْ أَذَابَكَ وَادَّلَمَ نَفْسِي مَقَامَ فَضِيحَةٍ فِي

در آن بگرفت که نفس من را در مقام رسوائی در

دُنْيَاكَ فَلَا تَقْضُمْنِي مِثْلَهُ فِي آخِرَتِكَ وَاشْفَعْ

دنیا من را به شرف من مرا مانند آن در آخرت و در حق من

بِأَوَّلِ مَنْ يَكُ بَاوَأْخِرَهَا وَقَدِيمِ قَوَائِدِكَ

اولی منی که در آخرت من را و دیربای که من است

بِحَوَادِثِهَا وَلَا تَمْدُدْ لِي مَدًّا يَقْسُو مَعَهُ قَلْبِي

ببرای من آن و کشش مرا کشید من را و من را که من است

وَلَا تَقْرَعْنِي قَارِعَةً يَذْهَبُ لَهَا بَهَائِي وَلَا

و در من مرا که کشش که به من است و بگردد من مرا

تَسْمِنِي خَسِيسَةً يَصْغُرُ لَهَا قَدْرِي وَلَا تَقْصِبْ

بر من بستی که که بگردد مرا از من است و در نقصان

يُجْهَلُ مِنْ أَجْلِهَا مَكَانِي وَلَا تُرْعَفِي رَوْعَةً

که از من شود از جهت آن طاعت من و ترس من مرا

أَبْلِسُ بِهَا وَلَا خِيفَةً أَوْجِسُ دُونَهَا أَجْعَلُ

که امیدوارم باین و ترس که در دل من آید نزد آن بگردان

هَيْبَتِي فِي وَعِيدِكَ وَحَذَرِي مِنْ عَذَابِكَ

بهرت مرا در وعده کردن تو در ترسیدن مرا از عذاب تو

وَأَنْذَارِكَ وَرَهْبَتِي عِنْدَ ثَلَاثٍ أَيْانِكَ وَأَعْمُرُ

و ترسیدن تو و خوف مرا نزد خدایان ایست تو و آبادی

لَيْلِي بِإِقْبَالِي فِيهِ لِعِبَادَتِكَ وَتَقَرُّدِي

شب مرا به حضور آمدن در آن برای پرستش تو و در من بودن مرا

بِالْتَّحَدُّكَ وَتَجَرُّدِي بِسُكُونِي لَيْلِكَ وَأَنْزَالِ

به پیش بردن تو برای تو و جدا کردن من از سکون من بفرود آمدن

حَوَائِجِي بِكَ وَمُنَازَلَتِي إِيَّاكَ فِي فَكَاكِ رَقَبَتِي

نیازهای من به تو و مصالحت کردن من مرا از آزادی کردن من

مِنْ نَارِكَ وَاجَارَتِي مِمَّا فِيهِ أَهْلُهَا مِنْ عَذَابِكَ

از آتش تو و در من مرا آنچه در است از عذاب تو

وَلَا تَذَرْنِي فِي طُغْيَانِي غَامِهَا وَلَا فِي غَمْرَتِي

و نگذار مرا در برابری که در غرور من است و در غم من

سَاهِيًا حَقَّ حِينَ وَلَا تَجْعَلْنِي عِظَةً لِّمَنِ تَعْظُ

پا هیهات حق حین و نه بجعل من عیظت لی من تعظ

وَلَا تَنَالَا لِيَنَّ غَبْرَةً وَلَا فِتْنَةً لِّمَنِ نَظَرٌ وَلَا تَمَكُّرٌ

و نه نعل لای من غبر و نه فتنه برای من که نظر کند و نه مکر

بِي فِيهِنَّ تَمَكُّرٌ وَلَا تَسْتَبْدِلْ بِي غَيْرِي وَلَا

بی فیهن تمکر و نه استبدل بی غیر من و نه

تَغْيِرْ لِي اسْمًا وَلَا تَبْدِلْ لِي جِسْمًا وَلَا تَتَّخِذْ بِي

تغیر من اسم و نه بدل من اسم و نه

هَزُورًا لِّلْخَلْقِ وَلَا تُخَيِّرْ بَالِكَ وَلَا تَبْعًا إِلَّا بِإِذْنِكَ

هزور برای خلق و نه بخیر ببالک و نه ببعدا الا با اذنک

وَلَا تُؤْمِنَنَّ إِلَّا بِالْإِسْقَامِ لَكَ وَأَوْجِدْ بِي بَرْدَ

و نه مؤمننا الا بالاسقام لک و نه برسان من و نه

عَفْوِكَ وَحَلَاوَةَ رَحْمَتِكَ وَرَوْحَكَ وَنَجَاتِي

عفو تو و ستر من و رحمت تو و روح تو و نجات من

وَجَنَّةَ نَعِيمِكَ وَادِقْنِي طَعْمَ الْفِرَاحِ لِمَا

و جنة نعیمک و ادق من طعم الفرح لما

تَحِبُّ بِسَعَةٍ مِنْ سَعَتِكَ وَالْأَخْيَارَ فِيمَا يُؤْتِي

تحب بسعة من سععتک و الاخيار فیما یؤتی

لَدَيْكَ وَعِنْدَكَ وَاتَّخِفْنِي بِخُفَّةٍ مِنْ خُفَّتَا

لایک و عندک و اتخف منی بخففة من خفتا

وَأَجْعَلْ تِجَارَتِي رَابِحَةً وَكَرْبِي غَيْرَ خَاسِرَةٍ

و اجعل تجارت من رابحة و کرب من غیر خاسرة

وَإِخْفِنِي مَقَامَكَ وَشَوْقِي لِقَائِكَ وَتُبْ

و اخف من مقامک و شوق من لقایک و تب

عَلَى تَوْبَةٍ نَصُوحًا لَا يَتَوَّعُهَا ذُنُوبًا صَغِيرَةً

علی توبة نصوحا لا يتووعها ذنوب صغیرة

وَلَا كَبِيرَةً وَلَا تَذِرْ مَعَهَا عَلَانِيَةً وَلَا سِيرَةً

و نه کبیرة و نه تذیر معها علانیه و نه سیرة

وَأَنْزِعِ الْغُلَّ مِنْ صَدْرِي لِلْمُؤْمِنِينَ وَأَعْظِفْ

و انزع الغل من صدر من للمؤمنین و اعظف

بِقَلْبِي عَلَى الْخَاشِعِينَ وَكَزُلِي كَمَا تَكُونُ لِلصَّائِلِينَ

بقلب من علی الخاشعین و کزلی کما تكون للصائِلین

وَجَلِّفْنِي حَلِيَّةَ الْمُتَّقِينَ وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ

و جلیف منی حلیة المتقین و اجعل لی لسان

صِدْقٍ فِي الْغَائِبِينَ وَذِكْرًا نَامِيًا فِي

صدق فی الغائبین و ذکر نامیا فی

الْآخِرِينَ وَوَأَفِ بِي عَرَصَةَ الْأَوَّلِينَ وَتَمِيمَ

بزرگواران و تمام چه برین در عرصه بزرگواران و تمام کن

سُبُوغَ نِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَظَاهِرَ كَرَامَاتِكَ أَلَدَيَّ

نمای سبوت خود را برین و پشت مرا قوی کن بکرامت های آن زود من

أَمْلَأْ مِنْ فَوَائِدِكَ يَدَيَّ وَسُقْ كَرَامَتِي مَوَالِيَّ

پر کن از نایب های خود تو را برین و پر کن موهبت های آن را بکودکان

إِلَيَّ وَجَاوِزِي الْأَطْيَبِينَ مِنْ أَوْلِيَاءِكَ فِي

برین و بسایم کردن مرا بپاکیزه ترینان از دوستان خود در

الْجَنَانِ الْإِلَهِيِّينَ لِأَصْفِيَاءِكَ وَجَلِّلْنِي شَرَائِفَ

بشمارگان که الهی است آنرا از برای اشراف خود و بزرگوار کن مرا بزرگواری

نَحْلِكَ فِي الْمَقَامَاتِ الْمُعَلَّةِ لِأَحِبَّائِكَ وَاجْعَلْ

عطای در جای بس آلوده از برای دوست خود و بزرگوار کن مرا

بِي عِنْدَكَ مُقِيلًا أَوْ إِلَى إِلَيْهِ مُطْغِنًا وَمَثَلًا

برای من نزد خود خفیه ای که بای آن آرامم گرفته و بزرگوار کن مرا

أَتَبَوُّهَا وَاقْرَعْنِي وَلَا تُفَايِسْنِي بِعَظِيمَاتِ

لجای من در آن درویشی بزم بهار کن مرا و بزرگوار کن مرا

الْجَمْرِ أَوْ لَا تُهْلِكْنِي بَعْمِ تَبْلَى السَّارِثِ وَأَزِلْ

بزرگ و هلاک کن مرا روزی که آتش بپزند بهمنیها را در دل کن

عَفَى كُلَّ شَكٍّ وَشُبُهَةٍ وَاجْعَلْ لِي فِي الْخَوَلِ

از من هر شک و شبهه و بزرگوار کن مرا در حق

طَرِيقًا مِنْ كُلِّ رَحْمَةٍ وَأَجْزِلْ لِي قِيمَ الْمَوَاهِبِ

راهی را از هر رحمت و بزرگوار کن مرا بکمترین قیمت مواهب

مِنْ نَوَالِكَ وَوَفِّرْ عَلَيَّ حُظُوظَ الْأَحْسَانِ

از نایب های خود و بزرگوار کن برین بهر نایب احسان را

مِنْ أَفْضَالِكَ وَاجْعَلْ قَلْبِي وَاثِقًا بِمَا عِنْدَكَ

از فضل خود و بزرگوار کن مرا محکم بچیز که نزد است

وَهَبْنِي مُسْتَفْرَغًا بِمَا هُوَ لَكَ وَاسْتَعْلِفْنِي بِمَا

و بخت من بپاداشته برای آنچه از تو است و بزرگوار کن مرا بچیز

لَسْتُ عَمَلُ بِي خَالِصَتَكَ وَاشْرِبْ قَلْبِي عِنْدَ ذَهْوِ

که از برای من خالصت خود را و بسایم بزم دل من نزد بجزی

الْعُقُولِ طَاعِنِكَ وَاجْمَعْ لِي الْعَنَا وَالْعَفَافَ

عفتها را طاعت خود را و جمع کن برای من زاری را پاک و بزرگوار

وَالدَّعْدَةَ وَالْمُعَافَاتِ وَالصَّحَّةَ وَالسَّعَةَ وَ

در است و عافیت یافتن و صحت و سعادت و

الطَّمَانِينَةَ وَالْعَافِيَةَ وَلَا تَحْبِطْ حَسَنَاتِي

آرام من و عافیت و بزرگوار کن مرا حسنات مرا

بِمَا يَشُوبُهَا مِنْ مَعْصِيَتِكَ وَلَا خَلَوَاتِي بِمَا يُغْنِي

بچه آنچه که بخواهد از عیبها و از عیبها که مرا بکشد

لِي مِنْ نَزَعَاتِ فِتْنَتِكَ وَصُنْ وَجْهِي عَنْ

مرا از دزدی در غلبه فتنه تو و نگاهدار روی مرا از

الطَّلَبِ إِلَى أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ وَذُرْنِي عَنْ

طلب کردن به یکی از عالمیان و این من را از

الْتِمَاسِ مَا عِنْدَ الْفَاسِقِينَ وَلَا تَجْعَلْنِي لِلظُّلَمِ

التماس آنچه که نزد فاسقین است و نگذار مرا در تاریکی

ظَهِيرًا وَلَا لَهْمٌ عَلَى مَحْوِ كِتَابِكَ يَدًا وَنَصِيرًا

پشت و نه بر سر کتاب تو دست و نصیر

وَحُطِّنِي مِنْ حَيْثُ لَا أَعْلَمُ حِيَاطَةً تُقَيِّمُنِي

و کمزور کن مرا از آنجا که نمیدانم حدی که مرا براندازد

بِهَا وَأَفْخِ لِي أَبْوَابَ تَوْبَتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَزَلِّفْ لِي

برای من درهای توبه تو و رحمت تو و صاف کن مرا

وَرِذْقَكَ الْوَاسِعَ إِنِّي إِلَيْكَ مِنَ الرَّاعِبِينَ وَ

و روزی تو که فراوان است چرا که من به سوی تو از ترسیدهانم

اتِّمِمْ لِي نِعَامَكَ إِنَّكَ خَيْرُ الْمُنْعِمِينَ وَاجْعَلْ

تمام کن مرا نعمت تو را چرا که تو بهترین بخشندهان هستی و بگذار

بَاقِيَ عُمْرِي فِي الْحَيَاةِ وَالْعُمُرَةَ ابْتِغَاءَ وَجْهِكَ

باقی عمر من در دنیا و عمر را بخواهم برای جلب دوستی تو

يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ

ای پروردگار دنیایان و صلوات الهی بر محمد و آل او که پاکیزه گویند

الطَّاهِرِينَ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَبَدًا أَلَيْدِينَ

و پاکیزه گویان و سلام بر او و بر او و بر او همیشه و همیشه

وَمِنْ شَأْنِ عَالَمِيكَ يَا رَحْمَنُ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ هَذَا يَوْمٌ مَبَارَكٌ مِيمُونَ وَالْمُسْلِمُونَ

خدایا این روز مبارک است ای مومنان و مسلمانان

فِيهِ مُجْتَمِعُونَ فِي أَقْطَارِ أَرْضِكَ يَشْهَدُ

در این روز جمع شده اند در اطراف زمین تو و حاضرند

السَّائِلُ مِنْهُمْ وَالطَّالِبُ وَالرَّاعِبُ وَالرَّاهِبُ

خواهنده از آنها و طلب کننده و ترسیده و فرار کننده

وَأَنْتَ النَّاطِرُ فِي حَوَائِجِهِمْ فَاسْأَلْكَ بِجُودِكَ

و تو ناظر هستی در خواسته های آنها پس بخواهم از تو بخواهم

وَكَرَمِكَ وَهَوَانِ مَا سَأَلْتُكَ عَلَيْكَ

و کرمی تو و حقارت آنچه که از تو خواهم

اَنْ تَصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلِهِ وَاسْتَئْذِنَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا

اگر بخت دوستی بر محمد و آل او و سوال بکنم از تو مستدافا از خداوندگار

بَارَكَ لَكَ الْمُلْكُ وَلَكَ الْخُدُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْحَلِيمُ

بگو مرزاست دوستی امرواست سپس بخ خدا بگو که تو که داری

الْكِبَرُ الْمُحْتَانُ الْمُنَانُ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

درازگاری مجربان محنت آمیزند خداوند بزرگ و درازگار

بَدَّيْعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مَهْمَا قَسَمْتَ بَيْنَ

پدیدآورنده آسمانها و زمین هرگاه که قسمت کردی میان

عِبَادِكَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْ خَيْرٍ أَوْ عَافِيَةٍ أَوْ بَرَكَةٍ

بندهگان تو که بگویند که باشند از بخت یا عافیت یا برکت

أَوْ هُدًى أَوْ عَمَلٍ بِطَاعَتِكَ أَوْ خَيْرٍ تَمُرُّ بِهِ

یا هدایت کردن یا عمل کردن بظلت تو یا بگوئی که گزشتی بآن

عَلَيْهِمْ نَهْدِيهِمْ بِرَأْسِكَ أَوْ تَرْفَعَهُمْ عِنْدَكَ

برکت آن راه نما بپشت ترا بآن بوی خود ببرداری بپشت آن که تو در جنت

دَرَجَةً أَوْ تُعْطِيَهُمْ بِهِ خَيْرًا مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

درجه یا بدهی بپشت آن را بآن بگوئی از دنیا و آخرت

اسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بَارَكَ لَكَ الْمُلْكُ وَالْخُدُ لَا إِلَهَ

سوال بکنم از تو خداوندگار بگو مرزاست دوستی امرواست پس بخدا بگو

إِلَّا أَنْتَ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلِ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ

مگر نه اگر بخت دوستی بر محمد و آل محمد و آل محمد عبد تو

وَرَسُولِكَ وَحَبِيبِكَ وَصَفْوَتِكَ وَخَيْرَتِكَ

و رسول تو و دوست تو و عزیز تو و برگزیده تو و بهترین تو

مِنْ خَلْقِكَ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ الْأَبْرَارِ الطَّاهِرِينَ

از خلقت تو و آل محمد که بگویند که باشند و پاکان

الْأَخْيَارِ صَلَوَى لَا يَقْوَى عَلَى احْصَائِهَا

درگزینگان صلواتی که است خداوند بر ستمگران آن

إِلَّا أَنْتَ وَأَنْ تَشْرِكَا فِي صَلَاحٍ مَنْ دَعَاكَ فِي

مگر نه و اگر تو را در دعوتی که او را در دعوتی که او را

هَذَا الْيَوْمَ مِنْ عِبَادِكَ الْمُؤْمِنِينَ يَا رَبَّ الْمُنَى

این روز از بندهگان تو که بگویند که باشند ای پروردگار جهان

وَأَنْ تَغْفِرَ لَنَا وَلَهُمْ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

و اگر تو ببخشی برای ما و ایشان را ببخشی که تو بر هر چیزی توانا

اللَّهُمَّ إِلَيْكَ تَعَذُّتُ بِحَاجَتِي وَبِكَ أَرْتُ

خداوندگار بپشت تو پناه گزیدم بحاجت خود و بپشت تو آرم

الْيَوْمَ فَقَرِيٌّ وَفَاقِيٌّ وَمَسْكِينٌ وَإِنِّي بِمَغْفِرَتِكَ

امروز درویشی و غنی و مسکین و ای من بخیرت تو

وَرَحْمَتِكَ أَوْ تَوْفِيقِي بِعَمَلِي وَلَغْفِرَتِكَ وَرَحْمَتِكَ

درست تو و توفیق من بر عمل من و غفران تو و رحمت تو

أَوْسَعُ مِنْ ذُنُوبِي فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ

در غم من از گناه من است برست بر محمد و آل محمد و

تَوَلِّ قَضَاءَ كُلِّ حَاجَةٍ هِيَ لِي بِقُدْرَتِكَ عَلَيْهَا

مستجاب شود در هر حاجتی که من بخواهم بر قدرت تو بر آن

وَيَسِّرْ ذَلِكَ عَلَيَّ وَبِقُدْرَتِكَ عَلَيَّ وَ

آسان گردان آن بر من و بر قدرت تو بر من و

عِزِّكَ عَنِّي فَإِنِّي لَمْ أَصِبْ خَيْرًا قَطُّ إِلَّا بِكَ

عزت تو بر من پس هر نیکی که من بدست آوردم جز بکرم تو

وَلَمْ يَصِرْ عَنِّي سُوءٌ قَطُّ إِلَّا بِغَيْرِكَ وَلَا

و هیچ بدی که من بدست آوردم جز بغير تو و هیچ

أَرْجُو لِأَخْرَاجِي وَدُنْيَايَ سِوَاكَ اللَّهُمَّ

بخواهم برای اخراج من و دنیای من بجز تو خداوند

مَنْ تَهَيَّأَ وَتَعَبَّأَ وَاعْدَدَ وَاسْتَعَدَّ لَوْ فَادَةٍ إِلَى

هر که آماده کرد و درایت پیکار آموخت و مستعد شد برای نجات من بودی

مَخْلُوقٍ رَجَاءُ رَفْدِهِ وَتَوَافُلِهِ وَطَلَبِ نَيْلِهِ

مخلوقی در امید عطف او و در توافقی او و در طلب رسیدن خود

وَجَائِزَتِهِ فَإِلَيْكَ يَا مَوْلَايَ كَأَنَّكَ الْيَوْمَ

در عطا نمودن پاداش من است ای مولای من گویا امروز

بِهَيْبَتِي وَتَعَبُّي وَعِدَادِي وَاسْتِعْدَادِي

ببراهن من و درایت من و آموختن من و مستعد شدن من

رَجَاءُ عَفْوِكَ وَرَغْدِكَ وَطَلَبِ نَيْلِكَ وَ

امید عفو تو و در توفیق تو و طلب رسیدن تو و

جَائِزَتِكَ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا

پاداش تو خداوند پس صلوات ده بر محمد و آل محمد و

تُخَيِّبِ الْيَوْمَ ذَلِكَ مِنْ رَجَائِي يَا مَنْ لَا يُخْفِيهِ

نبردان مرا امروز از آن ای آنکه هیچ پنهان

سَأَلُ وَلَا يَنْقُصُهُ نَائِلٌ فَإِنِّي لَمَّا نَيْلُ ثِقَةٍ

خواهم بپرسم و کم نکند او را عطا پس هر چه که من بپرسم بر تو بجز عطا

مَنْ يَعْمَلُ صَالِحٍ قَدَمَتُهُ وَلَا شَفَاعَةَ مَخْلُوقٍ

از من هر که عمل نیک کند پاداش او و هیچ شفاعت مخلوقی که

رَجَوْنَهُ إِلَّا شَفَاعَةَ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ

امید داشته باشم بجز شفاعت محمد و آل محمد صلوات تو

عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ سَلَامٌ أَتَيْتُكَ مُقَرَّبًا بِالْجُحْرِ

بر او و بر ایشان سلام تو آوردم نزد تو بخوابیده

وَالْأَسَانَةِ إِلَى نَفْسِهِ أَتَيْتُكَ رَجُوعَ عَظِيمِ عَفْوِكَ

ویر گاری در حضرت حق آمده ام بتر ایستاده بزرگی عفو ترا

الَّذِي عَفَوْتَ بِهِ عَنِ الْخَاطِئِينَ ثُمَّ لَمْ تُنْعِكَ

که عفو کردی بآن از گناه کاران پس منع نکردی ترا

طُولُ عُكُوفِهِمْ عَلَى عَظِيمِ الْحَرَمِ أَنْ عُدْتَ

طول ایستادن ایشان بر بزرگی جرم و گناه آنکه باز کردی

عَلَيْهِمْ بِالرَّحْمَةِ وَالْغَفَرَةِ فَيَا مَنْ رَحِمْتُهُ

بر ایشان با رحمت و آمرزش پس ای آنکه رحمت ده

وَاسِعَةً وَعَفْوُهُ عَظِيمٌ يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ

و رحمت و عفو او بزرگست ای بزرگ ای بزرگ

يَا كَبِيرُ يَا كَرِيمُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

ای گرامی گشته ای ای گرامی گشته ای صلوات ده بر محمد و آل محمد

وَعُدْ عَلَيَّ بِرَحْمَتِكَ وَتَعَطَّفْ عَلَيَّ بِفَضْلِكَ

و بگرد بر من بر رحمت خود و مهر جان تو بر من بر افضلیت خود

وَتَوَسَّعْ عَلَيَّ بِمَغْفِرَتِكَ اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا الْمَقَامَ

و فراخ کن بر من با آمرزش تو خدایا ای مقام

لِخُلَفَائِكَ وَأَصْفِيَائِكَ وَمَوَاضِعِ أَمْنَائِكَ

صغیرا و برگزیدگان تو و مواضع اطمینان تو

فِي الدَّرَجَةِ الرَّفِيعَةِ الَّتِي اخْتَصَصْتَهُمْ بِهَا

در مرتبه بلند که خاص کردی ایشان را با آن

قَدَابِزُهَا وَأَنْتَ الْمُقَدِّرُ لِذَلِكَ لَا يُغَالِبُ

بجستجوی که بر وزن آن را و تو اندازنده کننده برای آن که مغلوب نشود

أَمْرُكَ وَلَا يُجَاوِزُ الْخَتْمُ مِنْ تَدْبِيرِكَ كَيْفَ

امر تو و در گذشتن نشود از مهر تو چنانکه

شِئْتَ وَانْ شِئْتَ وَلِمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ غَيْرُهُمْ

خواهی و اگر خواهی و از آنکه تو می دانی که غیر ایشان

عَلَى خَلْقِكَ وَلَا إِرَادَتِكَ حَتَّى عَادَ صِفُوكَ وَ

بر خلق خود از برای خواستن تو تا باز گشتند بر گزینگان تو

خَلْفَاؤُكَ مَغْلُوبِينَ مَقْهُورِينَ مُبْتَزِينَ بِرُؤُوسِ

پیغمبر تو و مغلوب شده گان و خوار شده گان بر سر نهاده گان

حُكْمِكَ مُبَدَّلًا وَكُتَابِكَ مَبْنُودًا وَفَرَائِضَكَ

حکم تو را تبدیل کرده شده گان و کتاب تو را اگزار شده و ارضای تو

مُحَرَّفَةً عَنْ جِهَاتِ أَشْرَاعِكَ وَسُوءِ نِيَّتِكَ

تغییر داده شده از وجهی شریکها و بدستی و نیت بد

مَرْوُكَةً اللَّهُمَّ الْعَنِ أَعْدَاءَهُمْ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَ

داغ شده گان خدایا لعنت کن دشمنان ایشان را از پیشین و

وَالْآخِرِينَ وَمَنْ رَضِيَ بِفَعَالِهِمْ وَأَشْيَاءِ
و پستیان و هر که راضی شد بکار ایشان و هر آن ایشان
وَاتَّبَاعَهُمُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
و آن بندگان ایشان خداوند صلوات بر محمد و آل محمد
حَمِيدٌ مُجِيدٌ كَسَلُوا نِكَ وَبَرَكَاتِكَ وَتَحِيَّاتِكَ
سستوده بزرگوار همسوز صلات تو و برکات تو و تحیات تو
عَلَى أَصْفِيَائِكَ بُرْهِيمَ وَآلِ بُرْهِيمَ وَجَعَلَ الْفَرْجَ
بر گزیده گان تو ابراهیم و آل ابراهیم و زود بود فرج
وَالرُّوحَ وَالنُّصْرَةَ وَالتَّمَكِينَ وَالتَّائِيدَ لَهُمْ
روح و نصرت و تمکین و دوت بر ایشان
اللَّهُمَّ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَهْلِ التَّوْحِيدِ وَالْإِيمَانِ
خداوند و گردان مرا از اهل توحید و ایمان
بِكَ وَالصِّدِّيقِ بِرَسُولِكَ وَالْأَمَّةِ الذِّحْتِ
بش و صدیق بش بر رسالت تو و پستیان که واجب گردانی
طَاعَتِهِمْ مَنْ يَجْرِي ذَلِكَ بِهِ وَعَلَى يَدَيْهِ أَمِينَ
طاعت ایشان از آنکه جاری گردانی بآن و بر دست او زمین باد
رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ لَيْسَ بِرُدِّ غَضَبِكَ إِلَّا
ای پروردگار جهانیان خداوند باز رود گردان خشم تو که

حَمْلِكَ وَلَا يَرُدُّ سَخَطَكَ إِلَّا عَفْوُكَ وَلَا يَجِيرُ
حلم تو و باز نبرد سخط تو را جز عفو تو و نه پستیان
مِنْ عِقَابِكَ إِلَّا رَحْمَتُكَ وَلَا يَنْجِيْنِي مِنْكَ إِلَّا
از عذاب تو جز رحمت تو و نه نجات مرا از تو جز
النَّضْرُغُ إِلَيْكَ وَبَيْنَ يَدَيْكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
ناری کردن بش و پیش تو پس صلوات بر محمد و آل
مُحَمَّدٍ وَهَبْ لَنَا يَا إِلَهِي مِنْ لَدُنْكَ فَرَجًا بِالْقُدْرَةِ
محمد و بخت مرا ای خداوند من از نزد تو فرجی بفرماندگی
الَّتِي بِهَا تَجِيْ آمَوَاتِ الْعِبَادِ وَبِهَاتِ الشُّرْمَةِ
که بآن زنده کنی مردمانی بندگان و بآن زنده کنی مردمان
الْبِلَادِ وَلَا تَهْلِكُنِي يَا إِلَهِي غَمًّا حَقًّا تَسْتَجِيبُ
سستار مرا و بکال کن مرا ای خداوند من از غم تو و اجابت کنی برای
وَتُعْرِفُنِي الْجَابَةَ فِي دُعَائِي وَادْفِنِي طَعْمَ
و بشناسان مرا اجابت از دوی من و بخت مرا و هم
الْعَافِيَةِ إِلَى مُنْهَى أَجَلِي وَلَا تَسْمِتْ بِي عَذَابِي
عافیت خود تا به نهایت اجل و نداد کن بمن عذاب مرا
وَلَا تَمْكِنَهُ مِنْ عُقْبِي وَلَا تَسْلُطْهُ عَلَى إِلَهِي
و نه پندار مرا از گردان من و تسلط کن او را بر من خداوند اگر

رَفَعْتَنِي مِنْ ذَا الَّذِي بَضَعْنِي وَأَرْضَعْنِي

برآوردی مرا پس بربست که بربست کند مرا را که بربست کند مرا

مِنْ ذَا الَّذِي يَرْفَعُنِي وَإِنْ أَكْرَمْتَنِي مِنْ ذَا

پس بربست که برآورد مرا را که گرامی کنی مرا پس بربست

الَّذِي يَهِينُنِي وَإِنْ أُهْنِئْتَنِي مِنْ ذَا الَّذِي

که خوار سازد مرا را که خوار سازد مرا پس بربست که

يُكْرِمُنِي وَإِنْ عَذَبْتَنِي مِنْ ذَا الَّذِي يَرْحَمُنِي

که گرامی سازد مرا را که عذاب کنی مرا پس بربست که رحم کند مرا

وَإِنْ أَهْلَكَ بَنِيَّ مِنْ ذَا الَّذِي يَعْزِضُكَ فِي عَبْدٍ

را که بپاشد بزرگوار مرا پس بربست که او را بپاشد مرا را در بندگی

أَوْ كَيْسَتْكَ عَنْ أَمْرِهِ وَقَدْ عَلِمْتُ أَنَّهُ لَيْسَ فِي

پرسشگر است مرا را از کار او و چنانکه دانستم که نیست در

حُكْمِكَ ظُلْمٌ وَلَا فِي نَفْسِكَ عَجَلَةٌ وَإِنَّمَا يَجْعَلُ مَنْ

حکم تو سستی و نه در نفست ز سستی و عجلت و نه بربست و نه بربست

يَخَافُ الْفَوْتَ وَإِنَّمَا يَحْتَاجُ إِلَى الظُّلْمِ الضَّعِيفُ

ترسد از لغو و نه بربست که محتاج به ظلم است ضعیف

وَقَدْ تَعَالَيْتَ يَا إِلَهِي عَزَّ ذَٰلِكَ عُلُوًّا كَبِيرًا اللَّهُمَّ

و چنانکه بلند شدی ای خدای من ازین ظلم بزرگی بزرگوار خدایم

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَجْعَلْنِي لِلْبَلَاءِ غَرْصًا

صورت ده بر محمد و آل محمد و نگذار مرا برای بلا غرض را

وَلَا لِنَفْسِكَ نَصَبًا وَمَهْلَنِي وَنَفْسُنِي وَأَقْلَابِي

و نه برای خودت ز رنجی و صفت ده مرا و پراخه و من و در گذار من

عَشْرَتِي وَلَا تَبْنِلْنِي بِلَاءً عَلَى آثَرِ بِلَاءٍ فَقَدْ بَرَأَ

پس ده من من و بنیای من بپایه بر عقب بنا پس عفت مرا

ضَعْفِي وَقَدْ جِلَّتْ وَتَضَرَّعِي إِلَيْكَ أَعُوذُ بِكَ

ضعف مرا و گلی جلد مرا و دراز می مرا بنو پناه بر من

اللَّهُمَّ الْيَوْمَ مِنْ غَضَبِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

خدایم امروز از غضب تو پس صورت ده بر محمد و آل او

وَأَعِزَّنِي وَاسْتَجِيرْ بِلَا الْيَوْمَ مِنْ سَخَطِكَ فَصَلِّ

و عزیز کن مرا و استجیر بپایه ای امروز از خشم تو پس صورت ده

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْرِنِي وَاسْأَلْكَ أَمْنًا مِنْ عَذَابِ

بر محمد و آل او و دران ده مرا و سؤال کن از تو ایست از عذاب

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَمْنِي وَاسْتَهْدِيكَ

پس صورت ده بر محمد و آل او و این گواهی مرا و حق هدایت بسبب من

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاهْدِنِي وَاسْتَنْصِرُكَ

پس صورت ده بر محمد و آل او و هدایت کن مرا و در ای پندار من

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَانصُرْنِي وَاسْتَرْحِمَكَ

پس صلوات ده بر محمد و آل او و یاری ده مرا و عیب از من بگردان

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْحَمْنِي وَاسْتَكْفِنِكَ

پس صلوات ده بر محمد و آل او و رحم کن مرا و عیب از من بگردان

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاكْفِنِي وَاسْتَزِقْكَ

پس صلوات ده بر محمد و آل او و کفایت کن مرا و عیب از من بگردان

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْزُقْنِي وَاسْتَعِينِكَ

پس صلوات ده بر محمد و آل او و روزی ده مرا و عیب از من بگردان

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعْنِي وَاسْتَغْفِرْكَ لِيَا

پس صلوات ده بر محمد و آل او و یاری ده مرا و عیب از من بگردان

سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعْفِرْ

گذشته از گناهان من پس صلوات ده بر محمد و آل او و عیب از من بگردان

لِي وَاسْتَعِصِمَكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعْفِرْ

پس صلوات ده بر محمد و آل او و عیب از من بگردان

فَإِنِّي لَنْ أَعُودَ لَشَيْءٍ كَرِهْتَهُ مِنْهُ إِزْشَيْتَ ذَلِكَ

پس بگو که من باز نیامدیم برای چیزی که گریخت از او از شئی که از او گریخت

يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا حَتَّانُ يَا مَثَانُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ

ای سر بلند ای سر بلند ای سر بلند ای سر بلند ای سر بلند ای سر بلند

وَالْأَكْرَامِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاسْتَجِبْ لِي

و بزرگواران پس صلوات ده بر محمد و آل او و اجابت کن مرا

جَمِيعَ مَا سَأَلْتُكَ وَطَلَبْتُ إِلَيْكَ وَرَغِبْتُ فِيهِ

همه آنچه از تو طلب کردم و بوی تو و رغبت کردم در آن

إِلَيْكَ وَارْزُدْهُ وَقَدَّرْهُ وَاقْضِهِ وَأَمْضِهِ وَخُذْ

بوی تو و اراده کن او را و قدر کن او را و قضای کن او را و بگردان کن او را

فِيمَا تَقْضِي مِنْهُ وَبَارِكْ لِي فِي ذَلِكَ وَتَقْضِلْ

در آنچه تقاضا کنی از من و بزرگوار کن مرا در این و تقاضا کن

عَلَيَّ بِرٍ وَاسْعِدْ بِي بِمَا تَعْطِينِي مِنْهُ وَزِدْ

بر من بخت و بخت کردن مرا آنچه عطای کنی از من و زیاد کن

مِنْ فَضْلِكَ وَسَعَةِ مَا عِنْدَكَ فَإِنَّكَ وَاسِعٌ

از فضل خودت و وسعت آنکه نزد تو است پس بزرگواری تو

كَرِيمٌ وَصَلِّ ذَلِكَ بِخَيْرِ الْأَخِرَةِ وَنَعِيمِهَا

بخشنده و صلوات ده در خیر آخرت و نعمت آن

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ثُمَّ نَدْعُوا بِمَا بَدَأَكَ وَتُصَلِّي

ای رحیمترین رحیمینان پس بخواهیم آنچه بدایت کرد و صلوات ده

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْفَرَحِ هَكَذَا كَانَ فَعُلْ

بر محمد و آل او ای شادی کننده ای شادی کننده ای شادی کننده ای شادی کننده

وَمِنْ عَمَلِهِ دَفْعُ كَيْدِ الْأَعْدَاءِ بَابُهُ

الْهَى هَدَيْتَنِي فَلَهُونٌ وَوَعظٌ فَقَسَوْتُ

ای هدای من هدایت دادی مرا پس هدایت نمودم و وعظ دادی پس سخت نمودم

وَأَبْلَيْتَ الْجَيْلَ فَعَصَيْتُ ثُمَّ عَرَفْتُ مَا أَصْدَرْتُ

و دادی بگوشت من پس از آن گفتم پس شنیدم آنچه بگوشت من گفتم

إِذْ عَرَفْتَنِيهِ فَأَسْتَغْفِرُكَ فَأَقْلَكَ فَعَدْتُ

چون شنیدم که از تو ای پسر من استغفار خواهم پس رها کن مرا پس عدت کردم

فَسَرَرْتُ فَلَكَ الْهَى الْحَمْدُ نَفَحْتُ أَوْدِيَةَ الْهَلَاكِ

پس پنهان کردم از تو ای هدایت از تو ای هدایت من حمد افشادم در اودیانه های هلاکت

وَحَلَلْتُ شِعَابَ ثَلَفٍ تَعَرَّضْتُ فِيهَا

و درود آوردم بخوارهای ثلث من تعرض کردم در آن

لِسَطَوَاتِكَ وَجُلُولِهَا عَقُوبَاتِكَ وَسَيْلَانِي

برای سینه های تو و در پی تو ای هدایت من و وسیله من

إِلَيْكَ الْوَحِيدُ وَذَرَيْتُ لِي لَمْ أَشْرِكْ بِكَ

بوی تو ای یگانه و زاری کردم برای تو ای یگانه من شرک نکردم با تو

شَيْئًا وَلَمْ أَتَّخِذْ مَعَكَ لَهَا وَقَدْ فَرَرْتُ إِلَيْكَ

چیزی و نگذاشتم با تو ای هدایت من و فرار کردم به سوی تو

بِنَفْسِي وَإِلَيْكَ مَقَرُّ الْمُسْنَى وَمَقَرُّ الْمُضْيَعِ

بمن خود را ای بوی نیت کرده زگاه بر کار و پناه صدراع کشنده

لِحِطِّ نَفْسِهِ الْمُلْبَحِي فَمِنْ عَدُوٍّ وَأَنْتَ عَلَى

بر بهره نفس خود را پناه گیرنده پس از آن من که پسران کشیده بر من

سَيْفِ عَدَاوَتِهِ وَتَحْدَلِي ظَبَّةً مُدْيِيهِ وَارْهَقَ

سپهر دشمن خود را و نیز کرد بمن دم لاری بزرگ خود را از شکلی

لِشِبَاحِكَ وَدَفَّ لِي قَوَائِلَ سُومٍ وَسَدَّ

برای من کن رسته های را از دشمنانید برای من زهر ناس کشنده آن در شکلی

بِخَوِي صَوَائِبَ سَهَامِهِ وَلَمْ تَمْعِنِي غَيْرُ حُرَائِسِهِ

بر خوف من ایستادای رست دهنده خود را بپای تو و نگرفت از من چشم پستانده

وَأَخْمَرَانِ يَسُومَنِي الْمَكْرُوهَ وَيَحْرِعُنِي زُعَاقُ

و در سردال آورد آنکه برسد نه مرا فردای ایستند مرا غمگسسته کشنده

مَرَارَتِهِ فَقَطَّرْتَ يَا الْهَى إِلَى ضَعْفِي عَنْ أَحْمَالِ

است پس نظر کردی ای هدایت من بضعف من در بار بوسش

الْفَوَاحِشِ وَغَجَزِي عَنِ الْأَشْوَارِ مِنْ قَصْدِي

چیزهای گشت و غمز من از اشرف من از آنکه من قصد می

بِحَادِثَتِهِ وَوَحَدْتَنِي فِي كَثِيرٍ عَدَدَ مَنْ نَاوَانِي

بجاریت بهر دشمنی من از بسیاری عدد از آنکه حضورست کرد مرا

چشم داشت را به بلا در آنچه بهر دست در دم در این فکر حضور

پس ابتدا کردی بیاری خود و محکم کردی پشت مرا بقوت حق

پیشکش کے برائے مہربانی اور ذکر و تہنید اور ان کے جمع بسیار

و در اخلاقیات منتهی به سوره اول برادر و کرامت پنداری پنجم است که در این

باز گردیده برادر پس از کردی آن سلا شفا خداد حشم اودا

سکن نشد بر پیشاد بهمنی که دندان نهاد بر پستانهای آن دولت کرده به کلاه

بمقتضی که خلاف کردن لشکرین اب از ستمندگان دستم گردن میداند

[illegible]

بزرگواران و بزرگواران در این کتب

14

۴۰ خورده برای آغوش برای اوصاف این مرد در بدنه ن خود را

داد افکار کند بر روی حسنی جابر سے دلفریزند بن

بر سر شہدائے حق و سید الشہداء علیہ السلام

بسم الله الرحمن الرحيم

[illegible]

١٠٠٠

مَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا

ساحه و كذا قال في الغضنه

وَسَجِّحْ مِنِّي بَغِيطَةً وَسَلِّقْنِي مَجْدَ لِسَانِي وَوَكِّلْنِي

و صلوات ازین بگویم او در پیشگاه اوین بگریز زبان او و طاعت او

بِقَرَفِ عِيُونِهِ وَجَعَلَ عَرْضًا لِمِائِيهِ وَ

بیب کردن چشمهای او در پیشگاه او و عرض را برای من بگذاشت

قَلَدَنِي خِلَالًا لَمْ تَزَلْ فِيهِ وَوَحَرَنِي بِمَكِيدِهِ

در گردن او بگذاشت تا من را در پیشگاه او در پیشگاه او و وحشت را بگذاشت

وَقَصَدَنِي بِمَكِيدِهِ فَنَادَيْتُكَ يَا إِلَهِي مُسْتَعِثًا

و قصد کرد من را بگذاشت تا من را در پیشگاه او و ندا دادم تو ای خداوند من را بگذاشت

بِكَ وَاقْتَابِسُ عَنَّا إِجَابَتِكَ عَالِمًا أَنَّهُ لَا

بگویم او را بگذاشت تا من را در پیشگاه او و ندا دادم تو ای خداوند من را بگذاشت

يَضْهُدُ مَنْ أَوْى إِلَى ظِلِّ كَفِّكَ وَلَا يَقْضِعُ مَنْ

بگذاشت تا من را در پیشگاه او و ندا دادم تو ای خداوند من را بگذاشت

لِحَا إِلَى مَعْقِلِ انْصَارِكَ فَحَصَّنْتَنِي مِنْ بَأْسِهِ

بگذاشت تا من را در پیشگاه او و ندا دادم تو ای خداوند من را بگذاشت

بِقُدْرَتِكَ وَكَمْ مِنْ سَحَابٍ مَكْرُوهٍ جَلِثَتْهَا

بگذاشت تا من را در پیشگاه او و ندا دادم تو ای خداوند من را بگذاشت

عَنِّي وَسَحَابٍ نَعِيمٍ امْطَرَتْهَا عَلَيَّ وَجَدَّوَالِ

بگذاشت تا من را در پیشگاه او و ندا دادم تو ای خداوند من را بگذاشت

وَحَمَرَتْ شَرَبَهَا وَغَافِيَةَ اللَّسَنُهَا وَاعْبُرْ أَخْدَاتِ

و سرخ کرد شربهای آن را و غایبی از لسانها و عبور کن از خدمت

طَسَنُهَا وَغَوَاشِي كُرْبَاتٍ كَشَفَتْهَا وَكَمْ مِنْ

که بر کرد شربهای آن را و غایبی از لسانها و عبور کن از خدمت

ظَنِّ حَسَنٍ حَقَّقَتْ وَعَدَمِ جَبَرَتْ وَصَرَعَتْ

که بر کرد شربهای آن را و غایبی از لسانها و عبور کن از خدمت

انْعَشَتْ وَمَسْكَنَةِ حَوْلِكَ كُلُّ ذَلِكَ اِنْعَامًا

که بر کرد شربهای آن را و غایبی از لسانها و عبور کن از خدمت

وَقَطَّوْا لَمِنْكَ وَفِي جَمِيعِهِ اِنْهَامًا كَأَمْفِي عَلَ

که بر کرد شربهای آن را و غایبی از لسانها و عبور کن از خدمت

مَعَاصِيكَ لَمْ تَمْنَعْكَ إِسَاءَتِي عَنْ تِمَامِ

که بر کرد شربهای آن را و غایبی از لسانها و عبور کن از خدمت

إِحْسَانِكَ وَلَا حَجَرَ فِي ذَلِكَ عَنْ زِيكَابِ

که بر کرد شربهای آن را و غایبی از لسانها و عبور کن از خدمت

مَسَاخِطِكَ لَا تَسْتَلُ عَمَّا تَفْعَلُ وَلَقَدْ سَلَّكَ

که بر کرد شربهای آن را و غایبی از لسانها و عبور کن از خدمت

فَاعْطَيْتَ وَلَمْ تَسْأَلْ فَاثْبُدَاثَ وَأَسْتَمِيعَ

که بر کرد شربهای آن را و غایبی از لسانها و عبور کن از خدمت

فَضْلِكَ فَمَا أَكْدَيْتُ أَبَيْتُ يَا مَوْلَايَ إِلَّا إِحْسَانًا

فقد در پسرانک اندک سخ گوئی از سر همه می مهر کمر بستن

وَأَمْسَيْنَا نَا وَتَطَوَّلَا وَانْعَامًا وَأَبَيْتُ إِلَّا نَفْحًا

بخت بستم و دراز بستم دم از حق و است

لِحُرْمَانِكَ وَتَعَدَّيَا لِحُدُودِكَ وَغَفَلَ عَنِّي

بگویند من را دور گذشتن به حد است از و بگریست از

وَعَيْدِكَ فَلَا تَحْدِلْهُ لِي مِنْ مَقْدَرٍ لَا يُغْلَبُ

تو سر زانک پسرانک ای از غناست که مغلوب نشود

وَذِي أَنَا لَا يَجْعَلُ هَذَا مَقَامٌ مِنْ عَرْفٍ

و خداوند ایست که است ب گوئی بخت مقام کیست از عرف

لِسُبُوحِ النِّعَمِ وَقَابِلَهَا بِالْقَصِيرِ وَشَهِدَ عَلَيَّ

بهر سحر نعمت و در برابر گردان سلا عظیم و گراست بر

نَفْسِي بِالنُّضِيعِ اللَّهُمَّ فَإِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ

نفس خود به کم گوئی و خست انداز پس در سبک گوئی که است به من

بِالْحَمْدِ نِيَّةِ الرَّفِيعَةِ وَالْعُلُوِّ نِيَّةِ الْبِضَاءِ وَأَتُوجِّهُ

بمن حمد است که رفیع است و است عرس که روشن است از نور شدم

إِلَيْكَ بِمَا أَن تَعِيدَنِي مِنْ شَرِّ كَذَا وَكَذَا فَإِنَّ

بمن این که در ب بگردانم از شر چنین و چنین بگردانم

ذَلِكَ لَا يَضِيقُ عَلَيْكَ فِي وَجْدِكَ وَلَا يَنْكَادُ

کدامین شک نیست بر تو در جفت و گوی تو در درج بخلد ترا

فِي قُدْرَتِكَ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ فَهَبْ لِي

در قدرت تو و تو به همه چیز توانا هستی پس بخشش مرا

يَا إِلَهِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَدَوِّامِ تَوْفِيقِكَ مَا اتَّخَذَهُ

ای خدای من از رحمت تو و دوام تو فیق تو آنچه از تو

سَلَّمَ أَعْرِجْ بِهِ إِلَيَّ رِضْوَانِكَ وَأَمِنْ يَدِ مَنْ عَقَلَاكَ

توفیق که به تو دوم باین به شستندی تو در این شدم باین از عقلت تو

وَمِنْ عَالَمِيكَ فِي الرَّهْبَةِ

اللَّهُمَّ أَنْتَ خَلَقْتَنِي سَوِيًّا وَرَبِّتَنِي صَغِيرًا

خدایا تو مرا خلق کردی سوا و پرورش دادی مرا از صغیر

وَرَزَقْتَنِي مَكْنِيًّا اللَّهُمَّ إِنِّي وَجَدْتُ فِيهَا

و روزی مرا سلا گنایت گشته خست انداز پرورش کردی من به من

أَنْزَلْتَ مِنْ كِتَابِكَ وَكَشَرْتَ بِهِ عِبَادَكَ إِنَّ

و فرستی از کتاب خود و مرده گوی باین بندگان خود را از تو

قُلْتَ يَا عِبَادِي الَّذِينَ اسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ

گفتی ای بندگان من از آن که اسراف گوی بر نفسهای خود

لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ

دوست دارید از رحمت خدا بی خبر که غفاری از او است

جَمِيعًا وَقَدْ تَقَدَّمَ مِنْهُ مَا قَدْ عَلِمْتَ وَمَا

همه را و پیش از آنکه از او چیزی ندانستی و آنچه

أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنْهُ فَيَا سَوَاءَ أَمْنًا أَحْصَاءُ عَلَى

آنچه که تو بدانی از او ای سوار آسایش و امان بشمار و آنرا

كِتَابِكَ فَلَوْلَا الْمَوَاقِفُ الْبَنَى أَوْ مِلُّ مِنْ عَفْوِكَ

کتاب تو را و اگر نه ایستگاههای بنیاد و استراحت از عفو تو

شَمِلَ كُلَّ شَيْءٍ لَا لَقِيْتُ بِسَيْدِي وَلَوْ أَنَّ أَحَدًا

شامل همه چیز را ندیده بودم و اگر کسی نبود

اسْتَطَاعَ الْهَرَبَ مِنْ دُونِي لَكُنْتُ أَنَا أَحَقُّ بِالْهَرَبِ

توان فرار کردن از من را داشتند من را بیشتر از هر کس

مِنْكَ وَأَنْتَ لَا يَخْفَى عَلَيْكَ خَافِيَةٌ فِي الْأَرْضِ

از تو و آنچه که پنهان نیست از تو در زمین

وَلَا فِي السَّمَاءِ إِلَّا آتَيْتَ بِهَا وَكُنِّي بِكَ جَارِيًا

و نه در آسمان مگر آنکه تو را بیاورد و من را با تو

وَكُنِّي بِكَ حَسْبًا اللَّهُمَّ أَنْتَ طَالِبِي إِذَا أَنَا

و من را با تو بسازد خداوند من را طلب کن اگر من

هَرَبْتُ وَمَذَرْتُكَ إِنَّا فَرَرْتُ فِيهَا أَنَا ذَابِبِينَ

گریز کردم و رها کردم تو را من فرار کردم در آنجا من

يَدِيكَ خَاضِعٌ ذَلِيلٌ رَاغِمٌ أَنْ تُعَذِّبَنِي فَإِنِّي

دست تو را خاضع و ذلیل و ناخواسته آنکه مرا عذاب کنی

لِذَلِكَ أَهْلٌ وَهُوَ يَا رَبِّ مِنْكَ عَدْلٌ وَإِنَّ

به این جهت من آدمی و تو ای پروردگار من عدل و راستی

تَعَفُّ عَنِّي فَقَدْ بَدَّيْتُمَا شَمْلِي عَفْوِكَ وَالْبَسْتَنِي

از تو بگذر ایستاده بودم تو مرا شامل و عفو تو و بپوشانیدی

عَافِيَتَكَ فَاسْأَلِكَ اللَّهُمَّ بِالْخَيْرِ مِنْ أَسْمَائِكَ

ایستادگی تو را پس بپرس از خداوند من را با بهترین از اسمهای تو

وَمَا وَارَنَهُ الْحُجُبُ مِنْ بَهَائِكَ إِلَّا وَجِئَ هَذِهِ

و آنچه او را پوشانیده بود پرده ها از جلالت تو مگر این

النَّفْسُ الْحَزْرُوعَةُ وَهَذِهِ الرِّمَّةُ الْهَلُوعَةُ الْبَنَى

این نفس گریخته و این ریمه گریخته و بنیاد

لَا تَسْتَطِيعُ حَرَّ شَمْسِكَ فَكَيْفَ تَسْتَطِيعُ حَرَّ

تو نمیتوانی گرما خورشید تو را پس چگونه میتوانی

نَارِكَ وَالْبَنَى لَا تَسْتَطِيعُ صَوْتَ رَعْدِكَ

آتش تو را و بنیاد نمیتواند صدای رعد تو را

فَكَيْفَ لَسْتَ طَبِيعُ غَضَبِكَ فَارْحَمْنِي اللَّهُمَّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فَإِنِّي أَمْرٌ وَحَقِيرٌ وَخَطَرِي يَسِيرٌ وَلَيْسَ عَذَابِي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مِمَّا يَزِيدُنِي فِي مُلْكِكَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَلَوْ أَنَّ عَذَابِي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مِمَّا يَزِيدُنِي فِي مُلْكِكَ لَسَأَلْتُكَ الصَّبْرَ عَلَيْهِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاحْبَبْتُ أَنْ يَكُونَ ذَلِكَ لَكَ وَلَكِنْ سَأَلْتُكَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ أَعْظَمُ وَمُلْكِكَ أَدْوَمُ مِنْ أَنْ تَرْفِدَنِي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طَاعَةَ الطُّبَعِيِّينَ وَتَقْصُرَ مِنْهُ مَعْصِيَةَ الْمُذْنِبِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فَارْحَمْنِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَتَجَاوَزْ عَنِّي يَا ذَا الْجَلَالِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْأَكْرَامِ وَتُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَرَزَقْتَنِي فِي أُمُورِي كُلِّهَا الْكِفَايَةَ وَصَرَفْتَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَمِنْ عَمَلِي الضَّرْعُ وَالْأَسْتِغَاثَةُ

الهِى أَخَذْتُكَ وَأَنْتَ لِلْحَمْدِ أَهْلٌ عَلَى حُسْنِ صَنِيعِكَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِلَى وَسَبُّوْغٍ نَعْمَائِكَ عَلَى وَجْهِ عَطَائِكَ عِنْدِي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَعَلَى مَا فَضَّلْتَنِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَأَسْبَغْتَ عَلَيَّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مِنْ نِعْمَتِكَ فَقَدْ أَطْنَعْتُ عِنْدِي مَا يَعْجُرُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَنْهُ شُكْرِي وَلَوْ لَا إِحْسَانُكَ إِلَيَّ وَسَبُّوْغُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نَعْمَائِكَ عَلَيَّ مَا بَلَغْتَ إِخْرَارَ حَظِّي وَلَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِصْلَاحَ نَفْسِي وَلَكِنَّكَ بَشَدَائِفِي بِالْإِحْسَانِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَرَزَقْتَنِي فِي أُمُورِي كُلِّهَا الْكِفَايَةَ وَصَرَفْتَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَرَزَقْتَنِي فِي أُمُورِي كُلِّهَا الْكِفَايَةَ وَصَرَفْتَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَنِّي جَهْدَ الْبَلَاءِ وَمَنْعَكَ مِنِّي مَحْذُورَ

از من سختی را که از تو مانع گشتی از من محذور

الْقَضَاءِ الْهَلْجِي فَاِنْ بَلَاءٌ جَاهِدٌ قَدْ صَرَفَكَ

قضای الهی را که از تو مانع گشتی از من محذور

عَنِّي وَكَمِ مِنْ نِعْمَةٍ سَابِغَةٍ أَقَرَّتْ بِهَا

از من و کم از تو نیکوئی را که از تو مانع گشتی از من محذور

عَنِّي وَكَمِ مِنْ صَنِيعَةٍ كَرِيمَةٍ لَكَ عِنْدِي شَيْءٌ

از من و کم از تو نیکوئی را که از تو مانع گشتی از من محذور

الَّذِي أَجَبْتُكَ عِنْدَ الْأَضْطِرَارِ دَعْوَتِي وَ

از من و کم از تو نیکوئی را که از تو مانع گشتی از من محذور

أَقْلَكَ عِنْدَ الْعِشَارِ ذِلَّتِي وَأَخَذْتُ بِكَ مِنْ

از من و کم از تو نیکوئی را که از تو مانع گشتی از من محذور

الْأَعْدَاءِ بَطْلًا مَنِيَّ الْهَلْجِي مَا وَجَدْتُكَ بِحِيلًا

از من و کم از تو نیکوئی را که از تو مانع گشتی از من محذور

جِئَ سَأَلْتُكَ وَلَا مُنْقِضًا جِئَ رَدْتُكَ بَلْ

از من و کم از تو نیکوئی را که از تو مانع گشتی از من محذور

وَجَدْتُكَ لِدُعَائِي سَامِعًا وَلِطَالِي مُعْطِيًا وَ

از من و کم از تو نیکوئی را که از تو مانع گشتی از من محذور

وَوَجَدْتُ نِعْمَكَ عَلَيَّ سَابِغَةً فِي كُلِّ شَأْنٍ مِنْ

از من و کم از تو نیکوئی را که از تو مانع گشتی از من محذور

شَأْنِي وَزَمَانٍ مِنْ زَمَانٍ فَأَنْتَ عِنْدِي مُحَوِّدٌ

از من و کم از تو نیکوئی را که از تو مانع گشتی از من محذور

وَصَانِعٌ لَدَيَّ مَبْرُورٌ تَحْدُكُ نَفْسِي وَ

از من و کم از تو نیکوئی را که از تو مانع گشتی از من محذور

لِسَانِي وَعَقْلِي حَمْدًا يَبْلُغُ الْوَفَاءَ وَحَقِيقَةَ

از من و کم از تو نیکوئی را که از تو مانع گشتی از من محذور

الشُّكْرِ حَمْدًا يَكُونُ مَبْلَغَ رِضَاكَ عَنِّي فَجَنِّي

از من و کم از تو نیکوئی را که از تو مانع گشتی از من محذور

مِنْ سُخْطِكَ يَا كَهْفِي حِينَ تُغْنِي الْمَذَاهِبُ

از من و کم از تو نیکوئی را که از تو مانع گشتی از من محذور

وَيَا مُقْبِلِي عَشْرَتِي فَلَوْلَا سِتْرُكَ عَوَزَتِي لَكُنْتُ

از من و کم از تو نیکوئی را که از تو مانع گشتی از من محذور

مِنَ الْمَفْضُوحِينَ وَيَا مُؤَيِّدِي بِالْإِصْرِ فَلَوْلَا نَصْرُكَ

از من و کم از تو نیکوئی را که از تو مانع گشتی از من محذور

إِنِّي لَكُنْتُ مِنَ الْخَالُوَيْنِ وَيَا مَنْ وَضَعْتَ لَهُ

از من و کم از تو نیکوئی را که از تو مانع گشتی از من محذور

غَيْرَكَ سُبْحَانَكَ لَا يَنْقُصُ سُلْطَانُكَ مَنْ أَشْرَكَ

چیز از تو بزرگتر نیست سبحان تو که کمالات تو را بگوید

بِكَ وَكَذَّبَ رُسُلَكَ وَلَيْسَ يَسْتَطِيعُ مَنْ كَرِهَ

بزرگوار تو که پنداران تو را رد کند و کسی که نخواست

قَضَائِكَ أَنْ يَرُدَّ أَمْرَكَ وَلَا يَمْنَعُ مِنْكَ مَنْ كَذَّبَ

تو را بفرمان تو بازگرداند و کسی که تو را رد کند

بِقُدْرَتِكَ وَلَا يَفُوتُكَ مَنْ عَبَدَ غَيْرَكَ وَلَا

تو را بقدرت تو و کسی که تو را بگذشت و کسی که تو را

يُعْتَرِفُ فِي الدُّنْيَا مَنْ كَرِهَ لِقَائِكَ سُبْحَانَكَ مَا

در دنیا از تو اعتراف کند و کسی که تو را نخواست سبحان تو

أَعْظَمَ شَأْنُكَ وَأَقْوَمَ سُلْطَانُكَ وَأَشَدَّ

بزرگترین تو و استوارترین تو و شدیدترین تو

قَوْلُكَ وَأَنْفَعًا أَمْرَكَ سُبْحَانَكَ قَضَيْتَ عَلَيَّ

تو را بفرمان تو و تو را بامانت تو سبحان تو که بر من

جَمِيعَ خَلْقِكَ الْمَوْتِ مَنْ وَحَدَكَ وَمَنْ كَفَرَ بِكَ

همه خلق تو را بموت تو و کسی که تو را بکفر تو

وَكُلُّ ذَاتِ الْمَوْتِ وَكُلُّ صَائِرٍ إِلَيْكَ فَنَاءً

و همه جانداران تو را بموت تو و همه چیزها را به تو

وَكُلُّ ذَاتِ الْمَوْتِ وَكُلُّ صَائِرٍ إِلَيْكَ فَنَاءً

و همه جانداران تو را بموت تو و همه چیزها را به تو

وَكُلُّ ذَاتِ الْمَوْتِ وَكُلُّ صَائِرٍ إِلَيْكَ فَنَاءً

و همه جانداران تو را بموت تو و همه چیزها را به تو

وَتَعَالَيْتَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ

و تو را بزرگتر است و تو را بزرگتر است و تو را بزرگتر است

لَكَ أَمْنٌ بِكَ وَصَدَقَ رُسُلُكَ وَقِيلَ

تو را امن است و تو را بزرگتر است و تو را بزرگتر است

كِتَابُكَ وَكَفَرْتُ بِكُلِّ مَعْبُودٍ غَيْرِكَ وَبِشَيْءٍ

کتاب تو را و تو را بزرگتر است و تو را بزرگتر است

مِنْ عِبَادَتِكَ سِوَاكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحُ وَأُمْسِي

از تو بزرگتر است و تو را بزرگتر است و تو را بزرگتر است

مُسْتَقِيلاً لِعَمَلِي مُعْتَرِفاً بِذُنُوبِي مُقَرَّراً بِخَطَايَا

تو را بزرگتر است و تو را بزرگتر است و تو را بزرگتر است

أَنَا يَا سِرَّيْ عَلَى نَفْسِي ذَلِيلٌ عَلَى عَمَلِي أَهْلِكُنِي وَ

تو را بزرگتر است و تو را بزرگتر است و تو را بزرگتر است

هَوَايَ أَرَادَنِي وَشَهَوَاتِي حَرَمْتَنِي فَاسْأَلُكَ

تو را بزرگتر است و تو را بزرگتر است و تو را بزرگتر است

بِأَمْرِي سَأَلِي سَأَلِي مِنْ نَفْسِي لَا هِيَ لَطُولُ

تو را بزرگتر است و تو را بزرگتر است و تو را بزرگتر است

أَمَلِهِ وَبَدَنُهُ غَافِلٌ لِسُكُونِ عُرْوَةِ قَلْبِهِ مَفْتُونٌ

تو را بزرگتر است و تو را بزرگتر است و تو را بزرگتر است

وَكُلُّ ذَاتِ الْمَوْتِ وَكُلُّ صَائِرٍ إِلَيْكَ فَنَاءً

و همه جانداران تو را بموت تو و همه چیزها را به تو

وَكُلُّ ذَاتِ الْمَوْتِ وَكُلُّ صَائِرٍ إِلَيْكَ فَنَاءً

و همه جانداران تو را بموت تو و همه چیزها را به تو

بِكثْرَةِ النِّعَمِ عَلَيْهِ وَفِكَرُهُ قَلِيلٌ لِمَا هُوَ صَائِرٌ

بسیاری نعمت بر او و فکرها اندک را بچیزها که او در آنهاست

إِلَيْهِ سُؤَالَ مَنْ قَدْ غَلَبَ عَلَيْهِ الْأَمَلُ وَفَنَّهُ

بأن سئوال کن که غلبت بر او کرده و او را فتنه

الْهَوَىٰ وَاسْتَمَكَّتْ مِنْهُ الدُّنْيَا وَأَخْلَاهُ

اهو او را و محکم شد از او دنیا و او را در آن

الْأَجَلَ سُؤَالَ مَنْ اسْتَكْثَرَ ذُنُوبَهُ وَاعْتَرَفَ

بجبر او را کسی که بسیار کرد گناهان خود و اعتراف کرد

بمُخْطِئَتِهِ سُؤَالَ مَنْ لَا رَبَّ لَهُ غَيْرَكَ وَلَا

بخطای او را سئوال کن که نیست پروردگاری او را جز تو را

وَلِيَّ لَهُ دُونَكَ وَلَا مُنْقِذَ لَهُ مِنْكَ وَلَا مُجَالَهَ

او را و او را غلبه کننده او را و او را نجات دهنده او را و او را

مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ الْهَيُّ اسْئَلْكَ بِحَقِّكَ الْوَجِيبِ

از تو را که بوی تو است و بخواهی از تو سئوال بکنی بجهت تو که واجب

عَلَىٰ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَبِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الَّذِي أَمَرْتَ

بر همه مخلوقات تو را و با اسم تو که بزرگوار است که او را کرده

رِسْوَكَ أَنْ يُسَبِّحَكَ بِرَوْحِ جَلَالٍ وَجَهْلِكَ الْكَبِيرِ

روان خود را که تسبیح کند تو را با روح بزرگواری و نادانی تو که بزرگوار است

الَّذِي لَا يَبْلَى وَلَا يَنْغَيِّرُ وَلَا يَحُولُ وَلَا يَفْنَىٰ أَنْ

که گمشده نشود و تغییر نکند و دور نگردد و فنا نشود که

تُصَلِّيَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَنْ تُغْنِيَنِي عَنْ كُلِّ شَيْءٍ

صورت نماز بر محمد و آل محمد آنکه با نماز کردن مرا از همه چیزها

نَعِيَادُكَ وَأَنْ تَسْكُنَ نَفْسِي عَنِ الدُّنْيَا بِمَخَافَتِكَ

بپوشش خود و آنکه بماند نفس مرا از دنیا با ترس از تو

وَأَنْ تُشْفِيَنِي بِالْكَثِيرِ مِنْ كَرَامَتِكَ بِرَحْمَتِكَ

و آنکه تو مرا شفا دهی با بسیار کرد کرامت تو با رحمت تو

فَالَيْكَ أَفِرُّ وَمِنْكَ أَخَافُ وَبِكَ أَسْتَعِيْثُ وَ

بس تو می فرارم و از تو می ترسم و به تو استغاثه میکنم و

إِيَّاكَ أَرْجُو وَلَكَ أَدْعُو وَإِلَيْكَ أَلْجَأُ وَبِكَ أَتَوَكَّلُ

به تو امید دارم و از تو می بخشایم و به سوی تو پناه می برم و به تو استواری میکنم

وَإِيَّاكَ أَسْتَعِيْزُ وَبِكَ أُوْمِنُ وَعَلَيْكَ أَتَوَكَّلُ

و از تو پناه می گیرم و به تو ایمان دارم و به تو استواری میکنم

وَعَلَىٰ جُودِكَ وَكَرَمِكَ أَتَكَلِّ

و به بزرگواری تو و کرمی تو استواری میکنم

وَمِنْ عَظَائِمِ الذُّلِّ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ

و از عظمیای ذلت برای خدا عز و جل

رَبِّ اَفْجَنْتَنِي ذُنُوبِي وَاَنْقَطَعَتْ مَقَالَتِي فَلَا

ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده

حُجَّةً لِي فَاَنَا الْاَسِيرُ بِبَيْلَتِي الْمُرْتَهَنُ بِعَمَلِي

ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده

الْمُرَدُّ فِي خَطِيئَتِي الْمُخَيَّرُ عَنْ قَصْدِي

ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده

الْمُنْقَطِعُ بِي قَدْ اَوْقَفْتُ نَفْسِي مَوْفِقَ الْاِثْلَاءِ

ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده

الْمُذْنِبِينَ مَوْفِقَ الْاَشْقِيَاءِ الْمُخَيَّرُ عَلَيْكَ

ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده

الْمُسْتَخْفِينَ بِوَعْدِكَ سُبْحَانَكَ اَيُّ جُرْأَةٍ

ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده

اَجْرْتُكَ عَلَيْكَ وَاَيُّ تَغْيِيرٍ غَرَرْتُ نَفْسِي

ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده

مَوْلَايَ اَرْحَمُ كِبُوْنِي لِحُزْوَ جَهِي وَزَلَّةَ قَدَمِي

ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده

وَعْدُ بِحِلْيَتِكَ عَلَيَّ جَهْلِي وَبِاحْسَانِكَ عَلَيَّ

ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده

اِسَاءَتِي فَاَنَا الْمُقَرَّبُ بِذُنُوبِي الْمَعْرُوفُ بِخَطِيئَتِي

ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده

وَهَذِهِ يَدِي وَنَاصِيئَتِي اَسْتَكِينُ بِالْقَوْدِ

ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده

نَفْسِي اَرْحَمُ شَيْئَتِي وَنَفَادَايَا حِي وَاقْرَابِ

ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده

اَجَلِي وَضَعْفِي وَمَسْكَنَتِي وَقِلَّةَ حِيلَتِي مَوْلَا

ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده

وَاَرْحَمِي اِذَا انْقَطَعَ مِنَ الدُّنْيَا اَثْرِي وَامْحَى مِنْ

ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده

الْمَخْلُوقِينَ مِنْ ذِكْرِي وَكُنْتُ فِي الْمُنْسِيَنَ

ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده

كَمَنْ قَدْ نَسِيَ مَوْلَايَ وَارْحَمِي عِنْدَ تَغْيِيرِ

ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده

صُورَتِي وَحَالِي اِذَا بَلَى جِسْمِي وَتَفَرَّقَ اَعْضَاؤِي

ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده

وَنَقَطَعْتَ اَوْصَالِي يَا غَفْلَتِي عَمَّا يَرُدُّ بِي

ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده ای پادشاه که مرا از غم و اندوه نجات ده

وَأَجْعَلْ فِيمَا عِنْدَكَ رَغْبَتِي شَوْقًا إِلَى

برگردان در طلب غنا است رغبت را بجهت آرزوی به

إِقْنَاءِكَ وَهَبْ لِي صِدْقَ التَّوَكُّلِ عَلَيْكَ

تغافل تو در پیش من و ده مرا صفت توکل بر تو

أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ كِتَابٍ قَدْ خَلَا أَسْأَلُكَ خَوْفَ

سؤال بگویم از تو از بهترین کتاب که گذشته و بگویم بتر از آتش

الْعَابِدِينَ لَكَ وَعِبَادَةَ الْخَاشِعِينَ لَكَ وَ

پرستندگان تو را و پرستش از خاشعین را تو را و

يَقِينَ التَّوَكُّلِينَ عَلَيْكَ وَتَوَكَّلْ الْمُؤْمِنِينَ

ایمان بر تو را و توکل بر تو را و توکل بر تو را

عَلَيْكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ رَغْبَتِي فِي مَسْأَلَتِي

بر تو خداوند بر گردان رغبت مرا در خواست من

مِثْلَ رَغْبَةِ أَوْلِيَائِكَ فِي مَسْأَلَتِهِمْ وَ

استد رغبت پرستان تو را در خواست ای ایشان و

رَهْبَتِي مِثْلَ رَهْبَةِ أَوْلِيَائِكَ وَاسْتَعْلَنِي

ترس من مانند ترس استیجای تو را و علان مرا

فِي حُرْضَائِكَ عَمَلًا لَا أَتْرُكُ مَعَهُ شَيْئًا مِنْ

در خواست تو را در حرش تو را که ترک کنم با آن چیزی را

بسم

دِينِكَ خَافَةً أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ هَذِهِ

دین تو را بترسیدن یکی از خلق تو خداوند این

حَاجَتِي فَأَعْظِمْ فِيهَا رَغْبَتِي وَأَظْهَرْ فِيهَا

درخواست من را بزرگ گردان در آن رغبت مرا و ظاهر کن در آن

عُذْرِي وَلَقِّنِي حُجَّتِي وَعَافِ فِيهَا جَسَدِي

عذر مرا و بگویم بر من برهان مرا و عاف کن در آن جسد مرا

اللَّهُمَّ مَنْ أَصْبَحَ وَلَهُ نُفْثَةٌ أَوْ رَجَاءٌ غَيْرُكَ

خداوند هر که صبح کرد و او را آلودگی یا امید دیگری

فَقَدْ أَصْبَحَ وَأَنْتَ تَقِي وَرَجَائِي فِي الْأُمُورِ

پس صبح کرد و تو ایستایی و رجای من در امور

كُلِّهَا فَأَقْضِ لِي بِخَيْرِهَا عَاقِبَةً وَبِخَيْرِي مِنْ

همه آن پس بگویم بر من برای آن آرزوی خیر و برای من

مُضْلَاكِ الْفِتْرِ بْنِ حُمَيْكٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

گمراه شدن از فتنه بن حمایک یا مهربانترین مهربانان

وَمِنْ عَافِي الْأَيَّامِ الْبَعْدِ عَابِدُ الرَّحْمَةِ

و از عافیت ایام بعد از تو عابد رحمت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم خداوند مهربان مهربان

بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا أَرْجُو إِلَّا فَضْلَهُ وَلَا

تجاری که از او جز نعمت ندارم که غفلت از او دینی

أَخْشَى الْإِعْدَالَ وَلَا أَعْتَمِدُ إِلَّا قَوْلَهُ وَلَا أُمْسِكُ

ترسم که عدل از او داشته باشم که گفتار او را دینی چسبم

إِلَّا بِحَبْلِهِ بِكَ اسْتَجِيرُ يَا ذَا الْعَفْوِ وَالرِّضْوَانِ

که به سبیل او پناه ببرم ای بخشنده و خوشنود

مِنَ الظُّلُمِ وَالْعُدْوَانِ وَمِنْ غَيْرِ الزَّمَانِ وَتَوَانُرِ

از ستم و جور و از حدی زمان و از بی دردی

الْأَحْزَانِ وَمِنْ إِنْقِصَاءِ الْمُدَّةِ قَبْلَ التَّأْتِي

شدن اندوهها و از منقض شدن مدت پیش از رسیدن

وَالْعُدَّةِ وَإِيَّاكَ أَسْتَرْشِدُ لِمَا فِيهِ الصَّلَاحُ

و ساز راه کردن و از تو میجویم برای آنچه در است صلاح

وَالْإِصْلَاحِ وَبِكَ اسْتَعِينُ فِيمَا يَقْرَنُ بِهِ

و اصلاح و به تو میسر میجویم در آنچه پیوسته است به آن

الْبَحْثُ وَالْإِنْجَاحُ وَإِيَّاكَ أَرْغَبُ فِي لِبَاسِ

فرزندی و بهجت و در تو بیشترین در طلب پوشش

الْعَافِيَةِ وَتَمَامِهَا وَشُمُولِ السَّلَامَةِ وَدَوَامِهَا

طاعت و تمام کردن آن و از گرفتن سلامت و دوام آن

وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَخْتَرُ

و پناه میجویم به تو از وسوسه های شیطان و بهترین

بِسُلْطَانِكَ مِنْ جَوْرِ السَّلَاطِينِ فَقَبَّلْنَا

پادشاهت بر سر من از ستم پادشاهان و بپذیر ما

كَانَ مِنْ صَلَاتِي وَصَوْمِي وَأَجْعَلْ عِدَّتِي

برادشت از نماز من و از روزه من و بگردان عذبت

وَمَا بَعْدُ أَفْضَلَ مِنْ سَاعَتِي وَيَوْمِي وَ

و آنچه بعد از آن است بهتر از این ساعت من و روز من و

أَعِزَّنِي فِي عَشِيرَتِي وَقَوْمِي وَاحْفَظْنِي فِي

عزت گردان من در میان خویشان من و قوم من و نگاه دار مرا در

يَقْظَنِي وَيَوْمِي فَإِنَّكَ اللَّهُ خَيْرُ حَافِظٍ وَأَنْتَ

بیدار من و خواب من پس تو خدا خیر نگاه دارنده و تو

أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَبْرَأُ إِلَيْكَ فِي بَوَائِي

و در گناه من و در حق تو ای خدا من را برافرازم از بای و در این

هَذَا مِنْ أَحَادٍ مِنَ الشَّرِّ وَالْأَحَادِ وَالْخَطَرِ

این از چیزهای بد است از شر و از آحاد و از خطر

لَكَ دُعَائِي تَعَرُّضًا لِلْأَجَانِبِ وَأُقِيمُ عِلَاقَتَكَ

برای تو دعا میگویم تعرضاً به غریبه ها و میسر میگویم بر عیلت تو

رَجَاءُ لِلْأَنْبَاءِ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَيْرِ خَلْفِكَ الدَّاعِي

بکلمه پنداشتن و ثواب را بر سر زان بگفت بر محمد بهترین صفت از کلمات

إِلَى حَقِّكَ وَأَعِزَّنِي بِعِزِّكَ الَّذِي لَا يُضَامُ

برای حق تو و عصب بزرگان مرا بیزت تو ایکنان و نه از دستم که بفرود

وَأَحْفَظُنِي بِعَيْنِكَ الْبَالِغِ لَانْتِصَامِ وَاخْتِمْ بِالْإِنْقِطَاعِ

و نگاه دار مرا بکشم و عیب تو که کتاب بفرود و ختم کن بقطع

إِلَيْكَ أَمْرِي وَبِالْغُفْرَةِ عُمْرِي أَنْتَ الْغَفُورُ

برای تو کار مرا و بفرود بخش عمر مرا بفرست و نه از آفرنده جهان

وَمِنْ شَعَائِلِكُمْ فِي الْأَثَرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم نام خداوند بخشنده مهربان

أَتَّخِذُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يُشْهَدْ أَحَدًا جِنَ قَطَرٍ

بسیار و خدا را که هنوز کسی را ننگیده که از او

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا أَتَّخِذُ مَعِينًا جِنَ

آسمانها و زمین را و از او نگرفتم مددگار را

بِرَّ السَّمَاوَاتِ لَمْ يُشَارِكْ فِي الْإِلَهِيَّةِ وَفَ

حق کرده آسمانها را شریک نداشته اند در خداوندی و نه

يُظَاهَرُ

يُظَاهَرُ فِي الْوَحْدَانِيَّةِ كَلَّتِ الْأَلْسُنُ عَنْ غَايَةِ

کرده نشانه است در وحدانیت کلمات از بیان غایت

صِفَتِهِ وَالْعُقُولُ عَنْ كُنْهِ مَعْرِفَتِهِ وَتَوَاضَعُ

و صف کردن او و عقول از کنه معرفت او و تواضع

الْجَبَابِرَةُ لِهَيْبَتِهِ وَعَنْبِ الْوُجُوهِ لِحَشْيَتِهِ

جباران را بر بخت او را و بر بخت او را و بر بخت او را

وَأَنْقَادَ كُلِّ عَظِيمٍ لِعَظَمَتِهِ فَلَهُ الْحَمْدُ مُنْوَئِرًا

و گردن شاهان را بر بخت او را و گردن شاهان را بر بخت او را

مُتَسِقًا وَمُنْوَئِلًا مُسْتَوْسِقًا وَصَلَوَانَهُ عَلَى

مستقیم و منوئل را مستوسق را و صلوات او را

رَسُولِهِ أَبَدًا وَسَلَامُهُ دَائِمًا سَمِعَ اللَّهُ

رسول او را بدو همیشه و سلام او را بدو همیشه

أَجْعَلَ أَوَّلَ يَوْمِي هَذَا صَلَاحًا وَأَوْسَطُهُ فَلَاحًا

بگردان اول این روز مرا صلاحی و وسط او را صلاحی

وَأَخِرُهُ بَاحًا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ يَوْمٍ أَوَّلُهُ فَرْعٌ

و آخر او را بختی و پناه بیکرم بر از روزی که اول او را فروع

وَأَوْسَطُهُ جَزَعٌ وَآخِرُهُ وَجَعٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ

و وسط او را بختی و آخر او را بختی و آخر او را بختی

لِكُلِّ نَذْرٍ نَذَرْتُهُ وَكُلِّ وَعْدٍ وَعَدْتُهُ وَ
برای هر نذری که نذر کردم و برای هر وعده که وعده کردم
 كُلِّ عَهْدٍ عَهَدْتُهُ ثُمَّ لَمْ أَفِ بِهِ وَاسْتَأْثَرَ فِي
بر عهدی که عهد کردم آن را پس وفا نکردم و آن را پنهان نمودم
 مَظَالِمِ عِبَادِكَ عِنْدِي فَأَيُّمَا عَبْدٍ مِنْ عِبِيدِكَ
بر کسی که بنده من است که از بندگانت است هر چه را که از او پنهان نمودم
 أَوْ أَمَةٍ مِنْ أَمَائِكَ كَانَتْ لَهُ مِنْ قَبْلِي مَظْلَمَةٌ
که پیش از این پنهان نمودم از او که بود پیش از این پنهان نمودم
 ظَلَمْتُهَا إِيَّاهُ فِي نَفْسِهِ أَوْ فِي عَرَضِهِ أَوْ فِي مَالِهِ
پیش از این پنهان نمودم از او در نفس او یا در عرض او یا در مال او
 أَوْ فِي أَهْلِهِ وَوَلَدِهِ أَوْ غِيْبَةٍ اعْتَبْتُهُ بِهَا
یا در اهلی او و فرزندی او یا پنهانی که کرده بودم
 أَوْ تَحَامُلُ عَلَيْهِ بَمِثْلِ أَوْ هَوًى وَأَنْفَقَ أَوْ
یا در تحمل کردن بر او بپایندگی یا در هوس یا در انفاق
 حَيَّةٍ أَوْ دِيَّارٍ أَوْ عَصَبِيَّةٍ غَائِبًا كَانَ أَوْ شَا
یا در حیوان یا در دیار یا در عصبیه غایب بود یا در شا
 وَحَيًّا كَانَ أَوْ مَيِّتًا فَقَصُرْتُ يَدِي وَضَاقَ
یا در زنده بود یا در مرده بود پس کوتاه شد دست من و تنگ شد

وَسُجِّي عَزْرَتِي لَهَا إِلَيْهِ وَالتَّحَلُّلُ مِنْهُ فَاسْتَ
و سجده کردم برای او و التماس نمودم از او
 نَا مِنْ مَمْلُوكِ الْحَاجَاتِ وَهِيَ مُسْتَجِيبَةٌ لِشَيْئِهِ
از هر که را که حاجت داشت و او پندارنده بود از هر چه که خواست
 وَمُسْرِعَةٌ إِلَى إِيَادَتِهِ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
و تسریع کننده به رساندن او به آنکه نماز کند بر محمد و آل
 مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَرْضِيَهُ عَنِّي بِمَا شِئْتَ وَتَهَبَ
محمد و آنکه رضایت دهد از من به هر چه که خواهی و بخشا
 لِي مِنْ عِنْدِكَ رَحْمَةً إِنَّهُ لَا تَنْقُصُكَ الْمَغْفِرَةُ
از او از خود رحمت را زیرا که کم نمی کند از او بخشش
 وَلَا تَنْصُرُكَ الْمُوْهَبَةُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ
و مونس را برساند ترا بخشنده ای بخشنده ترین بخشنده گان خداوند
 اَوْ لِي فِي كُلِّ يَوْمٍ أَشْيَرُ نِعْمَتَيْنِ مِنْكَ أَشْيَرَيْنِ
یا برای من در هر روز دو نعمتی که از تو بهتر است و دو نعمتی که از تو بهتر است
 سَعَادَةً فِي أَوَّلِهِ بِطَاعَتِكَ وَنِعْمَةً فِي آخِرِهِ
سجده در اول او بپایندگی تو و نعمتی در آخر او
 بِمَغْفِرَتِكَ يَا مَنْ هُوَ الْأَلَّهُ وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ سِوَاهُ
ببخشش تو ای آنکه خداست و جز او را بخشنده نیست

وَعَاوِي عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي يَوْمِ الْكَلْبَاءِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ حَقُّهُ كَمَا يَسْتَحِقُّهُ حَمْدًا

بسیار و بزرگوار و از بزرگواران است و از بزرگواران است و از بزرگواران است

كَثِيرًا وَاعُوذُ بِهِ مِنْ شَرِّ نَفْسِي إِنْ النُّفْسَ كَلَامَةً

بسیار است و بزرگوار است و از بزرگواران است و از بزرگواران است و از بزرگواران است

بِالسُّوءِ الْإِمَارِ رَحِمَ رَبِّي وَاعُوذُ بِهِ مِنْ شَرِّ

بسم الله الرحمن الرحيم و از بزرگواران است و از بزرگواران است و از بزرگواران است

الشَّيْطَانِ الَّذِي يَزِيدُنِي ذَنْبًا إِلَى ذَنْبِي

شیطان که مرا از بزرگواران است و از بزرگواران است و از بزرگواران است

وَآخِرُ زُبُرٍ مِنْ كُلِّ حَبَّارٍ فَاجِرٍ وَسُلْطَانٍ

و از بزرگواران است و از بزرگواران است و از بزرگواران است

جَائِرٍ وَعَدُوٍّ قَاهِرٍ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ جَلِيلِ

بسم الله الرحمن الرحيم و از بزرگواران است و از بزرگواران است و از بزرگواران است

فَإِنْ جُنَدَكَ هُمْ الْغَالِبُونَ وَاجْعَلْنِي مِنْ جَزَائِرِ

بسم الله الرحمن الرحيم و از بزرگواران است و از بزرگواران است و از بزرگواران است

فَإِنْ جُنَدَكَ هُمْ الْغَالِبُونَ وَاجْعَلْنِي مِنْ جَزَائِرِ

بسم الله الرحمن الرحيم و از بزرگواران است و از بزرگواران است و از بزرگواران است

فَإِنْ أَوْلِيَاءُكَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

بسم الله الرحمن الرحيم و از بزرگواران است و از بزرگواران است و از بزرگواران است

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى دِينِي فَإِنَّهُ عِصْمَةٌ أَمْرِي

بسم الله الرحمن الرحيم و از بزرگواران است و از بزرگواران است و از بزرگواران است

وَاصْلِحْ لِي أَمْرِي فَإِنَّهَا دَائِمٌ مَقْرِي وَإِلَيْهَا

بسم الله الرحمن الرحيم و از بزرگواران است و از بزرگواران است و از بزرگواران است

مَقْرِي وَاجْعَلْ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ

بسم الله الرحمن الرحيم و از بزرگواران است و از بزرگواران است و از بزرگواران است

وَالْوَفَاةَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ اللَّهُمَّ

بسم الله الرحمن الرحيم و از بزرگواران است و از بزرگواران است و از بزرگواران است

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَتَمَامِ عِدَّةِ الْمُرْسَلِينَ

بسم الله الرحمن الرحيم و از بزرگواران است و از بزرگواران است و از بزرگواران است

وَعَلَى آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَأَصْحَابِهِ

بسم الله الرحمن الرحيم و از بزرگواران است و از بزرگواران است و از بزرگواران است

الْمُتَجَبِّينَ وَهَبْ لِي فِي الثُّلَاثَةِ ثَلَاثًا لَا تَدْعُ

بسم الله الرحمن الرحيم و از بزرگواران است و از بزرگواران است و از بزرگواران است

ذَنْبًا إِلَّا غَفَرْتَهُ وَلَا غَمًّا إِلَّا أَذْهَبْتَهُ وَلَا

کلی هر گزینگی بی دزدی آنرا از اندوه هر گزینگی بی غم آنرا از

عَدُوًّا إِلَّا دَفَعْتَهُ بِبِسْمِ اللَّهِ خَيْرٌ

دشمنی هر گزینگی از دشمن آنرا با نام خداوند بهتر است

الْأَسْمَاءُ بِسْمِ اللَّهِ رَبِّ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ

نامهاست و نام خداوندی را که زمین و آسمان را آفرید

اسْتَدْفِعْ كُلَّ مَكْرُوهٍ أَوَّلُهُ سَخَطُهُ

بهر دفعه از هر گزینگی که ناخوشی آن غلبه او باشد

وَاسْتَجْلِبْ كُلَّ مَحْبُوبٍ أَوَّلُهُ رِضَاهُ فَاخْتِمْ

و هر چه بخواهی هر گزینگی که دوست داری او را بپسند

بِمِنْكَ بِالْغُفْرَانِ يَا وَلِيَّ الْأَحْسَانِ

با تو ای سرور بخشنده ای وای صاحب نیکی ها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

با نام خداوند بخشنده مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ

ستایش را برای خداوندی را که خواب را برای پوشش و خواب را

سُبَّحَانَ

سُبَّحَانَ وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا لَكَ الْحَمْدُ أَنْ يَحْشَنَّهُ

بزرگواری و بزرگواری را که بزرگواری را بزرگواری را بزرگواری را

مِنْ مَرَقَدِي وَلَوْ شِئْتَ جَعَلْتَهُ سَرْمَدًا

از خواب من و اگر بخواهی بزرگواری را بزرگواری را بزرگواری را

حَمْدًا دَائِمًا لَا يَنْقُطُ أَبَدًا وَلَا يُحْصِيهِ الْخَلْقُ

ستایشی دایمی که قطع نشود و هیچ کس را بزرگواری را بزرگواری را

عَدَدًا اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْ تَخْلُقَ قَسْوِيَّتِي وَ

شماره ای خداوند ای خداوند بزرگواری را بزرگواری را بزرگواری را

قَدَرْتِ وَقَضَيْتِ وَأَمَتِ وَاحِدِيَّتِي وَأَخْرَجْتِ

قدر کردی و حکم کردی و برانگیختی و از تنگ کردی و بزرگواری را

وَشَفَيْتِ وَغَافَيْتِ وَأَبْلَيْتِ وَعَلَى الْعَرْشِ

و شفا دادی و غافل کردی و برانگیختی و بر تخت بزرگواری را

اسْتَوَيْتِ وَعَلَى الْمَلَائِكَةِ حُوتِي أَدْعُوكَ

استوار شدی و بر ملائکه ها حوتی را بزرگواری را بزرگواری را

دُعَاءَ مَرْضَعَتِي وَسَيِّئَتِهِ وَأَنْقَطَعَتْ

دعاوند بزرگواری را بزرگواری را بزرگواری را بزرگواری را

حِيلَتُهُ وَأَقْرَبَ بَاجِلَهُ وَتَدَانِي فِي الدُّنْيَا

بهره او و نزدیک شد به او و نزدیکی او در دنیا

اَمَلُهُ وَاسْتَدَتْ اِلَى رَحْمَتِكَ فَاقْنَهُ وَعَظَّتْ

امر او و عفت شد بهت بکسر رحمت از استیلا او و در کثرت

لِقَرِيبَتِهِ حَسْرَتُهُ وَكَثُرَتْ زَلَّتُهُ وَعَشْرَتُهُ وَ

روی لغزش کرد از حسرت او و بسیار شد بهت لغزش او و بسیار شد زلزل او و

خَلَصَتْ لَوَجْهِكَ تَوْبَتُهُ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

فلان شد بهت از روی ذات تو و بهت او و بر سر محمد صلوات

خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ

و خاتم انبیا صلوات و بر اهل بیت او که پاک است

الطَّاهِرِينَ وَارْزُقْنِي شَفَاعَةَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ

و پاکیزه که شد و روزی کن مرا شفاعت محمد صلوات خدا

عَلَيْهِ وَالْإِلَهَ وَلَا تَحْرِمْ مِنِّي صُحْبَتَهُ إِنَّكَ أَنْتَ

بودی در اول او و محروم ساز مرا از صحبت او و برکنار تو را

أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ اقْضِ لِي فِي الْأَرْبَعَاءِ

رحیمترین است و خداوند که کن من را از آن چهار بگوی آن روز چهارشنبه

أَرْبَعًا اجْعَلْ قُوَّتِي فِي طَاعَتِكَ وَنَشْطًا

چهار چیز بگردان قوت مرا در طاعت تو و نشاط

فِي عِبَادَتِكَ وَرَغْبَتِي فِي تَوَابِكَ وَزُهْدًا

در عبادت تو و رغبت مرا در توبت تو و زهد مرا

فِيمَا يُوْجِبُ لِي الْيَمَّ عِقَابَكَ إِنَّكَ لَطِيفٌ لِّمَا

در آنچه که در پیست که و در پی ای من عذاب است از تو و ای تو که لطیفی است در آنچه که

وَمِنْ عَائِلَةٍ مُّؤْمِنَةٍ وَرَحِيمٍ

و از خانواده ای که ایمان دارد و رحیم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ اللَّيْلَ مُظْلِمًا بِقُدْرَتِهِ

الحمد لله الذي ذهب الليل مظلمًا بقدرته

وَجَاءَ بِالنَّهَارِ مُبْصِرًا بِرَحْمَتِهِ وَكَسَا فِي ضِيَانِهِ

و آمد روز را در روشنایی او و پوشید در نور او

وَأَنَا فِي نِعْمَتِهِ اللَّهُمَّ فَمَا أَبْقَيْتَنِي لَهُ فَاقْبِضْ

و ای من در نعمت او خداوند که مرا بجا گذاشتی برای او پس بگیر مرا

لَا مِثْلَالَهُ وَصَلِّ عَلَى النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ وَالْإِلَهَ وَلَا

برای او مانند آن و صلوات بر نبی محمد و برای او و برای او

تَفْجَعُنِي فِيهِ وَفِي غَيْرِهِ مِنَ اللَّيَالِي وَالْأَيَّامِ

در آن که مرا بگردان در آن شبها و در آن روزها

بَارِكْ لِي فِي الْحَارِمِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ وَارْزُقْنِي خَيْرَهُ

برکت مرا در حرام و کتاب روشن و روزی کن مرا خیر او را

يَسْتَمِي مَنْ ذَكَرَهُ وَلَا يَنْقُصُ مِنْ سَكْرَةٍ وَلَا

در پیشگاه کسی را که یاد کرده او را و کم نیستد از سکر او و در پیشگاه

يُخَيِّبُ مَنْ دَعَاهُ وَلَا يَقْطَعُ رَجَاءَ مَنْ رَجَاهُ

و خسته کننده کسی که بخواند او را و بریده نیستد از رجاء کسی که رجاء او را

اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ وَكَفَى بِكَ شَهِيدًا وَ

خدایا من را شاهد کن که لا اله الا انت و بیهوده نیستد بر تو که شاهد

أَشْهَدُ جَمِيعَ مَلَائِكَتِكَ وَرُسُلِكَ وَسُكَّانِ

که او را بشنوم همه ملائکات تو و رسلان تو و ساکنان

سَمَوَاتِكَ وَحَمَلَةَ عَرْشِكَ وَمَنْ بَعَثْتَ مِنْ

آسمانهای تو و حاملان عرش تو و هر کس را که بفرستی از تو

أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَأَنْشَأْتَ مِنْ أَصْنَافِ

پیغمبران تو و رسلان تو و آفریدی از اقوام

خَلْقِكَ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ وَخَدَّكَ لَا

مفرد و بر هیچکس از کلمات تو را تو را خدا را که بپشت خدا

شَرِيكَ لَكَ وَلَا عَدِيدَ وَلَا خُلْفَ لِقَوْلِكَ وَلَا

دوستان تو را و نه خلفی و نه متدلی را و نه کفر تو را و نه

تَبْدِيلَ وَإِنْ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُكَ وَ

تبدیل و اگر محمد را که خدا را و آل او را بنده تو را

وَرَسُولُكَ أَذَى مَا حَمَلْتَهُ إِلَى الْعِبَادِ وَجَاءَ

او را رسول است و آنچه حمل کرد بر روی بندگانت و که آمد

فِي اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ حَقًّا لِحُجَّاهُ وَأَنَّهُ بُشْرِيهَا هُوَ

در راه خدا عز و جل حق است برای حجاج او و آنکه بشارت او

حَقٌّ مِنَ الثَّوَابِ وَأَنْذَرُهَا هُوَ صِدْقٌ مِنَ الْعِقَابِ

حق است از ثواب و آنگاه که بشارت او است از عقاب

اللَّهُمَّ تَبَيَّنْ عَلَيَّ دِينِكَ مَا أَحْيَيْتَنِي وَلَا تُرْغِ

خدایا روشن کن برای من دین تو را آنچه زنده کردی مرا و مرنده

قَلْبِي بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ

دل مرا پس از آنکه مرا هدایت کردی و عطا کن مرا از نزد خود

رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى

رحمتی زیرا که تو را بسیار عطا کنی صلوات کن بر محمد و بر

آلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَتَابِعِهِ وَشَاطِعِيهِ

آل محمد را و گردان مرا از پیروان او و شایعان او

وَاحْشُرْنِي فِي زُمْرَتِهِ وَوَفِّقْنِي لِإِدَاءِ فَرَضِ

و در جماعت او را و موفق کن مرا بر ادا کردن فرض

الْجُمُعَاتِ وَمَا أَوْجِبَتْ عَلَيَّ فِيهَا مِنَ الطَّلَاعَاتِ

جمعات را و آنچه واجب ساخته بر من در آن از طاعات

وَقَسَمْتَ لِأَهْلِهَا مِنَ الْعَطَاءِ فِي يَوْمِ الْجَزَاءِ إِنَّكَ

و قسمت کرده ای برای اهلیها از عطا در روز جزا

أَنْتَ وَبِزَعَايَ عَلَيْهِ يَوْمَئِذٍ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

تو و بزرگوار و عزیز و حکیم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم الله الرحمن الرحيم

بِسْمِ اللَّهِ كَلِمَةُ الْمُعْصِمِينَ وَمَقَالَةُ الْمُخْرَجِينَ

بسم الله کلمه ای از معصیان و مقاله ای از مخرجان

وَاعُوذُ بِاللَّهِ تَعَالَى مِنْ جَوْرِ الْخَائِثِينَ وَكِيدِ

و پناه برم خداوند تعالی از جور و خدایت و کید

الْحَاسِدِينَ وَبَغْيِ الظَّالِمِينَ وَآخِذٌ فَوْقَ حَمْدِ

حسادان و از خود گرفته شستن ظالمان و بگیرنده فوق حمد

الْحَامِدِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْوَاحِدُ بِلَا شَرِيكَ وَالْمَلِكُ

سبب کننده حمد خداوند و تو یگانه و پادشاه

بِلَا مَمْلُوكٍ لَا تَضَادُ فِي حُكْمِكَ وَلَا تَنَازَعُ فِي مُلْكِكَ

بداد و نه برادری در حکمت و نه نزاع در ملک

أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ

سؤال میکنم ترا از اینکه صلوات بفرستی بر محمد بنده تو و رسول تو

وَأَنْ تُوْزِعَ عَنِّي مِنْ شُكْرِ نِعْمِكَ مَا تَبْلُغُ غَايَةَ

و از تو بخواهم که از شکر نعمت تو آنچه بخواهی بفرستی

رِضَاكَ وَأَنْ تَعِينَنِي عَلَى طَاعَتِكَ وَلِزُومِ عِبَادَتِكَ

رضایت تو و از تو بخواهم که مرا در طاعت تو و در پیروی عبادت تو

وَأَسْتَحِقَّاقِ مَثُوبَتِكَ بِلطْفِ عَنَانِكَ وَتَحَنُّنِ

و استحقاق پاداش تو با لطافت ابرو و رحمت

وَصَدْقِي عَنْ مَعَاصِيكَ مَا أَحْيَيْتَنِي وَتَوَفَّقْتَنِي لِي

و صدق تو از معاصی من که مرا زنده نگذاشتی و توفیق دادی مرا

يَنْقَعَنِي مَا أَبْقَيْتَنِي وَأَنْ تَشْرَحَ بِكَامِكَ صَدْرِي

و بفرستی مرا آنچه بفرستی و از تو بخواهم که گشاده گردانی

وَحُطَّ بِنِلاَوْيَ وَزَيْرِي وَتَمْتَحِنِي السَّلَامَةُ فِي دِينِي

و بفرستی بفرستی و زبیر و بفرستی مرا و بفرستی مرا

وَنَفْسِي وَلَا تُوْحِشْنِي بِأَهْلِ أُنْشَى وَتُمِّمْ أَحْسَانِي فِيهَا

و نفس من و از تو بخواهم که مرا از دشمنان من و از تو بخواهم که مرا

بَقِيَ مِنْ عُمْرِي كَمَا أَحْسَنْتَ فِيمَا مَضَى مِنْهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

باقی از عمر من که تو احسن کردی در آنچه پیش از این از من گذشت ای مهربانترین

در پیشگاه خداوند
مناجات

مناجات ختم عشرین از جابری

مناجات الثانیین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِلَهِي اَلْبَسْتَنِي الْخَطَايَا ثَوْبَ مَذَلَّتِي وَ
جَلَلْتَنِي التَّبَاعِدُ مِنْكَ لِبَاسٌ مَسْكِينِي
وَأَمَاتَ قَلْبِي عَظِيمُ جُنَايَتِي فَأَحْيِهِ تَوْبَتِي
مِنْكَ يَا أَمَلِي وَبَغِيَّتِي وَيَا سُوْلِي وَمُنِي
فَوَعْدِكَ مَا أَجِدُ لِدُنُوْبِي سِوَاكَ غَافِرًا
وَلَا أَرِنِي لِكَسْرِ غَيْرِكَ جَابِرًا وَقَدْ خَضَعْتُ

در پیشگاه خداوند

بِالْإِنَابَةِ إِلَيْكَ وَعَنُوتُ بِالْأَسْتِكَانَةِ لَدَيْكَ

فَإِنْ طَرَدْتَنِي مِنْ بَابِكَ فَمِنْ الْوُدَّانِ رَدَدْتَنِي
عَزَّ جَنَابُكَ فَمِنْ أَعُوذُ فَوَاسِفَاهُ مِنْ خِلَاتِي

وَأَقِضْ أَحْيَايَ وَاهْلِفْ أَهْلَاهُ مِنْ سُوءِ عَمَلِي وَاجْعَلْ
أَسْئَلَكَ يَا غَافِرَ الذَّنْبِ الْكَبِيرِ وَيَا جَابِرَ الْعُظْمِ

الْكَبِيرِ أَنْ تَهَبَ لِي مُوْبِقَاتِ الْجَبَابِرِ وَ
تَسْتُرَ عَلَيَّ فَاضِحَاتِ السَّرَائِرِ وَلَا تَخْلِنِي فِي

مَشْهَدِ الْقِيَمَةِ مِنْ بَرْدِ عَفْوِكَ وَمَغْفِرَتِكَ
وَلَا تُعْرِضْنِي مِنْ جَمِيلِ صَفْحِكَ وَسَتْرِكَ

در پیشگاه خداوند

وَكَرَمِكَ إِلَيْكَ وَتَوَسَّلْتُ بِجَنَانِكَ وَ

و کرامتت را به خود رسانیدم و توسل نمودم به جنان تو

تَرْحُمَكَ لَدَيْكَ فَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَلَا تُخَيِّبْ

تو مرا در محبت خود را پس ایستد دعای من را و نا امید

فِيكَ رَجَائِي وَتَقَبَّلْ تَوْبَتِي وَكَفِّرْ خَطِيئَتِي

در تو را رجای من را و بپذیر توبه من را و بکفر خطیئتم

بِمَنِّكَ وَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

بمهر و رحمت خود را ای ارحم الراحمین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم الله الرحمن الرحيم

الْهِ إِلَيْكَ اشْكُوا نَفْسًا بِالسُّوءِ آمَارَةً وَ

ای الهی به تو شکایت کنم نفسی را بآماره بدی و

لِلْهُوَى مُطِيعَةً وَآلِيَ الْخَطِيئَةِ مُبَادِرَةً

بر هوا مطیع و آلایان خطیئتم را پیشرو

وَبِمُعَاصِيكَ مُوَلَّعَةً وَبِسَخَطِكَ مُتَعَرِّضَةً

و به معاصیت خود را مشتاق و به سخط خود را معرض

و به معاصیت خود را مشتاق و به سخط خود را معرض

و به معاصیت خود را مشتاق و به سخط خود را معرض

و به معاصیت خود را مشتاق و به سخط خود را معرض

و به معاصیت خود را مشتاق و به سخط خود را معرض

و به معاصیت خود را مشتاق و به سخط خود را معرض

و به معاصیت خود را مشتاق و به سخط خود را معرض

و به معاصیت خود را مشتاق و به سخط خود را معرض

و به معاصیت خود را مشتاق و به سخط خود را معرض

تَسَلُّكَ بِي مَسَالِكَ الْمَهَالِكِ وَتَجْعَلْنِي عِنْدَكَ

توسل کن به من مسالک المہالک را و بکن مرا نزد خود را

أَهْوَنَ هَؤُلَاءِ كَثِيرَةَ الْعِلَلِ طَوِيلَةَ الْأَمَلِ إِنْ

آهون هؤولاء کثیره العلل طویلہ الامل ان

مَسَّهَا الشَّرُّ تَخْرُجْ وَازْمَسَّهَا الْخَيْرُ تَمْنَعْ مِثَالَهُ

مسها الشر تخرج و ازمسها الخير تمنع مثاله

إِلَى اللَّعِبِ وَاللَّهُ مَمْلُوءٌ بِالْغَفْلَةِ وَالسَّهْوِ

الی اللعب و الله مملوء بالغفلة و السهو

تَسْرِعُ بِي إِلَى الْخَوْبَةِ وَتُسَوِّفُنِي بِالتَّوْبَةِ الْهِيَ اشْكُوا

تسرع به من الی الخوبه و تسووف منی بالتوبه الی اشکوا

إِلَيْكَ عَدُوًّا يُضِلُّنِي وَشَيْطَانًا يُغْوِينِي قَدْ

الیک عداویدا یضلنی و شیطانا یغوینی قد

مَلَأَ بِالْوَسْوَاسِ صَدْرِي وَأَخَاطَكَ هَوَاجِي

ملأ بالوسواس صدری و اخاطک هواجی

بِقَلْبِي يُعَاضِدُنِي الْهُوَا وَيَزِينُنِي لِي حُبَّ الدُّنْيَا

بقلمی یعاضدنی الهوا و یزیننی لی حب الدنیا

وَيَحُولُ بَيْنِي وَبَيْنَ الطَّاعَةِ وَالزُّلْفَى الْهِيَ إِلَيْكَ

و یحول بین منی و بین الطاعة و الزلفی الی الیک

و یحول بین منی و بین الطاعة و الزلفی الی الیک

و یحول بین منی و بین الطاعة و الزلفی الی الیک

و یحول بین منی و بین الطاعة و الزلفی الی الیک

و یحول بین منی و بین الطاعة و الزلفی الی الیک

و یحول بین منی و بین الطاعة و الزلفی الی الیک

و یحول بین منی و بین الطاعة و الزلفی الی الیک

و یحول بین منی و بین الطاعة و الزلفی الی الیک

و یحول بین منی و بین الطاعة و الزلفی الی الیک

و یحول بین منی و بین الطاعة و الزلفی الی الیک

اشْكُوا قَلْبًا قَاسِيًا مَعَ الْوَسْوَاسِ مُتَقَلِّبًا وَبَا
اشکوه از سختی باطنی با دشمنی که در دل من میگرداند

لَرِّينَ وَالطَّبِيعَ مُتَلَبِّسًا وَعَيْنًا عَنِ الْبُكَاءِ مِنْ
برای درختان و طبیعتی که با خود آمیخته و از گریه پنهانی است

خَوْفِكَ جَامِدَةً وَالْيَ مَا يَسُوءُهَا يَسْرُّهَا طَامِحَةٌ
ترس تو مرا خشک کرده و آنکه بر من بد است مرا خوش میگذرد

الْهِ لِأَحْوَالٍ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِقُدْرَتِكَ وَلَا نَجَاهَ إِلَّا
خدایا برای احوالات و هیچ نیرویی جز به قدرت تو و هیچ نجاتی جز به

مِنْ مَكَارِهِ الدُّنْيَا إِلَّا بِعِصْمَتِكَ فَاسْأَلْكَ
از مکارهای دنیا جز به ایمنی تو پس از تو بخواهم

بِبَلَاغَةِ حِكْمَتِكَ وَنَفَازِ مَشِيئَتِكَ لَا تَجْعَلْنِي
بسیاری از حکمت تو و نفوذ اراده تو مرا نگذارد

إِغْيِرْ جُودَكَ مُتَعَرِّضًا وَلَا تُصَيِّرْ لِي لِلْفِتَنِ غَرَضًا
تغییر بخشش تو را در معرض قرار ده و برای من از فتنه هدف قرار نده

وَكُنْ لِي عَلَى الْأَعْدَاءِ نَاصِرًا وَعَلَى الْخَازِي وَ
و باش برای من در برابر دشمنان و در برابر خائن

وَالْعُيُوبِ سَاطِرًا وَمِنَ الْبَلَايَا وَاقِيًا وَعَيْنَ
و از عیوبی که ناگهانی میآید و از بلاهای ناگهانی محافظ و ناظر

الْمُعَاصِي عَاصِمًا بِرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
از معاصی محافظ باش با مهربانی و رحمت تو ای مهربانترین

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بسم الله الرحمن الرحيم

الْهِ أَنْتَ بَعْدَ الْإِيمَانِ بِكَ تَعَذِّبُنِي أَمْ
خدایا تو بعد از ایمان به تو مرا عذاب میکنی یا نه

بَعْدَ جُنْحِي إِيَّاكَ تَبْعِدُنِي أَمْ رَجَائِي لِرَحْمَتِكَ
بعد از غروب من از تو دور میکنی یا امیدوارم که رحمت تو مرا

وَصَفْحِكَ تَحْرِمُنِي أَمْ مَعَ اسْتِجَارَةِ عَفْوِكَ
و بخشش تو مرا محروم میکنی یا با درخواست بخشش تو مرا

تُسَلِّبُنِي حَاشَا لَوْجْهِكَ الْكَرِيمِ أَنْ تُخَيِّبَنِي لَيْتَ
تو مرا تسلیم کنی خدایا چه بگویم که تو مرا ناامید کنی ای عزیز

شِعْرِي لِلشَّقَاءِ وَلَدَتْنِي أُمِّي أَمْ لِلْعَنَاءِ رَيْبُنِي
شعر من از بدبختی زاده شد مرا مادر من یا از تعب و زحمت شک و تردید مرا

فَلَيْسَ لَهَا مَتَلَدُنِي وَلَمْ تَرْتَبِنِي وَلَيْسَ لِي عَلَيْكَ آمِنَ
پس برای من هیچ تکیهگاهی نیست و تو مرا نایستاده نگذاشتی و برای من هیچ پناهی نیست در نزد تو

اهل السعادة جعلتني وبقربك وجوارك

اهل سعادت گزیده مرا در نزد تو و در جوار تو

خصصتني ففقرت بك عبي وتطمن له نفسه

بر گزیده مرا پس در حق تو منم و آرام بردن جان من

الهي هل تشود وجوها خرت ساجدة لعظمتك

خدایا ای سباه گردان رود را که در افتاد و سجدگان بظمت تو

أوتخترت السنة نطقك بالثناء على مجدك

یا دل اخترت نهادا که با شنیدن برده بر بزرگوار تو

وجلا ليلك وتطبع على قلوبنا نطوت على

و غلبه زد تا بر دهن بر دلها که چیده باشند بر

مجتبك واتصم اسماعا تلذذت بسماع ذكرك

محببت بر گزیده مرا که لذت یافتی بسماع بشنیدن : دوز

في ارادتك وتغل اكفارت فغنتها الامال اليك

در اراده تو و بنده که از تو و مستند را که بر داشته اودا اراده تو

رجاء رافيك وتعاقب ابدانا على بطاعتك

ایمان و دوستی تو و عتاب منی بر نهادا که در کس از بطاعت تو

حتى نلكت في مجاهدتك وتعدب رجلا

تا که تا غلبه شد و بجهت در زمین در راه تو : عتاب منی : چیدار

سعت في عبادتك الهي لا تغلق على مؤختك

گودارفته شد در عبادت تو خدایا بند بر مؤختند از تو

ابواب رحمتك ولا تحجب مشتاقك عن

در ابر رحمت و عیب من را مشتاق مرا از

النظر الى جميل رؤيتك الهي نفس اغزتها

نگار بر حسن دیدار تو خدایا جان را که غزیده اودا

بتوحيديك كيف تدلنا بمهانت هجرانك

بر توحید تو چگونه دلبران را بهر دوران تو

و ضمير انعقد على مودتك كيف تحرق بحجرك

و دل بسته شد بر مودت تو چگونه بر کوه تو

نيرانك الهي اجرني من اليم غضبك وعظيم

ایسر تو خدایا نهد مرا از آتش خشم و عظیم

سخطك يا حنان يا منان يا رحيم يا رحيم يا جبار

عذاب تو ای سعادتمند ای رحیم ای رحیم ای رحیم ای رحیم ای رحیم

يا قهار يا غفار يا ستار نجني برحمتك من عذاب

ایرغنده ای غفار ای ستار از رحمت تو ای رحیم ای رحیم ای رحیم

الشار و فضيحة العار اذا متا زالا خيار من

ایسر ای رحیم ای رحیم ای رحیم ای رحیم ای رحیم ای رحیم

الْأَشْرَارِ وَحَالَتِ الْأَحْوَالُ وَهَالَتِ الْأَهْوَالُ

بدان در بدو حالها در تنگناک بد در بدو حالها

وَقَرَّبَ الْمُحْسِنُونَ وَبَعَدَ الْمُسِيئُونَ وَوَفَّيْتُ

در زودت بخیر و دوری بد و در بدو بد و در بدو بد

كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

هر جان بدی که بدست آوردند و بدی که بدست آوردند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم الله الرحمن الرحيم

يَا مَرْأَتُ اسْأَلِيهِ عِبْدًا غَطَاهُ وَإِذَا أَمَلَ مَا عِنْدَهُ

ای زن من سوال کن از او بنده ای که او را پوشانده و اگر او را امیدوار کن

بَلْعَهُ مُنَاهُ وَإِذَا أَقْبَلَ عَلَيْهِ قَرْنَهُ وَادْنَاهُ وَ

بلعه من او را و اگر او را پیش رو کرد و او را نزدیک کرد و او را نزدیک کرد

إِذَا جَاهَرَهُ بِالْعُصْيَانِ سَتَرْتُ عَلَيْهِ وَغَطَاهُ

اگر او را آشکارا کرد با عصیان من پنهان کردم او را و او را پوشاندم

وَإِذَا تَوَكَّلَ عَلَيْهِ أَحْسَبَهُ وَكَفَاهُ إِلَهِي مَنْ

و اگر او را توکل کرد بر او بداند او را و او را بداند او را

الَّذِي نَزَلَ بِكَ مُلْتَمِسًا قِرَاكَ فَمَا قَرَّبْتَهُ وَمَنْ

آنکه فرود آمد به تو بداند تو را بداند تو را بداند تو را

الَّذِي أَنَاخَ بِنَا بِكَ مُرْتَجِيًا نَدَاكَ فَمَا أَوْلَيْتَهُ

آنکه فرود آمد به تو بداند تو را بداند تو را بداند تو را

أَيَحْسَنُ أَنْ رَجَعَ عَزَّ بِأَبِكَ بِالْخَيْبَةِ مَصْرُوفًا

ای خوبتر آنکه برگشت عزت تو را بداند تو را بداند تو را

وَلَسْتُ أَعْرِفُ سِوَاكَ مَوْلَا بِالْإِحْسَانِ

و من ندانم سوا تو را بداند تو را بداند تو را

مَوْصُوفًا كَيْفَ رَجُوا غَيْرَكَ وَالْخَيْرُ كُلُّهُ بِيَدِكَ

موصوفه چگونه برگشتند به غیر تو و خیر همه در دست تو

وَكَيْفَ أُوْمِلُ سِوَاكَ وَالْخَلْقُ وَالْأَمْرُ لَكَ

و چگونه امیدوارم سوا تو را بداند تو را بداند تو را

عَاقِطُ رَجَائِي مِنْكَ وَقَدْ أَوَّلَيْتَنِي مَا لَمْ أَسْأَلْهُ

عاقبت کننده امیدهای من از تو و تو مرا بداند تو را بداند تو را

مِنْ فَضْلِكَ أَمْ تَغْفِرُنِي إِلَى مِثْلِي وَأَنَا أَعْصِمُ

از فضل تو یا مرا میبخشید یا مرا بداند تو را بداند تو را

بِحَبْلِكَ يَا مَنْ سَعَدَ بِرَحْمَتِهِ الْقَاصِدُونَ

به حبل تو ای آنکه بداند تو را بداند تو را بداند تو را

وَلَمْ يَشْفِ بِنَفْسِهِ الْمُسْتَغْفِرُونَ كَيْفَ أَنْشَأَ

وَلَمْ تَزَلْ ذَاكِرِي وَكَيْفَ أَلْهَوْ عَنْكَ وَأَنْتَ

مُرَاقِبِي الْهَى بِذِيْلِكَ كَرَمِكَ أَغْلَقْتُ يَدِي

وَلَيْلٍ عَطَايَاكَ بَسَطْتُ أَمَلِي فَأَخْلَصَنِي

بِخَالِصَةِ تَوْحِيدِكَ وَاجْعَلْنِي مِنْ صَفْوَةِ

عَبِيدِكَ يَا مَنْ كُلُّ هَارِبٍ إِلَيْهِ يَلْتَجِي وَ

كُلُّ طَالِبٍ إِلَيْهِ يَرْجِي يَا خَيْرَ مَرْجُوٍّ يَا أَكْرَمَ

مَدْعُوٍّ يَا مَنْ لَا يَرُدُّ سَأَلُهُ وَلَا يُخَيِّبُ أَمَلُهُ

يَا مَنْ بَابُهُ مَفْتُوحٌ لِأَعْيَابِهِ وَجِبَابُهُ مَرْفُوعٌ لِأَجَائِهِ

اسْأَلْكَ بِكَرَمِكَ أَنْ تَمُنَّ عَلَيَّ مِنْ عَطَائِكَ بِمَا

تَقَرُّ بِعَيْنِي وَمِنْ رَجَائِكَ بِمَا تَطْمَئِنُّ بِهِ نَفْسِي

وَمِنْ يَقِينِ بِمَا تَهْوُنُ بِهِ عَلَى مُصِيبَاتِ الدُّنْيَا

وَتَجْلُوْا بِهِ عَنْ بَصِيرَتِي غَشَاةَ الْعَمَى بِرَحْمَتِكَ

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِلَهِي إِنْ كَانَ قَلْ زَادَنِي فِي الْمَسِيرِ إِلَيْكَ فَلَقَدْ

حَسَنَ ظَنِّي بِالتَّوَكُّلِ عَلَيْكَ وَإِنْ كَانَ جُرْحِي

قَدْ أَخَافَنِي مِنْ عَقُوبَتِكَ فَإِنَّ رَجَائِي قَدْ

اشعرني بالآمن من نعمتك وإن كان ذنبى

راى كمره بختى از قهر دار بخت را مى

قد عوذنى بعقابك فقد اذنبى حشيتى

در بخت و عوذ عذاب تو را کرده پس جزا دادى بخت اين در بخت و عوذ

ثقتى بثوابك وإن كان نامتنى الغفلة

دار در ثواب تو را نامتنى غفلت

عن الاستعداد للقاءك فقد نهيتى الغفر

از استعدادهن للقاء تو را نهيتى بيايدند بر استعدادهن

بكرمك والآثك وإن كان افحش ما

بكرم تو والآث تو را افحش ما

بينى وبينك فرط العصيان والطغيان

بين تو و بين تو فرط عصيان و طغيان

فقد انسيت بشر الغفران والرضوان استل

پس برفت بشرد الغفران و الرضوان استل

يسبحات وجهك وبانوار قدسك وانهل

يسبحات تو و وجه تو و بانوار قدس تو و انهل

اليك بعواطف رحمتك ولطائف بركك ان

بخت بختها رحمت تو و لطائف برك تو ان

خلق

تحقق طبعي بما اؤميلة من جزيل اكرامك وجميل

الحق استحقاقى من جزيل اكرامك وجميل

انعامك فى القرى منك والزلفى لدنك

منك فى القرى منك و الزلفى لدنك

والمتمتع بالنظر اليك وها انا متعرض لنفحات

والمتمتع بالنظر اليك وها انا متعرض لنفحات

روحك وعطفك ومنتجع غيث جودك و

روحك و عطفك و منتجع غيث جودك و

لطيفك قار من سخطك الى رضاك هارب

لطيف تو قار من سخط تو الى رضا تو هارب

منك اليك راج احسن ما لدنك معول

منك الى تو راج احسن ما لدنك معول

على مواهبك مفقير الى رعايتك الهى ما

على مواهب تو مفقير الى رعايتك الهى ما

بذات به من فضلك فتمته وما وهبت له

بذات به من فضلك فتمته وما وهبت له

مبك كرمك فلا تسلبه وما سترته على

مبك كرم تو فلا تسلبه وما سترته على

21

بِحِلْمِكَ فَلَا تُهْنِكُهُ وَمَا عَلَّمْتَهُ مِنْ قَبِيحٍ فَعَلِيَ

فَاغْفِرْهُ الْهَى اسْتَشْفَعْتُ بِكَ إِلَيْكَ وَاسْتَجِرْ

بِكَ مِنْكَ أَيْتُكَ طَامِعًا فِي إِحْسَانِكَ دُغْبَا

فِي امْتِنَانِكَ مُسْتَسْقِيًا وَأَبْلَ طَوْلِكَ مُسْتَطِرًّا

غَمَامَ فَضْلِكَ طَالِبًا مَرْضَاتِكَ قَاصِدًا

جَنَابَكَ وَإِرْدَا شَرْعِيَّةَ رِفْدِكَ مُلْتَمِسًا سِنِيَّةَ

الْخَيْرَاتِ مِنْ عِنْدِكَ وَافِدًا إِلَى خَضْرَاءِ جَمَالِكَ

مُرِيدًا وَجْهَكَ طَارِقًا بِابِكَ مُسْتَكِينًا لِعَظَمَتِكَ

وَجَلَالِكَ فَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ مِنَ الْغُفْرَةِ

وَالرَّحْمَةِ وَلَا تَفْعَلْ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ مِنَ الْعَذَابِ

وَالنَّقَمَةِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

سَلَامٌ عَلَيْكَ يَا كَلِيمَ اللَّهِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْهَى أَذْهَلَنِي عَنْ قَامَةِ شُكْرِكَ تَتَابَعُ طَوْلِكَ

وَأَنْجَزَنِي عَنْ إِحْصَاءِ شَتَائِكَ فِضُّ فَضْلِكَ

وَشَغَلَنِي عَنْ ذِكْرِكَ مَحَامِدُكَ تَرَادُفُ

عَوَائِدِكَ وَأَغْيَانِي عَنْ شَرِّ عَوَارِفِكَ تَوَالِي

أَبَادِيكَ وَهَذَا مَقَامُ مَنْ اغْتَرَفَ بِسُبُوحِ الْعَمَّا

وَقَالَهَا بِالْقَصِيرِ وَشَهِدَ عَلَى نَفْسِهِ بِالْأَهْمَاءِ

و در بر او نهاده که بکسر کند و گوید بر نفسش بر اهل حق

وَالْضَّيِّعِ وَأَنْتَ الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ الْبَرُّ الْكَبِيرُ

و دانا و بخشنده و تو بخشنده و مهربان و بزرگوار و بزرگ

الَّذِي لَا يُخَيِّبُ سَائِلِيهِ وَلَا فَاصِدِيهِ وَلَا

آنکه که ناامید کننده را و دور کننده را و دور کننده را

يَطْرُدُ غَرْفَانَهُ أَمِلِيهِ بِسَاحَتِكَ تَحْطُ

و درازد و درازد و درازد و درازد و درازد و درازد

رِجَالُ الزَّاجِرِينَ وَبِعَرَصَتِكَ تَقِفُ أَمَالُ

و درازد و درازد و درازد و درازد و درازد و درازد

الْمُسْتَرْفِدِينَ فَلَا تَقْبَلُ أَمَالَنَا بِالْخَيِّبِ وَ

و درازد و درازد و درازد و درازد و درازد و درازد

الْأَيَّاسِ وَلَا تَلْبِسُنَا سِرَابَ الْقَنُوطِ وَالْأَبْلَا

و درازد و درازد و درازد و درازد و درازد و درازد

الْهِ تَصَاغِرُ عِنْدَ تَعَاظِمِ أَلَمَاتِكَ شُكْرِي

و درازد و درازد و درازد و درازد و درازد و درازد

وَتَضَاعَدُ فِي جَنبِ إِكْرَامِكَ أَيَّامِي شَانِي وَ

و درازد و درازد و درازد و درازد و درازد و درازد

وَنَشْرِي جَلَّتْ نِي نِعْمَتِكَ مِنْ أَنْوَارِ الْإِيمَانِ

و درازد و درازد و درازد و درازد و درازد و درازد

كُلًّا وَضَرَبْتَ عَلَيَّ لَطَائِفُ بَرَكَ مِنْ الْعِزِّ

و درازد و درازد و درازد و درازد و درازد و درازد

كُلًّا وَقَدْ تَنِي مِنْكَ قَلَامٌ لَا تَحُلُ وَ

و درازد و درازد و درازد و درازد و درازد و درازد

طَوَّقَنِي أَطَوَّقًا لَا تَقْلُ فَإِلَّا نَكَ جَمَّةَ

و درازد و درازد و درازد و درازد و درازد و درازد

صَعَفَ لِسَانِي عَزَّاحُهَا نَعْنَاءُكَ

و درازد و درازد و درازد و درازد و درازد و درازد

كَبِيرَةٍ قَصْرُ فَهِيَ عَنْ دُرَاهِمِهَا فَضْلًا عَنِ الْفَضْلِ

و درازد و درازد و درازد و درازد و درازد و درازد

فَكَيْفَ بِي بِتَحْصِيلِ الشُّكْرِ وَشُكْرِي يَا كَيْفَ تَقْبَلُ

و درازد و درازد و درازد و درازد و درازد و درازد

إِلَى شُكْرٍ فَكَلَّمَا قُلْتُ لَكَ الْخُذْ وَجِبَ عَلَى لَذَلِكَ

و درازد و درازد و درازد و درازد و درازد و درازد

أَنْ أَقُولَ لَكَ الْخُذْ الْهِ فَمَا بَدَّوْنَا بِطِفِكَ وَ

و درازد و درازد و درازد و درازد و درازد و درازد

وَرَبَّنَا بَصُفِّعْ فَيَمِّمْ عَلَيْنَا سَوَائِغَ النِّعَمِ

وَأَدْفَعْ عَنَّا مَكَارَةَ الْفَقِيمِ وَأَيُّهَا مَنْ خُطُوطِ

الذَّارِينَ أَرْفَعْهَا وَأَجْلِّهَا عَاجِلًا وَاجِلًا وَلَكَ

الْحَمْدُ عَلَى حُسْنِ بِلَائِكَ وَسُبُوحُ نَعْمَائِكَ حَمْدًا

بِوَافِقِ رِضَاكَ وَبِهَيْئَةِ رَحْمَتِكَ وَبِكَافِي الْعَظِيمِ مِنْ لَدُنْكَ

وَنَدَاكَ يَا عَظِيمُ يَا كَرِيمُ يَا رَحِيمُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

سُبْحَانَكَ يَا مُطِيعُ رَحْمَتِكَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لَكَ يَا عَظِيمُ يَا كَرِيمُ يَا رَحِيمُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

وَأُورِدْنَا حَيَاضَ حُبِّكَ وَأَذَقْنَا حَلَاوَةَ وَدِّكَ

وَقُرْبِكَ وَاجْعَلْ جِهَادَنَا فِيكَ وَهَمَّنَا فِي طَاعَتِكَ

وَأَعِزَّنَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

وَلَيْسَ لَنَا بُلُوغُ مَا نَتَمَنَّى مِنْ ابْتِغَاءِ رِضْوَانِكَ

وَأَحْلَلْنَا بِجُودَةِ جَنَانِكَ وَأَقْشَعُ عَزَبَاتِنَا

سَحَابَ الْأُرْتِيَابِ وَاكْشَفْ عَنْ قُلُوبِنَا غَشِيَةَ

الْمِرْيَةِ وَالْجَبَابِ وَأَزْهِقِ الْبَاطِلَ عَنْ صَمَائِنَا

وَأَثْبِتِ الْحَقَّ فِي سَرَائِرِنَا فَإِنَّ الشُّكُوكَ وَالظُّنُونِ

لَوَافِحُ الْفِتَنِ وَمَكِيدَةُ لُصُفِ الْمَنَاجِحِ وَالْمِزْنَ اللَّامِ

أَحْمِلْنَا فِي سَفْنِ نَجَاتِكَ وَمَتِّعْنَا بِلَذِيذِ مُنَاجَاةِكَ

وَأُورِدْنَا حَيَاضَ حُبِّكَ وَأَذَقْنَا حَلَاوَةَ وَدِّكَ

وَقُرْبِكَ وَاجْعَلْ جِهَادَنَا فِيكَ وَهَمَّنَا فِي طَاعَتِكَ

وَأَعِزَّنَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

وَأَعِزَّنَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

وَأَعِزَّنَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

وَأَعِزَّنَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

وَأَخْلَصْ نِيَّتِي فِي مُعَامَلَتِكَ فَإِنَّا بِكَ وَلَكَ

وخلص کن نیت مرا در معاشرت تو پس در کسبت تو بکسیتم و در امر تو

وَلَا وَسِيلَةَ لَنَا إِلَيْكَ إِلَّا بِكَ أَنْتَ إِلَهِي اجْعَلْنِي

و نه واسطه ای برای من به سوی تو جز به خود تو ای خداوند منم گردان

مِنَ الْمُصْطَفَيْنِ الْأَخْيَارِ وَالْحَقُّنِي بِالصَّالِحِينَ

از برگزیده کسان و برسان را و مرا را با صالحان

الْأَمْثَرِ السَّائِقِينَ إِلَى الْمَكْرَمَاتِ الْمُسَارِعِينَ

بجزو کاران و پیشانیان که به شرفها میشتند

إِلَى الْخَيْرَاتِ الْعَامِلِينَ لِلْبَاقِيَاتِ الصَّالِحَاتِ

در کارهای خوب و کوشندگان برای کارهای صالحه

السَّاعِينَ إِلَى رَفِيعِ الدَّرَجَاتِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ

شغورندگان به برتری درجات ایستاده و بر هر

شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِالْإِجَابَةِ جَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ

چیزها را و به پاسخگویی و رحمت تو ای مهربانترین

مُتَحَارِّينَ الرَّاحِمِينَ الْمُرِيدِينَ

مبارزان را و مهربانان را و خواهان را

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

باسم خداوند مهربان و بخشنده

سُبْحَانَكَ مَا أَضْيَقَ الطَّرْفُ عَلَيَّ مَنْ لَمْ تَكُنْ

سبحان تو ای خداوند چه تنگتر است بر من که تو نباشی

دَلِيلُهُ وَمَا أَوْضَحَ الْحَقَّ عِنْدَ مَنْ هَدَيْتَهُ

راهش را و چه آشکارتر است حق را نزد آنکه هدایت کردی

سَبِيلَهُ فَاسْئَلْكَ بِمَا سَبَّلَ الْوُصُولَ إِلَيْكَ

راه او را پس بپرس از راه رسیدن به سوی تو

وَسَيَّرْنَا فِي أَقْرَبِ الطَّرِيقِ لِلْوُفُودِ عَلَيْكَ

و در آسانترین راه برای رسیدن به سوی تو

قَرِيبَ عَلَيْنَا الْبَعِيدَ وَسَهَّلَ عَلَيْنَا الْعَسِيرَ

نزدیک را از دور و آسان را از دشوار

الشَّدِيدَ وَالْحَقُّنَا بِالْعِبَادِ الَّذِينَ هُمْ بِالْبِدَارِ

تندرست را و ما را را با بندگان که در بیداری

إِلَيْكَ يَسَارِعُونَ وَبِابِكَ عَلَى الدَّوَامِ يَطْرُقُونَ

به سوی تو میشتند و در درگاه تو در پیوسته

وَأَيَّكَ فِي اللَّيْلِ يَعْبُدُونَ وَهُمْ مِنْ هَيْبَتِكَ

و تو را در شب عبادت می کنند و از عظمت تو

مُسْفِقُونَ الَّذِينَ صَفَّقَتْ لَهُمُ الْمَشَارِبَ وَ

ترسانان را که در پیش تو می نوشند

وَبَلَّغَهُمُ الرِّغَابَ وَانْجَحَ لَهُمُ الْمَطَالِبُ وَ

در بینه ایشان را بگویند و برآورده ایشان را بطلبها را

قَضَيْتَ لَهُمْ مِنْ فَضْلِكَ الْمَأْرِبَ وَمَلَائِكَ

در دادی که ایشان را از فضل خود بخواهند و ملائکه

لَهُمْ ضَمَائِرُهُمْ مِنْ جِبْكَ وَرَوْنَهُمْ مِنْ صَابِي

ایشان را و دهر ایشان را از دهر خود و سراب ایشان را از صاب

شَرِبَكَ فَبِكَ إِلَى لَذِيذِ مُنَاجَاكَ وَصَلُوا

شرب پس بدو و بیکه مناجات از رسیدن

وَمِنْكَ عَلَى أَقْصَى مَقَاصِدِهِمْ حَصَلُوا فَيَأْمَنُ

و از تو و بر آید مقاصد ایشان حاصل شود پس ایمن

هُوَ عَلَى الْمُقْبِلِينَ عَلَيْهِ مُقْبِلٌ وَبِالْعَظْفِ

او بر آید بر آید بر آید بر آید بر آید بر آید

عَلَيْهِمْ غَائِدٌ مُفْضِلٌ وَبِالْغَافِلِينَ عَنْ ذِكْرِهِ

مست و بر آید بر آید بر آید بر آید بر آید

بِحَيْمِ رَوْفٍ وَبِحَيْمِهِمْ إِلَى بَابِهِ وَدُودٌ عَطُوفٌ

مهران و دوست دانه و بگویند ایشان را به دروازه و دود دانه

اسْتَلْكَ أَنْ يَجْعَلَنِي مِنْ أَوْفَرِهِمْ مِنْكَ حَظًّا

سوال کنم از تو که بگویند ایشان را از او و از او

و اعلاهم

وَأَعْلَاهُمْ عِنْدَكَ مَنْزِلًا وَأَجْرُهُمْ مِنْ وَدَكَ

و اعلاهم نزد تو در منزل و پادشاه ایشان را از دوستی از

قِسْمًا وَأَفْضَلُهُمْ فِي مَعْرِفَتِكَ نَصِيبًا فَقَدْ

در قسمت و در ایشان را در معرفت تو بهره پس بگویند

انْقَطَعَتْ إِلَيْكَ هِمَّتِي وَأَنْصَرَفَتْ نَحْوَكَ عَيْنِي

بریده شد به تو بگویند من و بر تو از تو بگویند

فَأَنْتَ لَا غَيْرُكَ حُرَادِي وَلَكَ لَا سِوَاكَ سَهِي

پس تو و غیر تو مرا بگویند و تو را هیچ کس را

وَسَهَادِي وَلِقَاؤُكَ قُرْبُ عَيْنِي وَوَصْلُكَ

و دیدن تو و دیدن تو و دیدن تو و دیدن تو

مُنَى نَفْسِي وَإِلَيْكَ شَوْقِي وَفِي مَحَبَّتِكَ وَلَهِي

و در من و در تو و در تو و در تو و در تو

وَالِي هَوَاكَ صَبَاتِي وَرِضَاكَ بَغِيَّتِي وَ

و در تو و در تو و در تو و در تو و در تو

رُؤْيَاكَ حَاجَتِي وَجَوَارِكَ طَلَبِي وَقُرْبِكَ غَاثِي

و دیدن تو و دیدن تو و دیدن تو و دیدن تو

سُؤْلِي وَفِي مُنَاجَاكَ أُنْسِي وَرَاحَتِي وَعِنْدَكَ

سوال کنم از تو و در تو و در تو و در تو

دَوِّ اَعْلَانِي وَشِفَاءُ غَلْبِي وَبَرْدُ لَوْعَتِي وَ

كُشِفِ كُرْبِي فَكُنْ اَنْبِيَايَ وَخَشْيَتِي وَمَقِيلَ

عَثْرَتِي وَغَافِرَ ذَلَّتِي وَقَابِلَ تَوْبَتِي وَحُجِّبَ

دَعْوَتِي وَوَلِيَّ عِصْمَتِي وَمُغْنِي فَاقَتِي وَلَا

تَقْطَعْنِي عَنْكَ وَلَا تَبْعِدْنِي مِنْكَ يَا نِعَمَ

وَجْهَتِي وَيَا دُنْيَايَ وَآخِرَتِي اِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

سَلَامٌ عَلَيْكَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْهِ مِنْ ذَا الَّذِي ذَا قِ حَلَاوَةِ مَحَبَّتِكَ فَرَامَ مِنْكَ

بَدَلًا وَمِنْ ذَا الَّذِي اَنْسَ بِقُرْبِكَ فَاَنْبَغِي عَنْكَ

حَوْلًا الْهِ فَاجْعَلْنَا مِنْ اَصْطَفِيَّتِهِ لِقُرْبِكَ

وَلَا يَنْبُكَ وَآخِلَصْتَهُ لَوْدِكَ وَمَحَبَّتِكَ وَ

شَوْقَتَهُ اِلَى لِقَائِكَ وَرَضِيَّتَهُ بِقِضَائِكَ

وَمَنْحَتَهُ بِالنَّظَرِ اِلَى وَجْهِكَ وَجَوْتَهُ بِرُضَا

وَاَعَزَّتَهُ مِنْ هِجْرِكَ وَقِلَالِكَ وَبَوَائِهِ مُقَعَدَ

الصَّدَقِ فِي جُورِكَ وَخَصَصْتَهُ بِمَعْرِفَتِكَ

وَاَهْلَتَهُ لِعِبَادَتِكَ وَهَيَّمْتَهُ لِارَادَتِكَ وَ

وَاجْتَنِبْنِيهِ لِمَا هَدَيْتَكَ وَأَخْلَيْتَ وَجْهَهُ

و برکناره او را و برکناره او را و برکناره او را و برکناره او را

لَكَ وَفَرَّغْتَ قَوَادِرَ لِحُبِّكَ وَرَغَبْتَهُ فِيمَا

بر تو و خالی کردی دل او را بر سر دوستی تو و خواهش دادی او را در آنچه

عِنْدَكَ وَالْهَمَّتَهُ ذِكْرَكَ وَأَوْرَعَتْهُ

نزد تو و در دل آلوده او را یاد تو و در دل آلوده او را

شُكْرَكَ وَشَغَلَتْهُ بِطَاعَتِكَ وَصَيَّرَتْهُ مِنْ

شکر تو و مشغول کرد او را بطاعت تو و گردانید او را

صَالِحِي بَرِّيَّتِكَ بِرُبُوبِيَّتِكَ وَآخَرْتَهُ لِمَا جَالِكَ

نیکوکاران تو را بر بربوبیت تو و در کناره او را بر سر بربوبیت تو

وَقَطَعَتْ عَنْهُ كُلَّ شَيْءٍ يَقْطَعُهُ عَنْكَ اللَّهُمَّ

و جدا کرد او را از هر چیزی که جدا کند او را از تو ای خداوند

اجْعَلْنَا مِنْ ذَابِهِمُ الْأَوْتِيَا حُ إِلَيْكَ وَالْخَنِينَ

گردان ما را از آن که می رسد به تو و از آن که می رسد به تو

وَدَفَّرْهُمْ الرِّفْقَةَ وَالْإَيْنِ جِبَاهَهُمْ سَاجِدَةً

و ببرد از آنها نرمی و از آنها سر را را نشاند و پیشانی آنها را سجد کننده

لِعَظَمَتِكَ وَعَيَّوْنُهُمْ سَاهِرَةً فِي خِدْمَتِكَ وَ

بر بزرگی تو و در خدمت تو و در خدمت تو و در خدمت تو

جمع

وَدُمُوعُهُمْ سَائِلَةً مِنْ خَشْيَتِكَ وَقُلُوبُهُمْ

و اشکهایشان و در سوختن از ترس تو و دلهاشان

مُتَعَلِّقَةً بِمَحَبَّتِكَ وَأَفْدَتْهُمْ مُنْخَلَعَةً مِنْ

آویخته شده و بدست تو و داده شدند از

مَهَابَتِكَ يَا مَنْ أَنْوَارُ قُدْسِهِ لِأَبْصَارِ مَحَبَّتِهِ

بزرگی تو ای آنکه نور مقدس او را برای دیدن محبت او

رَائِقَةٌ وَسُبْحَاتُ وَجْهِهِ لِقُلُوبِ عَارِفِيهِ

خوابان و صبحگاهان و چهره او را برای دلها سر عارفان

شَائِقَةٌ يَا مَنِي قُلُوبِ الْمُشْتَاقِينَ وَيَا غَايَةَ

شوقان تو ای دلها سر مشتاقان و ای سرشته

أُمَالِ الْمُحِبِّينَ أَسْأَلُكَ حُبَّكَ وَحُبَّ كُلِّ عَمَلٍ

ای همه دوستداران تو ای من سوال از تو و دوستی هر عملی

يُوصِلُنِي إِلَى قُرْبِكَ وَأَنْ تَجْعَلَكَ حَبَابِي

که برساند مرا به نزد تو و ای که گردان خود را

مِمَّا سِوَاكَ وَأَنْ تَجْعَلَ حُبِّي يَا كَ قَائِدًا إِلَى رِضَاكَ

از آنچه غیر تو است و ای که گردان دوستی من را به سر راه رضایت تو

وَسَوْفِي إِلَيْكَ ذَائِدًا عَنْ عَصِيَانِكَ وَأَمْنُنْ

و تو را به سوی تو ای من از سر عصیان تو و ای من

وَحِيدًا وَبَا عَظَفَ مَنْ ارَى إِلَيْهِ طَرِيدًا

سَعَةِ عَفْوِكَ مَدَدْتُ يَدِي وَبَدِيلَ كَرَمِكَ

أَعْلَقْتُ كَفِّي فَلَا تَوَلَّيْنِي الْحُرْمَانِ وَلَا تَقْتُلْنِي

بِالْخُبَيْثَةِ وَالْخُسْرَانِ يَا سَمِيعَ الدُّعَاءِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِلَهِي كَسَرَنِي لَا يَجْعَلْهُ إِلَّا لُطْفَكَ وَحَنَانَكَ

وَقَفَرَنِي لَا يُغَيِّبْهُ إِلَّا عَظْفَكَ وَإِحْسَانَكَ

وَرَوَّعَنِي لَا يَسْكُنْهَا إِلَّا أَمَانُكَ وَذِلَّتِي لَا

لَا يُعِزُّهَا إِلَّا سُلْطَانُكَ وَأُمْنِيَّتِي لَا يُلْغِيهَا

إِلَّا فَضْلُكَ وَخَلْفِي لَا تَسُدُّهَا إِلَّا طَوْلُكَ

وَحَاجَتِي لَا يَقْضِيهَا غَيْرُكَ وَكَرْبِي لَا

يُفَرِّجُهُ سِوَى رَحْمَتِكَ وَضَرْبِي لَا يَكْشِفُهُ

غَيْرَ دَافِعِكَ وَغَلْفِي لَا يُبْرِدُهَا إِلَّا وَصْلُكَ

وَلَوْعَتِي لَا يُطْفِئُهَا إِلَّا لِقَاؤُكَ وَسَوْقِي إِلَيْكَ

لَا يَسِيلُهُ إِلَّا النَّظَرُ إِلَى وَجْهِكَ وَقَرَارِي لَا يَقِرُّ

دُونَ دُنُوِّي مِنْكَ وَلَهْفَتِي لَا يَبْرِدُهَا إِلَّا

رَوْحُكَ وَسُقْمِي لَا يَشْفِيهِ إِلَّا طِبُّكَ وَغَمِّي

بِالْغَيْثِ

نعم

لَا يَنْزِيلُ الْإِقْرُبَكَ وَجُرْحِي لَا يَبْرُنُ إِلَّا صَفْحَكَ

وَرَيْنُ قَلْبِي لَا يَجْلُوهُ إِلَّا عَفْوُكَ وَوَسْوَاسُ

صَدْرِي لَا يُرِيحُهُ أَحَرَكَ فَيَا مُنْتَهَى أَمَلٍ

الْأُمِّدِينَ وَيَا غَايَةَ سُؤْلِ السَّائِلِينَ وَيَا أَقْصَى

طَلِبَةُ الطَّالِبِينَ وَيَا أَعْلَى رَغْبَةِ الْوَاعِظِينَ

وَيَا وَلِيَّ الصَّالِحِينَ وَيَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ وَيَا

مُجِيبُ الْمُضْطَرِّينَ وَيَا ذُرَّ الْمَعْدِنِ وَيَا كُنْزَ

لِبَاسِينَ وَبِأَعْيَانِ الْمُسْتَخْبِينَ وَبِأَقَاذِ

حَوَاجِّي الْفُقَرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ وَمَا كَرِهَ

الْأَكْرَمِينَ وَمَا يَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ لَكَ تَخَضُّعٌ

وَسْؤَالِي وَإِلَيْكَ تَضَرُّعِي وَإِنِّهَا إِلَى اسْئَلِكَ

أَنْ تَدْخُلَنِي مِنْ رَوْحِ رِضْوَانِكَ وَتَدْبُرُهُمْ عَلَيَّ

نَعْمَ امْنَانِكَ وَهَآ أَنَا بَابُ كَرَمِكَ وَاقِفُ

وَلِنَفْحَاتِ بَرْكَ مُتَعَرِّضٍ وَبِحَيْلِكَ الشَّدِيدِ

مُعْصِمٌ وَبِعِزَّتِكَ الْوُفْقَى مُتَمَسِكٌ اِلٰهِي

وَحَمَّ عِبْدَ الذَّلِيلِ ذَا اللِّسَانِ الْكَلِيلِ وَالْعَمَلِ

لَقَبِيلٌ وَأَمْرٌ عَلَيْهِ بِطَوْلِكَ الْخَيْرُ مِلٌّ وَكَفْنُهُ

تَحْتَ ظِلِّكَ الظِّلُّ يَا كَرِيمُ يَا جَمِيلُ يَا رَحِمَ الْغَنِيِّ

مناجاة العارفين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْهِجَى قَصْرَتِ الْأَلْسُنُ عَنْ بُلُوغِ شَأْنِكَ كَمَا
 يَلِيقُ بِجَلَالِكَ وَبِغَزَبِ الْعُقُولِ عَزَائِكَ
 كُنْهِ جَمَالِكَ وَخَسْرَتِ الْأَبْصَارِ دُونَ النَّظَرِ
 إِلَى سُبْحَانَ وَجْهِكَ وَلَمْ تَجْعَلْ لِلْخَلْقِ طَرِيقًا
 إِلَى مَعْرِفَتِكَ الْهِجَى فَاجْعَلْنَا مِنَ الَّذِينَ تَرْضَى
 أَشْجَارُ الشَّوْقِ إِلَيْكَ فِي حَدَائِقِ صُدُورِهِمْ
 وَأَخَذَتْ لَوْعَةُ مَحَبَّتِكَ بِجَمِيعِ قُلُوبِهِمْ فَهَمُّ

والمحبة
الارادة
الارادة
الارادة
الارادة
الارادة
الارادة
الارادة

إِلَى أَفْكَارِ الْأَنْكَارِ يَا وَنَ فِي رِيَاضِ الْقُرْبِ

وَالْمُكَاشَفَةِ يَرْتَعُونَ وَمَرْجِيَا ضِ الْمَحَبَّةِ

بِكَاسِ الْمُلَاطَفَةِ يَكْرَعُونَ وَشَرَائِعِ الْمَصَافَا

يَرُدُّونَ قَدْ كُشِفَ الْغُطَاءُ عَنْ أَبْصَارِهِمْ وَ

أَبْجَلَتْ ظِلْمَةُ الرَّبِّ عَنْ عَقَائِدِهِمْ مِنْ ضَمَائِرِهِمْ

وَأَنْشَفَتْ مُخَالَجَةُ الشَّكِّ عَنْ قُلُوبِهِمْ وَسَرَائِرِهِمْ

وَأَنْشَرَحَتْ بِتَحْقِيقِ الْمَعْرِفَةِ صُدُورُهُمْ وَعَلَتْ

لِسَبْقِ السَّعَادَةِ فِي الزَّهَادَةِ هَمُّهُمْ وَعَذَبُ

فِي مَعِينِ الْعَامِلَةِ شَرُّهُمْ وَطَابَ فِي مَحَلِّسِ

والمحبة
الارادة
الارادة
الارادة
الارادة
الارادة
الارادة
الارادة

الْأَنْسُ سِرُّهُمْ وَأَمِنْ فِي مَوَاطِنِ الْخَافَةِ سِرُّهُمْ
 وَأَطْمَأْنَنْتُ بِالرُّجُوعِ إِلَى رَبِّ الْأَرْبَابِ أَنْفُسُهُمْ
 وَتَيَقَّنْتُ بِالْفُوزِ وَالْفَلَاحِ أَرْوَاحَهُمْ
 وَأَقْرَبْتُ بِالنَّظَرِ إِلَى مَحَبُّوهُمْ أَغْنِيَهُمْ وَاسْتَقَرَّ
 بِإِذْنِكَ السُّؤْلِي وَنِيلَ الْمُعْتُولُ فَرَارُهُمْ
 رَجَحْتُ فِي بَيْعِ الدُّنْيَا تِجَارَتُهُمْ إِلَهِي مَا أَلَذَّ
 خَوَاطِرُ الْأَلْهَامِ بِذِكْرِكَ عَلَى الْقُلُوبِ
 وَمَا أَحَلَّ الْيَسِيرُ إِلَيْكَ بِالْأَوْهَامِ فِي مَسَلِكِ
 الْغُيُوبِ وَمَا أَطْيَبَ طَعْمَ حُبِّكَ وَمَا أَعْدَبَ

انس روح ایشان در جبهه در جبهه دل ایشان
 و اطمینان یافت سبب است بر سر خدای خداوندان چه در سر ایشان
 و تیقن گشتم بر کمال در بهات در چهار سربان
 و اقربت به نظر کردن به محبوبان چشمه ها را در گرفت و در اوقات
 با اذن تو سؤالی و نیل معنوی فرار از دشمنان
 رجحتی بی بیع دنیا تجارتی تو الهی ما لذت
 خواطر الهام به یاد تو بر دلها
 و ما احل الیسیر الیک بالاهوام بیال و بها در راهها
 الغیوب و ما اطیب طعم حبیبی و ما اعذب

مغفرت

شَرِبَ قُرْبُكَ فَأَعْدُنَا مِنْ طَرْدِكَ وَابْعَادِكَ
 وَاجْعَلْنَا مِنْ اخْصَ غَارِ فَيْكِ وَأَصْلَحِ
 عِبَادِكَ وَاصْدِرْ طَائِعِيكَ وَأَخْلَصِ
 عِبَادِكَ يَا عَظِيمُ يَا جَلِيلُ يَا كَرِيمُ يَا مُبِيلُ
 بِرَحْمَتِكَ وَمَنْتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

شربت قربت از دشمنی تو از طردن تو و دور کردن تو
 و اجعل ما من اخص غار فیک و اصلح درگاه تو و اصلاح کن
 عبادت و اصد در طاعت تو و اخلص بندگانت
 عبادت و اعظم و اجلل و اکرم و امبیل
 بر رحمت تو و منت تو و مهربان تو

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 إِلَهِي لَوْلَا الْوَاجِبُ مِنْ قَوْلِ أَمْرِكَ لَنَزَهْتُكَ
 مِنْ ذِكْرِي يَا كَ عَلَى أَنْ ذَكَرْتَنِي لِلَّهِ

بسم الله الرحمن الرحيم
 الهی لولا الواجب من قول امرک لنزهتک
 من ذکر منیا یا ک علی ان ذکر منی لله

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ

بِقَدْرِي لَا يَقْدِرُكَ وَمَا عَسَى أَنْ يُبَالِغَ
 بِقَدْرِي حَتَّى أَجْعَلَ مَحَلًّا لِقَدْرِيكَ
 وَمَنْ أَعْظَمَ النِّعَمِ عَلَيْنَا جَرَّانُ ذِكْرِكَ
 عَلَى الْيَسْتِنَا وَاذْنُكَ لَنَا بِدُعَائِكَ وَنَهْجِكَ
 وَكَسْبِيكَ إِلَهِي فَالْهَمْنَا ذِكْرَكَ فِي
 الْخَلَاءِ وَالْمَلَأِ وَاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْأَعْلَانِ
 وَالْأَسْرَارِ وَفِي السَّهْلِ وَالصَّخْرَةِ وَالسَّنَا
 بِالذِّكْرِ الْخَفِيِّ وَاسْتَعْمَلْنَا بِالْعَمَلِ الزَّكِيِّ وَ
 وَالسَّعْيِ الْمَرْضِيِّ وَجَازَنَّا بِالْمِيزَانِ الْوَفِيِّ إِلَهِي

بِكَ هَامَتِ الْقُلُوبُ الْوَالِهَةُ وَعَلَى مَغْرِفِكَ
 جُمِعَتِ الْعُقُولُ الْمُسَائِنَةُ فَلَا تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ
 إِلَّا بِذِكْرِكَ وَلَا تَسْكُنُ الْقُفُوسُ إِلَّا عِنْدَ دُؤْبَاكَ
 أَنْتَ الْمُسَبِّحُ فِي كُلِّ مَكَانٍ وَالْمَعْبُودُ فِي كُلِّ زَمَانٍ
 وَالْمَوْجُودُ فِي كُلِّ أَوَانٍ وَالْمَدْعُوبُ بِكُلِّ لِسَانٍ وَ
 الْمُعْظَمُ فِي كُلِّ جَنَانٍ وَاسْتَغْفِرُكَ مِنْ كُلِّ
 لَذَّةٍ بِغَيْرِ ذِكْرِكَ وَمِنْ كُلِّ رَاحَةٍ بِغَيْرِ انْسِيَاكَ
 وَمِنْ كُلِّ سُرُورٍ بِغَيْرِ قُرْبِكَ وَمِنْ كُلِّ شُغْلٍ
 بِغَيْرِ طَاعَتِكَ إِلَهِي أَنْتَ قُلْتَ وَقَوْلِكَ الْحَقُّ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ذُكِّرُوا بِاللَّهِ ذِكْرًا كَثِيرًا

ایها ایمانداران یادگاری بسیار از خدا را یاد کنید

سَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا وَقُلْ وَقَوْلِكَ الْحَقُّ

سبحان او بکبره و اصبلا و بگو که حق است

فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ فَأَمَّا تَبَايُكُوكَ

و یاد کنید مرا تا یاد کنم شما را و اما تبا یوک

وَوَعْدُ تَبَا عَلَيْهِ أَنْ تَذْكُرْنَا تَشْرِبًا لَنَا

و وعده داد که اگر یاد کنید ما را بنوشیم

تَغْنِيمًا وَأَعْظَمًا وَهَذَا نَحْنُ ذَاكِرُوكَ

و غنیمت و اعظم و اینهاست یادگاری شما

كَمَا أَمَرْنَا فَأَنْجِزْ لَنَا مَا وَعَدْتَنَا يَا ذَاكَرَ الْذَّاكِرِينَ

چونکه امر نمودیم پس ای یادگار یادگاران را انجام بده

وَيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

و ای مهربانترین مهربانان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم الله الرحمن الرحيم

اللَّهُمَّ يَا مَلَاذَ اللَّائِذِينَ وَيَا مَعَاذَ الْعَائِدِينَ

ای خداوند ای پناهی پناهندهان و ای پناهی بازگشتندگان

وَيَا مُنْجِيَ الْهَالِكِينَ وَيَا عَاصِمَ الْبَاسِئِينَ وَيَا أَرْحَمَ

و ای نجات دهنده هالکان و ای محافظ بربادیان و ای مهربانترین

الْمَسَاكِينَ وَيَا حُجُبَ الْمُضْطَرِّينَ وَيَا كَفَّ

المساكين و ای حجاب مضطربان و ای کاهنده

الْمُنْقَطِعِينَ وَيَا جَابِرَ الْمُنْكَسِرِينَ وَيَا مَأْوَى

المنقطعین و ای جابر منکسرین و ای مأوی

الْمُنْقَطِعِينَ وَيَا نَاصِرَ الْمُسْتَضْعَفِينَ وَيَا حُجُبَ

المنقطعین و ای ناصر المستضعفین و ای حجاب

الْخَائِفِينَ وَيَا مُغِيثَ الْكَرُوفِينَ وَيَا حِصْنَ

الخائفین و ای مغیث الکروفین و ای حصن

الْلاَحِقِينَ إِنْ كُنَّا أَعْدُ بِعِزَّتِكَ فَبِمَنْ أَعُوذُ وَإِنْ

اللاحقین اگر ما را با عزت تو آید پناهی و اگر

لَمْ أَلِدْ بِعِزَّتِكَ فَبِمَنْ أَلُودُ وَقَدْ أَلْجَأْتَنِي إِلَى

لم ألد بعزتك فبمن ألود و قد ألجأتني إلى

إِلَى التَّسْبِثِ بِأَذْيَالِ عَفْوِكَ وَآخِرَ حَتْفِي

إلى التثبيت بأذيال عفوك و آخر حتفي

إِلَى التَّسْبِثِ بِأَذْيَالِ عَفْوِكَ وَآخِرَ حَتْفِي

إلى التثبيت بأذيال عفوك و آخر حتفي

إِلَى التَّسْبِثِ بِأَذْيَالِ عَفْوِكَ وَآخِرَ حَتْفِي

إلى التثبيت بأذيال عفوك و آخر حتفي

إِلَى التَّسْبِثِ بِأَذْيَالِ عَفْوِكَ وَآخِرَ حَتْفِي

إلى التثبيت بأذيال عفوك و آخر حتفي

إِلَى التَّسْبِثِ بِأَذْيَالِ عَفْوِكَ وَآخِرَ حَتْفِي

إلى التثبيت بأذيال عفوك و آخر حتفي

وَدَعَيْتَنِي الْأَسَانِيَةَ إِلَى الْأُنَاخَةِ بِفِتْنَاءٍ عَمَّكَ

دعوت مرا به گمراهی به فتنه ای که بر من گشاید

وَحَمَلْتَنِي الْخَافَةَ مِنْ نَفْسِكَ عَلَى التَّمَسُّكِ

و بار من را با ترس از خودت بر تکیه

بِعِزِّ وَقِ عَطْفِكَ وَمَا حَقُّ مَنْ أَعْصَمَ بِجَبَلِكَ

به عزت و مهربانی تو و آنچه حق کسیست که بر تکیه

أَنْ يَخْذُلَ وَلَا يَلِيقُ بِمِزَاسِ تَجَارِبِ عِزِّكَ أَنْ

کسی را که خوار شود و نایب نیست از تجربه عزت تو آن

يُسَلِّمَ أَوْ يَهْمَلَ إِلَهِي فَلَا تَحْلُنَا مِنْ حِمَايِكَ

که تسلیم شود یا بگذرد از منم پس مکن ما را از حمایت تو

وَلَا تَعِزَّنَا مِنْ رِعَائِكَ وَزُدْنَا عَنْ مَوَارِدِ

و مکن ما را از عزت تو و بزدان ما را از موارید

الْهَلَكَةِ فَإِنَّا بَعِينُكَ وَفِي كَيْفِكَ وَلَكَ

الهدایت پس ما در پستی تو و در کفایت تو و تو

اسْتَلَكَ بِأَهْلِ خَاصَّتِكَ مِنْ مَلَائِكَتِكَ

پیشانی تو را با اهل خاصیت تو از ملائکت

وَالضَّالِّحِينَ مِنْ بَرِّيَّتِكَ أَنْ تَجْعَلَ عَلَيْنَا

و الضالگان را از بریت تو آنکه تو ما را

وَأَقِيَّةً تُخِينُنَا مِنَ الْهَلَكَاتِ وَتُخِينُنَا مِنَ الْأَفَاتِ

و امانتی که ما را از هلاکت و از آفات

وَتُكِنُّنَا مِنْ دَوَاهِي الْمَصِيبَاتِ وَأَنْ تَنْزِلَ

و تو ما را از دواهی مصیبت و آنکه تو نازل

عَلَيْنَا مِنْ سَيِّئَتِكَ وَأَنْ تَحْشَى وَجُوهَنَا

بر ما از بدی تو و آنکه تو بترسی چهره ما

بِأَنْوَارِ مَحَبَّتِكَ وَأَنْ تُؤْوِيَنَا إِلَى شَدِيدِ كُرْهِكَ

به انوار محبت تو و آنکه تو ما را به شدت کراهت تو

وَأَنْ تَحْوِيَنَا فِي أَكْنَافِ عِصْمَتِكَ

و آنکه تو ما را در گوشه عصمت تو

بِرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

به مهربانی تو و رحمت تو ای مهربانترین مهربانان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم الله الرحمن الرحيم

إِلَهِي اسْكَنْتَنَا دَارًا حَفَرَتْ لَنَا حُفْرَ مَكْرُهَا

ای خداوند ما را در خانه ای که حفر کرد برای ما حفر مکرها

وَتَعَالَيْتَ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَالْعِزُّ أُرَاكَ

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَالْعِظَّةُ رِذَائِكَ سُبْحَانَكَ

اللَّهُمَّ وَالْكَبِيرُ يَا سُلْطَانُكَ سُبْحَانَكَ مِنْ

عَظِيمٌ مَا أَعْظَمَكَ سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ فِي الْأَعْلَى

تَسْمَعُ وَتَرَى مَا تَحْتَ الثَّرَى سُبْحَانَكَ أَنْتَ سَائِلُ

كُلُّ نَجْوَى سُبْحَانَكَ مَوْضِعُ كُلِّ نَجْوَى سُبْحَانَكَ

حَاضِرُ كُلِّ مَلَأٍ سُبْحَانَكَ عَظِيمُ الرَّجَاءِ سُبْحَانَكَ

تَرَىٰ مَا فِي قَعْرِ الْمَاءِ سُبْحَانَكَ تَسْمَعُ أَنْفَاسَ

الْجِبَّانِ فِي قُورِ الْجَارِ سُبْحَانَكَ تَعْلَمُ وَرَبُّ

السَّمَوَاتِ سُبْحَانَكَ تَعْلَمُ وَزْنَ الْأَرْضِينَ

سُبْحَانَكَ تَعْلَمُ وَزْنَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ سُبْحَانَكَ

تَعْلَمُ وَزْنَ الظُّلْمَةِ وَالنُّورِ سُبْحَانَكَ تَعْلَمُ

وَزَنَ الْفَيْ وَالْهُوَاءُ سُبْحَانَكَ تَعْلَمُ وَزَنَ

الرَّيحَ كَمْ هِيَ مِنْ ثِقَالٍ ذَرَّةٍ سُبْحَانَكَ

قُدُّوسٌ قُدُّوسٌ قُدُّوسٌ سُبْحَانَكَ عَجَبًا مِنْ

عَرَفَكَ كَيْفَ لَا يَخَافُكَ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَ

مَحْدَكَ سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

رواه الأثر عن سعيد بن المسيب قال كان القوم

لا يخرجون من مكة حتى يخرج علي بن الحسين
سيد العابدين فخرج وخرجت معه فنزل في
بعض المنازل فصلى ركعتين فسبح في سجوده
يعني هذه التسبيح فلم يبق شجر ولا مدرا لا يسبح
معه ففرغنا فرفع رأسه فقال يا سعيد انك
فعلت نعم يا بن رسول الله فقال هذا التسبيح
الاعظم حدثني ابي عن جدي عن رسول الله
قال لا يبقى الذنوب مع هذا التسبيح وان الله
جل جلاله لما خلق جبرئيل الهمة هذا التسبيح

وهو اسم الله **ذُفَاءُ تَحِيَّةٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ** **الأكبر**
أَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي تَجَلَّى لِلْقُلُوبِ بِالْعِظَمَةِ وَأَحْبَبَ
عَنِ الْبَصَارِ بِالْعِزَّةِ وَقَدَّرَ عَلَى الْأَشْيَاءِ
بِالْقُدْرَةِ فَلَا الْبَصَارُ ثَبُتُ لِرُؤُوسِهِ وَلَا
الْأَوْهَامُ تَبْلُغُ كُنْهَ عِظَمَتِهِ تَجَبَّرُ بِالْعِظَمَةِ
وَالْكِبَرِيَاءِ وَتَعَطَّفَ بِالْعِزِّ وَالْبِرِّ وَالْجَلَالِ وَ
نَقَدَسَ بِالْحُسْنِ وَالْجَمَالِ وَتَجَدَّ بِالْفَخْرِ وَالْبَهَاءِ
وَتَهَلَّلَ بِالْجَدِّ وَالْآلَاءِ وَاسْتَخْلَصَ بِالنُّورِ وَ
الضِّيَاءِ خَالِقُ لَا نَظِيرَ لَهُ وَاحِدٌ لَا يَدَّ لَهُ وَوَاحِدٌ

الحمد لله الذي تجلّى للقلوب بالعظمة

الحمد لله الذي تجلّى للقلوب بالعظمة

لَا خُدَلَهُ وَصَمَدٌ لَا كُفُولَهُ وَالَهُ لَا تَأْنِي مَعَهُ
 كوست خد را در او و بی نیاز است کوست یار را در او و نه بگفت در این او
 وَفَاطِرُ لَشْرِيكَ لَهُ وَرَازِقُ لَامُعِينٍ لَهُ وَالْأَوَّلُ
 و فاطر است لاشریک را در او و رازق است لامعین را در او و اول است
 بِلَا زَوَالٍ وَالْدَّائِمُ بِلَا فَنَاءٍ وَالْقَائِمُ بِلَا عَنَاءٍ
 بی زوال است و دائم است بی فنا است و قائم است بی اکناف است
 وَالْمُؤْمِنُ بِلَا نِهَائِيَةٍ وَالْمُبْدِي بِلَا أَمَدٍ وَالصَّانِعُ
 و المؤمن است بی نهایت است و المبدی است بی امد است و الصانع است
 الصَّانِعُ بِلَا أَحَدٍ وَالرَّبُّ بِلَا شَرِيكِ وَالْفَاطِرُ
 الصانع است بی احد است و الرب است بی شریک است و الفاطر است
 بِلَا كُفْلَةٍ وَالْفَعَالُ بِلَا عَجْزٍ لَيْسَ لَهُ حُدُودٌ
 بی کفله است و الفعال است بی عجز است و لیس له حدود است
 مَكَانٌ وَلَا غَايَةَ فِي زَمَانٍ لَمْ يَزَلْ وَلَا يَزُولُ
 مکان است و لا غایه است فی زمان است لم یزل و لا یزول است
 يَزَالُ كَذَلِكَ أَبَدًا هُوَ الْأَلَهُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الدَّائِمُ
 یزال است کذلک است ابد است هوالاله الحی القیوم الدائم است
 الْقَدِيمُ الْقَادِرُ الْحَكِيمُ إِلَهِي عِبِيدُكَ بِفِعَائِكَ
 القدیم است القادر است الحکیم است الهی عبیدک است بفعایتک است

سألتك

سَأَلْتُكَ بِفِعَائِكَ فَقَبِيرُكَ بِفِعَائِكَ تَلَسَّ إِلَهِي
 سالتك بفعایتك است فقیرك بفعایتك است تلس اللهی است
 لَكَ يَرْهَبُ الْمُتَرَقِّبُونَ وَإِلَيْكَ أَخْلَصَ الْمُسْتَهِلُونَ
 لك یرهب المتربون است و ایلک اخلاص المستهلون است
 رَهْبَةً لَكَ وَرَجَاءٌ لِعَفْوِكَ يَا إِلَهَ الْحَقِّ ارْحَمْ
 رهبة لك است و رجاء است لعفوك است یا اله الحق است ارحم است
 دُعَاءَ الْمُسْتَصْرِخِينَ وَاعْفُ عَنْ جَرَائِمِ الْغَافِلِينَ
 دعاء المستصرخين است و اعف عن جرائم الغافلين است
 وَزِدْ فِي إِحْسَانِ الْمُنِيبِينَ يَوْمَ الْوُفُودِ عَلَيْكَ يَا
 و زد فی احسان المنیبین است یوم الوفود علیک است یا
 كَانَ مِنْ زِيْدٍ جَائِدٍ فِي التَّذَلُّلِ
 كان من زید جاید فی التذلل است
 مَوْلَايَ مَوْلَايَ أَنْتَ الْمَوْلَى وَأَنَا الْعَبْدُ وَهَلْ
 مولای مولای است انت المولی و انا العبد و هل است
 يَرْحَمُ الْعَبْدُ إِلَّا الْمَوْلَى مَوْلَايَ مَوْلَايَ أَنْتَ
 یرحم العبد الا المولی مولای مولای است انت است
 الْغَيْرُ وَأَنَا الذَّلِيلُ وَهَلْ يَرْحَمُ الذَّلِيلَ إِلَّا
 الغیر و انا الذلیل و هل یرحم الذلیل الا است

سألتك

سألتك

الْغَبْرُ مَوْلَايَ مَوْلَايَ أَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ
 وَهَلْ يَرْحَمُ الْخَلْقَ إِلَّا الْخَالِقُ مَوْلَايَ مَوْلَايَ
 أَنْتَ الْمُعْطَى وَأَنَا السَّائِلُ وَهَلْ يَرْحَمُ السَّائِلَ
 إِلَّا الْمُعْطَى مَوْلَايَ مَوْلَايَ أَنْتَ الْمَغِيبُ وَأَنَا
 الْمُسْتَعِيبُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمُسْتَعِيبَ إِلَّا الْمَغِيبُ مَوْلَايَ
 مَوْلَايَ أَنْتَ الْبَاقِي وَأَنَا الْفَانِي وَهَلْ يَرْحَمُ
 الْفَانِيَ إِلَّا الْبَاقِي مَوْلَايَ مَوْلَايَ أَنْتَ الدَّائِمُ
 وَأَنَا الزَّائِلُ وَهَلْ يَرْحَمُ الزَّائِلَ إِلَّا الدَّائِمُ مَوْلَايَ
 مَوْلَايَ أَنْتَ الْحَيُّ وَأَنَا الْمَيِّتُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَيِّتَ

إِلَّا الْحَيُّ مَوْلَايَ مَوْلَايَ أَنْتَ الْقَوِيُّ وَأَنَا الضَّعِيفُ
 وَهَلْ يَرْحَمُ الضَّعِيفَ إِلَّا الْقَوِيُّ مَوْلَايَ مَوْلَايَ
 أَنْتَ الْكَبِيرُ وَأَنَا الصَّغِيرُ وَهَلْ يَرْحَمُ الصَّغِيرَ
 إِلَّا الْكَبِيرُ مَوْلَايَ مَوْلَايَ أَنْتَ الْمَالِكُ وَأَنَا
 الْمَمْلُوكُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَمْلُوكَ إِلَّا الْمَالِكُ
 اللَّهُمَّ يَا مَنْ خَضَعَ لَكَ الْكَرَامَةُ وَجَافَتْهُ
 بِالرِّسَالَةِ وَخَصَّصَهُمْ بِالْوَسِيلَةِ وَجَعَلَهُمْ
 وَرَثَةَ الْأَنْبِيَاءِ وَخَرَّمَ بِهَمِّ الْأَوْصِيَاءِ وَالْأَمْنَةَ

وَعَلَّمَهُمْ عِلْمَ مَا كَانَ وَمَا بَقِيَ وَجَعَلَ أَفْقَدَةً مِنْ

وَعَلَّمَهُمْ لَوْ بَدَأَ بِأَمْرٍ أَوْ كَلِمَةٍ أَوْ مَعْرَفَةٍ أَوْ لَوْ كَانَ مِنْ

النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ صِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلَى الطَّاهِرِينَ

وَأَفْضَلُ بِنَا مَا أَنْتَ أَهْلُهُ فِي الدِّينِ وَالْدُنْيَا وَالْآخِرَةِ

إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

بِزِيَارَتِهِ فِي الصَّلَاةِ عَلَى أَدَمَ

اللَّهُمَّ وَادِّمْ بَدِيعُ فِطْرَتِكَ وَأَوَّلُ مُعْتَرِفِينَ

الظُّلُمِ بِرُبُوبِيَّتِكَ وَبَدِيعُ رُحْمَتِكَ عَلَى عِبَادِكَ

وَبِرَّتِكَ وَالذَّلِيلِ عَلَى الْأَسْتِجَارَةِ بِعَفْوِكَ

مِنْ عِقَابِكَ وَالنَّالِجِ سُبُلَ تَوْبَتِكَ وَالْمُوسِلِ

إِلَى عَفْوِكَ

بِزِيَارَتِهِ فِي الصَّلَاةِ عَلَى أَدَمَ

بِزِيَارَتِهِ فِي الصَّلَاةِ عَلَى أَدَمَ

بَيْنَ الْخَلْقِ وَبَيْنَ مَعْرِفَتِكَ وَالَّذِي لَقِّنْتَهُ مَا

رَضِيتَ بِهِ عَنْهُ بِمَنِّكَ عَلَيْهِ وَرَحْمَتِكَ لَهُ

وَالنَّبِيَّ الَّذِي لَمْ يَصُرْ عَلَى مَعْصِيَتِكَ وَتَقَا

الْمُسْذِلِّينَ بِخَلْقِ رَأْسِهِ فِي حَرَمِكَ وَالْمُوسِلِ

بَعْدَ الْمَعْصِيَةِ بِالطَّاعَةِ إِلَى عَفْوِكَ وَأَبَوَا

الْأَنْبِيَاءِ الَّذِينَ أَوْذَوْا فِي جَنبِكَ وَأَكْثَرُ سُكَّانِ

الْأَرْضِ سَعِيًّا فِي طَاعَتِكَ فَصَلِّ عَلَيْهِ وَأَنْتَ

وَمَلَائِكَتُكَ وَسُكَّانُ سَمَوَاتِكَ وَارْضِكَ

كَأَعْظَمِ حُرْمَاتِكَ وَدَلَّنَا عَلَى سَبِيلِ مَرْضَاتِكَ

بِزِيَارَتِهِ فِي الصَّلَاةِ عَلَى أَدَمَ

بِزِيَارَتِهِ فِي الصَّلَاةِ عَلَى أَدَمَ

بِزِيَارَتِهِ فِي الصَّلَاةِ عَلَى أَدَمَ

بِزِيَارَتِهِ فِي الصَّلَاةِ عَلَى أَدَمَ

يَا اَرْحَمَ وَاَكْرَمَ غَايَةِ الْكَرَمِ اَلَا اَلَا الرَّاحِمِينَ

ایرحمکنده ترین ایستگاریکننده کرامت ایستگاریکننده کرامت

اَلْهٰی لَا تَشْمِتْ بِيْ عَدُوِّيْ وَلَا تَفْجَحْ بِيْ جَمِييْ

ایستگاریکننده دشمن من را و ایستگاریکننده دشمن من را

وَصَدِّقِيْ اَلْهٰی هَبْ لِيْ لِحْظَةً مِّنْ لِّحْظَاتِكَ

و ایستگاریکننده ایستگاریکننده ایستگاریکننده ایستگاریکننده

تَكْشِفْ عَنِّيْ مَا بَتَلَيْتَنِيْ بِهٖ وَتَعِيْدُنِيْ اِلَى الْحَسَنِ

ایستگاریکننده ایستگاریکننده ایستگاریکننده ایستگاریکننده

عَاذَاتِكَ عِنْدِيْ وَاسْتَجِبْ دُعَائِيْ وَدُعَاءَ

ایستگاریکننده ایستگاریکننده ایستگاریکننده ایستگاریکننده

مَنْ خَلَصَ لَكَ دُعَاؤُهُ فَقَدْ ضَعُفَتْ قُوَّتِيْ وَ

ایستگاریکننده ایستگاریکننده ایستگاریکننده ایستگاریکننده

قَلْتُ جِيْلَانِيْ وَاشْتَدَّتْ حَالِيْ وَابْسَتْ حِمَايَا

ایستگاریکننده ایستگاریکننده ایستگاریکننده ایستگاریکننده

عِنْدَ خَلْقِكَ فَلَمْ يَبْقَ اِلَّا رَجَاؤُكَ فِيْ رَدِّ قَدِيْمٍ

ایستگاریکننده ایستگاریکننده ایستگاریکننده ایستگاریکننده

مَا اَنْعَمْتَ عَلٰی اَلْهٰی اِنَّ قُدْرَتَكَ عَلٰی كَشْفِ مَا

ایستگاریکننده ایستگاریکننده ایستگاریکننده ایستگاریکننده

بسم الله الرحمن الرحيم

مَا اَنَا فِيْهِ كَقُدْرَتِكَ عَلٰی مَا بَتَلَيْتَنِيْ بِهٖ وَارِثَ

ایستگاریکننده ایستگاریکننده ایستگاریکننده ایستگاریکننده

ذِكْرِكَ عَرَايْدِكَ يُؤْنِسُنِيْ وَالرَّجَاءَ فِيْ اَنْعَامِكَ

ایستگاریکننده ایستگاریکننده ایستگاریکننده ایستگاریکننده

وَفَضْلِكَ يُقَوِّيْنِيْ لِأَنِّيْ لَمْ اَخْلُ مِنْ رَغْبَتِكَ مُنْذُ

ایستگاریکننده ایستگاریکننده ایستگاریکننده ایستگاریکننده

خَلَقْتَنِيْ وَانْتَ اَلْهٰی مَقَرَّعِيْ وَمَلْجَأِيْ وَالْحَاظِ

ایستگاریکننده ایستگاریکننده ایستگاریکننده ایستگاریکننده

لِيْ وَالذَّائِبُ عَنِّيْ الْمُحْنُ عَلٰی الرَّحْمٰنِ الْمُتَكَفِّلِ

ایستگاریکننده ایستگاریکننده ایستگاریکننده ایستگاریکننده

بِرِزْقِيْ فِيْ قَضَائِكَ كَانَ مَا حَلَّ بِيْ وَبِعِلْمِكَ

ایستگاریکننده ایستگاریکننده ایستگاریکننده ایستگاریکننده

مَا صَرَفْتُ اِلَيْهِ فَاَجْعَلْ يَا وَلِييْ وَسِيْدِيْ مِمَّا

ایستگاریکننده ایستگاریکننده ایستگاریکننده ایستگاریکننده

قَدَرْتُ وَقَضَيْتَ عَلٰی وَحَمَّتْ غَايَتِيْ وَمَا

ایستگاریکننده ایستگاریکننده ایستگاریکننده ایستگاریکننده

فِيْهِ صِلَاحِيْ وَخَلَاحِيْ مِمَّا اَنَا فِيْهِ فَانِّيْ لَا اَرْجُو

ایستگاریکننده ایستگاریکننده ایستگاریکننده ایستگاریکننده

مَا اَنَا

مِنْ عِقَابِكَ الْإِعْفُوكَ وَلَا يُخْلَصُ مِنْكَ إِلَّا

از عذاب تو از عفو تو از خلاص شدن از تو

وَحِمَّتِكَ وَالتَّضَرُّعُ إِلَيْكَ فَهَبْ لِي يَا إِلَهِي قَرَارًا

رحمت تو و التضرع به تو پس عفو تو ای اله من استغاث

بِالْقُدْرَةِ الَّتِي بِهَا تَجِيءُ مَيِّتَ الْبِلَادِ وَبِهَا

بالتقدرة التي بها تجيء ميت البلاد وبها

تَنْشُرُ زَوَاجَ الْعِبَادِ وَلَا تَهْلِكُنِي وَعَرَفْنِي الْإِجَاءَ

تشر زواج العباد ولا تهلكني وعرفني الاجاء

يَا رَبِّ وَاَرْفَعْنِي وَلَا تَصْنَعْنِي وَانْضُرْنِي وَارْتُدَّنِي

ای سرور و ارفع من و لا تصنع من و انضرن من و ارتدن من

وَعَاْفِي مِزَ الْآفَاتِ يَا رَبِّ اِنْ تَرْفَعْنِي فَمَنْ يَضَعُنِي

و عاف من من الآفات ای سرور اگر بزرگ من را پس کیست که بزرگ من را

وَإِنْ تَضَعْنِي فَمَنْ يَرْفَعُنِي وَقَدْ عَلِمْتُ يَا إِلَهِي

و ان تضع من من يرفع من و قد علمت ای اله

أَنْ لَيْسَ فِي حُكْمِكَ ظُلْمٌ وَلَا فِي نِقْمَتِكَ عَجَلَةٌ إِنَّمَا

ان ليس في حكمك ظلم ولا في نقمته عجلة إنما

يَعْمَلُ مَنْ يَخَافُ الْفَوْتَ وَيَحْتَاجُ إِلَى الظُّلْمِ الْخَفِيفِ

سبب الخوف من الفوت و يحتاج الى الظلم الخفيف

وَقَدْ تَعَالَيْتَ عَزَّ ذَٰلِكَ يَاسَيِّدِي عُلُوًّا كَبِيرًا

و بخت بر تو ای سرور ایان بزرگ بر تو

رَبِّ لَا تَجْعَلْنِي لِلْبَلَاءِ غَرَضًا وَلَا لِنِقْمَتِكَ

ای سرور و لا بخت بر تو ای سرور و لا بخت بر تو

نَضْبًا وَمَهْلَنِي وَنَفْسِي وَأَقْلَنِي عَشْرَتِي وَلَا

نضبا و مهل من و نفسي و اقل من عشرتي و لا

تُبْعِنِي بِالْبَلَاءِ فَقَدْ تَرَى ضَعْفِي وَقَلَّتْ حِيلَتِي

بدر بخت من ببلایا فقد ترى ضعف من و قلت حيلتي

فَصَيِّرْنِي فَإِنِّي يَا رَبِّ ضَعِيفٌ مُضْطَرِعٌ إِلَيْكَ

پس صیر من ایان ای سرور و ای سرور و ای سرور

يَا رَبِّ وَاَعُوذُ بِكَ مِنْكَ فَأَعِذْنِي وَاسْتَجِيبْ لِي

ای سرور و اعوذ بک منک فاعذن من و استجب ل من

مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ فَاجِرْنِي وَاسْتَنْتِرُ بِكَ فَاسْتَجِرْ

از هر بخت ای سرور و استنتر بک فاستجر

يَاسَيِّدِي مِمَّا أَخَافُ وَأَحْذَرُ وَأَنْتَ الْعَظِيمُ

ای سرور ای سرور ای سرور و انت العظیم

أَعْظَمُ مِنْ كُلِّ عَظِيمٍ بِكَ بِكَ بِكَ اسْتَنْتِرُ

بزرگتر از هر عظیم ای سرور ای سرور ای سرور و استنتر

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا
 كَثِيرًا
 عَصَاكَ بَصَرِي وَلَوْ شِئْتَ وَغَرَّتْكَ لَأَكْمَهْتَنِي
 وَعَصَاكَ سَمْعِي وَلَوْ شِئْتَ وَغَرَّتْكَ لَأَصْمَمْتَنِي
 وَعَصَاكَ لِسَانِي وَلَوْ شِئْتَ وَغَرَّتْكَ لَأَخْرَسْتَنِي
 وَعَصَاكَ يَدَيَّ وَلَوْ شِئْتَ وَغَرَّتْكَ لَأَغْنَيْتَنِي وَعَصَاكَ
 رِجْلِي وَلَوْ شِئْتَ وَغَرَّتْكَ لَأَجْرَفْتَنِي وَعَصَاكَ فَرْجِي
 وَلَوْ شِئْتَ وَغَرَّتْكَ لَأَعْقَمْتَنِي وَعَصَاكَ جَمِيعَ جَوَارِحِي

رتبه حضرت بر محمد و آل او بسیار است و در هر روز صد مرتبه بخواند

در هر روز صد مرتبه بخواند

آمین

الَّتِي أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَيَّ وَلَيْسَ هَذَا جَزَاءُكَ مِنِّي
 يَا رَبِّ مَا تَصْنَعُ بَعْدَ ذَلِكَ
 وَرَحْمَتُكَ وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَأَنَا تَتَبْتُ فَلْتَسْغِنِي
 رَحْمَتُكَ يَا رَبِّ وَمَا عَلَيْكَ أَنْ تُكَرِّمَنِي بِرَحْمَتِكَ
 وَلَا تُهْزِنَنِي بِذُنُوبٍ يَا رَبِّ إِنْ تُعْطِنِي مَا
 سَأَلْتُكَ وَأَنْتَ وَاجِدٌ لِكُلِّ خَيْرٍ
 يَا رَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ اللَّهِ

در هر روز صد مرتبه بخواند

در هر روز صد مرتبه بخواند

السَّلَامُ عَلَىٰ مَرْضَظَفَاءِ اللَّهِ وَاخْصَصَهُ

سلام باد بر کسی که پست شده و خدا و محقق کرده

وَاخْتَارَهُ مِنْ بَرَنَتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

درگزیده او را از برکت حق خود سلام باد بر تو ای

خَلِيلَ اللَّهِ مَا دَجَىٰ اللَّيْلُ وَغَسَقَ وَاضَاءُ

خدا و در شب که تاریک شد و روشنایی

النَّهَارِ وَاشْرَقَ السَّلَامُ عَلَيْكَ مَا صَمَتَ

روز و درخشید سلام باد بر تو و در سکوت است

صَامِتٌ وَنَطَقُ نَاطِقٍ وَذَرَّ شَارِقُ وَرَحْمَةُ

سکوت و سخن گوینده و در شام و رحمت

اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَىٰ مَوْلَانَا أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

خدا و برکتها سلام باد بر مولای ما امیر المؤمنین

عَلَىٰ نَزَائِي طَالِبٍ صَاحِبِ السَّوَابِقِ وَ

بر نزاری طالب صاحب

الْمُنَاقِبِ وَالتَّجْدَةِ وَمَسِيدِ الْكَتَائِبِ

و بزرگواری و تجدد و مسید کتابها

الشَّدِيدِ الْبَاسِ الْعَظِيمِ الْمَرَّاسِ الْمَكِينِ الْأَسَاسِ

سخت و بزرگواری عظیم و مرئوس و مستقیم و اساس

سَابِقِ الْمُؤْمِنِينَ بِالْكَاسِ مِنْ حَوْضِ الرَّسُولِ الْمَكِينِ

سابق مؤمنین با کاس از حوض رسول مستقیم

الْأَمِينِ السَّلَامُ عَلَىٰ صَاحِبِ النُّهَى وَالْفَضْلِ وَ

امین سلام باد بر صاحب نهی و فضل و

الطَّوَائِلِ وَالْمَكْرُمَاتِ وَالنَّوَائِلِ السَّلَامُ عَلَىٰ

طوائف و مکرمات و نوایف سلام باد بر

فَارِسِ الْمُؤْمِنِينَ وَلَيْثِ الْمُوَحِّدِينَ وَقَائِلِ الْمُشْكِينِ

فارس مؤمنین و لیس واحدین و قایل مشکین

وَوَصِيِّ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ

و وصی رسول رب العالمین و رحمت خدا و برکتها

السَّلَامُ عَلَىٰ مَنْ أَيْدَى اللَّهُ بِحَبْرَتَيْهِ وَأَعَانَهُ مِثْلًا

سلام باد بر کسی که خدا با خطهای او و اعانت او

وَأَرْزَقَهُ فِي الدَّارَيْنِ وَجَبَاءُ بِكُلِّ مَا تَقَرَّبُ بِهِ الْعَيْنُ

و ارزاق او در دو دهر و بجزا با هر چه که نظر بر او

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ الطَّاهِرِينَ وَعَلَىٰ أَوَّلَادِهِ

و صلی خدا بر او و بر آل او الطاهرون و بر اولاد او

الْمُتَجَبِّينَ وَعَلَىٰ الْأُئِمَّةِ الرَّاشِدِينَ الَّذِينَ أَمَرُوا

المتجبین و علی الائمة الراشدين الذين امروا

بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَى عَنِ الْمُنْكَرِ وَفَرَضُوا عَلَيْنَا
 الصَّلَاةَ وَآخَرُوا بِآيَاتِنَا الزَّكَاةَ وَعَرَفُوا صِيَامَ
 شَهْرِ رَمَضَانَ وَقَرَأُوا الْقُرْآنَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَيَعْسُوبَ الدِّينِ وَقَائِدَ الْغُرَرِ
 الْمُجَلِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْهِ
 يَا عَيْنَ اللَّهِ النَّاطِرَةَ وَيَدَهُ الْبَاسِطَةَ وَأُذُنَهُ
 السَّلَامُ عَلَى قَسِيمِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ السَّلَامُ
 عَلَى نِعْمَةِ اللَّهِ عَلَى الْأَبْرَارِ وَنِقْمَتِهِ عَلَى الْفَاجِرِ

بجزا سرب و در کوفه از هزاران در حبس کند بر
 نماز و آخر و آیتها زکوة و عرفت صیام
 شهر رمضان و قرائت قرآن السلام عليك
 یا امیر المؤمنین و یعسوب الدین و قائد الغرر
 المجلین السلام عليك یا باب الله السلام علیه
 یا عین الله الناطرة و یدہ الباسطة و اذنه
 السلام علی قسیم الجنة و النار السلام
 علی نعمه الله علی الأبرار و نقمته علی الفاجر

السلام

السَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُتَّقِينَ الْأَخْيَارِ السَّلَامُ عَلَى
 أَخِي رَسُولِ اللَّهِ وَابْنِ عَمَّتِهِ وَزَوْجِ ابْنَتِهِ وَ
 الْخَلْقِ مِنْ طِينَتِهِ السَّلَامُ عَلَى الْأَصْلِ الْقَدِيمِ
 وَافْزَعِ الْكَرِيمِ السَّلَامُ عَلَى الثَّمَرِ الْجَنِيِّ السَّلَامُ
 عَلَى أَبِي الْحَسَنِ عَلَى السَّلَامُ عَلَى شَجَرَةِ طُونِي وَ
 سِدْرَةِ الْمُشْتَمَلِ السَّلَامُ عَلَى أَدَمَ صَفْوَةِ اللَّهِ
 وَنُوحٍ نَبِيِّ اللَّهِ وَإِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ وَمُوسَى كَلِيمِ
 اللَّهِ وَعِيسَى رُوحِ اللَّهِ وَمُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ وَمَنْ
 بَيْنَهُمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَ

سلام بر سید المتقین الاخیار سلام بر
 اخي رسول خدا و ابن عمته و زوج ابنته و
 الخلق من طينته السلام على الأصل القديم
 و افرع الکريم السلام على الثمر الجني السلام
 على أبي الحسن على السلام على شجرة طونی و
 سدره المشتمل السلام على آدم صفوة الله
 و نوح نبی الله و ابراهيم خليل الله و موسى کليم
 الله و عيسى روح الله و محمد حبيب الله و من
 بينهم من النبیین و الصديقين و الشهداء و

وَالصَّالِحِينَ وَحَسَنَ أَوْلَئِكَ رَفِيقًا السَّلَامُ عَلَى
 نُورِ الْأَنْوَارِ وَسَلِيلِ الْأَطْهَارِ وَعَنَا صِرَ الْأَخْيَارِ
 السَّلَامُ عَلَى وَالِدِ الْأُمَمَةِ الْأَنْبَرِ السَّلَامُ عَلَى
 حَبْلِ اللَّهِ الْمُتَبَيَّنِ وَجَنِّهِ الْمُبَكِّينَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَ
 بَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى أَمِيرِ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَ
 خَلِيفَتِهِ وَالْحَاكِمِ بِأَمْرِهِ وَالْقَيِّمِ بِدِينِهِ وَالنَّاطِقِ
 بِحُكْمَتِهِ وَالْعَامِلِ بِكِتَابِ رِجَالِ الرَّسُولِ وَذَوِجِ
 الْبَتُولِ وَسَيْفِ اللَّهِ الْمَسْلُوبِ السَّلَامُ عَلَى
 صَاحِبِ الدَّلَالَاتِ وَالْآيَاتِ الْبَاهِرَاتِ

وَالْمُجْتَنِبِينَ

وَالْمُجْتَنِبِينَ الْقَاهِرَاتِ وَالْمُبْنِي مِنَ الْهَلَكَاتِ الَّذِي
 ذَكَرَهُ اللَّهُ فِي مُحْكَمِ الْآيَاتِ فَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى
 وَعِنْدَهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِّي حَكِيمٌ
 السَّلَامُ عَلَى أَسْمِ اللَّهِ الرَّضِيِّ وَوَجْهِهِ الْخُصِيِّ
 وَجَنِّهِ الْعَلِيِّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ
 عَلَى حُجِّ اللَّهِ وَأَوْصِيَاءِهِ وَخَاصَّةِ اللَّهِ وَأَصْفِيَاءِهِ
 وَخَالِصَتِهِ وَأُمَنَائِهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
 قَصْدُكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَمِيرَ اللَّهِ وَجُتَّةُ زَائِرِ
 عَارِفًا بِحَقِّكَ مُوَالِيًا لِأَوْلِيَاكَ وَمُعَارِيًا

لَا عُدَّةَ لَكَ مُنْقِرًا إِلَى اللَّهِ بِزِيَارَتِكَ فَاشْفَعْ لِي

از دشمنان ترا نزد خداوند بجهت زیارت تو بر من شفاعت کن

عِنْدَ اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكَ فِي خَلَاصِ رَقَبَتِي وَ

نزد خدا پروردگار من و پروردگار تو در خلاص رقیبت و

قَضَاءِ حَوَائِجِي حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

در اقمندگی حاجت من حاجت دنیا و آخرت

خُودِ رَاضِي بِحُسْبَانٍ وَقَبْرِ دَايُوسَ وَبِكُو

سَلَامُ اللَّهِ وَسَلَامُ مَلَائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ وَ

سلام خدا و سلام ملائکته مقربین و

الْمُسْلِمِينَ لَكَ يَقْلُوبُهُمْ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْأَمِينِ

مسلمین را که بگردانند ایشان را ای امیر المؤمنین و امین

بِفَضْلِكَ وَالشَّاهِدِينَ عَلَى أَنَّكَ صَادِقُ أَمِينٌ

بفضل تو و شاهدین را که بر آنست که تو صادق امین

صَدِيقُكَ عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ وَبِرَّكَ أَنْتَ أَشْهَدُ

دوست تو که بر او رحمت خدا و بر آنست که تو شاهد

أَنَّكَ طَهَّرَ طَاهِرٌ مُطَهَّرٌ مِنْ طَهْرٍ طَاهِرٌ مُطَهَّرٌ

بر آنست که تو پاکست پاکست از پاکست پاکست پاکست

أَشْهَدُ

أَشْهَدُ لَكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَوَلِيَّ رَسُولِهِ بِالْبَلَاغِ

دو گواهی می دهم ترا ای ولی خدا و ولی رسول او در رساندن

وَالْأَدَاءِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ جَنْبُ اللَّهِ وَبَابُهُ وَأَنَّكَ

و ادایم و گواهی می دهم که تو جنب خدا و دروازه او هستی و آنکه

حَبِيبُ اللَّهِ وَوَجْهُهُ الَّذِي يُؤْتِي مِنْهُ وَأَنَّكَ

دوست خدا و چهره او که می بخشد از او و آنکه

سَبِيلُ اللَّهِ وَأَنَّكَ عَبْدُ اللَّهِ وَآخِرُ رَسُولِهِ

راه خدا و آنکه بنده خدا و آخرین رسول او

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَيْدُكَ أَزْدُو

صلی الله علیه و آله ای دست تو را از تو

زِيَارَتُكَ كُنْدُ بَكْوَيْدٍ قَصْدُكَ مُنْقَرِبًا إِلَى

زیارت تو کند بکوید قصد تو منقرِب را به

اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ بِزِيَارَتِكَ ذَاغِبًا إِلَيْكَ

خدا عز و جل را به زیارت تو ذایب را به تو

بِالشِّفَاعَةِ ابْتِغَى شِفَاءَ عَيْنِكَ خَلَاصَ

بشفاعت من بخواهم شفا چشم تو خلاص

رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ مُنْعَوِذًا بِكَ مِنَ النَّارِ هَذَا

رقبت من از آتش پناه دهنده به تو از آتش این

مِنْ ذُنُوبِي الَّتِي اخْطَبْتُهَا عَلَى ظَهْرِي فِرْعَا

إِلَيْكَ رَجَاءَ رَحْمَةٍ رَبِّي آتَيْتُكَ بِأَيْتِي

رَسَدَ بِجَايَ آتَيْتُكَ بِكُودٍ تَوَجَّهْتُ إِلَى

ضَرْبِكَ وَاسْتَشْفَعُ بِكَ يَا مَوْلَايَ وَانْقَرَبُ

بِكَ إِلَى اللَّهِ لِيَقْضِيَ بَكَ حَوَائِجِي فَاسْتَفْعُ لِي يَا

أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ إِلَى اللَّهِ فَإِنِّي عَبْدُ اللَّهِ وَمَوْلَاكَ

وَزَائِرُكَ وَلَكَ عِنْدَ اللَّهِ الْمَقَامُ الْحَمْدُ وَالْحَمْدُ

الْعَظِيمُ وَالشَّانُ الْكَبِيرُ وَالشَّفَاعَةُ الْمَقْبُولَةُ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَى

أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَصَلِّ عَلَى

أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَصَلِّ عَلَى

أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَصَلِّ عَلَى

أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدِكَ الْمُرْتَضَى وَأَمِينِكَ الْأَمِينِ

وَعُرْوَةِ الْوُثْقَى وَيدِكَ الْعُلْيَا وَجَنِّكَ الْأَهْلَ

وَكَلِمَتِكَ الْحُسْنَى وَجَنِّكَ عَلَى الْوَرَى وَ

صَدِيقِكَ الْأَكْبَرُ وَسَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ وَرُكْنِ

الْأَوَّلِيَاءِ وَعِمَادِ الْأَصْفِيَاءِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

وَيَعْسُوبِ الدِّينِ وَقُدْوَةِ الصَّالِحِينَ وَآمِنِ

الْمُخْلِصِينَ وَالْمَعْصُومِينَ مِنَ الْخَلَلِ الْمُهْدَبِ مِنَ

الزَّلَلِ الْمُطَهَّرِ مِنَ الْعَيْبِ الْمُنْتَزِعِ مِنَ الرَّبِّ أَخِي

نَبِيِّكَ وَوَصِيِّ رَسُولِكَ الْبَاسِطِ عَلَى فِرَاشِهِ

أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَصَلِّ عَلَى

أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَصَلِّ عَلَى

أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَصَلِّ عَلَى

وَالْمُؤْمِنِي لَهُ بِنَفْسِهِ وَكَاشِفَ الْكَرْبِ عَنِ

وَجْهِهِ الَّذِي جَعَلَهُ سَيْفًا لِنُبُوْتِهِ وَإِنَّ لِرَبِّكَ

وَشَاهِدًا عَلَى أُمَّتِهِ وَدَلَالَةً عَلَى خُجَّتِهِ وَحَامِلًا

لِرَأْيَتِهِ وَوَقَايَةً لِمُحْجَتِهِ وَهَادِيًا لِلْأُمْنِيَةِ وَبَدَلًا

لِأَسْبِهِ وَتَاجًا لِرَأْسِهِ وَبَابًا لِسِرِّهِ وَمِفْتَاحًا

لِظَفِيرِهِ حَتَّى هَرَمَ جُيُوشُ الشُّرِكِ بِإِذْنِكَ وَ

أَبَادَ عَسَاكِرَ الْكُفْرِ بِأَمْرِكَ وَبَدَّلَ فِي نَفْسِهِ

فِي مَرْضَاتِ رَسُولِكَ وَجَعَلَهَا وَقْفًا عَلَى

طَاعَتِهِ فَصَلِّ اللَّهُمَّ عَلَيْهِ صَلَوةً دَائِمَةً

طاعت او بر سر او در وقت بر خدایا بر او در وقت

دائم

بقره

بَاقِيَةً السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَالشَّهَادَا

الشَّاقِبَ وَالنُّورَ وَالْعَاقِبَ يَا سَلِيلَ الْأَطَّابِ يَا

سِرَّ اللَّهِ أَرْبَابِي وَبَيْنَ اللَّهِ تَعَالَى ذُنُوبًا قَدْ ثَقُلَتْ

ظَهْرِي وَلَا يَأْتِي عَلَيْهَا إِلَّا رِضَاءُهُ فَبِحَقِّ مَرَاتِمَتِكَ

عَلَى سِرِّهِ وَاسْتَرْعَاكَ أَمْرَ خَلْقِهِ كُنْتُ إِلَى اللَّهِ

شَفِيعًا وَمِنْ النَّارِ مُجِيرًا وَعَلَى الدَّهْرِ ظَهِيرًا فَإِنِّي

عَبْدُ اللَّهِ وَوَلِيُّكَ وَرَأْمُكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ

شَرُّكَ نَمَا زِيَارَتُكَ بَكْنُ وَهَرْدُ عَاكِ

خَوَاهِي بَكْنُ وَاسْكِرَازْدُوزِيَارَتُكَ كُنْدُنَا

بقره

زیارت را پیش از زیارت میخواند کرد و مراد
از این شش رکعت نماز دو رکعت برای
حضرت آدم و دو رکعت نماز برای حضرت
نوح و دو رکعت نماز برای حضرت امیر
المؤمنین علیه السلام و چون از دو رکعت
نماز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
فارغ شود بگوید اللَّهُمَّ اِنِّیْ صَلَّیْتُ وَرَكَعْتُ
هَاتِیْنِ الرَّكَعَتَیْنِ هَدِیْتَهُمَنْیْ اِلَی سَیِّدِیْ
وَمَوْلَایْ وَلِیِّکِ وَاَخِی رَسُوْلَکَ اَمِیْرَ الْمُؤْمِنِیْنَ

وَسَیِّدِ الْوَصِیَّیْنِ عَلِیِّ بْنِ اَبِی طَالِبٍ صَلَوَاتُ
اللّٰهِ عَلَیْهِ وَعَلَیْ اٰلِهِ الْاَلْحَمْدُ فَصَلِّ عَلَیْ مُحَمَّدٍ وَ
اٰلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْهَا مِنِّیْ وَاجْزِنِیْ عَلَیْ ذٰلِكَ
جَزَاءَ الْمُحْسِنِیْنَ اَللّٰهُمَّ لَكَ صَلَّیْتُ وَلَكَ
رَكَعْتُ وَلَكَ سَبَّحْتُ وَحَدَّثَكَ لَاشْرَیْكَ لَكَ
لَا اِنَّهُ لَانَکُ اَنَّکَ اَنْتَ الْاَلَهَ الْاَنَّا اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلَیْ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْ مِنِّیْ زِیَارَتِیْ وَاعْظِ
سُوْلَیْ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِیْنَ

سَلَامٌ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا بَنِي رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي مِيرِ الْقَوْمِ
 وَابْنِ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي فَاطِمَةَ
 الرَّزْوَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا ثَارَ اللَّهِ وَابْنَ ثَارِهِ وَالْوَتَرَ الْمُتَوَرِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 وَعَلَى الْأَزْوَاجِ الَّتِي جَلَّتْ بِفَيْئَاتِكَ عَلَيْكُمْ مَنِي
 جَمِيعًا سَلَامُ اللَّهِ أَبَدًا مَا بَقِيَتْ وَبَقِيَ اللَّيْلُ
 وَالنَّهَارُ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الرِّزْيَةُ وَ

بِسْمِ اللَّهِ

وَجَلَّتِ الْمُصِيبَةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ أَهْلِ الْأَسْمَاءِ
 وَجَلَّتْ وَعَظُمَتْ مُصِيبَتُكَ فِي السَّمَاوَاتِ عَلَى
 جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً آسَسَتْ سَنَاسِرَ
 الظُّلُمِ وَالْجَوْرِ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ وَلَعَنَ اللَّهُ
 أُمَّةً دَفَعَتْكُمْ عَنْ مَقَامِكُمْ وَأَزَالَتْكُمْ عَنْ حُرَاتِكُمْ
 الْخَوَرِ تَبِعَ كَمَا اللَّهُ فِيهَا وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكُمْ
 وَلَعَنَ اللَّهُ الْمُتَهِدِّينَ لَهُمْ بِالْتِمَكِينِ مِنْ قِتَالِكُمْ
 بَرَرْتُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَيْكُمْ فَنُهُمْ وَمِنْ أَشْيَاءِ عِهِمْ وَ
 اتَّبَاعِهِمْ وَأَوْلِيَاءِهِمْ إِنِّي سَلِّمُ لِمَنْ سَأَلَكَمُ

بِسْمِ اللَّهِ

وَحَرْبُ لَيْسَ خَارِبَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَلَعَنَ اللَّهُ

دعوت کننده نام مرزبان که حرب کوشا را ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا}

أَبِي زَيْدٍ وَالْمُرَوَّانَ وَلَعَنَ اللَّهُ بَنِي أُمَيَّةَ قَاطِبَةً

ابن زید ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا}

وَلَعَنَ اللَّهُ بَنَ مَرْجَانَةَ وَلَعَنَ اللَّهُ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ

دعوت کننده خدا ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا}

وَلَعَنَ اللَّهُ شِمْرًا وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَشْرَجَتْ وَالْحَمْدُ

دعوت کننده خدا ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا}

وَتَقَبَّلْ وَتَهَيَّأْ لِقِتَالِكَ يَا بَنِي آدَمَ

دعوت کننده خدا ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا}

لَقَدْ عَظُمَ مُصَابِي بِكَ فَاسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي

بجین بزرگ ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا}

اَكْرَمَ مَقَامَكَ وَاَكْرَمَنِي بِكَ أَنْ

دعوت کننده خدا ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا}

يَرْزُقَ طَلَبَ ثَارِكَ مَعَ إِمَامٍ مَنْصُورٍ مِنْ أَهْلِ

دعوت کننده خدا ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا}

بَيْتِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي

بیت محمد ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا}

عِنْدَكَ وَجِيهًا بِالْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الدُّنْيَا

تو ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا}

وَالْآخِرَةِ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ وَ

دعوت کننده خدا ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا}

إِلَى رَسُولِهِ وَإِلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَإِلَى فَاطِمَةَ

دعوت کننده خدا ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا}

وَإِلَى الْحَسَنِ وَإِلَيْكَ يَا أَلَيْكَ وَبِالْبَرَاءَةِ

دعوت کننده خدا ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا}

مَنْ قَاتَلَكَ وَنَصَبَ لَكَ الْحَرْبَ وَبِالْبَرَاءَةِ

دعوت کننده خدا ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا}

مَنْ آسَسَ آسَاسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَيْكُمْ وَأَبْرَأُ

دعوت کننده خدا ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا}

إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ مِمَّنْ آسَسَ آسَاسَ الظُّلْمِ

دعوت کننده خدا ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا}

وَبَنِي عَلَيْهِ بُنْيَانَهُ وَجَرِي فِي ظُلْمِهِ وَجُودِهِ

دعوت کننده خدا ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا}

عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَشْيَاءِكُمْ بَرُّشًا إِلَى اللَّهِ وَ

دعوت کننده خدا ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا} ^{دعوت کننده خدا}

اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا يَوْمٌ تَبَرَّكَتْ بِهِ بَنُو أُمِّيَّةٍ

یا خدا یا پرستگار این روزی است که برکت بخند از آن بزمین

دَرْغِیْرُوزِ عَاشُورَا زِیَارَتِ کُنْدِ بَکُودِ اللَّهُمَّ

یا خدا

إِنَّ يَوْمَ قَتْلِ الْحُسَيْنِ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ

بر شهید روز قتل حسین در روز شهادت و سلام خدا و سلام آن

عَلَيْهِ يَوْمٌ تَبَرَّكَتْ بِهِ بَنُو أُمِّيَّةٍ وَابْنُ أَكَلِهِ

بر او روزی است که برکت بخند از آن بزمین و پسر کشته

الْأَكْبَادِ اللَّعِينُ بْنُ اللَّعِينِ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّكَ

بزرگوار لعنت کند بر لعنت کند بر زبان پیغمبر

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي كُلِّ مَوْطِنٍ وَمَوْقِفٍ

در هر خدا بر او و آل او در هر جاگاه و ایستگاه

وَقَفَ فِيهِ نَبِيُّكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ

کوفت در آن پیغمبر و ایستگاه بر او و آل او یا خدا

الْعَنَّا أَبَاسُفِيَّانَ وَمُعَاوِيَةَ بْنَ أَبِي سُفْيَانَ وَ

لعنت کن بر ابوسفیان و معاویه بن ابی سفیان و

يَزِيدَ بْنَ مُعَاوِيَةَ عَلَيْهِمُ مِنَكَ اللَّعْنَةُ أَبَدَ

یزید بن معاویه علیهم منک لعنت ابد

الْأَبَدِينَ وَهَذَا يَوْمٌ فَرِحَتْ بِهِ

بدینان و این روزی است که برکت بخند از آن بزمین

عَاشُورَا زِیَارَتِ کُنْدِ بَکُودِ وَيَوْمَ قَتْلِ الْحُسَيْنِ

در روز عید عید حسین

صَلَّوْا نَاكَ عَلَيْهِ يَوْمَ فَرِحَتْ بِهِ آلُ زِيَادٍ وَآلُ

در روز شهادت و بر او روز شهادت و آل زیاد و آل

مَرْوَانَ بَقَتْلِهِمُ الْحُسَيْنِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ

بر او روزی است که برکت بخند از آن حسین در روز شهادت و بر او

اللَّهُمَّ ضَاعِفْ عَلَيْهِمُ اللَّعْنَتُكَ وَالْعَذَابَ

یا خدا مضاعف کن بر لعنت کن بر عذاب

اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي

یا خدا من به تو نزدیک می شوم در این روز و در

مَوْقِفِي هَذَا وَأَيَّامَ حَيَاتِي بِالْبَرَاءَةِ مِنْهُمْ وَ

ایستگاه من در این روزها و ایام حیات من ببراءت از آن

اللَّعْنَةُ عَلَيْهِمْ وَبِأَلْوَالِي نَبِيِّكَ وَإِلِ نَبِيِّكَ

لعنت کن بر آن و بر ائمه پیغمبر و آل پیغمبر

عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

بر آن سلام

اللَّهُمَّ الْعَنَّا أَوَّلَ ظُلْمٍ

یا خدا لعنت کن بر ما از اول ظلم

وَتَبَيَّنَ لِي قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَكَ مَعَ الْحُسَيْنِ
والتبنيتم را قدم را در حق حسین
وَأَصْحَابِ الْحُسَيْنِ الَّذِينَ بَدَلُوا أَمْجَهُمْ دُونَ
والتحاب حسین را بکشدند با نهار خود را
الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ دُورَكَتِ نَمَازِيادُ
حسین برادرده سلام
بَكْنُ بَعْدَ زَانِ أَيْنِدُ عَارِ الْجَوَانِ اللَّهُمَّ إِنِّي
یا خدا یا برکتی که من
صَلَّيْتُ وَرَكَعْتُ وَسَجَدْتُ لَكَ وَحَدَّكَ
نماز کردم در رکعت کردم سجود کردم و حاکم خود
لَا شَرِيكَ لَكَ لِأَنَّ الصَّلَاةَ وَالرُّكُوعَ وَالسُّجُودَ
شریک نیست از تو بسبب اینکه صلوة در رکوع و سجود
لَا تُكُونُ إِلَّا لَكَ لِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
فقط تو را زیرا که بجز تو نیست خدا
أَنْتَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْلَغْهُمْ
و یا خدا یا برکتی که من را بفرستد و آل محمد را و رساند ایشان را
عَنِّي أَفْضَلَ السَّلَامِ وَالتَّحِيَّةِ وَارْدُدْ عَلَى مَنَّهُمْ
از من بهترین سلام و تحية را و درود را بر ایشان

السَّلَامُ اللَّهُمَّ فَهَإِنِ الرَّكَعَتَانِ هَدِيَّتِي مَنِّي
سلام یا خدا یا برکتی که من را بفرستد و دو رکعت را هدیه است از من
إِلَى سَيِّدِي وَمَوْلَايَ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا
بر بزرگوار من و مولای من حسین بن علی
السَّلَامُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتَقَبَّلْهُمَا
سلام یا خدا یا برکتی که من را بفرستد و محمد و آل او را و بپذیرد ایشان را
مَنِّي وَأَجْرُنِي عَلَى ذَلِكَ بِأَفْضَلِ أَمَلِي وَرَجَائِي
از من و اجر خود من را بر آن بهترین امید و رجاء
فِيكَ وَفِي وَلِيِّكَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ دَعَايَ بِلَاغًا
بر تو و در ولی تو از دست مؤمنان
يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ
یا خدا یا خدا یا خدا یا خدا یا مایه جواب کننده دعا را
يَا كَاشِفَ كَرْبِ الْمَكْرُوبِينَ يَا غِيَاثَ
یا برطرف کننده غم را یا یار و یارایان را
الْمُسْتَغِيثِينَ وَيَا صَرِيحَ الْمُسْتَصْرِحِينَ وَيَا مَنْ هُوَ
یا جبرئیل و یار ایشان را یا صریح را و یا کسی که او را
أَقْرَبُ إِلَيَّ مِنْ جَبَلِ الْوَرِيدِ وَيَا مَنْ يُحَوِّلُ بَيْنَ
نزدیکترین است از من از بزرگوار و یا کسی که میان من و او را

الْمَرْءَ وَقَلْبَهُ وَيَا مَنْ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى وَبِالْأَفْقِ

سرود اول او داری که او در ده کلاه است بندر داری که

الْمُبِينِ وَيَا مَنْ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ عَلَى الْعَرْشِ

مشکوار داری که است ارزنده و رحیم کننده بر عرش

اسْتَوَى وَيَا مَنْ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا

سند او داری که سر داند خیانت دیدار و آنچه

تَخْفَى الصُّدُورُ وَيَا مَنْ لَا تَخْفَى عَلَيْهِ خَافِيَةٌ

نهان که سینه داری که نهان نیست بر او نهان

وَيَا مَنْ لَا تَشْتَبِهُ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ وَيَا مَنْ لَا

داری که مشتبه نشود بر او صداهای و داری که

تَغَايَطُهُ الْحَاجَاتُ وَيَا مَنْ لَا يُبْرِمُهُ الْحَاحُ

بطلب از او را حاجت داری که نمی براند او را حاجت

الْمُجْنِنِ يَا مُدْرِكَ كُلِّ قَوْمٍ وَيَا جَامِعَ كُلِّ

سالم کننده گان سر داری که هر وقت رسد و جمع کننده هر

شَيْءٍ وَيَا بَارِئَ النَّفُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ وَيَا مَنْ هُوَ

برآینده و از هر نفس که برآورد و داری که او

كُلِّ يَوْمٍ فِي شَأْنٍ يَأْقَاضِي الْحَاجَاتِ يَا

هر روز در شئی که برآورد و داری که حاجت

يَا مُنْقِسَ الْكُرْبَاتِ يَا مُعْطِيَ السُّؤْلَاتِ يَا وَلِيَّ

ارزنده کننده کربت ها داری که سؤالات را برسان کننده

الرَّغَبَاتِ يَا كَافِيَ الْمُهْمَاتِ يَا مَنْ يَكْفِي مَرْجُوكَ

خواهشها داری که کافیه کننده ضرورتها داری که حاجت بر

شَيْءٍ وَلَا يَكْفِيهِ شَيْءٌ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

چیز و کافی نیست شئی در آسمانها و زمین

اسْأَلْكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَبِحَقِّ فَاطِمَةَ بِنْتِ

سوال کنم ترا بحق محمد و علی و بحق فاطمه دختر

نَبِيِّكَ وَبِحَقِّ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ فَإِنِّي بِهِمْ أَتَجِبُ

پیوسته به حق حسن و حسین پس من به آنها پناه می دهم

إِلَيْكَ فِي مَقَامِي هَذَا وَبِهِمْ أَتَوَسَّلُ وَبِهِمْ أَتَشْفَعُ

به تو در جایگاه من در اینجا و به آنها توسل می کنم و به آنها شفاعت

إِلَيْكَ وَبِحَقِّهِمْ أَسْأَلُكَ وَأَقْسِمُ وَأَغْنِمُ عَلَيْكَ

به تو و بحق آنها سوال می کنم و قسم می دهم و از تو می خواهم

وَبِالْشَّانِ الَّذِي لَهُمْ عِنْدَكَ وَبِالْقَدْرِ الَّذِي

و به شان آنها که در نزد تو است و به قدری که

لَهُمْ عِنْدَكَ وَبِالَّذِي فَضَّلْتَهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ وَبِاسْمِكَ

که در نزد تو است و به آنکه تو را بر عالمیان برگزید و به اسم تو

الَّذِي جَعَلَنَّهُ عِنْدَهُمْ وَيَخَصُّهُمْ دُونَ الْعَالَمِينَ

که کرده اند و در نزد ایشان دین عزیزتر از دین ایشان است

وَيَبْرَأُ إِلَهُهُمْ وَأَبْنَتْ فَضْلَهُمْ مِنْ فَضْلِ الْعَالَمِينَ

و برآورد خداوند ایشان را و برآورد فضل ایشان را از فضل عالم

حَتَّىٰ فَاقَ فَضْلَهُمْ فَضْلَ الْعَالَمِينَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَىٰ

تا آنکه برآورد ایشان را برآورد فضل ایشان را تا آنکه برآورد ایشان را

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُكْشَفَ عَنِّي غَمِّي وَهَمِّي

محمد و آل محمد و آنکه برآورد غم من و اندوه من

وَكَرْبِي وَتُكْفِيَنِي الْمُهْمُ مِنْ أُمُورِي وَتَقْضَوْا

و اندوه من و آنکه برآورد من را از امور من و آنکه برآورد من را

عَنِّي دِينِي وَتُجَبِّرَنِي مِنَ الْفَقْرِ وَتُجَيِّرَنِي مِنَ

از من دین من و آنکه برآورد من را از فقر و آنکه برآورد من را

الْفَقَاةِ وَتُغْنِيَنِي عَنِ الْمَسْئَلَةِ إِلَى الْخُلُوقِ وَ

از فقر و آنکه برآورد من را از مسئله من تا خلق و آنکه برآورد من را

تُكْفِيَنِي هَمَّ مَنْ خَافَ لَهْمَهُ وَعُسْرَ مَنْ خَافَ

آنکه برآورد من را از اندوه من و آنکه برآورد من را از دشواری من

عُسْرَهُ وَخُرُونَهُ مَنْ خَافَ حُرُونَهُ وَشَرَّ مَنْ

دشواری من و آنکه برآورد من را از بدی من و آنکه برآورد من را

اَرْتَدَّ عَنْهُ

از او برگشت

خَافُ شَرَّهُ وَمَكْرَ مَنْ خَافُ مَكْرَهُ وَبَغَىٰ

از ترس بدی و از مکر من ترس بدی و از مکر من ترس بدی

مَنْ خَافُ بَغْيَهُ وَجُورَ مَنْ خَافُ جُورَهُ وَ

من ترس بغی و از جور من ترس جور و از جور من ترس جور

سُلْطَانٍ مَنْ خَافُ سُلْطَانَهُ وَكَيْدَ مَنْ خَافُ

سلطان من ترس سلطان و از کید من ترس کید

كَيْدَهُ وَمَقْدَرَةَ مَنْ خَافُ بَلَاءَ مَقْدَرِهِ

کید او و مقدره من ترس بلا مقدره و از مقدره من ترس مقدره

عَلَىٰ وَتَرُدَّ عَنِّي كَيْدَ الْكَيْدَةِ وَمَكْرَ الْمَكْرَةِ اللَّهُمَّ

بر من و بر من کید کید و مکر المکره و یا خداوند

مَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ فَأَرِدْهُ وَمَنْ كَادَنِي فَكِدْهُ

من اراد من بدی اراد او و من کاد من کید او

وَأَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُ وَمَكْرَهُ وَبَاسَهُ وَ

و از من کید او و مکر او و باس او و از من کید او

أَمَانِيهِ وَأَمْنَعُهُ عَنِ كَيْفِ شَيْءٍ وَأَنِّي

امن من و امن او از هر چیزی و من

شَيْءٌ اللَّهُمَّ اشْغَلْهُ عَنِّي بِفَقْرِ لَا تَجْبِرُهُ وَبِلَا

چیزی یا خداوند مشغول او را از فقر و از بدی او

كُلِّ شَيْءٍ بِرَحْمَتِكَ اللَّهُمَّ

از هر چیزی با رحمت تو یا خداوند

بِقُدْرَتِكَ اللَّهُمَّ

با قدرت تو یا خداوند

بِقُدْرَتِكَ اللَّهُمَّ

با قدرت تو یا خداوند

لَا تَسْتَرْهُ وَبِقَافٍ لَا تَسْأَلُهَا وَبِقَافٍ لَا تَعَايِيهِ وَ

که بپوشد او را و به بپوشد او را و به بپوشد او را و به بپوشد او را

ذُلٍّ لَا تَعِزُّهُ وَبِمَسْكَنَةٍ لَا تَجْبِرُهَا اللَّهُمَّ خُذْ

دشنام که بپوشد او را و به بپوشد او را و به بپوشد او را و به بپوشد او را

نَصَبَ عَيْنَيْهِ وَأَدْخِلْ عَلَيْهِ الْفَقْرَ فِي مَنْزِلِهِ

برابر دو دیده او و به بپوشد او را و به بپوشد او را و به بپوشد او را

وَالْعِلَّةَ وَالسَّقَمَ فِي بَدَنِ حَتَّى تَشْغَلَهُ عَنْهُ

و علت و به بپوشد او را و به بپوشد او را و به بپوشد او را

بِشُغْلٍ شَاغِلٍ لَا فِرَاقَ لَهُ وَانْسِهْ ذِكْرِي كَمَا

بشغله بپوشد او را و به بپوشد او را و به بپوشد او را و به بپوشد او را

انْسِيَّتَهُ ذِكْرَكَ وَخُذْ عَنِّي بِسَمْعِهِ وَبَصَرِهِ

فراموشی که و به بپوشد او را و به بپوشد او را و به بپوشد او را و به بپوشد او را

وَلِسَانِهِ وَيَدَيْهِ وَرِجْلَيْهِ وَقَلْبِهِ وَجَمِيعَ جَوَارِحِهِ

و زبان او و دست او و پا او و به بپوشد او را و به بپوشد او را و به بپوشد او را

وَأَدْخِلْ عَلَيْهِ فِي جَمِيعِ ذَلِكَ السَّقَمَ وَلَا تَشْفِهِ

و به بپوشد او را و به بپوشد او را و به بپوشد او را و به بپوشد او را

حَتَّى تَجْعَلَ ذَلِكَ لَهُ شُغْلًا شَاغِلًا بِعَيْنِي وَعَن

تا بپوشد او را و به بپوشد او را و به بپوشد او را و به بپوشد او را

ذکر

ذِكْرِي وَكَفَنِي يَا كَافِي مَا لَا يَكْفِي سِوَاكَ

ذکر مرا و کفن مرا ای کافی که که کفن مرا

فَإِنَّكَ الْكَافِي لِكُلِّ شَيْءٍ سِوَاكَ وَمُفَرِّجٌ لِمُفْجِعِ

پس ای کافی که کفن مرا و به بپوشد او را و به بپوشد او را و به بپوشد او را

سِوَاكَ وَمُغِيثٌ لِمُغِيثِ سِوَاكَ وَجَارٌ لِمُجَارِ سِوَاكَ

و به بپوشد او را و به بپوشد او را و به بپوشد او را و به بپوشد او را

خَابَ مَنْ كَانَ رَجَاؤُهُ سِوَاكَ وَمُغِيثُهُ سِوَاكَ وَ

و به بپوشد او را و به بپوشد او را و به بپوشد او را و به بپوشد او را

مُفَرِّجُهُ سِوَاكَ وَمَهْرَبُهُ وَمَلْجَأُهُ إِلَى غَيْرِكَ وَ

و به بپوشد او را و به بپوشد او را و به بپوشد او را و به بپوشد او را

مُنْجَاهُ مِنْ مَخْلُوقٍ غَيْرِكَ فَإِنَّكَ تَقْتِي وَرَجَائِي

و به بپوشد او را و به بپوشد او را و به بپوشد او را و به بپوشد او را

وَمُفَرِّجِي وَمَهْرَبِي وَمَلْجَأِي وَمُنْجَايَ فَبِكَ

و به بپوشد او را و به بپوشد او را و به بپوشد او را و به بپوشد او را

اسْتَفْتِي وَبِكَ اسْتَنْجِ وَبِالْمُحَدِّ وَالْمُحَدِّ اتَّوَجَّهُ إِلَيْكَ

و به بپوشد او را و به بپوشد او را و به بپوشد او را و به بپوشد او را

وَأَتَوَسَّلُ وَاتَّقِمْ فَاسْأَلْ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ

و به بپوشد او را و به بپوشد او را و به بپوشد او را و به بپوشد او را

پس ازت سپس ازت مثلر دکنر مشکات دکنر

بدر استه شده. بسر سوال کم اندوز. باله سخن محمد. دال محمد

اینکه در ده نوزده ماه دال مح و اینکه دال کنز و این

در بیان این که در این کتاب

دانشور انبرخو هم ادرا دغم ادرا دصفا ادرا دکانش ادرا ادرا

سنگین بود پس دانستم ازین خاکه و انور آزاد و کشف کن

از منم بخاکم کف نفوس ازاد و لایق گستره اقبال که لایق شمه مراد و درداد

نسخه از نسخه‌های دیگر در دسترس است.

لَهُمْ مَا خَافَ هَمَّهُ بِإِثْمَانِهِ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ ذَلِكَ

والمسرح

وگردان مرا بدو در حاجت مرا و کفایت آنچه عظیم کند مرا هم آن

از این هفتاد و دو بنام از پیش در میان

عبدالله بن رشید بن احمد سلم اخدا بیته دام که هستم

بنام استبداد و مکر و نفاق و افساد هر چه از

يا ربنا ولا فرق لله بيني وبينكما اللهم

نیک محمد و درینیه و امیسی مما هم و یوفی

درست است که در کتب معتبره و در کتب معتبره

بهم طرفه عين ابتلى في الدنيا والاخرة يا ايها

مِنْهُمْ وَأَتَانَا عَبْدُ اللَّهِ بِتَبَيُّنٍ

وَبَا ابا عبد الله ادم بن بشير

1

زيارت کند بگوید تَوَجَّهْتُ إِلَى خَيْرِ مَحَارِكٍ زَائِرًا
نزدیک شدم به طهر گشته زيارت کننده
 وَمُتَوَسِّلًا إِلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكَاهُ وَمُتَوَجِّهًا إِلَيْهِ
و از سر گذارنده به شما پروردگار من و پروردگار شما و متوجه کننده به او
 بِكُمْ وَمُسْتَشْفِعًا بِكُمْ إِلَى اللَّهِ فِي حَاجَتِي
بسته و شفاعت خوانان بسته به سر خدا در حاجت من
 هَذِهِ فَاشْفَعَالِي فَإِنْ لَكُمَا عِنْدَ اللَّهِ الْمَقَامُ
این به شفاعت كن من به شما به شما نزد خدا جبر
 الْحَمْدُ وَالْحَمْدُ الْوَحْدِيَّةُ وَالْمَنْزِلُ الرَّفِيعُ وَالْوَسِيلَةُ
بسته به و توبه بند و وسیله
 إِنِّي أَنْفَلِبُ عَنْكُمْ مُنْظَرًا لِتَجْرُ الْحَاجَةُ وَقَضَاءُ
این به شما نزد پروردگار ارشد انتظار كننده حصول حاجت را دادارانی
 وَتَجَاهُهَا مِنَ اللَّهِ بِشَفَاعَتِكُمَا إِلَى اللَّهِ فِي
در گذشته ان از خدا به شفاعت من به سر خدا
 ذَلِكَ فَلَا أَحْيَبُ وَلَا يَكُونُ مُنْقَلَبِي
دران پس ایستادنم و بگویم بزرگ من
 مُنْقَلَبًا خَائِبًا خَاسِرًا بَلْ يَكُونُ مُنْقَلَبِي مُنْقَلَبًا
بزرگ من زنده کننده و زنده بگویم بزرگ من بزرگ من

وَأَجَا

وَأَجَا مُفْلِحًا مُنْجَا مُسْتَجَابًا بِلِي بَقَضَاءِ جَمِيعِ
نزدیک شدم به شما در شکوه در احسان کننده به او در همه
 حَوَائِجِي وَتَشْفَعَالِي إِلَى اللَّهِ أَنْقَلِبُ عَلَى مَا شَاءَ
حاجت من و شفاعت كن من را به سر خدا برگردم به آنچه خواهد
 اللَّهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ مُفَوَّضًا آمَنِي
خدا و توان نیست و قوت نیست الا به خدا توکل کننده هر چه
 إِلَى اللَّهِ مُلْجَا ظَهَرِي إِلَى اللَّهِ وَمُتَوَكِّلًا عَلَى اللَّهِ
به خدا منتهی آورده ظاهر را به خدا و توکل کننده به خدا
 وَأَقُولُ حَسْبِيَ اللَّهُ وَكَفَى سَمِعَ اللَّهُ لِي دَعَاءًا
و گویم بس است خدا و کافی شنید خدا مرا که بخواند
 لَيْسَ لِي وَرَاءَ اللَّهِ وَرَأَاكُمْ يَا سَادَتِي مُنْهَى
بست مرا سر خدا و سر شما ای سران من
 مَا شَاءَ رَبِّي كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ وَلَا حَوْلَ
آنچه خواهد خدا شد آنچه نخواهد نشد و توان نیست
 وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ أَسْتَوِدُّكُمْ اللَّهُ وَلَا جَعَلَهُ
و قوت الا به خدا بیاستادم شما را به خدا و گردانده او را
 اللَّهُ أَخِرَ الْعَهْدِ مَعِيَ إِلَيْكُمْ كَمَا أَنْصَرَفْتُ يَا سَيِّدِي
خدا هر عهد آخر به سر شما برگردم ای سران من

تَضَائِقِي تَفْرِجِي بعد از آن مُتَوَجِّه شَمْت
 قبله شده دستهای مُبارک خود را بر میداشتی
 و می گفت بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لا حَوْلَ وَلَا
 قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ يَا كَ تَعْبُدُوا يَا
 نَسْتَعِينُ اللَّهُمَّ كَفِّ بَاسَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 فَإِنَّكَ أَشَدُّ بَاسًا وَأَشَدُّ نَكِيلًا پس بخدا
 قسم که هنوز دست مُبارک خود را پس نکرده
 بود که میرسید آنحضرت را فرجی و در ردای
 دیگر هنوز سرازیر نکرده بود دستهای

مُبارک و اما آنکه نازل میکردانید خدای تعالی
 از برای آنحضرت نصرت را و آنکه لامر

قد کثرت تجریر منک الصبیحة الشریفة الشیفة
 الایمانیة علی حضرت الاکبر المعظمین جامع
 مکابر خلافت الیمین الحلی الحسین الکریم علیه الصلوة
 والسلام الذی یسطرط الایمان الی جود الحق و محمود
 سعادت الله بدو الوجود و انا العبد الالف علی العبد
 الشیخی فی سنة ثمان و عین بانی بعد الف الهجرة

25158



12

